COLLECTION DE L'INSTITUT NÉO-HELLÉNIQUE À LA SORBONNE

MÉTHODE DE GREC MODERNE

Volume 2

Georgios Galanes

maître de conférences à l'Inalco

Henri Tonnet

professeur à l'université de Paris Sorbonne – Paris IV

L'ASIATHÈQUE
maison des langues du monde
2009

Plages des CD audio

CD 1

1 Grammaire 06:48
2 Leçon 1 ..... 04:57
3 Leçon 2 ..... 06:23
4 Leçon 3 ..... 06:22
5 Leçon 4 ..... 07:16
6 Leçon 5 ..... 07:07
7 Leçon 6 ..... 06:31
8 Leçon 7 ..... 06:37
9 Leçon 8 ..... 06:52
10 Leçon 9 ..... 07:33
11 Leçon 10 ..... 07:31

CD 2

1 Leçon 11 ..... 06:52
2 Leçon 12 ..... 05:47
3 Leçon 13 ..... 05:30
4 Leçon 14 ..... 05:58
5 Leçon 15 ..... 05:02
6 Leçon 16 ..... 06:05
7 Leçon 17 ..... 05:09
8 Leçon 18 ..... 05:49
9 Leçon 19 ..... 06:11
10 Leçon 20 ..... 07:59
11 Révision générale 10:22

Avertissement

Le présent volume vient compléter et achever la *Méthode de grec moderne*. Nous allons maintenant apprendre les formes du nom et du verbe que nous avions laissées de côté dans le premier volume. Comme précédemment nous vous amènerons à utiliser ces formes telles qu'elles apparaissent dans les circonstances pratiques de la communication.

La condition de votre progrès reste l'utilisation « active » du livre et des CD audio. En effet, la simple lecture ne suffit pas. Vous devez l'accompagner par un travail oral à partir des enregistrements. Si vous le pouvez, ayez recours à un laboratoire de langues sous le contrôle d'un enseignant.

Vous êtes maintenant en mesure de répondre spontanément à toutes les questions des leçons du premier volume. Et vous pouvez formuler vous-même les questions à partir de leur traduction en français.

Pour faciliter votre révision nous vous proposons une leçon introductive (Εισαγωγικό μάθημα) qui vous permet de revoir rapidement les principaux points déjà abordés.

Dans ce volume nous multiplions et diversifions les exercices et nous vous proposons des traductions plus longues. L'expérience prouve que ces exercices écrits ne sont pas superflus. Beaucoup d'étudiants, qui ont un niveau de compréhension convenable et s'expriment avec une certaine aisance, ont une pratique écrite défectueuse. Pour eux les thèmes corrigés constitueront une utile initiation à l'orthographe grecque. Il reste que dans ce domaine délicat seule la lecture assidue permet d'acquérir de bonnes habitudes.

Afin de présenter une image plus complète et plus fidèle du grec parlé, nous avons fait appel pour les enregistrements à une seconde locutrice dont le débit est plus rapide : ceci pour vous habituer à comprendre la langue utilisée dans son rythme naturel.

Nous considérons que la plupart d'entre vous savent maintenant accentuer les mots qu'ils emploient et apprennent systématiquement l'accentuation des mots

nouveaux. Nous abandonnons donc ici la pratique des textes sans accents qui vous sensibilisait concrètement à cette question. Mais ne laissez pas l'imprécision s'installer dans votre esprit ; chaque fois que vous avez un doute dans ce domaine contrôlez les accents dans les leçons et tâchez de rattacher l'accentuation du mot à une catégorie déjà connue.

Vous allez maintenant aborder toutes les formes du verbe que vous ignoriez : voix médio-passive en son entier, conditionnel, temps composés, impératifs. Bien que cette morphologie soit riche, vous vous apercevrez que les cadres théoriques que vous possédez déjà — conjugaisons des contractés et des non-contractés, identité morphologique du futur « momentané » et du subjonctif aoriste, distinction sémantique et morphologique des deux aspects verbaux — vont vous aider à vous orienter dans cette « forêt » de formes.

Et puis, maintenant que vous avez une prononciation convenable et que vous avez assimilé les formes de base de la langue, vous allez pouvoir vous consacrer à l'acquisition d'un vocabulaire bien plus riche. Dans ce volume, la « ration » de vocabulaire que vous devez apprendre à chaque leçon est bien plus importante. Ne cédez pas à un préjugé trop répandu dans notre pays où l'on considère qu'il suffit pour posséder une langue d'avoir compris les règles de sa grammaire, alors que l'apprentissage « scolaire » du vocabulaire est superflu. En fait, grammaire et vocabulaire vont nécessairement de pair. La connaissance d'un vocabulaire de base bien choisi permet de faire face aux besoins concrets de la communication. Parmi les milliers de mots que contiennent les dictionnaires, il en est un nombre relativement réduit qui doivent vous être entièrement familiers. Quand nous parlons de familiarité cela veut dire que vous devez non seulement les « reconnaître » à l'oral, ce qui constitue déjà une difficulté majeure, mais aussi et surtout qu'il vous faut pouvoir les faire fonctionner convenablement. Cela suppose, pour la prononciation correcte des substantifs, que vous soyez certains de la place de leur accent ; d'où la nécessité de connaître les anciennes quantités des finales et les principales catégories morphologiques de l'accent premier (neutres en -ι ou en -ος, féminins issus de verbes en -ά et en -ή, féminins en -ση, -ψη, -ξη, etc.). Cela suppose aussi que vous connaissiez le genre et la déclinaison de chaque substantif et la conjugaison de chaque verbe : verbes réduits, verbes non contractés, verbes contractés en -άω et en *-έω, médio-passifs non diphtongués en -άμαι et -ούμαι, diphtongués en -ιέμαι.

Nous abordons ici des points de syntaxe ; ce chapitre est trop souvent absent des Grammaires du grec, qui ne sont en fait que des Morphologies. Dans ce domaine nous nous attachons en particulier à l'usage correct des prépositions et

aux difficultés de la proposition conditionnelle qui ne fonctionne pas toujours comme en français.

Enfin nous n'oublions pas certaines expressions idiomatiques courantes qui sont un des charmes de la langue. Nous les abordons chemin faisant dans le contexte naturel du dialogue familier.

Nous espérons qu'au terme de cet apprentissage vous commencerez à réaliser deux de vos rêves : vous entretenir avec vos amis grecs dans leur langue et lire pour votre plaisir un poème, un roman ou un journal grecs. Et ce sont précisément ces deux exercices, la conversation et la lecture, qui vous permettront désormais de progresser seuls. Nous espérons que la *Méthode de grec moderne* aura guidé utilement vos premiers pas.

Καλή επιτυχία!

LES AUTEURS

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ

RÉVISION DES DIFFICULTÉS GRAMMATICALES DU PREMIER NIVEAU

Θυμάστε τι πράγματα δανείζει κανείς συνήθως;
Ναι, πράγματα σαν τους μαρκαδόρους και τα μολύβια / όπως οι μαρκαδόροι και τα μολύβια.
Εσύ, δανείζεις στη διπλανή σου το μολύβι σου;
Ναι, της το δανείζω.
Ο καθηγητής δανείζει στο γιο του τον υπολογιστή του;
΄Οχι, δεν του τον δανείζει.
Θυμάσαι γιατί;
Ναι. Γιατί θα του τον χαλάσει.
Εγώ, είμαι μουσικός;
΄Οχι, είσαι καθηγητής.
Και μια γυναίκα που παίζει βιολί είναι καθηγήτρια;
΄Οχι, είναι μουσικός.
Μουσικοί είναι και οι γυναίκες που παίζουν στο θέατρο;
΄Οχι, είναι ηθοποιοί.
Πότε απαντούν οι άντρες ηθοποιοί;
΄Οταν τους ρωτούν.
Και οι γυναίκες;
Κι αυτές, όταν τις ρωτούν.
Εσύ, πότε θα μου απαντήσεις;
΄Οταν με ρωτήσεις.
Τι θα κάνει η διπλανή σου όταν τη ρωτήσω;
Θα σου απαντήσει.
Δηλαδή, τι θα μου δώσει;
Μια απάντηση.
Κι όταν τη ρωτήσω πολλές φορές;
Θα σου δώσει πολλές απαντήσεις.
Τις απαντήσεις τις γράφετε στα φύλλα των βιβλίων σας;
΄Οχι, τις γράφουμε στα φύλλα των τετραδίων μας.
(en montrant le cahier) Αυτό είναι το βιβλίο σου;
΄Οχι, είναι το τετράδιό μου.
Ο Καζαντζάκης έγραφε στο τετράδιό σου;
΄Οχι, έγραφε στο τετράδιό του / στο δικό του τετράδιο.
Πότε έγραφε;

Όταν ήθελε να γράψει ένα μυθιστόρημα ή ένα γράμμα στους φίλους του.
Τι πρέπει να κάνει ένας συγγραφέας όταν θέλει να γράψει;
Πρέπει να παίρνει ένα μολύβι κι ένα τετράδιο και να γράφει.
Και τι πρέπει να κάνει ένας φοιτητής όταν τον ρωτήσει ο καθηγητής;
Πρέπει να απαντήσει.
Κι αν ο καθηγητής του ζητήσει το τετράδιό του, τι πρέπει να κάνει;
Πρέπει να του το δώσει.
Και τότε τι πρέπει να κάνει ο καθηγητής;
Πρέπει να το πάρει.
Κάθε φορά που ο φοιτητής θα δίνει το τετράδιό του στον καθηγητή, τι πρέπει να κάνει ο τελευταίος;
Πρέπει να το παίρνει.
Και κάθε φορά που ο καθηγητής θα ρωτάει το φοιτητή, τι πρέπει να κάνει εκείνος;
Να απαντάει.
Όταν σε ρωτήσω "τι είναι το άλφα, το κάππα και το ωμέγα", τι θα κάνεις;
Θα σου απαντήσω : "είναι γράμματα (του ελληνικού αλφαβήτου)".
"Άλφα" και "βήτα" είναι τα ονόματα των παιδιών του Κώστα και της Μαρίας;
Όχι, είναι τα ονόματα των δύο πρώτων γραμμάτων του αλφαβήτου.
Ποια είναι τα ονόματα των παιδιών του Κώστα;
"Ανδρέας" και "Ειρήνη".
Το έψιλον είναι το πρώτο γράμμα του αλφαβήτου;
Όχι, είναι το πρώτο γράμμα του ονόματος της Ειρήνης.
Πόσα ονόματα έχει η Ειρήνη και πόσα πόδια;
Έχει ένα όνομα και δύο πόδια.
Τα πόδια της είναι ονόματα του σώματός της;
Όχι, είναι μέλη του σώματός της.
Πώς ονομάζεται ο πατέρας της Ειρήνης;
Κώστας.
Ο Κώστας είναι συγγραφέας;
Όχι.
Πώς ονομάζονται αυτοί που γράφουν βιβλία;
Συγγραφείς.
Ποιοι γράφουν βιβλία;
Οι συγγραφείς.
Έγραψες ποτέ σου μυθιστόρημα;

Όχι, δεν έγραψα ποτέ μου.
Διάβασες ποτέ σου μυθιστόρημα;
Ναι.
Σου αρέσουν τα μυθιστορήματα;
Ναι.
Σε ποιον από τους φίλους μας αρέσουν τα μυθιστορήματα;
Στη Μαρία.
Τι της αρέσει να κάνει δηλαδή;
Να διαβάζει.
Σε ποιον διαβάζει καμιά φορά η Μαρία;
Στα παιδιά της.
Την αγαπούν τη Μαρία τα παιδιά της;
Ναι.
Γιατί;
Γιατί είναι η μητέρα τους / τους διαβάζει.
Κοιμούνται νωρίς τα παιδιά της Μαρίας;
Ναι, γιατί ξυπνούν νωρίς.
Γιατί ξυπνούν νωρίς;
Γιατί πάνε στο σχολείο.
Στο σχολείο θυμούνται τα μαθήματά τους;
Ναι, γιατί διαβάζουν τακτικά.
Η Μαρία είναι μικρότερη από τα παιδιά της;
Όχι, είναι μεγαλύτερη.
Όταν πήγαινε η Μαρία στο σχολείο και το φως ήταν σβησμένο, τι έκανε;
Το άναβε.
Χθες το φως ήταν σβησμένο στο σπίτι. Τι έκαναν τα παιδιά της;
Το άναψαν.
Πότε ο Ανδρέας και η Ειρήνη έδωσαν τα βιβλία τους στη Μαρία;
Όταν τους τα ζήτησε.
Και πότε της τα έδειξαν;
Όταν τους ρώτησε πού είναι.
Πότε της έδειξαν τον Κώστα;
Όταν τους ρώτησε πού είναι.
Ο Κώστας έβλεπε τηλεόραση. Πού ήταν ο Κώστας;
Στην πολυθρόνα.
Και τι έκανε;
Έβλεπε ποδόσφαιρο στην τηλεόραση.
Τι κάνει ο Κώστας όταν έχει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση;

Κάθεται στην πολυθρόνα.
Και πότε σηκώνεται από την πολυθρόνα;
Στο τέλος του ποδοσφαίρου.
Ποιος κάθεται λοιπόν στην πολυθρόνα όταν έχει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση;
Ο Κώστας.
Πώς ονομάζεται ο γιος του;
Ανδρέας.
Δηλαδή πώς τον λένε;
Ανδρέα.

THÈME

Les écrivains sont assis lorsqu'ils écrivent. Les secrétaires sont les amies des écrivains et restent debout jusqu'à ce que (μέχρι) les écrivains écrivent. C'est seulement quand les écrivains se lèvent que les secrétaires s'assoient. A partir de demain elles écriront leurs noms en haut de la feuille. Demain elles les écriront en grosses lettres. Il faut toujours écrire son nom quand on veut écrire une lettre. Elles aussi il faut qu'elles l'écrivent.

ΠΡΩΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Η ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
LE CONDITIONNEL DE LA VOIX ACTIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ακριβός, -ή, -ό, cher
φτηνός, -ή, -ό, pas cher, bon marché
παλιός, -ά, -ό, vieux
καινούργιος, -α, -ο, neuf
πλούσιος (-ios), -α, -ο, riche
φτωχός, -ή, -ό, pauvre
βέβαιος, -η, -ο, sûr, certain
η σκάλα, escalier
η πισίνα, piscine
το σκάφος, coque, bateau, yacht
ο διακόπτης (δια-), interrupteur (électrique)
γυρίζω (-ισα) πίσω, rentrer
χτυπάω (-ησα), battre, sonner
πατάω (-ησα), appuyer (sur), mettre le pied (sur), écraser
αγοράζω (-ασα), acheter
πουλάω (-ησα), vendre
ίσως, peut-être
αφού, 1.puisque, 2.une fois que, 3.après que

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τι κάνει κανείς αν θέλει να βγει έξω;
Ανοίγει την πόρτα.
Εσύ, τι θα κάνεις αν θελήσεις να βγεις έξω;
Θα ανοίξω την πόρτα.
Εγώ, αν ήθελα να βγω έξω, θα άνοιγα την πόρτα. Εσύ, τι θα έκανες αν ήθελες να βγεις έξω;
Θα άνοιγα την πόρτα.
Και πού θα πήγαινες;
Θα πήγαινα έξω.

Το σπίτι μου έχει πολλούς ορόφους. Εγώ, αν ήμουν στον πρώτο όροφο, για να βγω στο δρόμο θα κατέβαινα τη σκάλα. Αν ήσασταν στον πρώτο όροφο, τι θα κάνατε για να βγείτε στο δρόμο;
Θα κατεβαίναμε τη σκάλα.
Και τι θα κάνατε αν θέλατε να γυρίσετε πίσω;
Θα ανεβαίναμε τη σκάλα, θα ανοίγαμε την πόρτα και θα μπαίναμε μέσα.
Αν σου ζητήσω το βιβλίο σου, τι θα κάνεις;
Θα σου το δώσω.
Αν η Μαρία σου ζητούσε το βιβλίο σου, τι θα 'κανες;
Θα της το έδινα.
Και τι θα 'κανες αν ήθελες το βιβλίο μου;
Θα σ' το ζητούσα.
Τι θα αγόραζε ο Κώστας αν ήταν πλούσιος;
Θα αγόραζε ένα μεγάλο σπίτι με πισίνα, ένα ακριβό αυτοκίνητο κι ένα σκάφος.
Και τι θα έκανε με το παλιό του αυτοκίνητο;
Θα το πουλούσε.
Δεν είναι ακριβό το αυτοκίνητο του Κώστα;
Όχι, είναι φτηνό.
Και τι θα ήθελε να αγοράσει ο Κώστας αν ήταν φτωχός;
Θα ήθελε να αγοράσει μια τηλεόραση, γιατί του αρέσει να βλέπει τηλεόραση.
Τίποτα άλλο;
Ναι. Θα ήθελε να αγοράσει και ένα σπίτι και ένα καινούργιο αυτοκίνητο.
Τι θα έκανε η Ειρήνη αν τη ρωτούσαμε πώς τη λένε;
Θα μας απαντούσε: "Με λένε Ειρήνη".
Τι κάνει κανείς όταν παίρνει ένα γράμμα;
Το ανοίγει και το διαβάζει.
Εσύ, τι θα κάνεις αύριο αν πάρεις γράμμα;
Θα το ανοίξω και θα το διαβάσω.
Τι θα έκανε η Μαρία αν έπαιρνε ένα γράμμα από τον Κώστα;
Θα το άνοιγε και θα το διάβαζε.
Και τι θα έκανε αν ήθελε να απαντήσει στον Κώστα;
Θα έπαιρνε ένα φύλλο χαρτί και ένα μολύβι και θα έγραφε την απάντηση στο γράμμα του.
Είμαστε βέβαιοι ότι θα θελήσει να απαντήσει αν πάρει γράμμα;
Όχι, μπορεί να απαντήσει.

Δηλαδή, τι θα κάνει η Μαρία αφού ανοίξει και διαβάσει το γράμμα;
΄Ισως απαντήσει.
Εσύ, τι θα έκανες αν έπαιρνες ένα γράμμα;
΄Ισως απαντούσα.
Πότε απαντάμε σ' ένα γράμμα;
Αφού το ανοίξουμε και το διαβάσουμε.
Αν ήθελες να πας στην Ελλάδα, πώς θα πήγαινες;
Θα έπαιρνα το αεροπλάνο.
Δηλαδή, τι θα κάνεις αν θελήσεις να πας στην Ελλάδα;
Θα πάρω το αεροπλάνο.
Τι θα έκανες αν χτυπούσαν την πόρτα;
Θα την άνοιγα.
Τι θα κάνουμε αν χτυπήσουν την πόρτα;
Θα την ανοίξουμε.
Αν η πόρτα τώρα ήταν ανοιχτή, τι θα κάναμε;
Θα την κλείναμε.
΄Οταν δεν πεινάμε, δεν τρώμε. Πότε τρώει κανείς;
΄Οταν πεινάει.
Τι θα έκαναν τα παιδιά αν πείναγαν;
Θα έτρωγαν.
Τι θα έκανες αν δεν έτρωγες κάθε μέρα;
Θα πείναγα.
Τι θα κάνει ο Κώστας αύριο αν δε φάει;
Θα πεινάει / πεινάσει.
Για να σβήσουμε το φως, πατάμε το διακόπτη. Αν ήθελες να σβήσεις το φως, τι θα έκανες;
Θα πατούσα / πάταγα το διακόπτη.
Και τι θα γινόταν τότε;
Το φως θα έσβηνε.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

L'usage du mode conditionnel dans le discours hypothétique (les propositions conditionnelles) n'est pas vraiment différent de celui du français. Une différence à signaler est l'ambiguïté de l'usage de **l'imparfait dans la phrase subordonnée** (αν ήξερα, qui peut vouloir dire soit "si je savais" soit "si j'avais su"). Une autre particularité des propositions conditionnelles en grec est l'usage de la **forme du subjonctif**

après αν ; cela concerne l'aspect verbal. "Si je veux"=αν θέλω (en général ou continuellement) ou αν θελήσω (momentanément).

La **formation du conditionnel** se fait avec θα + l'imparfait. Voici les principaux types de propositions conditionnelles en grec :

αν + présent → présent (αν θέλω τρώω)

αν + présent → futur (αν θέλω θα φάω)

αν + forme du subjonctif sans να → futur (αν θελήσω θα φάω)

αν + imparfait → conditionnel (αν ήθελα θα έτρωγα = si je voulais je mangerais —potentiel— ; si j'avais voulu j'aurais mangé —irréel—)

On a déjà remarqué que αν et θα sont incompatibles. En fait, αν θελήσω n'est pas un futur mais plutôt une marque aspectuelle. On se souvient du "subjonctif" où le να peut être remplacé par όταν. On remarque le même phénomène avec ίσως et αφού (=une fois que). Ίσως peut remplacer θα dans la phrase principale : αν ήθελα, ίσως έτρωγα. Même chose avec μπορεί να.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Θα έκανα = θά 'κανα. Quand il y a un hiatus, dans une forme relâchée ou rapide, une des deux voyelles au contact disparaît : α l'emporte sur ε, ο sur ε, α sur η, ου sur ε (en général, /i/ et /e/ disparaissent au contact de /a/, /o/ et /u/).

2. Στο est différent de σ' το (=σου το).

3. Παίρνω - πήρα - θα πάρω / πηγαίνω - πήγα - θα πάω. Attention : vous avez le choix au présent entre πηγαίνω et πάω, mais il y a une seule forme d'imparfait possible : πήγαινα.

4. Vous pouvez entendre pour les verbes contractés des formes alternatives d'imparfait, donc de conditionnel.

Μιλούσα όταν πατούσατε το διακόπτη.

Μίλαγα όταν πατάγατε το διακόπτη.

La conjugaison et l'accentuation correspondent à celles des verbes non contractés.

-ούσα	-αγα
-ούσες	-αγες
-ούσε	-αγε
-ούσαμε	-άγαμε
-ούσατε	-άγατε
-ούσαν	-αγαν

5. Μπορεί να απαντήσει est ici impersonnel (il se peut...), mais il aurait très bien pu être la troisième personne du singulier avec Μαρία comme sujet : (η Μαρία) μπορεί να απαντήσει.
6. Αφού το ανοίξουμε = après l'avoir ouvert *dans l'avenir ou en général.* Pour un cas précis *dans le passé* on dira : αφού το ανοίξαμε.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :
Αν ήθελα _____ (voir) τηλεόραση κάθε μέρα, θα την άνοιγα κάθε πρωί. Αν _____ (vouloir) σε λίγο να δω τηλεόραση, θα την _____ (ouvrir). Αν _____ (parler) τώρα, θα με ακούσετε. Αν _____ (parler) κάθε μέρα, θα σας άκουγα.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
LE PRÉSENT DE LA VOIX MÉDIO-PASSIVE DES VERBES CONTRACTÉS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

η πτήση, vol
η απογείωση, décollage
η προσγείωση, atterrissage
το δυστύχημα, accident
τα γένεια, barbe
το κούνημα, fait de bouger, secousse
η κίνηση, mouvement
κουράζομαι , se fatiguer
ξεκουράζομαι, se reposer
πλένω, -ομαι , (se) laver
ντύνω, -ομαι, (s')habiller
ξυρίζομαι , se raser
αλληλογραφώ (-είς), correspondre
καταλαβαίνω (κατάλαβα), comprendre, se rendre compte
προχωράω (-ησα), avancer
αρνούμαι, refuser, dire non, nier
συνεννοούμαι, s'entendre, communiquer *(v. intr.)*
αποτελούμαι (από), être constitué (de)
βαριέμαι, s'ennuyer
παντρεύομαι, se marier
συναντώ, -ιέμαι, (se) rencontrer
λυπάμαι, être triste, regretter
κουνώ, -ιέμαι, bouger
κινώ, -ούμαι, (se) mouvoir, bouger
εμποδίζω (-ισα), empêcher
κατά, 1. pendant, 2. selon, 3. (+gén.) contre
τα πάντα, tout

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Καθε πότε έρχεστε εδω;
Κάθε εβδομάδα.
Την Τετάρτη, τι ώρα ερχόμαστε εδώ;
Ερχόμαστε στις εξήμισυ.
Την Κυριακή το πρωί σηκώνεσαι νωρίς;
Όχι, σηκώνομαι αργά.
Την Κυριακή δουλεύεις ή ξεκουράζεσαι;
Ξεκουράζομαι.
Τι κάνουμε όλοι μας την Κυριακή;
Ξεκουραζόμαστε.
Ενώ μέσα στην εβδομάδα, όταν δουλεύουμε, τι συμβαίνει;

Κουραζόμαστε.
Το πρωί, τι κάνει κανείς όταν σηκώνεται;
Πλένεται και ντύνεται.
Εμείς οι καθηγητές τι κάνουμε το πρωί;
Σηκώνεστε, πλένεστε και ντύνεστε.
Τι άλλο κάνουμε εμείς οι άντρες συνήθως το πρωί;
(un garçon) Ξυριζόμαστε / *(une fille)* Ξυρίζεστε.
Οι γυναίκες και τα παιδιά ξυρίζονται;
΄Οχι, δεν ξυρίζονται.
Γιατί;
Γιατί δεν έχουν γένεια.
΄Οταν οι φίλοι βλέπουν ο ένας τον άλλο, τι κάνουν;
Βλέπονται.
Εσύ, βλέπεσαι συχνά με τους φίλους σου;
Ναι / ΄Οχι.
΄Οταν δε βλέπεστε συχνά με τους φίλους σας, γιατί αυτοί είναι στην Ελλάδα, τι κάνετε;
Αλληλογραφούμε.
Πού βρισκόμαστε τώρα;
Σε μια αίθουσα του Πανεπιστημίου.
Και πού βρίσκεται το Πανεπιστήμιο;
Στο Παρίσι.
Το Παρίσι είναι μια μεγάλη πόλη και στις μεγάλες πόλεις κανείς συχνά χάνεται. Εσείς χάνεστε ποτέ στο Παρίσι;
΄Οχι, δε χανόμαστε ποτέ / Ναι, καμιά φορά.
΄Οταν θέλουμε να ξυπνήσουμε νωρίς κοιμόμαστε νωρίς. Ποια μέρα της εβδομάδας συνήθως κοιμόμαστε πιο αργά;
Το Σάββατο, γιατί την Κυριακή σηκωνόμαστε πιο αργά.
Τα μικρά παιδιά φοβούνται όταν ταξιδεύουν με αεροπλάνο;
΄Οχι, γιατί δεν καταλαβαίνουν.
Εσείς φοβάστε;
Ναι, φοβόμαστε / ΄Οχι, δε φοβόμαστε.
Πότε φοβάται κανείς πιο πολύ, κατά την πτήση, στην προσγείωση ή στην απογείωση;
Στην προσγείωση και την απογείωση.
Γιατί δεν πρέπει κανείς να φοβάται το αεροπλάνο;
Γιατί δε γίνονται πολλά δυστυχήματα.
Από τι αποτελούνται τα μαθήματά μας;
Από λεξιλόγιο, διαλόγους και γραμματική.

Και από τι αποτελείται ένα κοστούμι;
Από σακάκι και παντελόνι.
Πώς συνεννοείσαι μ' έναν άνθρωπο όταν δε μιλάς τη γλώσσα του;
Στα αγγλικά / Με τα χέρια.
Εμείς σε ποιες γλώσσες συνεννοούμαστε;
Στα ελληνικά και τα γαλλικά.
Σε ποια γλώσσα συνεννοείσαι καλύτερα: στα ελληνικά ή στα γαλλικά;
Συνεννοούμαι καλύτερα στα γαλλικά.
Μερικοί Άγγλοι αρνούνται να μάθουν μια ξένη γλώσσα. Πότε μπορεί κανείς να αρνείται να μάθει μια ξένη γλώσσα;
Όταν η δική του γλώσσα μιλιέται από πολλούς ανθρώπους.
Τα ελληνικά μιλιούνται από πολλούς ανθρώπους;
Όχι, μόνο από τους Έλληνες και πολύ λίγους ξένους.
Γι' αυτό οι Έλληνες δεν αρνούνται να μάθουν ξένες γλώσσες. Δε μου λες, βαριέσαι στο μάθημα των ελληνικών;
Όχι, δε βαριέμαι!
Πότε βαριούνται οι φοιτητές στο μάθημα;
Όταν βαριέται και ο καθηγητής!
Τι κάνουν δυο παιδιά που αγαπούν το ένα το άλλο;
Αγαπιούνται.
Και τι κάνουν ένας άντρας και μια γυναίκα όταν αγαπιούνται;
Παντρεύονται.
Και όταν περπατούν, κρατούν ο ένας το χέρι του άλλου. Τι κάνουν δηλαδή;
Κρατιούνται από το χέρι.
Όταν δυο άνθρωποι αγαπιούνται συναντούν ο ένας τον άλλο κάθε μέρα. Τι κάνουν δηλαδή;
Συναντιούνται κάθε μέρα.
Οι Έλληνες λυπούνται όταν δεν πάνε στην Ελλάδα. Τι κάνει ένας Έλληνας όταν δεν πάει στην Ελλάδα το καλοκαίρι;
Λυπάται.
Υπάρχουν άνθρωποι που δε φοβούνται τίποτα;
Ναι / Όχι / Μπορεί.
Υπάρχουν άνθρωποι που φοβούνται τα πάντα;
Ναι / Όχι / Μπορεί.
Εσύ, από τα μαθήματα ελληνικών, θυμάσαι τα πάντα;
Όχι.
Αυτά που είπαμε στο περασμένο μάθημα τα θυμάσαι;

Ναι, τα θυμάμαι όλα.
Τι κάνει ένα αυτοκίνητο όταν προχωράει;
Κινείται.
Κι ένα αεροπλάνο κάνει το ίδιο;
Ναι, κι αυτό κινείται.
Πότε κουνάει ένα αεροπλάνο;
Όταν ο καιρός δεν είναι καλός.
Και τι κάνουν τότε οι άνθρωποι μέσα στο αεροπλάνο;
Κουνιούνται.
Τα κουνήματα του αεροπλάνου εμποδίζουν την κίνησή του;
Όχι.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Dans la voix médio-passive l'action du verbe concerne le sujet. Ces formes verbales correspondent en français soit à une **voix pronominale** (σηκώνομαι=se lever) soit à une **voix passive**. Exemples : το παιδί ντύνεται (l'enfant s'habille) mais το παιδί ντύνεται από τη μαμά του (l'enfant est habillé par sa maman). Remarquez que κάθομαι veut dire soit "s'asseoir" soit "être assis". Certains verbes qui se présentent sous une forme médio-passive sont traduits en français par une **forme active** : έρχομαι (venir), κοιμάμαι (dormir).

Les terminaisons du présent rappellent celles du verbe *être* : -μαι, -σαι, -ται, -μαστε, -στε, -νται. On a déjà vu que pour les verbes non contractés, tels έρχομαι, κάθομαι, σηκώνομαι, πλένομαι, ντύνομαι, qui gardent leur accent sur la troisième syllabe avant la fin, ces terminaisons sont précédées des voyelles -ο-, -ε-, -ε-, -ο-, -ε-, -ο-. On a déjà abordé les verbes (pas très nombreux) en -άμαι (θυμάμαι, κοιμάμαι, λυπάμαι), dont la voyelle qui précède les terminaisons est toujours accentuée : -ά-, -ά-, -ά-, -ό- (ou -ού- : λυπούμαστε), -ά-, -ού-.

Reste la voix médio-passive des verbes contractés. Il y en a deux catégories principales :

1. Ceux en **-ιέμαι** dont l'alternance de la voyelle de liaison (toujours accentuée) ressemble à celle des verbes en -άμαι : -ιέ-, -ιέ-, -ιέ-, -ιό-, -ιέ-, -ιού- (αγαπιέμαι, κρατιέμαι).
2. Ceux en **-ούμαι** dont l'alternance de la voyelle de liaison (toujours accentuée) ressemble à celle des verbes non contractés : -ού-, -εί-, -εί-, -ού-, -εί-, -ού-. Cette dernière catégorie regroupe des verbes plus ou

moins savants (cf. la différence entre κουνιέμαι et κινούμαι) ; ils correspondent plutôt à des formes actives en *-έω, alors que ceux en -ιέμαι correspondent à des formes actives en -άω.

Restent les verbes en **-ώμαι** (τιμώ=honorer/τιμώμαι, απατώ= tromper/απατώμαι), qui sont plutôt rares et savants et ont gardé les anciennes terminaisons et voyelles de liaison : -ώμαι, -άσαι, -άται, -ώμεθα, -άσθε, -ώνται.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Le contraire de τίποτα est soit όλα soit τα πάντα. Lorsqu'on dit, p.ex., τα θυμάμαι όλα, il s'agit de choses précises. Le sens de θυμάμαι τα πάντα renvoie à la mémoire en général.
2. Pas d'aoriste pour αλληλογραφώ.
3. Du verbe κινώ, à part κίνηση on tire le nom κίνημα = mouvement (social, littéraire, etc.). Très souvent il existe des couples de mots en -ση (renvoyant plutôt à l'action) et en -μα (renvoyant plutôt au résultat).
4. Εξήμισυ = έξι και μισή : attention à l'orthographe. Μισή est le féminin de μισός, alors que les numériques en -μισυ sont invariables et suivent l'orthographe de ήμισυ, vieux terme pour μισό. Μιάμισυ = μία και μισή, mais μιάμιση ώρα = une heure et demie et non pas une demi-heure !
5. Πλένομαι signifie "se laver" et "être lavé" mais "se laver les mains" se dit πλένω τα χέρια μου.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :

Όταν οι φίλοι _____ (se rencontrer), _____ (refuser) _____ (parler) στα αγγλικά, γιατί _____ (s'entendre) πολύ καλά στα ελληνικά. Κι εσείς όταν _____ (se rencontrer) _____ (communiquer) στα ελληνικά; Όχι, εμείς _____ (refuser) _____ (utiliser) τα ελληνικά.

ΤΡΙΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
LE PARFAIT DE LA VOIX ACTIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

η γιαγιά, grand-mère
τα γενέθλια (-ια), anniversaire (de la naissance)
ο ήλιος, soleil
ο χειμώνας, hiver
η συννεφιά, temps nuageux
η άνοιξη, printemps
το νερό, eau
το φθινόπωρο, automne
το σύννεφο, nuage
η βροχή, pluie
το χιόνι, neige
η εποχή, saison, époque
ο αέρας, air, vent
βρέχω, (-ξα), mouiller, *(impers.)* il pleut
χιονίζει, (-σε), il neige
φυσάω, (-σηξα), souffler
φυσάει, il y a du vent
φέρνω, (-ρα), apporter

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Έχετε πάει στην Ελλάδα;
Ναι.
Πότε πήγατε;
Πέρυσι το καλοκαίρι.
Πρέπει να έχω χάσει τα κλειδιά μου. Γιατί δε βρίσκω τα κλειδιά μου;
Γιατί τα έχεις χάσει.
Ο Ανδρέας δεν έχει γράψει στη γιαγιά του. Έχει γράψει στη γιαγιά του ο Ανδρέας;
Όχι, δεν της έχει γράψει.
Τι θα πει στη Μαρία αν εχει γράψει;
Θα της πει : "Μαμά, έχω γράψει στη γιαγιά".
Τότε η Μαρία θα τον ρωτήσει : "Πότε της έγραψες;". Τι θα της απαντήσει ο Ανδρέας;
Θα της απαντήσει : "Της έγραψα το πρωί".
Έχετε μιλήσει ποτέ ελληνικά με Έλληνες;
Ναι.
Πότε μιλήσατε για τελευταία φορά ελληνικά με Έλληνα;

Πέρυσι το καλοκαίρι / Στο τελευταίο μάθημα..
Ο Κώστας αφήνει τα κλειδιά του στο τραπέζι και βγαίνει από το σπίτι. Θέλει να κλείσει την πόρτα. Με τι θα την κλείσει;
Με το κλειδί.
Έχει μαζί του τα κλειδιά του;
Όχι, δεν τα έχει μαζί του.
Γιατί;
Γιατί τα έχει αφήσει στο τραπέζι.
Ψάχνει τις τσέπες του και δε βρίσκει τα κλειδιά του. Τι λέει;
Λέει : "Έχω χάσει τα κλειδιά μου".
Το βιβλίο "Ο Χριστός ξανασταυρώνεται" είναι ελληνικό ή γαλλικό;
Είναι ελληνικό.
Μπορείτε να διαβάζετε ελληνικά;
Ναι.
Πού έχετε μάθει να διαβάζετε ελληνικά;
Στο Πανεπιστήμιο.
Το βιβλίο αυτό το έχεις διαβάσει;
Όχι, δεν το έχω διαβάσει.
Αν ήταν στο τραπέζι, θα το διάβαζες;
Όχι, γιατί δε θα το καταλάβαινα.
Αν ήταν γαλλικό το βιβλίο, θα το διάβαζες;
Ναι.
Γιατί;
Γιατί θα το καταλάβαινα.
Ο Κώστας είναι Έλληνας και ξέρει γαλλικά. Πώς ξέρει γαλλικά;
Τα έχει μάθει.
Σήμερα ο Κώστας αγόρασε στη Μαρία για τα γενέθλιά της αυτό το βιβλίο. Εκείνη τον ευχαρίστησε, αλλά του είπε ότι ήθελε ένα άλλο.
Γιατί;
Γιατί αυτό το έχει διαβάσει.
Γιατί ο Ανδρέας σήμερα δεν ξέρει το μάθημά του;
Γιατί δεν έχει διαβάσει.
Έχει συχνά ήλιο στο Παρίσι το χειμώνα;
Όχι, έχει συννεφιά.
Κι όταν έχει συννεφιά, τι γίνεται συχνά;
Βρέχει.
Όταν έχει βρέξει, βλέπουμε νερά στο δρόμο. Τι θα πει κανείς αν δει νερά στο δρόμο;
Αν κανείς δει νερά στο δρόμο, θα πει : "Εδώ ίσως έχει βρέξει".

Το φθινόπωρο στο Παρίσι βρέχει πολύ. Πέρυσι το φθινόπωρο ο Κώστας ήταν στο Παρίσι. Τι είπε μετά στο φίλο του τον Αλέξανδρο στη Θεσσαλονίκη;
Του είπε : "Φίλε μου Αλέξανδρε, στο Παρίσι έβρεχε συνέχεια".
Και στο φίλο του το Γιώργο, τι είπε;
Του είπε : "Φίλε μου Γιώργο, έβρεχε συνέχεια".
Κι οι φιλοι του του απάντησαν : "Και στη Θεσσαλονίκη έβρεξε την ημέρα που 'φυγες για το Παρίσι". Τι έγινε στη Θεσσαλονίκη;
Έβρεξε την ημέρα που ο Κώστας έφυγε για το Παρίσι.
Μόνο βροχή φέρνουν τα σύννεφα;
Όχι, φέρνουν και χιόνι.
Ποια εποχή χιονίζει;
Το χειμώνα, όταν κάνει πολύ κρύο.
Πέρυσι τα Χριστούγεννα χιόνισε στη Θεσσαλονίκη. Τη νύχτα χιόνιζε συνέχεια μέχρι το πρωί. Τι είπε ο Κώστας το μεσημέρι, όταν άνοιξε το παράθυρο του δωματίου του και είδε το χιόνι;
Είπε : "Μαρία, Ειρήνη, Ανδρέα, έχει χιονίσει!"
Το χειμώνα, όταν φυσάει, ο αέρας είναι κρύος. Την άνοιξη στην Ελλάδα φυσάει κρύος αέρας;
Όχι, ο αέρας είναι ζεστός.
Συνήθως, όταν ο Κώστας γυρίζει στο σπίτι μετά τη δουλειά, ο Ανδρέας και η Ειρήνη έχουν φάει. Ο Κώστας όμως δεν είναι βέβαιος. Τι τους ρωτάει;
Τους ρωτάει : "Ανδρέα, Ειρήνη, έχετε φάει;
Κι εκείνοι τι απαντούν;
Απαντούν : "Ναι, μπαμπά, έχουμε φάει".
Ο Κώστας και η Μαρία έχουν ταξιδέψει πολλές φορές στο Παρίσι και οι Γάλλοι φίλοι τους έχουν πάει πολλές φορές στη Θεσσαλονίκη. Γιατί οι Γάλλοι πηγαίνουν συνήθως στην Ελλάδα;
Γιατί έχει ήλιο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Le **parfait** exprime une action faite dans le passé, mais dont les conséquences sont ressenties dans le présent. Διάβασα αυτό το βιβλίο χθες se réfère à l'époque de la lecture, tandis que έχω διαβάσει αυτό το βιβλίο signifie que maintenant cela est une chose faite et que donc je connais, p.ex., son contenu. En français on emploie dans les deux cas le

passé composé (j'ai lu ce livre hier / j'ai lu ce livre). On dira donc έβρεξε en se référant au moment de la pluie, alors que l'on dira έχει βρέξει en constatant le résultat de la pluie, p.ex. des flaques d'eau. Cette distinction entre le parfait et l'aoriste existe aussi en anglais (I was / I have been). L'adverbe *déjà* peut vous aider à traduire un passé composé par un parfait : si, p.ex., en pensant "j'ai lu ce livre" vous voulez dire que vous l'avez déjà lu, vous direz το έχω διαβάσει.

La **formation du parfait** se fait avec le verbe *avoir* au présent + un ancien infinitif. Cette forme correspond toujours à la troisième personne du singulier du subjonctif aoriste : να διαβάσει (έχω διαβάσει), να βρέξει (έχει βρέξει), να πάει (έχουμε πάει).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. On dit **τα νερά** lorsqu'il s'agit d'une quantité d'eau (répandue), alors que, quand on se réfère à la qualité du liquide par opposition à un autre, on dit νερό.

2. Φυσάω peut être utilisé soit avec un sujet soit comme un verbe impersonnel (à la troisième personne du singulier). On peut dire aussi : ο αέρας φυσάει.

3. Le vocatif a en général la même forme que l'accusatif au singulier et la même forme que le nominatif au pluriel. Les noms en -ος ont un vocatif singulier en -ε, sauf pour les noms propres de formation récente qui ont un vocatif semblable à l'accusatif (Γιώργο mais Γεώργιε).

4. Deux génitifs pour ήλιος : le plus courant est του ήλιου, mais il existe un génitif plus savant του ηλίου, employé quand il est question de l'astre (en astronomie, p.ex.) ou dans des expressions comme γυαλιά ηλίου, etc.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :

Η φοιτήτρια _____ (lire) πέρυσι ένα μυθιστόρημα. Όταν ο καθηγητής τη ρώτησε : "_____ (lire) αυτό το μυθιστόρημα;", απάντησε : "Ναι, το _____ (lire) πέρυσι." Δεν _____ (aller) ποτέ στην Αγγλία, αλλά _____ (aller) την περασμένη εβδομάδα στην Ιρλανδία.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

LE PLUS-QUE-PARFAIT DE LA VOIX ACTIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

έτοιμος, -η, -ο, prêt
χρήσιμος, -η, -ο, utile
άχρηστος, -η, -ο, inutile
το έτος, année
ο κωδικός, code
οι ειδήσεις, informations (infos), nouvelles
η εκπομπή, émission
η συναυλία, concert
θείος, θεία, oncle/tante (frère/sœur *ou cousin* des parents)
ανηψιός, -ά, neveu/nièce
εξάδελφος, -έλφη, cousin/-ine
ο γάμος, mariage
ο μισθός, salaire, traitement
η απεργία, grève
διευθυντής, -τρια, directeur
η ανάγκη, besoin
η πράξη, acte
το κρασί, vin
ο μήνας, mois
το μωρό, bébé
το ημίχρονο, mi-temps
ο αγώνας, 1. lutte, combat. 2. match
το γήπεδο, terrain (de sport)
το στάδιο (-io), stade
η ομάδα, équipe, groupe
ο τερματοφύλακας, gardien de but
ο ποδοσφαιριστής, joueur de football
αθλητής, -τρια, athlète, sportif
το άθλημα, sport
ο χορός, danse
η τέχνη, l'art
εργάτης, -τρια, ouvrier/-ère
το εργοστάσιο (-io), usine
διαλέγω (-ξα), choisir
αποφασίζω (-σα), (se) décider
περιμένω, attendre
αντί (για), au lieu (de), à la place (de)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Θυμάστε το αγόρι και το κορίτσι στο πρώτο μάθημα του πρώτου έτους;
Ναι, τα θυμόμαστε.
Τι είχε το κορίτσι στο χέρι του;
Είχε ένα μολύβι.
Και το αγόρι είχε ένα μολύβι;

Όχι, το αγόρι είχε ένα μαντίλι.
Αν εγώ είχα ένα μολύβι αντί για μαρκαδόρο, θα μπορούσα να γράψω στον πίνακα;
Αν είχες μολύβι, δε θα μπορούσες να γράψεις στον πίνακα.
Αν είχαμε μικρότερη αίθουσα, θα μπορούσαμε να κάνουμε μάθημα;
Όχι, δε θα μπορούσαμε.
Δεν μπορούμε να μπούμε στην αίθουσα αν δεν έχουμε τον κωδικό της πόρτας. Μήπως θα μπορούσατε να κάνετε μάθημα αν δεν είχατε τον κωδικό της πόρτας;
Όχι, δε θα μπορούσαμε.
Ο Κώστας αγόρασε στη Μαρία ένα βιβλίο του Καζαντζάκη για τα γενέθλιά της. Το θυμάστε;
Ναι, ήταν το βιβλίο "Ο Χριστός ξανασταυρώνεται".
Η Μαρία τον ευχαρίστησε, αλλά του είπε ότι ήθελε ένα άλλο.
Θυμάστε γιατί;
Ναι. Γιατί αυτό το είχε διαβάσει.
Μια φίλη της Μαρίας δεν το είχε διαβάσει. Εκείνη την ημέρα, αυτή η φίλη της Μαρίας έφυγε απ' το σπίτι της στις οκτώ η ώρα. Η Μαρία πήγε να τη βρει για να της δώσει το βιβλίο στις εννέα. Δεν τη βρήκε.
Γιατί;
Γιατί είχε φύγει.
Χθες το βράδυ, ο Κώστας γύρισε αργά απ' τη δουλειά και τα παιδιά είχαν φάει. Ο Κώστας όμως δεν ήταν βέβαιος. Τι τα ρώτησε;
Τα ρώτησε : "Παιδιά, έχετε φάει;"
Δηλαδή, τα ρώτησε αν είχαν φάει. Αφού έφαγε κι εκείνος, άνοιξε την τηλεόραση για να δει τις ειδήσεις. Αυτό που είδε όμως ήταν μια μουσική εκπομπή : μια συναυλία. Γιατί;
Γιατί οι ειδήσεις είχαν τελειώσει.
Ο θείος του Ανδρέα είναι εξάδελφος του Κώστα. Ο Ανδρέας είναι ανηψιός του. Όλη η οικογένεια των φίλων μας είχε πάει πέρυσι την άνοιξη στο γάμο του στην Αθήνα. Θα ξαναπάνε σε μερικούς μήνες.
Γιατί;
Γιατί η γυναίκα του περιμένει ένα μωρό.
Τι ώρα τρώτε το βράδυ;
Στις οκτώμισυ.
Δηλαδή τώρα δεν έχετε φάει. Σήμερα το πρωί είχατε φάει στις έντεκα η ώρα;
Ναι, είχαμε φάει.

Τώρα δεν έχετε φάει. Το μεσημέρι όμως φάγατε. Στις τρεισήμισυ είχατε φάει;
Ναι, είχαμε φάει.
Οι Έλληνες συνήθως τρώνε αργά το βράδυ. Αύριο στις εννιάμισυ έχει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση. Πότε θα φάει ο Κώστας;
Στο τέλος του πρώτου ημιχρόνου.
Πού γίνονται οι αγώνες ποδοσφαίρου;
Στα γήπεδα ή στα στάδια.
Ο Ολυμπιακός είναι η ομάδα του Κώστα. Ο Ολυμπιακός έχει καινούργιο τερματοφύλακα. Τι είναι ο τερματοφύλακας;
Είναι ποδοσφαιριστής.
Κι οι ποδοσφαιριστές, τι είναι;
Είναι αθλητές.
Το ποδόσφαιρο δηλαδή είναι ένα άθλημα. Και ο χορός είναι άθλημα;
Όχι, ο χορός είναι τέχνη.
Γιατί όταν ο δάσκαλος ρώτησε τον Ανδρέα πώς τον λένε εκείνος απάντησε "Ειρήνη";
Γιατί δεν είχε ακούσει την ερώτηση.
Τι κατάλαβε ότι τον είχε ρωτήσει ο δάσκαλος;
Κατάλαβε ότι ο δάσκαλος τον είχε ρωτήσει : "Πώς λένε την αδελφή σου";
Πού δουλεύουν συνήθως οι εργάτες;
Στο εργοστάσιο.
Όταν ο μισθός των εργατών είναι πολύ μικρός, τι κάνουν;
Κάνουν απεργία.
Και ο διευθυντής του εργοστασίου κάνει απεργία;
Συνήθως όχι.
Γιατί;
Γιατί συνήθως ο μισθός του διευθυντή είναι μεγάλος.
Πότε παίρνουν το μισθό τους οι εργάτες;
Στο τέλος / Στην αρχή του μηνός.
Όταν ο Κώστας διάλεξε ένα κοστούμι, είχε αποφασίσει ν' αγοράσει ένα κοστούμι. Γιατί;
Γιατί είχε ανάγκη από ένα κοστούμι.
Πότε είμαστε έτοιμοι ν' αγοράσουμε κάτι;
Όταν έχουμε αποφασίσει να το αγοράσουμε.
Είναι πάντα χρήσιμα αυτά που αγοράζουμε;
Όχι, μερικές φορές είναι άχρηστα.
Από τι αποτελείται συνήθως ένα θεατρικό έργο;

Από πράξεις.
Έχεις παίξει ποτέ σου στο θέατρο;
Ναι, έχω παίξει μία φορά.
Ποιος άλλος έχει παίξει στο θέατρο;
Εγώ.
Και είσαι καλός ηθοποιός;
Ναι.
Πριν αρχίσετε να μαθαίνετε ελληνικά, είχατε παίξει στο θέατρο;
Ναι, είχαμε παίξει.
Όταν είχατε παίξει στο θέατρο, ξέρατε ελληνικά;
Όχι.
Στις τρεισήμισυ είχατε φάει. Με το φαγητό ήπιατε και κρασί;
Όχι.
Μήπως είχατε πιει κρασί πριν το φαγητό;
Όχι, μόνο νερό.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Le **plus-que-parfait** a les mêmes fonctions qu'en français. Il se forme avec l'imparfait du verbe *avoir* (είχα, είχες, είχε, είχαμε, είχατε, είχαν) et l'ancien infinitif que l'on a rencontré au cours précédent. Il est à noter qu'il n'existe pas de parfait / plus-que-parfait pour le verbe avoir (qui n'a pas non plus d'aoriste) ni pour le verbe être. Ceci n'est valable que pour le verbe έχω simple. Pour les composés, on peut former des aoristes (surtout subjonctifs) : παρ**έχω** (= fournir) > να παράσχω, συμμετ**έχω** (= participer) > να συμμετάσχω, donc des parfaits et des plus-que-parfaits.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Έτος = année (universitaire, scolaire) et peut être remplacé par χρονιά (qui n'a pas de génitif pluriel) : το 1985 ήταν καλή χρονιά για τα γαλλικά κρασιά. Χρονιά peut remplacer aussi χρόνος, qui est plutôt l'année légale, mais aussi le temps. Pour le temps, on peut employer καιρός (le temps qui passe, mais surtout le temps météorologique, pour lequel on n'a pas de choix), χρόνος ayant une signification plus abstraite

(la notion de temps). Le pluriel de χρόνος est utilisé dans le sens "les temps", alors que pour signifier les années on dit plutôt τα χρόνια. Notez aussi le génitif χρονών, utilisé (sans article) pour l'âge : είναι δέκα χρονών = elle a dix ans. En fait, il n'existe pas de génitif pour χρόνια et à la place on emploie le génitif de χρόνοι (χρόνων). La descente de l'accent est due à l'influence du génitif pluriel de έτος (ετών).

2. Κωδικός est à l'origine un adjectif (sous-entendu αριθμός). Le code dans un sens plus large est ο κώδικας.

3. Στις οκτώ η ώρα : l'ajout (facultatif) de η ώρα se fait seulement aux heures exactes (comme en anglais : at eight o'clock).

4. Η μουσική = la musique ; ο/η μουσικός = musicien/-enne ; μουσικός, -ή, -ό = musical.

5. Περιμένω n'a pas d'aoriste ; il n'a pas non plus de parfait ni de plus-que-parfait.

6. Θείος, -α, -ο est un adjectif qui signifie "divin" (de Θεός = Dieu), mais θείος est l'oncle et θεία la tante ; d'où l'ambiguïté de la phrase "ο θείος Πλάτων" qui veut dire soit "le divin Platon" soit "oncle Platon" (Πλάτων étant un prénom assez courant en Grèce).

7. Μήνας a comme génitif του μηνός (στις δέκα του μηνός = le dix, alors que στις δέκα = à dix heures).

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :

Του Ανδρέα του αρέσει _____ (participer) στο μάθημα. Και αύριο _____ (participer) με πολλές ερωτήσεις. Χθες δεν _____ (répondre) σωστά στις ερωτήσεις, γιατί δεν τις _____ (entendre) καλά. Ο Κώστας _____ (aller) χθες _____ (trouver) ένα φίλο του, αλλά εκείνος _____ (partir).

ΠΕΜΠΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΣ ΜΕΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

LE FUTUR ANTÉRIEUR DE LA VOIX ACTIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

οι ωτοασπίδες, boules Quies
το ψωμί, pain
το μέλι, miel
η μαρμελάδα, confiture
το βούτυρο, beurre
το γάλα, lait
η ζάχαρη, sucre
το γλυκό, gâteau
το παγωτό, glace
η όρεξη, appétit
το πιάτο, assiette
το κρέας, viande
το κοτόπουλο, poulet
τα μακαρόνια, spaghetti
η πατάτα, pomme de terre
το ψάρι, poisson
τα λαχανικά, légumes
το ρύζι, riz
το αλάτι, sel
το πιπέρι, poivre
η μπύρα, bière
το τραπεζομάντηλο, nappe
το τυρί, fromage
το φρούτο, fruit
το φαγητό, 1. repas, 2. plat, mets
σκέφτομαι, penser, avoir l'intention
πιστεύω (-εψα), croire
νομίζω (-ισα), penser, croire
φοράω (-εσα), porter, mettre (un vêtement)
παχαίνω (-υνα), grossir, faire grossir
λερώνω (-σα), salir
απλώς, (tout) simplement
γρήγορα, vite

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Η οικογένεια των φίλων μας είχε πάει πέρυσι την άνοιξη στο γάμο του θείου του Ανδρέα στην Αθήνα και θα ξαναπάνε σε μερικούς μήνες, γιατί τότε η γυναίκα του θείου του Ανδρέα θα έχει κάνει ένα μωρό. Γιατί θα ξαναπάνε στην Αθήνα;
Γιατί η γυναίκα του θείου του Ανδρέα θα έχει κάνει ένα μωρό.
Τι ώρα τρώτε το βραδυ;
Στις οκτώμισυ.
Δηλαδή στις δέκα θα έχετε φάει;
Ναι, θα έχουμε φάει.

Οι Έλληνες συνήθως τρώνε αργά το βράδυ. Αύριο όμως ο Κώστας στις εννιάμισυ θα έχει φάει, γιατί έχει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση. Τι ώρα θα φάει ο Κώστας αύριο;

Στις οκτώμισυ.

Γιατί;

Γιατί πρέπει να έχει φάει στις εννιάμισυ.

Εσείς, όταν έχετε μάθημα στις εννέα το πρωί, τι ώρα πρέπει να έχετε φάει;

Στις οκτώ.

Τι ώρα τρώτε δηλαδή;

Στις επτάμισυ.

Αν ο Κώστας αύριο το πρωί φάει στις οκτώμισυ, μπορεί να είναι στη δουλειά του στις εννέα;

Όχι, πρέπει να έχει φάει στις οκτώμισυ.

Αν κάθε μέρα ο Κώστας έτρωγε στις οκτωμισυ, τι ώρα θα ήταν στη δουλειά του;

Στις εννιάμισυ.

Ο Κώστας πηγαίνει στο σπίτι ενός φίλου του. Χτυπάει την πόρτα, αλλά κανείς δεν απαντά. Τι σκέφτεται ο Κώστας;

Σκέφτεται ότι ο φίλος του έχει φύγει.

Σκέφτεται : "Θα έχει φύγει". Τι πιστεύει δηλαδή ο Κωστας για το φίλο του;

Πιστεύει ότι πρέπει να έχει φύγει.

Ο Κώστας νομίζει ότι ο φίλος του έχει φύγει. Εκείνος όμως κοιμάται και φοράει ωτοασπίδες. Απλώς δεν ακούει τον Κώστα που χτυπάει.

Γιατί δεν ακούει;

Γιατί κοιμάται και φοράει ωτοασπίδες.

Και χθες ο Κώστας πήγε στο σπίτι αυτού του φίλου του κι εκείνος δεν απαντούσε γιατί πρέπει να είχε φύγει. Γιατί δεν απαντούσε;

Γιατί θα είχε φύγει.

Τώρα ο Κώστας σκέφτεται ότι ο φίλος του θα έφυγε για τη δουλειά του. Τι σκέφτεται ο Κώστας;

Σκέφτεται : "Ο φίλος μου πρέπει να έφυγε για τη δουλειά του".

Αν ο φίλος του Κώστα ειχε ξυπνήσει θα του άνοιγε την πόρτα;

Ναι, θα του την άνοιγε.

Δηλαδή, αν είχε ξυπνήσει θα του την είχε ανοίξει την πόρτα. Τι θα είχε κάνει αν είχε ξυπνήσει;

Θα του είχε ανοίξει την πόρτα.

Τώρα ο Κώστας σκέφτεται ότι ο φίλος του μπορεί να μην έχει φύγει για τη δουλειά του, αλλά απλώς να κοιμάται. Τι σκέφτεται λοιπόν ο Κώστας τώρα;

΄Οτι ο φίλος του πρέπει να μην έχει ξυπνήσει / δε θα έχει ξυπνήσει.

Χτυπάει άλλη μια φορά. Τι σκέφτεται;

Σκέφτεται : "Αν έχει ξυπνήσει, θα μου ανοίξει".

Τι έφαγαν σήμερα το πρωί ο Ανδρέας και η Ειρήνη;

΄Εφαγαν ψωμί με βούτυρο και μαρμελάδα ο Ανδρέας και ψωμί με βούτυρο και μέλι η Ειρήνη.

Και τι ήπιαν;

΄Ηπιαν γάλα.

Ο Ανδρέας βάζει και ζάχαρη στο γάλα του. Του αρέσουν πολύ τα γλυκά και τα παγωτά. Πότε τρώμε γλυκό;

Μετά το φαγητό.

Δηλαδή αφού έχουμε φάει. Ο Ανδρέας έχει συνήθως πολλή όρεξη και τρώει όλο το φαγητό που είναι στο πιάτο του. Τι του αρέσει να τρώει;

Του αρέσει το κρέας με μακαρόνια και το κοτόπουλο με πατάτες.

Τρώει με όρεξη και πολύ γρήγορα και λερώνει το τραπεζομάντηλο. Το ψάρι και τα λαχανικά αρέσουν συνήθως στα παιδιά;

Συνήθως δεν τους αρέσουν.

Στον Κώστα αρέσει το ρύζι με πολύ αλάτι και πιπέρι. Και τι του αρέσει να πίνει με το φαγητό του το καλοκαίρι;

Του αρέσει να πίνει μπύρα.

΄Οταν ο Κώστας θέλει μπύρα στο εστιατόριο, τι λέει;

Λέει : "Θα ήθελα μια μπύρα".

Οι ΄Ελληνες τρώνε τυρί μετά το φαγητό, όπως οι Γάλλοι;

΄Οχι, το τρώνε μαζί με το φαγητό.

Ναι, συνήθως με τα λαχανικά. Και τι αρέσει στη Μαρία και την Ειρήνη;

Τους αρέσουν τα φρούτα, γιατί δεν παχαίνουν.

Χθες το βράδυ ο Ανδρέας και η Ειρήνη πρέπει να έφαγαν πριν γυρίσει ο Κώστας. Δηλαδή όταν ο Κώστας γύρισε στο σπίτι τι πρέπει να είχαν κάνει τα παιδιά;

Πρέπει να είχαν φάει.

Χθες το βράδυ τα παιδιά έφαγαν πριν γυρίσει ο Κώστας. Αν δεν είχαν φάει τι θα του έλεγαν;

Θα του έλεγαν : "Μπαμπά, δεν έχουμε φάει".

Τα παιδιά δεν του είπαν τίποτα. Τι σκέφτεται σήμερα ο Κώστας;

Σκέφτεται ότι αν δεν είχαν φάει θα του το είχαν πει.

Αν δεν είχαν φάει τα παιδιά θα έπρεπε να του το είχαν πει. Και τι θα έκανε τότε ο Κώστας;
Θα τους έλεγε να φάνε.
Αύριο το βράδυ τα παιδιά θα έχουν φάει όταν γυρίσει στο σπίτι ο Κώστας;
Μπορεί.
Αν δεν έχουν φάει, τι θα κάνει ο Κώστας;
Θα τους πει να φάνε.
Και ύστερα τι θα τους βλέπει να κάνουν;
Θα τους βλέπει να τρώνε.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Le **futur antérieur** a les mêmes emplois qu'en français et se forme avec le futur du verbe *avoir* et l'ancien infinitif. Les verbes *être* et *avoir* n'ont pas de futur antérieur.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Θα έχει φύγει = il sera parti ; mais θα έχει φύγει peut aussi vouloir dire "il doit être parti". Dans ce cas θα = πρέπει να + le parfait. L'usage du θα à la place de πρέπει να est plutôt de style oral. Ce πρέπει να est différent du πρέπει να + forme du subjonctif, comme en français pour le verbe "devoir". En grec vous avez le choix entre πρέπει να / θα έφυγε, πρέπει να / θα έχει φύγει et πρέπει να / θα είχε φύγει.
2. Θα ήθελα = je voudrais, mais en grec il ne faut pas abuser du conditionnel de politesse.
3. Deux nouveaux types de propositions conditionnelles :
(i)αν + parfait → futur (pour la phrase subordonnée il s'agit du présent ou du futur, αν et θα étant incompatibles : αν έχει φάει —maintenant ou demain— θα δει τηλεόραση).
(ii)αν + plus-que-parfait → conditionnel (il s'agit de l'irréel du présent ou du passé: αν είχε φάει θα έβλεπε τηλεόραση ; pour le passé on peut avoir αν + plus-que-parfait → θα + plus-que-parfait : αν είχε φάει θα είχε δει τηλεόραση —fait concret— et αν + imparfait → θα + plus-que-parfait : αν έτρωγε θα είχε δει τηλεόραση —fait général—).

4. Σκέφτομαι ότι = penser, σκέφτομαι να = avoir l'intention, πιστεύω ότι = croire, πιστεύω να = espérer. Νομίζω se construit seulement avec ότι et veut dire tantôt penser et tantôt croire, en montrant toujours un certain doute.
5. Πολύς - πολλή - πολύ (+ substantif = adjectif) ; πολύ (+ adjectif / verbe = adverbe).
6. Μέλι a comme génitif του μελιού, sauf pour la lune de miel : ο μήνας του μέλιτος.
7. Γάλα a comme génitif γάλακτος. Le pluriel (sans génitif) est γάλατα.
8. Κρέας, tout comme τέρας (= monstre), se décline comme les neutres en -μα.
9. Φρούτο est le fruit qu'on mange, alors que dans un sens abstrait le fruit se dit ο καρπός.
10. Πιάτο = assiette. Pour *plat* (= grande assiette) on dit η πιατέλα. Evidemment, "plat" = "ce qu'on mange" se dit φαγητό.
11. Syntaxe : του αρέσ**ει** το κρέας **και το κοτόπουλο**. L'accord se fait avec le terme le plus rapproché.
12. Attention à la différence entre άλλη μια φορά (=encore une fois) et μια άλλη φορά (= une autre fois). Rappel : την άλλη φορά signifie "la prochaine fois".

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :
Αύριο ο Ανδρέας _____ (répondre) σωστά στις ερωτήσεις αν _____ (lire). Χθες δεν _____ (répondre) σωστά. Αν _____ (lire) _____ (répondre) σωστά. _____ (pouvoir) _____ (parler) με τον Κώστα, παρακαλώ; Μέχρι αύριο, η Ειρήνη _____ (lire) αυτό το βιβλίο.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

THÈME RÉCAPITULATIF

Si les ouvriers étaient riches, ils achèteraient des voitures neuves et n'auraient jamais faim. S'ils ont faim demain matin, qu'est-ce qu'ils mangeront ? Ils ne mangeront rien et auront faim toute la journée.

Ce professeur fait tout pour nous apprendre le grec. Il aime bouger dans la classe et ses mains bougent de une heure et demie jusqu'à la fin du cours. Il y a une semaine, il avait dit aux étudiants de deuxième année de lire un livre, mais eux ne l'ont pas lu, parce qu'ils l'avaient lu l'année dernière. Le professeur aussi l'a lu. Il l'a lu au début de l'année. Demain, il parlera de ce livre de six heures à sept heures et demie (c'est-à-dire une heure et demie). Il reparlera du même livre le huit, à neuf heures et demie du matin, aux étudiants de première année qui l'auront lu.

Chaque semaine, une demi-heure après le cours, un autre professeur le cherche ; il entre dans la salle et pense : "Il doit être parti. S'il n'était pas parti je lui aurais parlé." Il croit que notre professeur est parti dix minutes avant la fin du cours. Mais notre professeur n'est pas parti ; il est dans la salle d'à côté.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΕΚΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
L'IMPARFAIT DE LA VOIX MÉDIO-PASSIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ψηλός, -ή, -ό, grand (de taille), haut
μελαχροινός, -ή, -ό, brun
καστανός, -ή, -ό, châtain
ξανθός, -ή/-ιά, -ό, blond
ήμερος, -η, -ο, non sauvage, *(d'un animal)* domestique
άγριος, -α, -ο, sauvage, brut
ήρεμος, -η, -ο, calme
η ηλικία, âge
το σώμα, corps
το κόκαλο, os
το δέρμα, peau, cuir
η σάρκα, chair
ο καρπός, poignet
η παλάμη, creux de la main, paume
το δάχτυλο, doigt
η άκρη, bout
το νύχι, ongle, griffe
το γόνατο, genou
ο αστράγαλος, cheville
το δόντι, dent
το στόμα, bouche
το αίμα, sang
το στομάχι, estomac
τα έντερα, intestins
τα νεφρά, reins
η καρδιά, cœur
το εξωτερικό, l'étranger, l'extérieur
η αποβάθρα, quai
το αεροδρόμιο (-io), aéroport
το διαβατήριο (-io), passeport
η εκδρομή, excursion
το ποδήλατο, bicyclette
ο σταθμός, étape, gare
το άγχος, stress, angoisse
το πλοίο, bateau
ο επιβάτης, passager
η ναυτία, mal de mer
το τρένο, train
η τίγρη, tigre
η καμηλοπάρδαλη, girafe
ο ελέφαντας, éléphant
ο ιπποπόταμος, hippopotame
το ζώο, animal, bête
ο καρχαρίας, requin
η φάλαινα, baleine
ο αετός, aigle
ο παπαγάλος, perroquet

τα πτηνά, oiseaux
ο κυνηγός, chasseur
το τόξο, arc
το βέλος, flèche
οδηγώ (-ησα), conduire
πέφτω (έπεσα), tomber
πετάω (-ξα), voler
πηδάω (πήδηξα/πήδησα), sauter
παθαίνω (έπαθα), subir (il m'arrive)
χτυπάω (-ησα), frapper
τρέχω (-ξα), courir, rouler (vite)
σκοτώνω (-σα), tuer
φέτος, cette année
αργά, lentement

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Το αίμα πηγαίνει στο στομάχι, στα έντερα και στα νεφρά;
΄Οχι, πάει στην καρδιά.
Φέτος σηκώνομαι νωρίς και κοιμάμαι αργά. Και πέρυσι έκανα το ίδιο, δηλαδή σηκωνόμουν νωρίς και κοιμόμουν αργά. Εσείς πέρυσι πότε σηκωνόσασταν και πότε κοιμόσασταν;
Πέρυσι σηκωνόμασταν αργά και κοιμόμασταν αργά.
Ο Ανδρέας είναι μικρός αλλά ψηλός για την ηλικία του. Ο Κώστας είναι μεγάλος. Μήπως είναι κοντός;
΄Οχι, κι ο Κώστας είναι ψηλός.
Είναι μελαχροινός, καστανός ή ξανθός ο Κώστας;
Δεν ξέρουμε, αλλά οι περισσότεροι ΄Ελληνες είναι μελαχροινοί ή καστανοί.
Τώρα θυμάσαι όλα όσα λέγονται στο μάθημα. Πέρυσι θυμόσουν όλα όσα λέγονταν στο μάθημα;
Ναι, τα θυμόμουν όλα.
Μήπως θυμόσουν τα πάντα;
΄Οχι, θυμόμουν μόνο όσα λέγονταν στο μάθημα.
Πού ζουν οι καρχαρίες και οι φάλαινες;
Στη θάλασσα.
Πώς ονομάζονται τα ζώα που ζουν στη θάλασσα;
Ονομάζονται ψάρια.
Οι αετοί κι οι παπαγάλοι είναι ψάρια;
΄Οχι, είναι πτηνά.
Οι φίλοι βλέπονται συχνά. Εσείς μέχρι φέτος βλεπόσασταν συχνά με τους φίλους σας;
Ναι, βλεπόμασταν συχνά.

Και τώρα τι κάνετε;
Και τώρα βλεπόμαστε συχνά.
Αυτοί που φοβούνται το αεροπλάνο είναι ήρεμοι κατά την απογείωση;
Όχι, έχουν άγχος.
Όταν ταξιδεύουμε στο εξωτερικό με αεροπλάνο, τι δείχνουμε στο αεροδρόμιο;
Δείχνουμε το διαβατήριό μας.
Γιατί τα παιδιά κρατιόντουσαν χθες απ' το χέρι;
Κρατιόντουσαν απ' το χέρι γιατί αγαπιόντουσαν.
Γιατί πριν από δέκα χρόνια ο Κώστας κι η Μαρία κρατιόντουσαν απ' το χέρι;
Γιατί αγαπιούνταν.
Και τώρα δεν αγαπιούνται;
Και τώρα αγαπιούνται, αλλά δεν κρατιούνται απ' το χέρι.
Το σώμα μας αποτελείται μόνο από σάρκα, κόκαλα και δέρμα;
Όχι, αλλά αποτελείται κυρίως απ' αυτά.
Και από τι αποτελείται το χέρι;
Απ' τον καρπό, την παλάμη και τα δάχτυλα.
Και τι υπάρχει στην άκρη των δαχτύλων;
Τα νύχια.
Το γόνατο και οι αστράγαλοι είναι στο χέρι;
Όχι, είναι στο πόδι.
Και πού είναι τα δόντια;
Στο στόμα.
Το καλοκαίρι, όταν ήσασταν στην Ελλάδα, οι άνθρωποι κοιμούνταν αργά ή νωρίς;
Κοιμούνταν αργά.
Η τίγρη, η καμηλοπάρδαλη, ο ελέφαντας κι ο ιπποπόταμος είναι ήμερα ζώα;
Όχι, είναι άγρια.
Κάθε πότε έρχονταν πέρυσι εδώ οι φοιτητές του πρώτου έτους;
Έρχονταν μια φορά την εβδομάδα, κάθε Τρίτη ή κάθε Τετάρτη.
Και θυμόντουσαν πάντα όλο το μάθημα;
Όχι, δεν το θυμόντουσαν πάντα όλο.
Πέρυσι ο Κώστας κι η Μαρία πήγαν εκδρομή με το αυτοκίνητο στη Θράκη. Οδηγούσε ο Κώστας και είχαν πάρει μαζί τους και τα ποδήλατά τους. Ύστερα πήραν το πλοίο για να πάνε στη Σαμοθράκη. Το πλοίο κούναγε. Τι έκαναν οι επιβάτες του πλοίου;
Κουνιόντουσαν.

Ναι. Και είχαν ναυτία. Όταν ταξιδεύει κανείς με το τρένο έχει ναυτία;
Συνήθως όχι.
Οι επιβάτες ενός τρένου μένουν στην αποβάθρα;
Όχι, είναι μέσα στο τρένο.
Όταν ένα τρένο τρέχει, πηγαίνει αργά;
Όχι, πάει γρήγορα.
Πότε πάει αργά ένα τρένο;
Όταν είναι κοντά σε σταθμό.
Τι παθαίνει κανείς αν πηδήξει απ' το τρένο την ώρα που τρέχει;
Θα χτυπήσει.
Κι αυτοί που πηδούν απ' το αεροπλάνο όταν πετάει, τι παθαίνουν;
Σκοτώνονται.
Γιατί σκοτώνονται;
Γιατί πέφτουν πολύ γρήγορα και από πολύ ψηλά.
Ο Κώστας φοβάται το αεροπλάνο. Όταν ήταν μικρός το φοβόταν;
Όχι, δεν το φοβόταν, γιατί δεν καταλάβαινε.
Πώς σκοτώνονταν τα παλιά χρόνια από τους κυνηγούς τα ζώα;
Με τόξα και βέλη.
Τώρα, τα μικρά παιδιά ντύνονται απ' τη μητέρα τους. Και τα παλιά χρόνια ντύνονταν απ' τη μητέρα τους;
Ναι, πάντα ντύνονταν απ' τη μητέρα τους.
Και οι μεγάλοι ντύνονταν πάντα απ' τη μητέρα τους;
Όχι, αυτοί ντύνονταν πάντα μόνοι τους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Les terminaisons de **l'imparfait** de la voix médio-passive ressemblent à celles de l'imparfait du verbe *être* : -μουν, -σουν, -ταν, -μασταν, -σασταν ou -σαστε (qui peut être utilisée aussi pour le présent), -ντουσαν ou -νταν.

Il y a des verbes qui n'ont pas d'imparfait médio-passif : ce sont les verbes contractés dont le présent est en **-ούμαι** ou **-ώμαι** (en fait, leur imparfait existe bien, mais il est trop savant). Pour les verbes **non contractés**, la voyelle de liaison (toujours accentuée, sauf pour la terminaison -νταν) est -ο-. Pour les verbes **contractés** et ceux en **-άμαι**, la voyelle de liaison est accentuée sans exception ; il s'agit d'un -ιό- pour les verbes contractés et d'un -ό- pour ceux en -άμαι, sauf pour la termi-

naison -νταν (on a alors un -ιού- pour les premiers et un -ού- pour les seconds).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Νεφρά sont les reins en tant qu'organes, mais on dit "πονάει η μέση μου" (μέση=la taille / le milieu).
2. Τρέχω = rouler, s'emploie aussi bien pour désigner un véhicule qui roule vite qu'un véhicule qui roule tout simplement. On peut dire pourtant τρέχει πολύ ou γρήγορα.
3. Πτηνά est un terme scientifique (pourtant courant) pour désigner les oiseaux en tant qu'espèce. Si vous avez un oiseau, έχετε ένα πουλί.
4. N'oubliez pas que καρπός n'est pas seulement le poignet mais aussi le fruit dans son sens abstrait.
5. Αποβάθρα est le quai d'embarquement (dans une gare ou un port) mais pas le quai d'un fleuve dans une ville (de toute façon, il y en a très peu en Grèce) : on dit alors η όχθη, la rive.
6. ΄Αγχος est aussi bien le stress que l'état d'angoisse. L'angoisse de l'attente de quelque chose est η αγωνία, qui ne veut pas dire agonie.
7. Trois synonymes : το πλοίο, το καράβι, το βαπόρι.
8. Τίγρη - καμηλοπάρδαλη se déclinent comme les féminins en -ση, -ξη, -ψη.
9. Είναι ζώον (attention au *nu* final) signifie : il est complètement imbécile.
10. Αργά a deux sens : tard / lentement. Donc, ξυπνάει αργά signifie soit "il se lève tard", soit "il se réveille lentement".
11. Την ώρα που... = pendant que.
12. Χτυπάω veut dire frapper ou battre. Comme verbe intransitif il veut dire "se cogner, se faire mal".
13. Attention à la différence d'accent entre ερχόταν (3ème pers. du singulier) et έρχονταν (3ème pers. du pluriel).
14. Remarquez la construction sans article de πηγαίνω εκδρομή, qui doit vous rappeler d'autres constructions de ce type. Notez aussi que πάω βόλτα signifie "aller en promenade / se promener".

ΑΣΚΗΣΗ

Mettre les verbes à l'imparfait :

Πέρυσι _____ (σηκωνόμαστε) αργά. Οι φίλοι _____ (βλέπονται) συχνά και _____ (αγαπιούνται). Και συ _____ (βλέπεσαι) συχνά με τους φίλους σου; Δεν _____ (έρχεται) κανείς πέρυσι στο μάθημα. Ούτε αυτά τα παιδιά _____ (έρχονται).

ΕΒΔΟΜΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
L'AORISTE DE LA VOIX MÉDIO-PASSIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

αλμυρός, -ή, -ό, salé
γλυκός, -ιά, -ό, doux, non salé, sucré
μεσημεριανός, -ή, -ό, de midi
τα μεσάνυχτα, minuit
το κοινό, public
το τραγούδι, chanson, chant
το τσιγάρο, cigarette
ο αναπτήρας, briquet
το πλυντήριο (-io), machine à laver
το μουσείο, musée
ο/η δημοσιογράφος (-sio-), journaliste
το ραδιόφωνο, radio
ο/η δικηγόρος, avocat
ο/η γιατρός, médecin, docteur
το επάγγελμα, profession, métier
ο εφοπλιστής, armateur
ο ωκεανός, océan
το πέλαγος, mer, haute-mer
ο ναύτης, matelot
το κύμα, vague, flot
ο ποταμός, fleuve
η λίμνη, lac
το κρεβάτι, lit
ο ύπνος, sommeil
η αγάπη, amour
καπνίζω (-σα), fumer
σχεδόν, presque
τελικά, finalement

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Εγώ σχεδόν κάθε μέρα κοιμάμαι στις δώδεκα τα μεσάνυχτα. Τι ώρα κοιμήθηκα χθές;
Κοιμήθηκες στις δώδεκα τα μεσάνυχτα.
Εσύ, πότε γράφτηκες στο Πανεπιστήμιο;
Γράφτηκα πριν από δύο μήνες.
Το μυθιστόρημα του Καζαντζάκη "Ο Χριστός ξανασταυρώνεται" άρεσε πολύ στο κοινό. Δηλαδή αγαπήθηκε πολύ απ' το κοινό. Ξέρετε κανέναν Έλληνα συνθέτη που τα τραγούδια του να αγαπήθηκαν πολύ απ' το κοινό;
Ναι, ξέρουμε το Θεοδωράκη και το Χατζιδάκι.

Ο καθηγητής κι εγώ πήγαμε χθες το πρωί στο Πανεπιστήμιο για να κάνουμε μάθημα στο πρώτο έτος. Είχαμε ξεχάσει ότι δεν έχουμε μάθημα την Τρίτη. Το θυμηθήκαμε λίγο πριν μπούμε στην τάξη και γυρίσαμε πίσω. Γιατί γυρίσαμε πίσω;
Γιατί θυμηθήκατε ότι δεν είχατε χθες μάθημα με το πρώτο έτος.
Κοντά στο σπίτι του Κώστα στη Θεσσαλονίκη υπάρχει ένα εργοστάσιο. Χθες οι εργάτες αυτού του εργοστασίου εργάστηκαν πολύ. Γιατί;
Γιατί είχαν πολλή δουλειά.
Ο Κώστας καπνίζει πολύ. Χθες έψαχνε όλη μέρα τα τσιγάρα και τον αναπτήρα του γιατί τα είχε χάσει. Τελικά βρέθηκαν στη μέσα τσέπη του σακακιού του. Πού βρέθηκαν τα τσιγάρα και ο αναπτήρας του;
Στη μέσα τσέπη του σακακιού του.
Χθες ο μικρός γιος του καθηγητή δανείστηκε τον υπολογιστή του μπαμπά του. Ήταν ήρεμος χθες ο καθηγητής;
Όχι, γιατί φοβόταν πώς θα του τον χαλούσε.
Πέρυσι το αυτοκίνητο του Κώστα χτυπήθηκε από ένα άλλο αυτοκίνητο κι ο Κώστας έψαχνε να βρει κάποιον για να του το πουλήσει. Τελικά βρέθηκε κάποιος πριν από μια εβδομάδα κι ο Κώστας του πούλησε το αυτοκίνητό του χθες. Τι έγινε χθες;
Πουλήθηκε το αυτοκίνητο του Κώστα.
Οι εργάτες που δουλεύουν κοντά στο σπίτι του Κώστα κουράστηκαν πολύ χθες. Τι έκαναν μετά στο σπίτι τους;
Κοιμήθηκαν και ξεκουράστηκαν.
Κάθε πρωί ο Κώστας κι η Μαρία σηκώνονται, πλένονται και ντύνονται. Τι έκαναν χθες το πρωί;
Σηκώθηκαν, πλύθηκαν και ντύθηκαν.
Μήπως ο Κώστας έκανε και τίποτα άλλο;
Ναι. Ξυρίστηκε.
Κι εσείς τι κάνατε χθες το πρωί;
Σηκωθήκαμε, πλυθήκαμε και ντυθήκαμε.
Χθες ο Κώστας συνάντησε στο δρόμο ένα Γάλλο που έψαχνε ένα μουσείο. Πώς συνεννοήθηκε μαζί του;
Στα γαλλικά.
Πότε παντρεύτηκαν ο Κώστας κι η Μαρία;
Παντρεύτηκαν πριν δέκα χρόνια.
Τι σκέφτηκε χθες ο Κώστας όταν ο Ανδρέας λέρωσε το τραπεζομάντηλο;

Σκέφτηκε πως το τραπεζομάντηλο λερώθηκε και πρέπει να το πλύνουν.
Ποιος θα το πλύνει;
Το πλυντήριο!
Τι κάνουν οι δημοσιογράφοι;
Γράφουν στις εφημερίδες και λένε τις ειδήσεις στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση.
Οι δικηγόροι και οι γιατροί είναι συνήθως φτωχοί;
΄Οχι, συνήθως είναι πλούσιοι.
Ποιο απ' τα επαγγέλματα που ξέρετε είναι για φτωχούς ανθρώπους;
Το επάγγελμα του εργάτη.
Μήπως και το επάγγελμα του εφοπλιστή είναι για φτωχούς ανθρώπους;
΄Οχι, οι εφοπλιστές είναι πλούσιοι.
Τι έχουν οι εφοπλιστές;
Καράβια που ταξιδεύουν στους ωκεανούς, τις θάλασσες και τα πελάγη.
Πότε οι ναύτες παθαίνουν ναυτία;
΄Οταν η θάλασσα έχει μεγάλα κύματα.
Τι είναι ο Σηκουάνας, ο Λίγηρας, ο Ρήνος και ο Ροδανός;
Είναι ποταμοί.
Το νερό των ποταμών και των λιμνών είναι αλμυρό;
΄Οχι, είναι γλυκό.
Τι ώρα κοιμηθήκατε χθες;
Κοιμηθήκαμε στις δώδεκα τα μεσάνυχτα.
Χθες το πρωί ο Ανδρέας κι η Ειρήνη έφυγαν για το σχολείο. Σε λίγο όμως γύρισαν πίσω. Τι θυμήθηκαν;
Θυμήθηκαν πως είχαν ξεχάσει την τσάντα τους.
Γιατί ξέχασαν την τσάντα τους;
Γιατί ήταν αφηρημένοι.
Τι λέει ο Κώστας όταν είναι κουρασμένος;
Λέει : "Κουράστηκα".
Ναι, λέει "πάω για ύπνο". Και τι ρωτάει η Μαρία τον Κώστα, όταν εκείνος σηκώνεται απ' το κρεβάτι μετά το μεσημεριανό ύπνο;
Τον ρωτάει : "Ξεκουράστηκες, αγάπη μου;"
Την πρώτη φορά που πήγατε στην Ελλάδα, πώς συνεννοηθήκατε με τους ΄Ελληνες;
Συνεννοηθήκαμε στα αγγλικά.
Σκεφτήκατε τι δώρα θα κάνετε τα Χριστούγεννα στους φίλους σας;

Ναι, σκεφτήκαμε.
Τι δώρα μπορεί να ζήτησαν ο Ανδρέας κι η Ειρήνη για τα Χριστούγεννα;
Πρέπει να ζήτησαν παιχνίδια.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Les terminaisons de **l'aoriste** médio-passif sont -ηκα, -ηκες, -ηκε, -ήκαμε, -ήκατε, -ηκαν. Pour les verbes **contractés**, *toutes catégories confondues*, ces terminaisons sont presque toujours précédées de la syllabe -ηθ-, accentuée au singulier et à la troisième personne du pluriel. Les choses se compliquent pour les verbes **non contractés** :

a) pour les verbes en -βω et -φω les terminaisons sont précédées d'un -φτ- : γράφω > γράφτηκα ; idem pour les verbes en -εύω (là aussi, il s'a-git d'un /-vo/) : παντρεύω > παντρεύτηκα ;

b) pour les verbes en -κω, -γω, -χω et -χνω les terminaisons sont précédées d'un -χτ- : ανοίγω>ανοίχτηκα ;

c) pour les verbes en -νω les terminaisons sont précédées soit d'un -θ- (σηκώνω > σηκώθηκα, χάνω > χάθηκα) soit d'un -στ- (κλείνω > κλείστηκα), comme pour les verbes en -ζω (διαβάζω > διαβάστηκα, αγοράζω > αγοράστηκα) qui ont, eux aussi, leurs exceptions ;

d) il y a, évidemment, de nombreux verbes irréguliers, comme βρίσκω > βρέθηκα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Το κοινό est le neutre de l'adjectif κοινός - κοινή - κοινό qui signifie "commun".
2. Πριν peut être construit avec la forme du subjonctif sans να.
3. Μέσα στην τσέπη est différent de στη μέσα τσέπη.
4. Πως = ότι.
5. Πλυντήριο est le lave-linge ; le lave-vaisselle se dit πλυντήριο πιάτων. Si, toutefois, on veut préciser, on dira pour un lave-linge πλυντήριο ρούχων.
6. Δικηγόρος est l'avocat en tant que terme générique se référant à la profession. Dans le cadre d'un procès, l'avocat se dit συνήγορος.

7. Θάλασσα correspond plus ou moins au français "mer" et πέλαγος au français "haute mer" ; mais il s'agit aussi de termes de géographie, θάλασσα étant plus étendue que πέλαγος : la mer Méditerranée = η Μεσόγειος θάλασσα, la mer Egée = το Αιγαίο πέλαγος. Αρχιπέλαγος correspond au français "archipel".
8. Ποταμός est le fleuve et το ποτάμι la rivière.
9. L'absence en grec d'infinitif, tel qu'on le connaît en français, entraîne des constructions avec des noms auxquelles il faut s'habituer. Ainsi "je vais *dormir*" se dit *πάω για ύπνο* (évidemment, vous pouvez dire πάω να κοιμηθώ). Comparez avec πάω για καφέ (= je vais prendre un café).
10. Αγάπη est plutôt l'amour filial ; à distinguer du masculin έρωτας.
11. Στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση : remarquez que vous n'avez pas besoin de reprendre la préposition σε.

ΑΣΚΗΣΗ

Mettre les verbes à l'aoriste :

Οι φοιτητές _____ (γράφονται) στο Πανεπιστήμιο, αφού _____ (σηκώνονται) νωρίς. Χθες _____ (κλείνονται) μέσα στην αίθουσα. Γιατί _____ (χανόμαστε) ξανά; Πότε _____ (παντρεύεται) η Μαρία;

ΟΓΔΟΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
LES FUTURS ET LE SUBJONCTIF DE LA VOIX MÉDIO-PASSIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

σοβαρός, -ή, -ό, sérieux, grave
ο πυρετός, fièvre
το κρυφτό, cache-cache
η απόφαση, décision
μαθητής, -τρια, élève
δέχομαι (-χτηκα), 1. recevoir, 2. accepter
αγκαλιάζω (-σα, -στηκα), embrasser (prendre dans ses bras)
εξετάζω (-σα, -στηκα), examiner
κρύβω (-ψα, -φτηκα), cacher
παίζω (-ξα, -χτηκα), jouer
πειράζω (-ξα, -χτηκα), ennuyer, gêner, taquiner
απόψε, ce soir
προηγουμένως, avant, précédemment
έτσι, ainsi, comme ça
μάλλον, plutôt

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τι ώρα λες να κοιμηθείς το βράδυ;
Λέω να κοιμηθώ στις εντεκάμισυ.
Και τι ώρα λες να κοιμήθηκε ο Κώστας χθες;
Πρέπει να κοιμήθηκε /Θα κοιμήθηκε στις δώδεκα τα μεσάνυχτα.
Λες να κοιμηθείς στις εντεκάμισυ απόψε. Το καλοκαίρι θα κοιμάσαι την ίδια ώρα;
΄Οχι, το καλοκαίρι θα κοιμάμαι πιο αργά.
Αύριο λες να σηκωθείς νωρίς;
΄Οχι, αύριο λέω να μη σηκωθώ νωρίς, γιατί δεν έχω μάθημα.
Λες ο Κώστας να σηκωθεί αύριο αργά;
΄Οχι, θα σηκωθεί νωρίς, γιατί έχει δουλειά.
Τι πρέπει να κάνει ο Κώστας κάθε μέρα;
Πρέπει να σηκώνεται νωρίς.
Και την Κυριακή πρέπει να σηκώνεται νωρίς;
΄Οχι, την Κυριακή σηκώνεται αργά.
Του χρόνου θα ξαναγραφτείς στο Πανεπιστήμιο;
Ναι, θα ξαναγραφτώ το φθινόπωρο.
Πότε το φθινόπωρο;
Στις αρχές Σεπτεμβρίου / του Σεπτέμβρη.

Πέρυσι το καλοκαίρι ο Κώστας δέχτηκε τους Γάλλους φίλους του στο σπίτι του στη Θεσσαλονίκη. Τι πρέπει να κάνει και φέτος;
Πρέπει να τους δεχτεί.
Πότε ο καθηγητής δέχτηκε να δεχτεί το φοιτητή;
Όταν αυτός του ζήτησε να τον δεχτεί.
Πέρυσι, πριν φύγουν οι Γάλλοι φίλοι του Κώστα για να γυρίσουν στη Γαλλία, αγκαλιάστηκαν με τον Κώστα και τη Μαρία. Τι θα κάνουν και φέτος;
Πριν φύγουν για να γυρίσουν στη Γαλλία θα αγκαλιαστούν με τον Κώστα και τη Μαρία.
Την περασμένη εβδομάδα η Μαρία είχε πυρετό και εξετάστηκε από ένα γιατρό. Τι πρέπει να κάνει κανείς όταν έχει πυρετό;
Πρέπει να εξετάζεται από γιατρό.
Και ο Ανδρέας χθες είχε πυρετό. Τι πρέπει να κάνει;
Πρέπει να εξεταστεί από γιατρό.
Σήμερα ο Κώστας σηκώθηκε νωρίς, πλύθηκε, ντύθηκε και έφυγε από το σπίτι του. Τι θα κάνει αύριο;
Και αύριο θα σηκωθεί νωρίς, θα πλυθεί, θα ντυθεί και θα φύγει από το σπίτι του.
Κάθε μέρα θα κάνει το ίδιο;
Ναι, κάθε μέρα θα σηκώνεται νωρίς, θα πλένεται, θα ντύνεται και θα φεύγει από το σπίτι του.
Κάθε φορά που παίζουν κρυφτό ο Ανδρέας και η Ειρήνη, ο Ανδρέας κρύβεται και η Ειρήνη δεν τον βλέπει. Αύριο που θα παίξουν κρυφτό, τι θα γίνει;
Ο Ανδρέας θα κρυφτεί και η Ειρήνη δε θα τον βλέπει.
Τι πρέπει να έχει ένα τραγούδι για να αγαπηθεί απ' το κοινό;
Πρέπει να έχει ωραία μουσική.
Αύριο θα έχει πολλή δουλειά στο εργοστάσιο που είναι κοντά στο σπίτι του Κώστα. Τι θα κάνουν οι εργάτες;
Θα εργαστούν πολύ.
Και τι γίνεται όταν κανείς εργάζεται πολύ;
Κουράζεται.
Τι θα πάθουν λοιπόν οι εργάτες αύριο;
Θα κουραστούν.
Και τι θα κάνουν μετά;
Θα κοιμηθούν και θα ξεκουραστούν.
Τι πρέπει να κάνει κανείς όταν κουράζεται;
Πρέπει να κοιμάται για να ξεκουραστεί.

Τι δεν πρέπει να κάνει κανείς με τον υπολογιστή του καθηγητή;
Να τον δανείζεται / δανειστεί.
Τι πρέπει να κάνει κανείς πριν πάρει μια σοβαρή απόφαση;
Πρέπει να σκέφτεται.
Αύριο ο Κώστας θα πάρει μια σοβαρή απόφαση. Τι θα κάνει προηγουμένως;
Θα σκεφτεί πολύ.
Τι απόφαση θα πάρει ο Κώστας;
Θα αποφασίσει να μη δει το ποδόσφαιρο στην τηλεόραση.
Σε ποια γλώσσα θα συνεννοηθούν ο Ανδρέας κι η Ειρήνη όταν πάνε στο Παρίσι;
Θα συνεννοηθούν στα γαλλικά.
Τι πρέπει να θυμηθεί ο Κώστας αύριο το βράδυ;
Πρέπει να θυμηθεί πως δε θα δει το ποδόσφαιρο στην τηλεόραση.
Γιατί δε θα το δει;
Γιατί έτσι αποφάσισε.
Και γιατί αποφάσισε να μη δει το ποδόσφαιρο;
Γιατί βαρέθηκε να βλέπει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση.
Πότε θα λερωθεί αύριο το τραπεζομάντηλο στο σπίτι του Κώστα;
Θα λερωθεί την ώρα που θα τρώει ο Ανδρέας.
Πειράζει να λερωθεί το τραπεζομάντηλο;
Όχι, δεν πειράζει, γιατί μετά θα πλυθεί.
Ποια λέει να παντρευτεί ο Ανδρέας;
Λέει να παντρευτεί μια συμμαθήτριά του.
Της έχει πει οτι θέλει να την παντρευτεί;
Ναι, της το είπε την περασμένη εβδομάδα.
Κι εκείνη τι του είπε;
Του είπε : "Δε σε παντρεύομαι, γιατί λερώνεις το τραπεζομάντηλο".
Λέτε να την παντρευτεί λοιπόν ο Ανδρέας τη συμμαθήτριά του;
Μάλλον όχι.
Γιατί θέλει να την παντρευτεί;
Γιατί του αρέσει.
Και γιατί του αρέσει;
Γιατί είναι ωραία.
Ποιες συμμαθήτριές του βρίσκει ωραίες ο Ανδρέας;
Αυτές που είναι ξανθιές / μελαχροινές / καστανές.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

La formation du **subjonctif** et du **futur** médio-passifs se fait avec να-θα (ou όταν, ίσως, πριν, etc.) et soit le présent (pour le continu), soit une forme de subjonctif (pour le momentané). Les terminaisons pour cette forme correspondent à celles des verbes contractés en *-έω (comme μπορώ) actifs : -ώ, -είς, -εί, -ούμε, -είτε, -ούν ; elles sont précédées de la consonne θ ou τ, selon que l'aoriste est en -θηκα ou -τηκα, la syllabe de liaison -ηκ- ayant été enlevée.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Λέω να = σκέφτομαι να (j'ai l'intention de), mais λες + une forme de subjonctif à une autre personne = tu penses/crois ; ainsi, τι ώρα λες να σηκωθείς a le premier sens, alors que τι ώρα λες να σηκωθεί a le second. Pour la négation, λέω να **μη** σηκωθώ = j'ai l'intention de ne pas me lever, alors que **δε** λέω να σηκωθώ = je ne me décide pas à me lever.
2. Le préfixe συν- correspond grosso modo au français co- ; ainsi le / la camarade de classe à l'école se dit συμμαθητής / -τρια et à l'université συμφοιτητής / -τρια.
3. La plupart des noms de mois en grec existent sous deux formes. Nous vous donnons ici d'abord la forme plus savante et ensuite la forme plus populaire (avec cette deuxième forme, comme en général avec les noms de ce niveau de langue, l'usage de l'article défini est quasiment obligatoire : 10 του Σεπτέμβρη, alors que la forme plus savante peut se construire sans l'article : 10 Σεπτεμβρίου, ce qui se passe en général avec les formes savantes des noms) : Ιανουάριος / Γενάρης, Φεβρουάριος / Φλεβάρης, Μάρτιος / Μάρτης, Απρίλιος / Απρίλης, Μάιος / Μάης, Ιούνιος / (Ιούνης), Ιούλιος / (Ιούλης), Αύγουστος, Σεπτέμβριος / Σεπτέμβρης, Οκτώβριος / Οκτώβρης, Νοέμβριος / Νοέμβρης, Δεκέμβριος / Δεκέμβρης.
4. Προηγουμένως peut être utilisé à la place de πριν dans certains cas. En général, πριν est en rapport étroit avec un nom (πριν από) ou un verbe (πριν να).
5. Βαριέμαι signifie "s'ennuyer", mais βαρέθηκα a très souvent le sens "j'en ai assez" ; l'expression "δε βαριέσαι!", courante et assez caracté-

ristique de l'esprit grec moderne, est employée pour signifier "c'est pas grave / laisse tomber / on s'en fiche !". Au point de vue de l'aspect, βαριέμαι, verbe de sentiment, fonctionne comme μου αρέσει : βαρέθηκε να βλέπει.

6. Πειράζει (impersonnel) est, évidemment, le contraire de δεν πειράζει, qui signifie "c'est pas grave / ça ne fait rien" et qui est donc synonyme de δε βαριέσαι! On dira, pourtant, plutôt δεν πειράζει pour consoler qqn qui a fait une faute, alors que l'on dira δε βαριέσαι plutôt pour l'inciter à la faire ! Πειράζει peut être construit avec une forme de subjonctif ou avec une subordonnée introduite par που. Avec la forme de subjonctif on peut avoir πειράζει να ou αν (surtout si πειράζει est au futur suivi d'un pronom) : θα με πειράξει αν φύγεις / να φύγεις, mais plutôt πειράζει να φύγω;. Cela correspond au français "si je pars". Avec που on annonce, p.ex., que l'on partira et on demande si cela gêne : πειράζει που θα φύγω; = je vais partir : ça ne vous dérange pas ?

7. Παντρεύομαι κάποιον ou με κάποιον.

8. Attention à l'usage de l'aspect dans la phrase θα **κρυφτεί** και η Ειρήνη δε θα τον **βλέπει**. Le premier verbe se réfère au moment où il va se cacher, alors que le deuxième nous indique que *pendant qu'il sera caché* Irène ne va pas le voir.

9. Στις αρχές est au pluriel et signifie *dans les premiers jours*. Il est employé pour indiquer le début d'une période de temps. Sinon, on dit στην αρχή (του μαθήματος).

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :

Ο Κώστας πρέπει _____ (κοιμάμαι) νωρίς. Κι εμείς θα _____ (κοιμάμαι) νωρίς σήμερα, γιατί αύριο ο Ανδρέας κι η Ειρήνη _____ (γράφομαι) στο σχολείο. Από αύριο οι ξένοι θα _____ (συνεννοούμαι) στα ελληνικά. Εσείς πότε θα μπορέσετε _____ (παντρεύομαι);

ΕΝΑΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο ΜΕΣΟΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ, ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΣ ΜΕΛΛΩΝ
LE PARFAIT, LE PLUS-QUE-PARFAIT ET LE FUTUR ANTÉRIEUR MÉDIO-PASSIFS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

βρόμικος, -η, -ο, sale
καθαρός, -ή, -ό, propre, pur
κουτός, -ή, -ό, bête, sot
έξυπνος, -η, -ο, intelligent
τεμπέλης, -α, -ικο, paresseux
εύκολος, -η, -ο, facile
δύσκολος, -η, -ο, difficile
ήσυχος, -η, -ο, tranquille
το φάρμακο, médicament
το δημοτικό, école primaire
το νηπιαγωγείο (-pia-), école maternelle
η δασκάλα, maîtresse (d'école), institutrice
η ξύστρα, taille-crayon
η γόμα, gomme
το λάθος, faute, erreur
η ορθογραφία, orthographe
η γυμναστική, gymnastique
η αριθμητική, arithmétique
η πρόσθεση, addition
η αφαίρεση, soustraction
ο πολλαπλασιασμός (-sia-), multiplication
η διαίρεση (διὲ-), division
η φασαρία, bruit et désordre
το διάλειμμα (δια-), récréation, entracte
ο θεατής, spectateur
το γυμνάσιο (-io), collège
το λύκειο (-io), lycée
ο βαθμός, note, degré
ερωτεύομαι (-τηκα), tomber amoureux
στενοχωριέμαι (-έθηκα), être triste
ξύνω (-σα, -θηκα), gratter, tailler (un crayon)
αντιγράφω (-έγραψα), copier, recopier
μεγαλώνω (-σα), grandir, devenir grand

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Χθες η Ειρήνη κι ο Ανδρέας έπαιζαν κρυφτό. Έβλεπε η Ειρήνη τον Ανδρέα;
Όχι.
Γιατί;
Γιατί είχε κρυφτεί.
Τώρα ο Ανδρέας έχει πυρετό. Πότε θα αγοράσει η Μαρία φάρμακα;
Όταν ο Ανδρέας θα έχει εξεταστεί από γιατρό.
Τι έχει κάνει ο Κώστας όταν τρώει πρωινό;
Έχει σηκωθεί, έχει πλυθεί, έχει ξυριστεί και έχει ντυθεί.

Ο Ανδρέας και η Ειρήνη πηγαίνουν στο δημοτικό. Πηγαίνουν στη δευτέρα δημοτικού. Πριν από δύο χρόνια πήγαιναν στο νηπιαγωγείο. Τι κάνουν τα παιδιά συνήθως στο νηπιαγωγείο;
Παίζουν και ζωγραφίζουν.
Ο Ανδρέας είχε ερωτευτεί στο νηπιαγωγείο τη δασκάλα του. Τι της είπε;
Της είπε : "Θέλω να σας παντρευτώ".
Κι εκείνη τι του απάντησε;
Του απάντησε : "Ανδρέα, είσαι πολύ μικρός".
Ο Ανδρέας τότε είχε στενοχωρεθεί πολύ. Τώρα έχει ερωτευτεί μια συμμαθήτριά του. Αλλά ούτε αυτή θέλει να τον παντρευτεί. Θυμάστε γιατί;
Ναι : γιατί λερώνει το τραπεζομάντηλο.
Χθες ο Ανδρέας λέρωσε πάλι το τραπεζομάντηλο. Τώρα το τραπεζομάντηλο είναι βρόμικο ή καθαρό;
Είναι καθαρό, γιατί έχει πλυθεί.
Τι μαθαίνουν τα παιδιά του Κώστα και της Μαρίας στο σχολείο;
Μαθαίνουν να γράφουν και να διαβάζουν.
Όταν γράφει κανείς με μολύβι, τι άλλο πρέπει να έχει;
Πρέπει να έχει μια γόμα για να σβήνει και μια ξύστρα για να ξύνει το μολύβι του.
Ο Ανδρέας πότε κάνει πολλά λάθη στην ορθογραφία;
Όταν δεν αντιγράφει απ' το διπλανό του.
Είναι κουτός ο Ανδρέας;
Όχι, είναι έξυπνος, αλλά είναι τεμπέλης και δε διαβάζει στο σπίτι.
Ξέρετε κανένα μάθημα που να είναι εύκολο για τον Ανδρέα;
Ναι : τη / η γυμναστική.
Μήπως και η αριθμητική είναι εύκολη;
Όχι, είναι δύσκολη.
Ποιες είναι οι πράξεις στην αριθμητική;
Η πρόσθεση, η αφαίρεση, ο πολλαπλασιασμός και η διαίρεση.
Πόσο κάνει δύο συν / και δύο;
Τέσσερα.
Και πόσο κάνει τέσσερα μείον / πλην δύο;
Δύο.
Και πόσο κάνει δύο επί / φορές το δύο;
Τέσσερα.
Και τέσσερα διά δύο πόσο κάνει;
Δύο.

Είναι ήσυχος ο Ανδρέας στην τάξη;
Όχι, κάνει πάντα φασαρία.
Πότε είναι κανείς κουρασμένος;
Όταν έχει εργαστεί πολύ.
Χθες ο Ανδρέας ήταν κουρασμένος γιατί είχε εργαστεί πολύ;
Όχι, ήταν κουρασμένος γιατί είχε παίξει πολύ.
Πότε παίζουν τα παιδιά στο σχολείο;
Παίζουν στα διαλείμματα.
Και σήμερα ο Ανδρέας είναι κουρασμένος και θα κοιμηθεί νωρίς.
Αύριο το πρωί θα είναι κουρασμένος;
Όχι, γιατί θα έχει κοιμηθεί και θα έχει ξεκουραστεί.
Ο Κώστας και η Μαρία έχουν ποτέ δεχτεί τους Γάλλους φίλους τους στη Θεσσαλονίκη;
Ναι, τους δέχτηκαν το καλοκαίρι.
Γιατί ο Κώστας δε θέλει να δει ποδόσφαιρο στην τηλεόραση αύριο;
Γιατί έχει βαρεθεί να βλέπει ποδόσφαιρο.
Υπάρχουν φοιτητές που βαριούνται στο μάθημα;
Ναι, μερικοί.
Ξέρετε ελληνίδες ηθοποιούς που να έχουν αγαπηθεί απ' τους θεατές;
Ναι, τη / η Μελίνα Μερκούρη και την / η Ειρήνη Παπά.
Ο γιος του καθηγητή έχει δανειστεί ποτέ τον υπολογιστή του μπαμπά του;
Ναι, τον έχει δανειστεί.
Και τι έκανε όταν τον δανείστηκε;
Τον χάλασε.
Όταν ο Ανδρέας και η Ειρήνη τελειώσουν το δημοτικό, πού θα πάνε;
Στο γυμνάσιο και μετά στο λύκειο.
Παίρνουν καλούς βαθμούς ο Ανδρέας και η Ειρήνη;
Ο Ανδρέας παίρνει κακούς βαθμούς και η Ειρήνη καλούς.
Η Ειρήνη παίρνει καλούς βαθμούς και δε λερώνει το τραπεζομάντηλο.
Εσείς παίρνετε καλούς ή κακούς βαθμούς;
Παίρνουμε καλούς βαθμούς, γιατί οι καθηγητές μας βάζουν καλούς βαθμούς.
Το αυτοκίνητο του Κώστα έχει πουληθεί. Θυμάστε γιατί ήθελε να το πουλήσει;
Ναι : γιατί πέρυσι είχε χτυπηθεί από ένα άλλο αυτοκίνητο.
(Με) ποια έχει παντρευτεί ο Κώστας;
(Με) τη Μαρία.
Πότε παντρευτήκανε;

Πριν δέκα χρόνια.
Είχαν σκεφτεί πολύ πριν να παντρευτούν;
Ναι.
Τι πρέπει να κάνει κανείς πριν παντρευτεί;
Πρέπει να σκέφτεται πολύ.
Γιατί δεν πρέπει κανείς ν' αντιγράφει απ' το διπλανό του στις εξετάσεις;
Γιατί μπορεί έτσι ν' αντιγράψει και τα λάθη του.
Δεν το ξέρει αυτό ο Ανδρέας;
Το ξέρει, αλλά όταν κανείς δεν έχει διαβάσει δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο!
Γιατί δε διαβάζει ο Ανδρέας;
Γιατί είναι τεμπέλης.
Πιστεύει ότι είναι τεμπέλης γιατί είναι έξυπνος. Νομίζει δηλαδή πως το διάβασμα είναι για τους κουτούς ανθρώπους. Εσείς συμφωνείτε;
Όχι !
Η Μαρία τι σκέφτεται για τον Ανδρέα;
Πως όταν μεγαλώσει θα γίνει καλός μαθητής.
Εσείς λέτε να γίνει καλός μαθητής ο Ανδρέας όταν μεγαλώσει;
Μπορεί να / Ίσως γίνει.
Τι άλλο ελπίζει η Μαρία ότι δε θα κάνει ο Ανδρέας όταν μεγαλώσει;
Ελπίζει πως δε θα λερώνει το τραπεζομάντηλο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Pour former le **parfait**, le **plus-que-parfait** et le **futur antérieur** de la voix médio-passive, on ajoute, comme pour la voix active, au présent, à l'imparfait ou au futur du verbe *avoir* la troisième personne du singulier de la forme de subjonctif du verbe.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. On ne dit jamais pour une classe d'école δεύτερη ou τέταρτη, mais, comme pour les jours de la semaine, δευτέρα, τετάρτη. L'école primaire compte six classes (de πρώτη à έκτη δημοτικού), le collège en compte

trois (de πρώτη à τρίτη γυμνασίου), ainsi que le lycée (πρώτη, δευτέρα, τρίτη λυκείου).

2. Un élève dira η δασκάλα aussi bien pour l'école primaire que pour la maternelle. Le terme νηπιαγωγός désigne la profession et la formation.

3. Που είναι = qui est (constatation), alors que που να είναι = qui soit (hypothèse). La réponse à une question du type Ξέρετε ηθοποιούς που (να) έχουν αγαπηθεί peut être au nominatif ou à l'accusatif. Si on emploie le nominatif, c'est comme si l'on reconstruisait la phrase : Η Μελίνα Μερκούρη (έχει αγαπηθεί).

4. Pour l'addition, on emploie συν ou και (plus), pour la soustraction πλην ou μείον (moins), pour la multiplication επί ou φορές το (multiplié par, fois) et pour la division διά (divisé par). Egal se dit ίσον, alors que το άθροισμα est la somme ou le total (qui se dit aussi το σύνολο).

5. Οι καθηγητές μας βάζουν βαθμούς a deux sens : *nos professeurs mettent des notes* ou *les professeurs nous mettent des notes*. Pour distinguer, on met souvent un accent sur μάς pour le deuxième sens.

6. Avec διάλειμμα on peut avoir des constructions du type ένα κομμάτι χαρτί ou κιμωλία. Ainsi, *un quart d'heure d'entracte* se dit ένα τέταρτο διάλειμμα. Cette expression peut-elle signifier autre chose?

7. Το λάθος a comme synonyme το σφάλμα, qui est plutôt la faute morale. Les deux mots signifient "faute", mais seul le premier veut dire "erreur".

8. Quatre synonymes : κουτός (sot, bête), χαζός (bébête), βλάκας (imbécile, *sans forme de féminin et de neutre*) et ηλίθιος (idiot). Les deux derniers employés au vocatif constituent des injures.

9. Pour στενοχωριέμαι vous pouvez entendre στεναχωριέμαι. Vous pouvez aussi rencontrer un aoriste en -ήθηκα.

10. Les groupes consonantiques μπ, γκ, ντ se prononcent, comme on l'a vu dans le premier volume, (m)b, (n)g, (n)d (sans nasalisation en position initiale). Pourtant, ils peuvent transcrire des mots étrangers et correspondre à des b, g, d à l'intérieur d'un mot, voire à des mp, nc, nt. Le mot μπαμπάς (prononcé babas) vient du turc.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :

Τώρα η Ειρήνη δε βλέπει τον Ανδρέα γιατί _____ (se cacher). Ο Ανδρέας _____ (se cacher) πριν από λίγο. Εσείς πέρυσι _____ (se souvenir) _____ (lire) αυτό το βιβλίο όταν σας ρώτησε ο καθηγητής : "_____ (lire) αυτό το βιβλίο το καλοκαίρι;"

ΔΕΚΑΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Η ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ
LE CONDITIONNEL DE LA VOIX MÉDIO-PASSIVE

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

γεωμετρικός, -ή, -ό, géométrique
κίτρινος, -η, -ο, jaune
κόκκινος, -η, -ο, rouge
σκούρος, -α, -ο, foncé
ανοιχτός, -ή, -ό, clair
αγαπημένος, -η, -ο, aimé, préféré
μαλακός, -ή, -ό, mou
τραγικός, -ή, -ό, tragique
το άγαλμα, statue
η γλυπτική, sculpture
η ορχήστρα, orchestre
η χορωδία, chorale, chœur
η γωνία, angle, coin
το τετράγωνο, carré
το σχήμα, forme, schéma
το ορθογώνιο (-io), rectangle
το τρίγωνο, triangle
ο ρόμβος, losange
ο κύκλος, cercle
ο επιστήμονας, scientifique
το εργαστήριο (-io), laboratoire, atelier
η αρχαιότητα, antiquité
ο μεσαίωνας, moyen âge
η αναγέννηση, renaissance
ο πόλεμος, guerre
η επανάσταση, révolution
ο αυτοκράτορας, empereur
ο λαός, peuple
ο αιώνας, siècle
το παραμύθι, conte
το όνειρο, rêve
το νεύρο, nerf
πεθερός, -ρά, beau-père / belle-mère (parents du conjoint)
το καρφί, clou
ο κόμπος, nœud
το χτένι, peigne
το ξύλο, bois (matière)
η φωνή, voix
η γεύση, (sens du) goût
το άρωμα, parfum, arôme
η ελευθερία, liberté
η συνέπεια (-ia), conséquence
η αιτία, cause
έρχομαι, ήρθα, να έρθω, venir, arriver
αργώ, -ησα, être en retard, tarder
προσέχω, -ξα, faire attention
ιδρώνω, -σα, suer, transpirer
καίω, έκαψα, καίγομαι, κάηκα, brûler
ξεχειλίζω, -σα, déborder
ας, que (particule de subjonctif)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τι γίνεται αν κοιμάται κανείς νωρίς;
Αν κανείς κοιμάται νωρίς, σηκώνεται νωρίς.
Και τι θα γίνει αν ο Κώστας κοιμηθεί απόψε νωρίς;
Αν κοιμηθεί απόψε νωρίς, θα σηκωθεί νωρίς αύριο το πρωί.
Το ίδιο θα γινόταν αν ο Κώστας κοιμόταν αργά;
΄Οχι, αν κοιμόταν αργά θα σηκωνόταν αργά.
Δηλαδή, αν απόψε κοιμηθεί αργά, τι θα γίνει;
Αν κοιμηθεί αργά θα σηκωθεί αργά.
Είμαστε βέβαιοι;
΄Οχι. ΄Ισως σηκωθεί αργά.
Αυτοί που κάνουν αγάλματα, κάνουν ζωγραφική;
΄Οχι, κάνουν γλυπτική.
Σε μια μεγάλη αίθουσα συναυλιών τι ακούμε συνήθως;
Ακούμε μουσική από μεγάλες ορχήστρες και χορωδίες.
Πόσες γωνίες έχει ένα τετράγωνο;
Τέσσερις.
Ξέρετε άλλα γεωμετρικά σχήματα;
Ναι : το ορθογώνιο, το τρίγωνο, το ρόμβο, τον κύκλο.
Ξέρετε πού εργάζονται οι επιστήμονες όταν θέλουν να βρουν, π.χ. ένα καινούργιο φάρμακο;
Ναι : σ' ένα εργαστήριο.
΄Εχετε δει ποτέ κίτρινο ή κόκκινο πίνακα;
΄Οχι.
Τι χρώμα έχουν συνήθως οι πίνακες;
Είναι μαύροι ή πράσινοι και μερικές φορές άσπροι.
Με τι χρώμα γράφουμε σ' ένα σκούρο πίνακα;
Με ανοιχτό χρώμα.
Στην αρχαιότητα, το μεσαίωνα και την Αναγέννηση γίνονταν πόλεμοι και επαναστάσεις. Τις επαναστάσεις τις έκαναν οι αυτοκράτορες;
΄Οχι, τις έκανε ο λαός.
Ποιον αιώνα έγινε η Γαλλική Επανάσταση;
Το δέκατο όγδοο αιώνα.
΄Εγινε στην αρχή του δέκατου όγδοου αιώνα;
΄Οχι, στο τέλος του : το 1789 (χίλια εφτακόσια ογδόντα εννιά).
Ξέρετε ποιο είναι το αγαπημένο παραμύθι της Ειρήνης;

΄Οχι.
Ας το πάρει το ποτάμι : η Σταχτοπούτα. Του Ανδρέα του αρέσουν τα παραμύθια;
΄Οχι, γιατί πιστεύει πως είναι μεγάλος και τα παραμύθια αρέσουν στα μικρά παιδιά.
Αν σήμερα έχει κουραστεί ο Κώστας στη δουλειά, τι θα κάνει;
Αν έχει κουραστεί, θα κοιμηθεί και θα ξεκουραστεί.
Και αν ο Ανδρέας έχει παίξει πολύ στο διάλειμμα στο σχολείο, τι θα έχει γίνει;
Θα έχει κουραστεί κι αυτός και θα κοιμηθεί για να ξεκουραστεί.
Τι λέει η Μαρία στα παιδιά της πριν κοιμηθούν;
Τους λέει : "΄Ονειρα γλυκά!"
Η Μαρία είχε πει χθες στον Κώστα να έρθει σήμερα νωρίς στο σπίτι γιατί περιμένουν τη μαμά του για φαγητό. Ο Κώστας, που είναι αφηρημένος, το ξέχασε και γύρισε αργά. Αν το είχε θυμηθεί, τι θα είχε γίνει;
Αν το είχε θυμηθεί θα είχε έρθει νωρίς.
Ναι. Και δε θα τον περίμενε η μαμά του. Τώρα θα φάνε αργά. Τι θα γίνει την ώρα που θα τρώνε;
Ο Ανδρέας θα λερώσει το τραπεζομάντηλο.
Η Μαρία έχει τα νεύρα της γιατί ο Κώστας άργησε να έρθει και δε συμπαθεί και πάρα πολύ την πεθερά της. ΄Εχει πει πολλές φορές στον Ανδρέα να προσέχει να μη λερώνει το τραπεζομάντηλο. Εκείνου όμως δεν ιδρώνει το αφτί του γιατί δεν του καίγεται καρφί. Τώρα έφτασε ο κόμπος στο χτένι : το ποτήρι ξεχείλισε. Ξέρετε μήπως τι θα πάθει ο Ανδρέας;
Ναι. Θα φάει ξύλο.
Αύριο, τι θα πάθει ο Κώστας αν εργαστεί πολύ;
Αν εργαστεί πολύ αύριο θα κουραστεί.
Χθες ο Κώστας δεν εργάστηκε πολύ. Τι θα γινόταν αν είχε εργαστεί πολύ;
Αν είχε εργαστεί πολύ θα είχε κουραστεί.
Αν κάθε μέρα εργαζόταν πολύ ο Κώστας, τι θα πάθαινε;
Αν εργαζόταν πολύ θα κουραζόταν.
Την περασμένη εβδομάδα ο Ανδρέας είχε πυρετό αλλά δεν ήθελε να εξεταστεί από γιατρό. Τελικά, κάθησε στο κρεββάτι όλη την εβδομάδα. Τι θα γινόταν αν εξεταζόταν από γιατρό;
Αν εξεταζόταν από γιατρό, θα είχε πάρει φάρμακα και δε θα καθόταν στο κρεββάτι όλη την εβδομάδα.

Πόσες γωνίες έχει ένα τρίγωνο και πόσες ένας κύκλος;
Τα τρίγωνα έχουν τρεις γωνίες και οι κύκλοι καμία.
Ποιο είναι το αγαπημένο χρώμα του Κώστα;
Το κόκκινο / κίτρινο / πράσινο.
Γιατί;
Γιατί είναι το χρώμα της ομάδας του στο ποδόσφαιρο.
Ας μιλήσουμε τώρα για την Ειρήνη. Τι χρώμα θα γίνει το δέρμα της αν καεί το καλοκαίρι απ' τον ήλιο;
Αν καεί απ' τον ήλιο το δέρμα της θα γίνει κόκκινο.
Πέρυσι το καλοκαίρι η Ειρήνη δεν κάηκε απ' τον ήλιο. Τι χρώμα θα γινόταν το δέρμα της αν καιγόταν;
Αν καιγόταν, το δέρμα της θα γινόταν κόκκινο.
Τι κάνει κανείς αν έχει ωραία φωνή;
Γίνεται τραγουδιστής / Τραγουδάει.
Ξέρετε τίποτα που να είναι μαλακό, να έχει γλυκειά γεύση και ωραίο άρωμα;
Ναι : τη / η μαρμελάδα, το μέλι, το παγωτό.
Τι κάνουν πολλές φορές οι λαοί όταν θέλουν την ελευθερία τους;
Κάνουν πόλεμο.
Γιατί οι συνέπειες του πολέμου είναι τραγικές;
Γιατί σκοτώνονται πολλοί άνθρωποι.
Στη Γαλλική Επανάσταση σκοτώθηκαν πολλοί άνθρωποι;
Ναι.
Ξέρετε την αιτία της Γαλλικής Επανάστασης;
Ναι : ο λαός ήταν φτωχός.
Μήπως ξέρετε και την αιτία της Ελληνικής Επανάστασης;
Ναι : οι Έλληνες ήθελαν την ελευθερία τους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Pour la formation du **conditionnel** et les propositions conditionnelles voir la Grammaire de la Leçon 1 et la Remarque 3 de la Leçon 5. Ici il s'agit évidemment de la voix médio-passive.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Η γλυπτική est l'art de la sculpture. Une sculpture est ένα γλυπτό.
2. Pour l'orchestre d'un théâtre à l'italienne on dit η πλατεία.
3. Παραδείγματος χάριν (π.χ.) signifie "par exemple". Το παράδειγμα est l'exemple et χάρη (<χάρις) est la grâce. Mais χάριν + génitif fonctionne comme une préposition signifiant "pour". Comparez au latin "exempli gratia".
4. Ερυθρός est un autre mot pour "rouge" et est employé dans Ερυθρός Σταυρός (Croix Rouge), Ερυθρά Θάλασσα (la Mer Rouge), Ερυθρές Ταξιαρχίες (Brigades Rouges), etc.
5. On dit το ou στα 1789. Rappel des centaines : εκατό, διακόσια, τριακόσια, τετρακόσια, πεντακόσια, εξακόσια, εφτακόσια, οκτακόσια, εννιακόσια ; et des dizaines : δέκα, είκοσι, τριάντα, σαράντα, πενήντα, εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα, ενενήντα.
6. Trois contes très connus : η Σταχτοπούτα (Cendrillon, η στάχτη = la cendre), η Κοκκινοσκουφίτσα (le petit Chaperon Rouge) et ο Κοντορεβυθούλης (le petit Poucet, το ρεβύθι = le pois chiche).
7. On dit γωνία et γωνιά, mais γωνιά (= coin) ne s'emploie jamais pour signifier l'angle (p.ex. d'une forme géométrique).
8. Avec ας on engage, alors qu'avec να on enjoint. Ainsi, να περάσει signifie "qu'il entre", alors que ας περάσει signifie "il peut entrer". Ας provient de άφες, impératif ancien du verbe αφήνω qui le rapproche de l'anglais "to let" (ας μιλήσουμε = let's speak).
9. Αργώ signifie plutôt "être en train de se mettre en retard". ΄Αργησα ou έχω αργήσει signifie "je suis en retard".
10. Δεν τη συμπαθεί **και** πάρα πολύ : ce και se traduit par "tellement", alors que sans lui on aurait eu "beaucoup".
11. Του είπε να προσέχει να μη λερώνει = για να μη λερώνει, mais aussi και να μη λερώνει.
12. Pour "nœud" dans un sens abstrait (transports, etc.) on dit κόμβος. Notez que κουμπί (bouton) provient du même mot.
13. On dit το χτένι ou η χτένα.
14. Quelques expressions : ας το πάρει το ποτάμι correspond à "donner sa langue au chat", όνειρα γλυκά! signifie "fais de beaux rêves", έχω τα νεύρα μου signifie "être sur les nerfs", δεν ιδρώνει το αφτί μου se dit quand on reste complètement indifférent à un reproche, δε μου καίγεται καρφί signifie "cela m'indiffère / ça m'est égal", φτάνει ο κόμπος στο

χτένι se réfère à la situation qui précède το ποτήρι ξεχείλισε ("c'est la goutte qui a fait déborder le vase") et τρώω ξύλο signifie "recevoir une fessée".

ΑΣΚΗΣΗ

Employer les formes convenables des verbes entre parenthèses :

Αν απόψε η φοιτήτρια κι εγώ _____ (dormir) αργά, αύριο _____ (se lever) αργά. Αν χθες ο Ανδρέας κι η Ειρήνη _____ (se souvenir) _____ (lire) τα μαθήματά τους, _____ (se reposer) σήμερα. Ο καθηγητής και συ _____ (se fatiguer) αύριο αν _____ (travailler) πολύ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

THÈME RÉCAPITULATIF

André a refusé d'être examiné par un médecin. Il voulait se raser tous les matins comme un grand et se marier avec une camarade de classe. "J'en ai assez d'emprunter tous les jours le vélo d'Irène", pensait-il pendant qu'il était assis devant la télé ; "je veux emprunter aussi le vélo de maman !"

"Ne nous lavons pas aujourd'hui", a pensé Irène quand elle s'est rappelé qu'il fallait qu'elle rencontre ("se rencontre avec") une camarade de classe très sale ; "je l'ai rencontrée ("me suis rencontré avec elle") plusieurs fois et je ne vais pas me laver à chaque fois !"

"Si je refuse de communiquer en français avec les amis de papa, il acceptera peut-être que je me marie avec ma maîtresse (d'école !)", a dit André quand il s'est reposé. Mais André ne connaît personne qui se soit marié avec sa maîtresse.

Pendant qu'André et Irène dormaient, Costas et Marie s'habillaient. Quand ils se sont habillés ils se sont souvenus qu'ils ne s'étaient pas reposés. Costas a pensé : "J'ai l'intention de ne pas me rendormir" et a dit à Marie : "Tu penses que les enfants vont se lever tôt ?"

ΤΡΙΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΕΝΔΕΚΑΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Η ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
L'IMPÉRATIF

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

νέος, -α, -ο, jeune, nouveau ; *(n.n.)* nouvelle
τρέχω, -ξα, courir
γυρεύω, -ψα, chercher
γελάω, -ασα, rire

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Πότε λέει η Μαρία στον Ανδρέα : "Ανδρέα, διάβασε τα μαθήματά σου";
Όταν θέλει να διαβάσει ο Ανδρέας τα μαθήματά του.
Και γιατί του λέει : "Ανδρέα μου, διάβαζε τα μαθήματά σου";
Γιατί θέλει να διαβάζει ο Ανδρέας κάθε μέρα τα μαθήματά του.
Η Μαρία θέλει να διαβάζουν τα παιδιά της κάθε μέρα τα μαθήματά τους. Τι τους λέει;
Τους λέει : "Ανδρέα, Ειρήνη, διαβάζετε τα μαθήματά σας".
Και πότε τους λέει : "Παιδιά, διαβάστε αυτό το βιβλίο";
Όταν θέλει να το διαβάσουν.
Τι τους λέει δηλαδή;
Τους λέει : "Παιδιά, διαβάστε το".
Κι αν θέλει να διαβάσουν μια εφημερίδα, τι τους λέει;
Τους λέει : "Διαβάστε την".
Αν θέλει να τη διαβάσει μόνο ο Ανδρέας, τι του λέει;
Του λέει : "Διάβασέ την".
Κι αν θέλει να διαβάσει ο Ανδρέας δύο εφημερίδες, τι του λέει;
Του λέει : "Διάβασέ τες".
Κι αν θέλει να τις διαβάσουν και ο Ανδρέας και η Ειρήνη, τι τους λέει;
Τους λέει : "Διαβάστε τες".
Τι τους λέει αν θέλει να τις διαβάζουν κάθε μέρα;
Τους λέει : "Διαβάζετέ τες".
Και τι τους λέει αν θέλει να γράψουν ένα γράμμα στη γιαγιά τους;

Τους λέει : "Παιδιά, γράψτε ένα γράμμα στη γιαγιά σας".
Δηλαδή, τους λέει : "Γράψτε της ένα γράμμα". Μπορεί όμως να τους πει : "Παιδιά, γράφτε της ένα γράμμα". Τι λέει αν θέλει η Ειρήνη να γράψει ένα γράμμα στο φίλο του Κώστα στο Παρίσι;
Της λέει : "Γράψ' του / Γράφ' του ένα γράμμα".
Η Μαρία θέλει να γράψει η Ειρήνη τα νέα της στον μπαμπά της. Δηλαδή της λέει : "Γράψ' του τα / Γράφ' του τα". Πέρυσι η Ειρήνη είχε πάει στο Παρίσι και η Μαρία ήθελε να της γράψει ένα γράμμα από 'κει. Τι της είπε;
Της είπε : "Ειρήνη, γράψε μου ένα γράμμα".
Ήθελε να της γράψει η Ειρήνη τα νέα της στο γράμμα. Δηλαδή της είπε : "Γράψ' τα μου / Γράφ' τα μου". Τι θα της έλεγε αν ήθελε να της γράφει τα νέα της κάθε μέρα;
Θα της έλεγε : "Γράφε μού τα".
Τι λένε ο Κώστας και η Μαρία στον Ανδρέα όταν θέλουν να τους μιλάει;
Του λένε : "Ανδρέα, μίλα μας".
Και όταν θέλουν να τους μιλούν και τα δύο παιδιά τους, τι τους λένε;
Τους λένε : "Μιλάτε μας".
Και όταν θέλουν να πουν στα παιδιά τους να περπατήσουν, τι τους λένε;
Τους λένε : "Παιδιά, περπατήστε".
Ενώ τι θα πουν στα παιδιά τους αν θέλουν να περπατούν συνέχεια;
Θα τους πουν : "Περπατάτε".
Η Μαρία θέλει να σβήσει ο Ανδρέας το μικρό φως και να ανάψει το μεγάλο. Τι του λέει;
Του λέει : "Ανδρέα, σβήσε το μικρό φως και άναψε το μεγάλο".
Και ο Ανδρέας κάνει αμέσως, δηλαδή στο άψε-σβήσε, αυτό που του λέει η μαμά του, γιατί χθες έφαγε ξύλο. Ξέρετε γιατί;
Γιατί λέρωσε το τραπεζομάντηλο.
Η Μαρία δε θέλει να λερώνεται το τραπεζομάντηλο κάθε μέρα. Τι έχει πει λοιπόν στον Ανδρέα;
Του έχει πει : "Ανδρέα, μη λερώνεις το τραπεζομάντηλο".
Πότε λέει η Μαρία στα παιδιά της : "Παίξτε";
Όταν θέλει να παίξουν.
Και όταν θέλει να κοιμηθούν, τι τους λέει;
Τους λέει : "Παιδιά, κοιμηθείτε".
Η Μαρία θέλει τα παιδιά της να κοιμούνται κάθε μέρα νωρίς. Τι τους λέει;

Τους λέει : "Ανδρέα, Ειρήνη, να κοιμάστε νωρίς".
Και τι τους λέει κάθε πρωί αφού ξυπνήσουν;
Τους λέει : "Πλυθείτε και ντυθείτε".
Το ίδιο λέει και στον Κώστα. Τι του λέει δηλαδή;
Του λέει : "Κώστα, πλύσου και ντύσου".
Όταν ο Κώστας θέλει να τον ακούσει ο Ανδρέας, του λέει "άκουσέ με", αλλά όταν θέλει ο Ανδρέας να ακούσει αυτό που του λέει, μπορεί να του πει "άκου"! Ξέρετε πότε πρέπει να λέτε "άκουσε" και πότε "άκου";
Τρέχα γύρευε!
Όταν η Μαρία θέλει τα παιδιά της να φάνε το πρωινό τους και να πιουν το γάλα τους, τι τους λέει;
Τους λέει : "Φάτε το πρωινό σας και πιείτε το γάλα σας".
Τι λέει ένας δάσκαλος σ' ένα μαθητή όταν θέλει να του πει το όνομά του και να του δώσει το τετράδιό του;
Του λέει : "Πες μου το όνομά σου και δωσ' μου το τετράδιό σου".
Κι αν θέλει να του λέει κάθε μέρα το όνομά του ο μαθητής, τι θα του πει;
Θα του πει : "Λέγε μου κάθε μέρα το όνομά σου".
Το μάθημα αυτό δεν είναι παίξε-γέλασε. Δείτε τι δύσκολο που είναι : π.χ., τι θα πει η Μαρία στον Ανδρέα για να πάει στο σχολείο;
Θα του πει : "Πήγαινε στο σχολείο".
Και τι θα του πει για να πηγαίνει κάθε μέρα στο σχολείο;
Θα του πει : "Πήγαινε κάθε μέρα στο σχολείο".
Η Μαρία όμως δε θέλει να πάει ο Ανδρέας στο σινεμά. Τι θα του πει;
Θα του πει : "Μην πας στο σινεμά".
Κι αν δε θέλει να πηγαίνει ποτέ ο Ανδρέας στο σινεμά, τι θα του πει;
Θα του πει : "Μην πηγαίνεις στο σινεμά".
Πότε λέει η Μαρία στην Ειρήνη : "Σήκω".
Όταν θέλει να σηκωθεί.
Και τι λέει και στα δύο παιδιά της όταν θέλει να σηκωθούν;
Τους λέει : "Σηκωθείτε".
Και τι τους λέει όταν δε θέλει να σηκωθούν;
Τους λέει : "Μη σηκωθείτε / Μη σηκώνεστε".

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

L'**impératif** est employé à la deuxième personne du singulier et du pluriel. Il existe, comme pour le subjonctif, une *différence d'aspect* entre l'**impératif présent** *(continu)* et l'**impératif aoriste** *(momentané)*, mais *seulement à la voix active*. Seul l'impératif aoriste est utilisé à la voix médio-passive. Pour le continu, on emploie le subjonctif présent : να κοιμάστε.

Il faut noter qu'à l'impératif les pronoms personnels, comme en français, *suivent* la forme verbale (ce ne sont plus des *proclitiques* mais des *enclitiques*) ; attention à la règle des trois syllabes : un accent supplémentaire sur la finale du verbe est indispensable quand l'accent est déjà sur la troisième syllabe à partir de la fin (διάβαζέ το). Cela est valable aussi pour une suite de deux pronoms : γράφε μού τα. Les formes de ces pronoms personnels ne changent pas, *sauf pour le féminin pluriel* : τις devient τες. Avec un complément d'objet indirect, le pronom à la forme de génitif est souvent placé, quand il est à la première personne (μου, μας), *après* le pronom à l'accusatif : γραψ' τα μου.

Pour former l'impératif **actif** des verbes **non contractés** on ajoute au radical du présent (pour le continu) les terminaisons -ε, -ετε (γράφε, γράφετε) et au radical de l'aoriste (pour le momentané) les terminaisons -ε (γράψε, qui disparaît devant les pronoms personnels enclitiques commençant par τ, pour les impératifs accentués sur la pénultième : γραψ' το mais διάβασέ το), -τε (γράψτε). Le radical de l'aoriste médio-passif en -φτ ou -χτ peut être utilisé à la place du radical actif pour le pluriel (γράφτε) et pour le singulier, quand ce dernier est *suivi d'un pronom commençant par τ* (γραφ' το, à distinguer du présent γράφε το). L'accent remonte autant que possible, *sauf pour l'aoriste pluriel* où il reste sur la pénultième (après la disparition de la voyelle : διαβάστε <διαβάσατε).

L'impératif actif des verbes **contractés** se forme en ajoutant au radical du présent les terminaisons -α, -άτε (μίλα, μιλάτε) et au radical de l'aoriste (+ la syllabe de liaison, d'habitude -ησ-) les mêmes terminaisons que pour les verbes non contractés, sauf que le -ε du singulier ne disparaît jamais devant les enclitiques (μίλησε, μιλήστε). L'accent est placé sur la dernière syllabe du radical pour le singulier et sur la pénultième pour le pluriel (après la disparition de la voyelle, comme pour les verbes non contractés : μιλήστε < μιλήσατε).

L'impératif **médio-passif** a la particularité de se former au singulier avec le radical *actif* ! On ajoute au radical (et, pour les verbes contractés, à la syllabe de liaison -ήσ- ou -ηθ-) les terminaisons -ου (ντύσου, κοιμήσου), -είτε (ντυθείτε, κοιμηθείτε). L'accent est toujours placé sur la pénultième.

Pour la **négation**, on emploie μη(ν) + le subjonctif présent ou aoriste.

Voici maintenant les impératifs de quelques verbes irréguliers : βλέπω (βλέπε-βλέπετε, δες-δείτε/δέστε), ακούω (άκου-ακούτε, άκουσε-ακούστε), λέω (λέγε-λέγετε, πες-πείτε/πέστε), πάω/πηγαίνω (πήγαινε-πηγαίνετε), τρώω (τρώγε-τρώτε, φάε-φάτε), πίνω (πίνε-πίνετε, πιες-πιείτε), δίνω (δίνε-δίνετε, δώσε-δώστε), κάθομαι (κάθησε/κάτσε-καθήστε), σηκώνομαι (σήκω-σηκωθείτε).

Vous pouvez constater que l'usage de l'impératif momentané ou continu est encore plus compliqué que pour la forme du subjonctif, le continu étant à l'impératif beaucoup plus fréquent. Ainsi, pour ξυπνάω, on dira presque toujours ξύπνα mais on a le choix entre ξυπνάτε (réveil plus difficile, donc *durée*) et ξυπνήστε (réveil plus simple). Il est intéressant de constater que, dans le vocabulaire de l'amour, cette nuance de l'aspect prend une valeur singulière. Ainsi, l'héroïne du film *Stella* de Κακογιάννης (Μελίνα Μερκούρη) dit, alors qu'elle est poignardée par son amant, φίλα με (embrasse-moi = ne cesse pas de m'embrasser) ; en fait, l'emploi de φίλησέ με qui aurait envisagé le baiser comme un événement et non pas dans la *durée* de la mort, aurait paru comique.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Νέος est à distinguer de καινούργιος et γυρεύω de ψάχνω (plutôt "fouiller").

2. Τι δύσκολο που είναι = πόσο είναι δύσκολο, mais peut être employé en discours indirect.

3. Trois expressions avec des impératifs : στο άψε-σβήσε signifie "en un clin d'œil" (l'impératif est άναψε ; la forme *άψε, qui est celle de l'ancien verbe simple άπτω, n'existe plus en dehors de l'expression), δεν είναι παίξε-γέλασε signifie "c'est très dur / difficile, ce n'est pas un jeu d'enfant" et τρέχα γύρευε signifie "va-t-en savoir, allez savoir".

ΑΣΚΗΣΗ

Répondre aux questions par des impératifs :

Όταν θέλει ο Κώστας να ρωτήσει ο Ανδρέας τη Μαρία και την Ειρήνη, τι του λέει; _____

Κι όταν θέλει να τις ρωτάει κάθε μέρα; _____

Κι όταν δε θέλει να τις ρωτάει; _____

Κι όταν θέλει να δείξει ο Ανδρέας τις εφημερίδες στη Μαρία και την Ειρήνη, τι του λέει; _____

Κι όταν θέλει να τους τις δείχνει κάθε μέρα; _____

Τι λέει ο Κώστας στον Ανδρέα όταν θέλει να πλυθεί; _____

Κι όταν θέλει να πλένεται ο Ανδρέας κάθε μέρα, τι του λέει; _____

Κι όταν θέλει να πλυθούν ο Ανδρέας και η Ειρήνη, τι τους λέει; _____

Κι όταν δε θέλει να πλυθούν; _____

ΔΩΔΕΚΑΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΤΑ ΑΝΙΣΟΣΥΛΛΑΒΑ, ΤΑ ΘΗΛΥΚΑ ΣΕ -ΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΣΕ -ΟΝ / -ΟΣ
LES IMPARISYLLABIQUES, LES FÉMININS EN -OS ET LES NEUTRES EN -ON / -OS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

φρέσκος, -ια, -ο, frais
η πρόοδος, progrès, progression
ο παππούς, grand-père
ο καφές, café
ο βασιλιάς, roi
η βασίλισσα, reine
η έρημος, désert
η στρουθοκάμηλος, autruche
ο μπακάλης, épicier
ο χασάπης, boucher
ο μανάβης, marchand de fruits et légumes
το παρελθόν, passé
το παρόν, présent
το μέλλον, avenir
το ενδιαφέρον (-δια-), intérêt (que l'on porte)
το συμφέρον, intérêt (ce qui est bon pour qqn)
ο ψαράς, pêcheur, poissonnier
ο παπάς, prêtre
η είσοδος, entrée
η έξοδος, sortie
ο πλανήτης, planète
ο δορυφόρος, satellite
το διάστημα (δια-), espace
το αστέρι, étoile
ο γαλαξίας, galaxie
η διάμετρος (δια-), diamètre
η λεωφόρος, avenue
η αλεπού, renard
το προϊόν, produit
το σύμπαν, univers
το καθήκον, devoir
η παράδοση, 1. tradition, 2. livraison
η ήπειρος, continent
η άμμος, sable
το γεγονός, événement
το περιοδικό (-rio-), magazine, revue
το ζώδιο (-δio), signe du zodiaque
το ωροσκόπιο (-pio), horoscope
το καθεστώς, régime
ο ορίζοντας, horizon
ο ουρανός, ciel
η γη, terre
η χερσόνησος, péninsule
ο κόλπος, golfe
ο λόφος, colline
το βουνό, montagne
η κορυφή, sommet
η εκκλησία, église

η πεδιάδα, plaine
χωρίζω (-σα), séparer

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ο Ανδρέας δεν κάνει μεγάλες προόδους στα μαθήματα, γιατί δε διαβάζει. Μήπως και η Ειρήνη δε διαβάζει;
΄Οχι, η Ειρήνη διαβάζει και κάνει προόδους.
Ναι, η πρόοδός της είναι πολύ καλή. Πείτε μου, πόσους παππούδες και πόσες γιαγιάδες έχουν τα παιδιά του Κώστα και της Μαρίας;
΄Εχουν από δύο παππούδες και γιαγιάδες.
Πόσους καφέδες πίνετε την ημέρα;
Πίνουμε δύο, έναν καφέ το πρωί και έναν το απόγευμα.
Και ο Κώστας πίνει μόνο δύο καφέδες;
΄Οχι, συνήθως οι ΄Ελληνες πίνουν πολλούς καφέδες στη δουλειά τους.
Ξέρετε ποιες χώρες της Ευρώπης έχουν βασιλιά;
Ναι: η Αγγλία, η Νορβηγία, η Σουηδία, η Δανία, το Βέλγιο, η Ολλανδία και η Ισπανία.
Η Αγγλία έχει βασιλιά;
΄Οχι, έχει βασίλισσα.
Η Ελλάδα τώρα δεν έχει βασιλιά, όπως η Γαλλία. Παλιά όμως είχε βασιλιά. Ξέρετε ποιο ήταν το όνομα των πιο πολλών βασιλιάδων της Ελλάδας;
Ναι: Κωνσταντίνος.
Μήπως ξέρετε γιατί;
Ναι: γιατί έτσι έλεγαν τον τελευταίο αυτοκράτορα της Κωνσταντινούπολης και, κατά την παράδοση, έτσι θα έλεγαν κι αυτόν που θα την ξαναέκανε ελληνική!
Είναι ελληνική η Κωνσταντινούπολη;
΄Οχι, είναι τουρκική.
Ποια ήπειρος έχει την πιο μεγάλη έρημο;
Η Αφρική. Η πιο μεγάλη έρημος είναι η Σαχάρα.
Οι στρουθοκάμηλοι ζουν στις ερήμους;
Ναι, και βάζουν το κεφάλι τους στην άμμο.
Τι πουλάνε οι μπακάληδες;
Πουλάνε μακαρόνια, ρύζι, λάδι, βούτυρο...
Και ποιοι πουλάνε κρέας, φρούτα και λαχανικά;

Κρέας πουλάνε οι χασάπηδες, ενώ φρούτα και λαχανικά πουλάνε οι μανάβηδες.
Στις πόλεις υπάρχουν ακόμα μπακάληδες;
Ναι, αλλά υπήρχαν περισσότεροι στο παρελθόν.
Το παρελθόν ήταν χθες και το παρόν είναι σήμερα. Τι διαβάζουν στις εφημερίδες και τα περιοδικά αυτοί που θέλουν να μάθουν τα γεγονότα του μέλλοντος;
Διαβάζουν τα ζώδια / το ωροσκόπιο.
Έχει για τον Ανδρέα ενδιαφέρον το διάβασμα;
Όχι, αλλά πρέπει να διαβάζει για το συμφέρον του!
Ποια είναι τα ενδιαφέροντα του Ανδρέα;
Τα κορίτσια!
Πώς αλλάζουν πολλές φορές τα καθεστώτα;
Με επαναστάσεις.
Τι χωρίζει ο ορίζοντας;
Τον ουρανό από τη γη.
Ο ήλιος είναι πλανήτης;
Όχι, η γη είναι πλανήτης.
Και η σελήνη;
Η σελήνη είναι δορυφόρος της γης.
Τι υπάρχει στο διάστημα;
Αστέρια και γαλαξίες.
Οι χασάπηδες πουλάνε ψάρια;
Όχι, τα ψάρια τα πουλάνε οι ψαράδες.
Τι χρώμα είναι τα ρούχα που φοράνε οι παπάδες;
Είναι μαύρα.
Οι παπάδες στην Ελλάδα ξυρίζονται;
Όχι, έχουν γένεια.
Ξέρει κανείς ποια είναι η διάμετρος του σύμπαντος;
Όχι, πρέπει να είναι πολύ μεγάλη!
Του Ανδρέα του αρέσει να μπαίνει από τις εξόδους και να βγαίνει από τις εισόδους. Κάνει καλά ο Ανδρέας;
Όχι, πρέπει να μπαίνουμε από την είσοδο και να βγαίνουμε από την έξοδο.
Υπάρχουν αλεπούδες στις λεωφόρους του Παρισιού;
Όχι, μόνο αυτοκίνητα.
Είναι καθήκον των καλών μανάβηδων να πουλάνε φρέσκα προϊόντα.
Ποιο είναι το καθήκον των καλών φοιτητών;
Να διαβάζουν τα μαθήματά τους.

Ξέρετε πόσες χερσονήσους και πόσους κόλπους έχει η Πελοπόννησος;

Έχει τέσσερις μεγάλες χερσονήσους και τρεις μεγάλους κόλπους.

Μέσα στην Αθήνα υπάρχουν λόφοι και γύρω της βουνά. Ξέρετε μερικά ονόματα αυτών των λόφων και βουνών;

Λόφοι είναι ο Λυκαβηττός και η Ακρόπολη, ενώ βουνά είναι ο Υμηττός και η Πάρνηθα.

Και τι υπάρχει στην κορυφή του Λυκαβηττού;

Υπάρχει μια εκκλησία κι ένα θέατρο.

Έχει πολλές πεδιάδες η Ελλάδα;

Όχι, έχει πολλά βουνά και λίγες πεδιάδες, κυρίως στη Θεσσαλία και τη Μακεδονία.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Les **noms imparisyllabiques** (masculins et féminins) appartiennent tous à la première déclinaison. Ils ont au pluriel une syllabe en plus (-δες, -δων) qui est ajoutée à la forme de l'accusatif singulier (ψαρά-δες, χασάπη-δες). Sont imparisyllabiques *tous* les masculins en -άς et en -ές et *tous* les féminins en -ού. Sont également imparisyllabiques certains noms d'origine orientale indiquant une profession (μπακάλης, χασάπης, μανάβης) et certains noms indiquant un lien de parenté (μαμά, γιαγιά, παππούς).

Les **féminins en -ος**, provenant souvent d'adjectifs, se déclinent *exactement* comme les masculins en -ος (il n'y a que l'article pour distinguer le genre).

Enfin, les **neutres en -ον** (mais aussi en -αν ou -εν), provenant de participes neutres, se déclinent comme les neutres en -μα / -ματος : συμφέρον - συμφέροντος - συμφέροντα - συμφερόντων. Idem pour les **neutres en -ός** : γεγονός - γεγονότος - γεγονότα - γεγονότων. Le fait qu'il s'agisse de participes le plus souvent devenus des noms explique que l'accent ne remonte pas dans ces neutres.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Έχουν από δύο = ils en ont deux chacun / chaque.

2. Les signes du zodiaque : Κριός, Ταύρος, Δίδυμοι, Καρκίνος, Λέων (acc. Λέοντα, gén. Λέοντος), Παρθένος, Ζυγός, Σκορπιός, Τοξότης, Αιγόκερως (acc. et gén. Αιγόκερω), Υδροχόος, Ιχθείς (gén. Ιχθύων).
3. L'intérêt d'un capital se dit ο τόκος et le taux d'intérêt το επιτόκιο.
4. Η σελήνη est plutôt utilisé dans un contexte astronomique ; dans un contexte plus romantique on dit το φεγγάρι.
5. Les quatre points cardinaux (τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα) : ο Βορράς, ο Νότος, η Ανατολή, η Δύση.
6. Το διάστημα est l'espace des voyages spatiaux ou l'intervalle, en particulier de temps ; sinon on dit ο χώρος.
7. Les planètes de notre système solaire (του ηλιακού μας συστήματος) : Ερμής, Αφροδίτη, Γη, Άρης, Δίας, Κρόνος, Ουρανός, Ποσειδώνας, Πλούτονας.
8. Sortie / issue de secours = έξοδος κινδύνου, ο κίνδυνος étant le danger.
9. Δορυφόρος < το δόρυ (lance) + φέρω (porter) ; à l'origine c'étaient des gardes du corps qui entouraient le roi.
10. Η γη est la terre par opposition au ciel, alors que la terre en tant que matière est το χώμα.
11. Comme Πελοπόννησος, la grande majorité des îles grecques sont des féminins en -ος (νήσος, la forme ancienne du mot νησί, étant un féminin en -ος) : Αμοργός, Ζάκυνθος, Θάσος, Λέσβος, Σάμος, Ρόδος, Λήμνος, Χίος, Κάρπαθος, Μύκονος, Σκιάθος, Σκόπελος, Αλόννησος, Κίμωλος, Μήλος, Σέριφος, Σίφνος, Κύθνος, Άνδρος, Πάρος, Νάξος, Ίος, Φολέγανδρος... Κύπρος est un état indépendant, alors que Ίμβρος et Τένεδος sont des îles turques.
12. Les noms des continents sont féminins : Ευρώπη, Ασία, Αφρική, Αμερική, Ωκεανία, Ανταρκτική.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme correcte des noms, des articles et des adjectifs :
Και οι δύο _____ (παππούς) του Ανδρέα παρακολουθούν _____ (πρόοδος) του στα μαθήματα. Οι _____ (στρουθοκάμηλος) είναι πολύ _____ (ωραίος) όταν βάζουν το κεφάλι στην _____ (άμμος). Οι _____ (μεγάλος) _____ (διάμετρος) των _____ (προϊόν) του _____ (μέλλον) δείχνουν ότι και οι _____ (λεωφόρος) θα είναι _____ (μεγάλος).

ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ
USAGE DES PRÉPOSITIONS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

σπουδαίος, -α, -ο, important, grand, sérieux
ασήμαντος, -η, -ο, sans importance, médiocre
το αεροδρόμιο (-ιο), aéroport
η καθυστέρηση, retard
η πολυκατοικία, immeuble
η μονοκατοικία, maison individuelle (par opposition à *immeuble*)
το διαμέρισμα (δια-), appartement
το σχέδιο (-διο), plan, dessin
ο αρχιτέκτονας, architecte
η βρύση, robinet
το καζανάκι, chasse d'eau
η κουταλιά, cuillerée
ο υδραυλικός, plombier
ο ηλεκτρολόγος, électricien
ο κήπος, jardin
η αυλή, cour
ο διάδρομος (δια-), couloir
το σαλόνι, salon
η τρύπα, trou
ο νιπτήρας, lavabo
η οδοντόκρεμα, dentifrice
η οδοντόβουρτσα, brosse à dents
η σκόνη, poussière
η κουζίνα, 1.cuisine, 2.cuisinière (électrique)
η κατσαρόλα, casserole
το τηγάνι, poêle
ο φούρνος, four
το ψυγείο, frigidaire
η κατάψυξη, freezer
ο καταψύκτης, congélateur
το παγάκι, glaçon
τα τρόφιμα, aliments
η μπανιέρα, baignoire
ο νεροχύτης, évier
το σαπούνι, savon
η πετσέτα, serviette
το στρώμα, matelas
το σεντόνι, drap
το μαξιλάρι, oreiller, coussin
το ξυπνητήρι, réveille-matin
το κομοδίνο, table de nuit
χτίζω (-σα, -στηκα), construire, bâtir
μαστορεύω (-εψα), bricoler
πνίγω (-ξα, -γηκα), noyer
φωνάζω (-ξα), appeler, crier
τρίβω (-ψα, -φτηκα), frotter
ξεσκονίζω (-σα), dépoussiérer

μαγειρεύω (-εψα), faire la cuisine, cuisiner
ψήνω (-σα, -θηκα), cuire, rôtir
βράζω (-σα), bouillir
τηγανίζω (-σα, -στηκα), frire
σκουπίζω (-σα, -στηκα), 1. essuyer, 2. balayer
ονειρεύομαι (-εύτηκα), rêver
υποκρίνομαι (-θηκα), faire semblant
προς, vers
κιόλας, 1. déjà, 2. en plus
αμέσως, tout de suite

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τι λέει η Μαρία στον Κώστα όταν βλέπει από μακριά τον Ανδρέα;
Του λέει : "Νά τος".
Και τι λέει στην Ειρήνη όταν βλέπει από μακριά τον Κώστα και τον Ανδρέα;
Της λέει : "Νά τοι".
Πώς έρχεται ο Κώστας από την Ελλάδα στη Γαλλία;
Με το αεροπλάνο.
Από ποια χώρα περνάει με το αεροπλάνο για να έρθει στη Γαλλία;
Από την Ιταλία.
Από πού παίρνει το αεροπλάνο;
Από το αεροδρόμιο.
Ο Ανδρέας είναι μικρότερος ή μεγαλύτερος από τον Κώστα;
Είναι μικρότερος.
Δηλαδή τι είναι;
Είναι μικρότερός του.
Στο αυτοκίνητο, ο Ανδρέας κάθεται μπροστά από τον Κώστα;
΄Οχι, κάθεται πίσω του.
΄Οταν πηγαίνουν με το αυτοκίνητο προς το αεροδρόμιο, τι σκέφτονται;
Σκέφτονται το ταξίδι τους με το αεροπλάνο και τους φίλους τους στη Γαλλία.
Ο Κώστας φοβάται το αεροπλάνο;
Ναι, και όταν έχει καθυστέρηση κάθεται στα καρφιά.
Και ο Ανδρέας κάθεται στα καρφιά;
΄Οχι, του Ανδρέα δεν του καίγεται καρφί!
Η οικογένεια των φίλων μας μένει σε πολυκατοικία;
΄Οχι, το σπίτι τους δεν είναι διαμέρισμα, είναι μονοκατοικία.
Ποιος κάνει τα σχέδια για να χτιστεί ένα σπίτι;
Ο αρχιτέκτονας.

Μήπως ο αρχιτέκτονας το χτίζει κιόλας;
΄Οχι, οι εργάτες το χτίζουν.
Ο Κώστας δεν ξέρει καθόλου να μαστορεύει στο σπίτι. ΄Οταν χαλάσει, ας πούμε, μια βρύση ή το καζανάκι, πνίγεται σε μια κουταλιά νερό. Ποιον φωνάζει τότε;
Τον υδραυλικό.
Κι όταν χαλάει ένας διακόπτης, πάλι τον υδραυλικό φωνάζει;
΄Οχι, τότε φωνάζει τον ηλεκτρολόγο.
Το σπίτι του Κώστα έχει και κήπο με έξι δέντρα. Οι πολυκατοικίες έχουν κήπους;
΄Οχι, συνήθως δεν έχουν, έχουν όμως συχνά αυλές.
Ο Κώστας βλέπει τηλεόραση στο διάδρομο;
΄Οχι, η τηλεόραση είναι στο σαλόνι.
Ξέρετε πότε κάνει κανείς μια τρύπα στο νερό;
΄Οταν αντί για κάτι σπουδαίο κάνει κάτι ασήμαντο.
Πού πλένουν τα δόντια τους ο Ανδρέας και η Ειρήνη;
Τα πλένουν στο νιπτήρα.
Και πώς τα πλένουν;
Βάζουν οδοντόκρεμα στην οδοντόβουρτσα και μετά τα τρίβουν.
Πότε ξεσκονίζει η Μαρία;
΄Οταν το σπίτι έχει σκόνη.
Και ο Κώστας ξεσκονίζει;
Σχεδόν ποτέ.
Πότε ξεσκονίζει ο Κώστας;
΄Οταν είναι μόνος του.
Μαγειρεύει ο Κώστας;
Καμιά φορά κάνει εύκολα φαγητά.
Πού μαγειρεύουμε;
Στην κουζίνα.
Δηλαδή, πού βάζουμε, ας πούμε, το κρέας ή τις πατάτες;
Τα βάζουμε στην κατσαρόλα ή στο τηγάνι και τα ψήνουμε, τα βράζουμε ή τα τηγανίζουμε.
Πού αλλού μπορούμε να μαγειρέψουμε;
Στο φούρνο.
Πού βάζουμε το γάλα, τα λαχανικά και τα φρούτα;
Στο ψυγείο.
Και τι βάζουμε στην κατάψυξη;
Το παγωτό και τα παγάκια.
Και τι βάζουμε στον καταψύκτη;

Βάζουμε τρόφιμα που δε θέλουμε να τα μαγειρέψουμε ή να τα φάμε αμέσως.
Τα λαχανικά τα πλένουμε στο νιπτήρα ή στη μπανιέρα;
Δεν τα πλένουμε ούτε στο νιπτήρα ούτε στη μπανιέρα. Τα πλένουμε στο νεροχύτη.
Τι κάνουμε με το σαπούνι;
Πλενόμαστε.
Και με τι σκουπιζόμαστε;
Με μιε πετσέτα.
Για να είναι γλυκός ο ύπνος μας και να ονειρευόμαστε ωραία πράγματα, πώς πρέπει να είναι το στρώμα, τα σεντόνια και το μαξιλάρι μας;
Πρέπει να είναι μαλακά.
Πού βάζουμε το ξυπνητήρι;
Στο κομοδίνο.
Ξέρετε ποιοι πολιτικοί αρέσουν στον Κώστα;
Όχι.
Αυτοί που τα λένε έξω απ' τα δόντια. Υπάρχουν πολλοί πολιτικοί που τα λένε έξω απ' τα δόντια;
Υπάρχουν λίγοι, οι περισσότεροι όμως υποκρίνονται ότι τα λένε έξω απ' τα δόντια.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

L'usage des **prépositions** en grec est souvent différent de ce qu'il est en français. Ainsi *από* peut être traduit : *de* (έρχομαι *από* την Ελλάδα), *par* (πέρασα *από* την Ιταλία), ou *à* (το πήρα *από* το περίπτερο) ; *για* peut être traduit : *de* (σας μίλησε *γι'* αυτό) ou *pour* (*γι'* αυτό σας μίλησε) ; *σε* peut être traduit : *à* (μιλάει στο μαθητή), *en* (είναι στην τάξη), *dans* (το διάβασε στο βιβλίο) ou *sur* (είναι στο τραπέζι) ; *με* peut être traduit : *à* (θα πάμε *με* τα πόδια, είναι τρεις *με* τέσσερις άνθρωποι, θα έρθει στις τρεις *με* τέσσερις), *en* (θα πάμε *με* το αεροπλάνο) ou *avec* (μιλάω *με* τον καθηγητή).

Certains adverbes sont souvent accompagnés de prépositions et deviennent ainsi des prépositions : πίσω *από* το τραπέζι, μπροστά στο / *από* το τραπέζι, πάνω στο / *από* το τραπέζι, κάτω *από* το τραπέζι, μέσα στο αυτοκίνητο, έξω *από* το αυτοκίνητο. Un pronom personnel faible peut remplacer le syntagme *préposition + nom / pronom personnel*

fort, surtout quand il s'agit de personnes : μπροστά *από τον Ανδρέα* > μπροστά του, κοντά *στον Κώστα* > κοντά του, είναι μεγαλύτερος *από τον Ανδρέα* > είναι μεγαλύτερός του. Cela ne concerne pas πάνω / κάτω *από*.

Les prépositions προς, από, αντί (au lieu / à la place de), κατά (vers, selon, pendant), μετά (après) et παρά (moins, malgré) sont souvent utilisées comme préfixes. Les prépositions αμφί (des deux côtés), ανά (re-), συν (co-), διά (par), εκ / εξ (de), εν (en), επί (sur, pendant), περί (autour de), προ (devant, pré-), υπέρ (sur, supra-) et la forme ancienne εις de la préposition σε sont utilisées presque exclusivement comme préfixes ; leur usage en dehors de mots composés a un caractère savant et un peu recherché. Un très grand nombre de mots composés sont formés à l'aide des prépositions. Des verbes comme γράφω, θέτω (poser), δίδω (forme ancienne de δίνω), λαμβάνω (recevoir, prendre) ou φέρω (porter) sont souvent précédés de ces préfixes pour former des verbes composés et, par extension, des noms dérivés de ces verbes.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ας πούμε est très courant et signifie "par exemple", "mettons".
2. Η σκόνη est à distinguer de τα χώματα ("la poussière de la terre").
3. Το κρέας και τις πατάτες **τα** βράζουμε : un pronom neutre remplace souvent un ensemble d'éléments même s'il n'y a pas de neutre parmi eux, surtout quand on peut les regrouper sous un nom neutre (τα υλικά ou τα συστατικά = les ingrédients).
4. Quatre expressions : κάθομαι στα καρφιά signifie "être impatient", πνίγομαι σε μια κουταλιά νερό signifie "se noyer dans un verre d'eau", τα λέω έξω απ' τα δόντια signifie "parler sans détour" et μια τρύπα στο νερό est "un coup d'épée dans l'eau".
5. Vous connaissez depuis le premier volume la particule να = voilà. Cette particule se construit avec un pronom (*le / la* voilà) au nominatif : il s'agit de la dernière syllabe de αυτός, -ή, -ό. Donc, pour le masculin : νά τος, νά τοι ; pour le féminin : νά τη, νά τες ; pour le neutre : νά το, νά τα.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer les prépositions convenables :

Πάνω ___το αυτοκίνητο του Κώστα είναι μια αλεπού και πάνω __την αλεπού πετάει ένα πουλί. Πίσω ___το αυτοκίνητο είναι ο Ανδρέας και κάθεται κοντά ___τον Κώστα. Κάθε φορά που βγαίνει ___το σπίτι περνάει ___τον κήπο και πηγαίνει ___το αυτοκίνητο.

ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΕΠΙΘΕΤΑ ΜΕ ΑΡΣΕΝΙΚΟ ΣΕ -ΥΣ, ΣΕ -ΗΣ (ΑΝΙΣΟΣΥΛΛΑΒΟ) ΚΑΙ ΣΕ -ΗΣ/-ΟΥΣ
ADJECTIFS AVEC MASCULIN EN -US, EN -ES (IMPARISYLLABIQUE) ET EN -ES/-OUS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

βαθύς, -ιά, -ύ, profond
βαρύς, -ιά, -ύ, lourd
μακρύς, -ιά, -ύ, long
πλατύς, -ιά, -ύ, large
φαρδύς, -ιά, -ύ, large
στενός, -ή, -ό, étroit
ζηλιάρης, -α, -ικο, jaloux
σγουρομάλλης, -α, -ικο, aux cheveux frisés
γκρινιάρης, -α, -ικο, grognon, grincheux
ακριβής, -ής, -ές, exact
διεθνής (διὲ-), -ής, -ές, international
ευγενής, -ής, -ές, noble, courtois
ευγενικός, -ή, -ό, gentil, poli
ειλικρινής, -ής, -ές, sincère
ίσιος, -ια, -ιο, droit
παράλογος, -η, -ο, absurde
λογικός, -ή, -ό, logique, normal
μάλλινος, -η, -ο, de laine
βαμβακερός, -ή, -ό, de coton
μεταξωτός, -ή, -ό, de soie
ανδρικός, -ή, -ό, d'homme, masculin
γυναικείος, -α, -ο, de femme, féminin
η συμπεριφορά, comportement
ο χαρακτήρας, caractère
η προσωπικότητα, personnalité
το ελάττωμα, défaut
η συγνώμη, pardon
τα συγχαρητήρια (-ria), félicitations
το χρήμα, argent
το λινό, lin
το μετάξι, soie
το βελούδο, velours
το ύφασμα, tissu
το πουκάμισο, chemise
η γραβάτα, cravate
η ζώνη, ceinture
το δέρμα, cuir, peau
το εσώρουχο, sous-vêtement, dessous
το φόρεμα, robe
η έκπτωση, rabais, solde
το δαχτυλίδι, bague
το βραχιόλι, bracelet
το σκουλαρίκι, boucle d'oreille
το κόσμημα, bijou
η μόδα, mode
εξαρτώμαι (-ήθηκα), dépendre
χαμογελάω (-ασα), sourire

κλαίω (-αψα), pleurer
ντρέπομαι (-άπηκα), avoir honte
θυμώνω (-σα), se mettre en colère

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Οι ευγενείς είναι πάντα ευγενικοί και ειλικρινείς;
Όχι, η συμπεριφορά τους εξαρτάται από το χαρακτήρα και την προσωπικότητά τους.
Πότε σ' ένα ποτάμι μπορούν να ταξιδεύουν πλοία;
Όταν το ποτάμι είναι βαθύ και πλατύ.
Πότε κάνει πάρα πολύ κρύο;
Όταν ο χειμώνας είναι πολύ βαρύς.
Έχει συχνά βαρείς χειμώνες στην Ελλάδα;
Ναι!
Στον Ανδρέα αρέσουν οι συμμαθήτριές του που έχουν μακριά ή κοντά μαλλιά;
Του αρέσουν όλες : και αυτές που έχουν μακριά μαλλιά και αυτές που έχουν κοντά και αυτές που έχουν ίσια και οι σγουρομάλλες!
Όταν φοράμε παπούτσια νούμερο σαράντα και αγοράσουμε παπούτσια νούμερο σαράντα δύο, θα μας είναι στενά;
Όχι, θα μας είναι φαρδιά.
Ποιοι άντρες ρωτάνε συνέχεια τη γυναίκα τους : "Πού ήσουν το πρωί όταν σε πήρα τηλέφωνο";
Οι ζηλιάρηδες.
Και ποιες γυναίκες ρωτάνε συνέχεια τους άντρες τους : "Ποια ήταν αυτή που σου χαμογέλασε";
Οι ζηλιάρες.
Ποιοι μαθητές δε διαβάζουν τα μαθήματά τους;
Οι τεμπέληδες.
Και ποιες μαθήτριες δε διαβάζουν τα μαθήματά τους;
Οι τεμπέλες.
Ο Ανδρέας και η Ειρήνη είναι τεμπέληδες;
Ο Ανδρέας είναι τεμπέλης, αλλά η Ειρήνη δεν είναι τεμπέλα.
Τι κάνουν τα γκρινιάρικα μωρά;
Κλαίνε συνέχεια.
Είναι ακριβές ότι δεν υπάρχουν διεθνείς γλώσσες;
Ναι, αλλά τα αγγλικά είναι μια σχεδόν διεθνής γλώσσα.

Του Κώστα του αρέσει πολύ να πίνει πολύ καφέ με πολλή ζάχαρη και πολύ γάλα. Κάνει καλά;
Δεν πρέπει να πίνει κανείς πολύ καφέ και κυρίως με πολλή ζάχαρη, αλλά δεν πειράζει να πίνει πολύ γάλα.
Ποια είναι τα ελαττώματα του Ανδρέα;
Είναι τεμπέλης και λερώνει το τραπεζομάντηλο!
Ντρέπεται όταν λερώνει το τραπεζομάντηλο;
Όχι.
Μήπως ζητάει συγνώμη;
Ούτε.
Μήπως η Μαρία του δίνει συγχαρητήρια;
Όχι, η Μαρία θυμώνει.
Είναι παράλογο το γεγονός ότι θυμώνει η Μαρία;
Όχι, είναι λογικό, κυρίως όταν έχει τα νεύρα της!
Τι του λέει του Ανδρέα η Μαρία όταν θυμώνει;
Του λέει : "Ανδρέα, ντροπή σου!"
Όταν βλέπουμε τις ειδήσεις στην τηλεόραση ή τις διαβάζουμε στις εφημερίδες μαθαίνουμε τα ακριβή γεγονότα;
Ποτέ δεν μπορούμε να είμαστε βέβαιοι γι' αυτά που βλέπουμε και ακούμε στην τηλεόραση ή γι' αυτά που διαβάζουμε στις εφημερίδες.
Ποια χώρα είναι αυτό τον καιρό στο κέντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος;
Η Βοσνία.
Τι γίνεται στη Βοσνία;
Πόλεμος.
Υπάρχουν διεθνή συμφέροντα σε μικρές χώρες όπως η Βοσνία;
Ναι, γιατί οι μικρές χώρες εξαρτώνται από τις μεγάλες.
Γιατί εξαρτώνται;
Γιατί είναι φτωχές και χρειάζονται χρήματα.
Τι λέει η Ειρήνη στον Κώστα όταν θέλει να της χαμογελάσει;
Του λέει : "Μπαμπά, χαμογέλασέ μου / χαμογέλα μου".
Οι λεωφόροι του Παρισιού είναι στενές;
Όχι, το Παρίσι έχει πλατιές λεωφόρους.
Η Μαρία αγοράζει τρόφιμα από γκρινιάρηδες χασάπηδες και μανάβηδες;
Όχι, ψάχνει να βρει ευγενικούς χασάπηδες και μανάβηδες.
Οι καλοί μαθητές κάνουν πολλές προόδους στα μαθήματα;
Ναι.
Ποιανών μαθητών η πρόοδος δεν είναι καλή;

Των τεμπέληδων και των χαζών.
Το χειμώνα, φοράμε ρούχα από λινό;
Όχι, φοράμε κυρίως μάλλινα και βαμβακερά ρούχα.
Το μετάξι και το βελούδο είναι φτηνά υφάσματα;
Όχι, είναι ακριβά υφάσματα (για ευγενείς)!
Υπάρχουν μεταξωτά πουκάμισα και γραβάτες. Μήπως υπάρχουν και ζώνες μεταξωτές;
Όχι, συνήθως οι ζώνες είναι από δέρμα.
Ποια εσώρουχα είναι πιο ωραία, τα ανδρικά ή τα γυναικεία;
Τα γυναικεία βέβαια!
Πότε αγοράζει συνήθως φορέματα και εσώρουχα η Μαρία;
Συνήθως στις εκπτώσεις.
Τι είναι τα δαχτυλίδια, τα βραχιόλια και τα σκουλαρίκια;
Είναι κοσμήματα.
Διεθνής γλώσσα δεν υπάρχει ακόμα, τι έχετε να πείτε όμως για τα ρούχα;
Η μόδα είναι διεθνής!

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Pour les **adjectifs en -ύς/-ιά/-ύ**, c'est la déclinaison du masculin et du neutre singulier qui est particulière ; le pluriel et le féminin singulier correspondent grosso modo à la déclinaison des adjectifs en -ός/-ιά/-ό.

	singulier			*pluriel*		
	masculin	*féminin*	*neutre*	*masculin*	*féminin*	*neutre*
nom.	-ύς	-ιά	-ύ	-ιοί/-είς	-ιές	-ιά
voc.	-ιέ	-ιά	-ύ	-ιοί/-είς	-ιές	-ιά
acc.	-ύ	-ιά	-ύ	-ιούς/-είς	-ιές	-ιά
gén.	-ύ/-έος	-ιάς	-ιού/-έος	-ιών/-έων	-ιών	-ιών/-έων

Les deuxièmes formes sont nettement plus savantes.

Les **adjectifs en -ης/-α/-ικο** forment le masculin pluriel comme les noms imparisyllabiques ; la déclinaison du féminin et du neutre correspond grosso modo à la déclinaison des adjectifs en -ος/-α/-ο.

	singulier			*pluriel*		
	masculin	*féminin*	*neutre*	*masculin*	*féminin*	*neutre*
nom.	-ης	-α	-ικο	-ηδες	-ες	-ικα
voc.	-η	-α	-ικο	-ηδες	-ες	-ικα
acc.	-η	-α	-ικο	-ηδες	-ες	-ικα
gén.	-η	-ας	-ικου	-ηδων	-	-ικων

La déclinaison des **adjectifs en -ής/-ής/-ές** est assez particulière ; notez la quasi identité entre les déclinaisons du masculin et du féminin.

	singulier			*pluriel*		
	masculin	*féminin*	*neutre*	*masculin*	*féminin*	*neutre*
nom.	-ής	-ής	-ές	-είς	-είς	-ή
voc.	-ή	-ής	-ές	-είς	-είς	-ή
acc.	-ή	-ή	-ές	-είς	-είς	-ή
gén.	-ούς	-ούς	-ούς	-ών	-ών	-ών

Voici enfin la déclinaison de l'adjectif πολύς-πολλή-πολύ, qui n'a pas de vocatif :

	singulier			*pluriel*		
	masculin	*féminin*	*neutre*	*masculin*	*féminin*	*neutre*
nom.	πολύς	πολλή	πολύ	πολλοί	πολλές	πολλά
acc.	πολύ	πολλή	πολύ	πολλούς	πολλές	πολλά
gén.	πολύ/πολλού	πολλής	πολλού	πολλών	πολλών	πολλών

Pour le génitif masculin singulier (déjà rare, comme le neutre), la forme πολλού est nettement plus savante.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Τα παπούτσια ou τα ρούχα **μου είναι** στενά ou φαρδιά est différent de τα **παπούτσια μου** ou τα **ρούχα μου** είναι στενά ou φαρδιά.
2. Παίρνω κάποιον (στο) τηλέφωνο = τηλεφωνώ **σε** κάποιον.
3. Το γεγονός est l'événement, mais aussi le fait **que** (το γεγονός ότι η Μαρία θυμώνει).
4. Η ντροπή est la honte et ντροπή *σου* signifie "tu devrais avoir honte" (shame on you !).
5. La différence entre le singulier το χρήμα et le pluriel τα χρήματα doit vous rappeler το νερό - τα νερά. Là il s'agit de la *notion* d'argent au singulier et d'une *somme* d'argent au pluriel.
6. Τι έχεις να πεις a le sens de "qu'est-ce que tu en penses ?".

ΑΣΚΗΣΗ

Utilisez la forme correcte des adjectifs entre parenthèses :
Ο Κώστας αγαπάει πολύ _____ (plusieurs) _____ (nobles). Δεν τον πειράζει που αυτοί είναι _____ (grognon), γιατί είναι _____ (sincère). Δεν υπάρχουν _____ (beaucoup de) _____ (international) χερσόνησοι, αλλά _____ (beaucoup

de) _____ (jaloux) άντρες και _____ (beaucoup de) _____ (jaloux) γυναίκες. Δεν ξέρω ποια είναι η _____ (exact) πρόοδος του Ανδρέα στα μαθήματα.

ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΤΑ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ
LES DEGRÉS DE COMPARAISON DES ADJECTIFS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

κατώτερος, -η, -ο, inférieur
ανώτερος, -η, -ο, supérieur
απλός, -ή, -ό, simple
χειρότερος, -η, -ο, plus mauvais, pire
άριστος, -η, -ο, excellent
μέγιστος, -η, -ο, maximal, le plus grand, suprême
ελάχιστος, -η, -ο, un tout petit peu de, le plus petit, minimal
άρρωστος, -η, -ο, malade
ο τρόπος, façon, manière
ο πονοκέφαλος, mal de tête
το αγαθό, bien
η υγεία, santé
ο εχθρός, ennemi
ο θάνατος, mort
το φλιτζάνι, tasse
μαλώνω (-σα), 1. gronder, 2. se disputer
πονάω (-εσα), avoir mal
φτερνίζομαι (-στηκα), éternuer
βήχω (-ξα), tousser
αρρωσταίνω (-ησα), tomber malade
υπερβολικά, excessivement

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Η Ειρήνη είναι καλή μαθήτρια. Και ο Ανδρέας είναι καλός μαθητής;
Όχι, ο Ανδρέας είναι κακός μαθητής.
Μήπως λοιπόν ο Ανδρέας είναι καλύτερος μαθητής από την Ειρήνη;
Όχι, η Ειρήνη είναι καλύτερη από τον Ανδρέα. Ο Ανδρέας είναι χειρότερος από την Ειρήνη.
Η Ειρήνη είναι πάρα πολύ καλή μαθήτρια. Τι είναι δηλαδή;
Είναι άριστη μαθήτρια.
Ναι, είναι η καλύτερη μαθήτρια στην τάξη της. Και ο Ανδρέας, τι είναι στην τάξη του;
Είναι ο χειρότερος μαθητής.
Είναι σχεδόν ο χειρότερος : είναι από τους χειρότερους. Δε μου λέτε, τα ελληνικά είναι απλή γλώσσα;
Δεν είναι πολύ απλή.
Ποια γλώσσα νομίζετε ότι είναι απλούστερη : τα ελληνικά ή τα κινέζικα;
Τα ελληνικά είναι απλούστερα!

Αυτό το μάθημα είναι απλούστατο. Τι είναι δηλαδή;
Είναι πάρα πολύ απλό.
Μήπως είναι το απλούστερο μάθημα του Πανεπιστημίου;
΄Οχι, υπάρχουν και απλούστερα μαθήματα.
Ποιος είναι μεγαλύτερος, ο Ανδρέας ή ο Κώστας;
Ο Κώστας είναι μεγαλύτερος από τον Ανδρέα.
Ο Κώστας βάζει πολλή ζάχαρη στον καφέ του. Τι του λέει η Μαρία συνέχεια;
Του λέει : "Κώστα μου, πρέπει να βάζεις λιγότερη ζάχαρη στον καφέ σου".
Η ίδια βάζει πολλή ζάχαρη στον καφέ της;
΄Οχι, βάζει ελάχιστη ζάχαρη.
Ποιος είναι ο πιο καλός τρόπος να μάθει κανείς ελληνικά;
Να γραφτεί στις Langues'Ο.
΄Ενας πρωθυπουργός είναι κατώτερος από έναν υπουργό;
΄Οχι, είναι ανώτερός του.
Οι λεωφόροι είναι στενότερες απ' τους δρόμους;
Συνήθως είναι φαρδύτερες.
Και πού είναι βαθύτερα τα νερά : σε μια λίμνη ή σ' έναν ωκεανό;
Στον ωκεανό είναι βαθύτερα.
Ποιο απ' τα δύο παιδιά του Κώστα και της Μαρίας νομίζετε ότι ήταν πιο γκρινιάρικο όταν ήταν μωρό;
Μάλλον ο Ανδρέας ήταν πιο γκρινιάρης.
Γιατί;
Γιατί και τώρα είναι πολύ γκρινιάρης!
Είναι ακριβές ότι τα αγγλικά είναι διεθνής γλώσσα;
΄Οχι.
Τι είναι ακριβέστερο;
΄Οτι τα αγγλικά είναι σχεδόν διεθνής γλώσσα.
Μάλιστα. Αυτό είναι ακριβέστατο! Είναι απλά τα αγγλικά;
Ναι, είναι απλούστατα!
Ενώ τα ελληνικά είναι δύσκολα;
Είναι δυσκολότερα απ' τα αγγλικά αλλά ευκολότερα από τα κινέζικα.
Τα κινέζικα είναι πολύ δύσκολα;
Είναι δυσκολότατα!
Ο Κώστας βάζει πολλή ζάχαρη στον καφέ του. ΄Οταν κανείς βάζει τέσσερις κουταλιές ζάχαρη σ' ένα φλιτζάνι καφέ, βάζει πολλή ζάχαρη;

Ναι, βάζει υπερβολικά πολλή ζάχαρη.
Δηλαδή παραβάζει ζάχαρη. Και πώς είναι τότε ο καφές;
Είναι υπερβολικά γλυκός.
Δηλαδή;
Δηλαδή παραείναι γλυκός.
Όταν η Ειρήνη είναι άρρωστη τι της λένε οι φίλοι της;
Της λένε : "Περαστικά, Ειρήνη!"
Την περασμένη εβδομάδα η Ειρήνη ήταν άρρωστη : πονούσε ο λαιμός της, φτερνιζόταν, έβηχε, είχε πυρετό και πονοκεφάλους. Τι έκανε η Μαρία;
Φώναξε το γιατρό.
Ποιο είναι το μέγιστο αγαθό του ανθρώπου;
Η υγεία.
Και ποιος είναι ο χειρότερος εχθρός του;
Ο θάνατος.
Την περασμένη εβδομάδα πήγε στο σχολείο η Ειρήνη;
Όχι, κάθησε στο κρεβάτι.
Ναι, και δεν έβλεπε την ώρα να σηκωθεί. Ξέρετε τι είπε ο Ανδρέας όταν αρρώστησε η Ειρήνη;
Όχι.
Είπε : "Καλά να πάθει!" Ξέρετε γιατί;
Ναι : γιατί είχαν μαλώσει προηγουμένως.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Il y a deux façons de former des **comparatifs** en grec. La formation la plus simple utilise l'adverbe πιο (καλός, πιο καλός, ο πιο καλός). Certains adjectifs ont *aussi* une forme en -τερος, -τερη, -τερο. Cette terminaison est précédée pour la très grande majorité des adjectifs avec masculin en -ος de la voyelle -ό- (μικρότερος, plus petit/jeune), pour les adjectifs avec masculin en -ύς de la voyelle -ύ- (βαρύτερος, plus lourd) et pour les adjectifs avec masculin en -ής/-ούς de la syllabe -έσ- (ευγενέστερος, plus noble/courtois). Les adjectifs avec masculin imparisyllabique n'ont pas de formes en -τερος, -τερη, -τερο.

La formation du **superlatif** peut se faire avec l'article (ο πιο μικρός, ο μικρότερος) ; mais il existe un superlatif *absolu* en -τατος, -τατη, -τατο, précédés des mêmes voyelles ou syllabes que le comparatif : μικρότατος = (πάρα) πολύ μικρός, βαρύτατος = (πάρα) πολύ βαρύς, ευ-

γενέστατος = (πάρα) πολύ ευγενής. Cela, comme pour le comparatif, ne concerne pas les adjectifs avec masculin imparisyllabique.

Il va sans dire que les degrés de comparaison en -τερος et -τατος sont des adjectifs et donc ont l'accent fixe et se déclinent *normalement* comme les adjectifs en -ος/-η/-ο.

Κατώτερος (inférieur) a comme superlatif κατώτατος (très bas) et ανώτερος (supérieur) a comme superlatif ανώτατος (très haut / élevé). Πολύς a comme comparatif περισσότερος (οι περισσότεροι = la plupart de) et n'a pas de superlatif absolu. A απλός (simple) correspondent les formes απλούστερος et απλούστατος, à κακός les formes χειρότερος et χείριστος (ce dernier nettement plus rare), à καλός les formes καλύτερος et άριστος (excellent), à μεγάλος les formes μεγαλύτερος et μέγιστος (maximal), à λίγος les formes λιγότερος et ελάχιστος (un tout petit peu de) qui peut être aussi le superlatif absolu de μικρός (minimal).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ένα φλιτζάνι καφέ, τέσσερις κουταλιές ζάχαρη, sont des constructions du type ένα κομμάτι κιμωλία, ένα φύλλο χαρτί, ένα τέταρτο διάλειμμα...

2. Le français "trop" est assez difficile à traduire en grec. Il existe princi-palement trois possibilités : a) avec l'adverbe υπερβολικά, quand il aurait pu être remplacé par "excessivement" ; b) avec le préfixe verbal παρα- (παρατρώει = il mange trop, παραείναι δύσκολο = c'est trop difficile), pour former des expressions verbales de niveau *familier* ; c) avec πάρα πολύ, quand le sens est plus proche de *très* et surtout si vous avez un ac-cent d'emphase sur *πάρα*.

3. Trois expressions : περαστικά! signifie "meilleure santé" ou "bon rétablissement" (de περνάω, passer), δε βλέπω την ώρα να... signifie "mourir d'impatience" et καλά να πάθει! signifie "c'est bien fait pour lui/ elle".

ΑΣΚΗΣΗ

Utilisez la forme correcte du comparatif en -τερος/-τερη/-τερο des adjectifs entre parenthèses :

Το σπίτι του φίλου του Κώστα στο Παρίσι έχει _____ (πολύς) ορόφους από αυτό του Κώστα. Οι _____ (καλός) μαθητές στην τάξη του Ανδρέα είναι κορίτσια. Τα αγγλικά δεν είναι _____ (απλός) από τα κινέζικα; Οι λεωφόροι του Παρισιού είναι _____ (φαρδύς) από τους δρόμους του. Υπάρχει _____ (ευγενής) άθλημα από το ποδόσφαιρο; Η Μαρία έχει διαβάσει βιβλία των _____ (μεγάλος) συγγραφέων. Ο Ανδρέας είναι από τους _____ (κακός) μαθητές του σχολείου του.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

THÈME RÉCAPITULATIF

Il est exact que les grognons se marient avec des femmes jalouses. Mais il est plus exact qu'eux aussi sont jaloux. Ainsi, ils boivent plusieurs cafés plusieurs fois par jour et leur sommeil n'est pas profond. Mais leur comportement est sincère et meilleur que celui de plusieurs nobles.

Marie aime beaucoup plusieurs écrivains. La plupart de ces écrivains sont grecs. Quand André lui prend ses livres, elle lui dit : "Donne les moi". André les lui donne et lui dit : "Lis-les". "Ne parle pas quand ta mère lit", dit souvent Costas à André ; "parle-lui quand elle te dit de lui parler". Marie dit souvent à ses enfants : "Jouez, mais après lavez-vous ; et toi, Costas, habille-toi".

"Dites-moi, les rois et les bouchers sont-ils des nobles ?", demanda Costas à ses enfants à l'entrée du théâtre. Le théâtre est un art international. Les avenues de l'avenir seront larges et les progrès des élèves plus grands. La plupart des événements intéressants sont des événements du passé.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ
LES PRONOMS RELATIFS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ο οποίος, η οποία, το οποίο, lequel
όποιος, -α, -ο, qui que ce soit, celui qui
όσος, -η, -ο, autant que (όσοι = tous ceux qui)
ό,τι, tout ce que
οποιοσδήποτε, -αδήποτε, -οδήποτε, qui que ce soit, n'importe qui
ο,τιδήποτε, quoi que ce soit, n'importe quoi
ευαίσθητος, -η, -ο, sensible
συγκινητικός -ή, -ό, émouvant
νευρικός, -ή, -ό, nerveux
χαρούμενος, -η, -ο, joyeux, content
λυπημένος, -η, -ο, triste
ευτυχισμένος, -η, -ο, heureux
δυστυχισμένος, -η, -ο, malheureux
αισιόδοξος (-sio-), -η, -ο, optimiste
απαισιόδοξος (-sio-), -η, -ο, pessimiste
ο ήρωας, η ηρωίδα, héros, héroïne
η έκπληξη, surprise
συγκινούμαι (-ήθηκα), s'émouvoir
συμπαθώ, -είς (-ησα), aimer, trouver sympathique
αντιπαθώ, -είς (-ησα), ne pas aimer, trouver antipathique
προτιμώ (-ησα), préférer
παρακολουθώ, -είς (-ησα), suivre

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Η Μαρία είναι η γυναίκα της οποίας τα παιδιά ονομάζονται Ανδρέας και Ειρήνη. Ποιος είναι ο Κώστας;
Ο Κώστας είναι ο άντρας του οποίου τα παιδιά ονομάζονται Ανδρέας και Ειρήνη.
Είναι δηλαδή ο άντρας που τα παιδιά του ονομάζονται Ανδρέας και Ειρήνη. Ποιοι είναι ο Κώστας και η Μαρία λοιπόν;
Είναι οι άνθρωποι που τα παιδιά τους ονομάζονται Ανδρέας και Ειρήνη.
Ναι. Είναι δηλαδή οι άνθρωποι των οποίων τα παιδιά ονομάζονται Ανδρέας και Ειρήνη. Και ποιος είμαι εγώ;
Είσαι ο καθηγητής που μας μαθαίνει ελληνικά.
Είμαι δηλαδή ο καθηγητής ο οποίος σας μαθαίνει ελληνικά. Και ποιοι είστε εσείς;

Είμαστε οι φοιτητές στους οποίους μαθαίνεις ελληνικά.
Δηλαδή είστε οι φοιτητές που τους μαθαίνω ελληνικά. Πριν από λίγο σας ρώτησα κάτι και μου απαντήσατε. Ποιοι φοιτητές είστε λοιπόν;
Είμαστε οι φοιτητές τους οποίους ρώτησες και οι οποίοι σου απάντησαν.
Η Ελλάδα είναι η χώρα για την οποία μιλάμε συχνά στο μάθημα. Τι είναι η Ελλάδα;
Είναι η χώρα για την οποία μιλάμε συχνά στο μάθημα.
Μιλάμε συχνά στο μάθημα και για τη Θεσσαλονίκη και το Παρίσι. Τι είναι η Θεσσαλονίκη και το Παρίσι;
Είναι οι πόλεις για τις οποίες μιλάμε συχνά στο μάθημα.
Όταν είμαι στη Γαλλία και πηγαίνω στην Ελλάδα, τι είναι η Ελλάδα;
Είναι η χώρα προς την οποία πηγαίνεις.
Και όταν γυρίζω στη Γαλλία, τι είναι η Ελλάδα;
Είναι η χώρα από την οποία έρχεσαι.
Ο Ανδρέας και η Ειρήνη μιλούν στο σχολείο με τους δασκάλους τους και τους συμμαθητές τους. Τι είναι οι δάσκαλοί τους και οι συμμαθητές τους;
Είναι οι άνθρωποι με τους οποίους μιλούν ο Ανδρέας και η Ειρήνη στο σχολείο.
Είναι δηλαδή οι άνθρωποι που μιλούν μαζί τους ο Ανδρέας και η Ειρήνη. Ο Ανδρέας δεν πολυμιλάει με τους δασκάλους του. Ξέρετε γιατί;
Ναι : γιατί είναι κακός μαθητής.
Η Μαρία είναι ευαίσθητη και συγκινείται όταν διαβάζει συγκινητικά μυθιστορήματα. Ο Κώστας συμπαθεί τα μυθιστορήματα αυτά;
Όχι, τα αντιπαθεί.
Τι προτιμάει ο Κώστας;
Το ποδόσφαιρο!
Είναι ήρεμος ο Κώστας όταν παρακολουθεί ποδόσφαιρο και παίζει η ομάδα του;
Όχι, είναι νευρικός και έχει άγχος.
Πότε είναι χαρούμενη και πότε λυπημένη η Μαρία;
Είναι χαρούμενη όταν το μυθιστόρημα που διαβάζει έχει ωραίο τέλος και είναι λυπημένη όταν το τέλος του μυθιστορήματος είναι άσχημο.
Δεν της αρέσουν τα μυθιστορήματα των οποίων οι ήρωες και οι ηρωίδες είναι δυστυχισμένοι. Είναι αισιόδοξα αυτά τα μυθιστορήματα;

΄Οχι, είναι απαισιόδοξα συνήθως.
Τι ελπίζει η Μαρία μέχρι το τέλος του μυθιστορήματος;
Ελπίζει ότι το μυθιστόρημα έχει μια έκπληξη που θα κάνει τους ήρωές του ευτυχισμένους.
Τι λέει ο Ανδρέας σε όποιες συμμαθήτριές του του αρέσουν;
Τους λέει : "Σ᾽αγαπώ γιατί μου αρέσεις!"
Τι παθαίνει όποιος διαβάζει συγκινητικά μυθιστορήματα;
Συγκινείται.
Ποιοι συγκινούνται δηλαδή;
Αυτοί που / ΄Οποιοι / ΄Οσοι διαβάζουν συγκινητικά μυθιστορήματα.
΄Εχετε αρκετούς καθηγητές;
΄Εχουμε όσους χρειαζόμαστε.
Στο επόμενο μάθημα θα έρθουν όλοι οι φοιτητές;
Θα έρθουν όλοι όσοι μπορέσουν.
Δηλαδή, θα έρθουν όλοι οι φοιτητές που θα μπορέσουν. Δε μου λέτε, νομίζετε ότι θα κάνετε ό,τι μπορείτε για να έρθετε;
Ναι, θα κάνουμε ό,τι μπορούμε.
Η Ειρήνη διαβάζει ό,τι θέλει. Διαβάζει πάντα αυτό που θέλει;
΄Οχι πάντα.
Η Μαρία διαβάζει ο,τιδήποτε;
΄Οχι, διαβάζει αυτό που θέλει να διαβάσει.
Οι καθηγητές ελληνικών δεν κάνουν μάθημα σε οποιουσδήποτε φοιτητές. Σε ποιους κάνουν μάθημα;
Σε όποιους / όσους / αυτούς που μαθαίνουν ελληνικά.
Μπορεί κανείς να μάθει ελληνικά σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο;
΄Οχι, σε όποια / όσα / αυτά που έχουν τμήμα ελληνικών μόνο.
Μόνο ο καθηγητής μπορεί να ανοίξει την πόρτα;
΄Οχι, (ο) οποιοσδήποτε μπορεί να το κάνει.
Τι μπορεί να κάνει μόνο ο καθηγητής;
Να μας μάθει ελληνικά.
Οποιοσδήποτε καθηγητής μπορεί να σας μάθει ελληνικά;
΄Οχι, πρέπει να είναι καθηγητής ελληνικών.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Vous connaissez assez bien déjà l'usage de που, pronom relatif invariable, qui est à distinguer du pronom relatif **ο οποίος, η οποία, το οποίο**, qui correspond plutôt à "lequel", bien que souvent leurs usages se

confondent. Ainsi ο άνθρωπος που μιλάει est synonyme de ο άνθρωπος ο οποίος μιλάει, mais l'usage de ο οποίος est d'un niveau plus soutenu et souligne l'importance de la personne dont il est question, dans un sens plus proche de αυτός που.

Που est d'un emploi peu commode pour le complément indirect. Il peut cependant remplacer ο οποίος au génitif, mais accompagné d'un pronom personnel : η γυναίκα, της οποίας το παιδί / το παιδί της οποίας (dont l'enfant) είναι εδώ, έφυγε = η γυναίκα, που το παιδί *της* είναι εδώ, έφυγε. Idem pour ce pronom à l'accusatif précédé de σε : τα παιδιά, στα οποία απάντησα, έφυγαν = τα παιδιά, που *τους* απάντησα, έφυγαν, l'usage de που dans ce dernier cas étant assez familier.

Που ne peut en aucun cas remplacer ο οποίος à l'accusatif, quand il est précédé d'une préposition autre que σε : η χώρα για την οποία μιλάω / από την οποία έρχομαι / προς την οποία πηγαίνω, οι φοιτήτριες με τις οποίες μιλάω. Dans ce dernier cas pourtant, à un niveau de langue familier, on pourrait dire : οι φοιτήτριες που μιλάω μαζί τους.

Un autre pronom relatif est **όποιος, όποια, όποιο** qui est à distinguer, évidemment, par l'accentuation et l'usage de l'article, de ο οποίος, η οποία, το οποίο, mais aussi de **όσος, όση, όσο** et de **ό,τι** qui, lui même, est à distinguer du ότι = πως. Όποιος signifie qui que ce soit / celui qui, alors que όσος se réfère à la quantité : έχετε όσους καθηγητές χρειάζεστε = vous avez *autant* de professeurs *qu'*il vous en faut ; θα έρθουν όσοι μπορέσουν = viendront (tous) ceux qui pourront. Attention : θα έρθουν *(όλοι) όσοι* μπορέσουν (tous ceux qui) mais θα έρθουν (όλοι) *οι φοιτητές που* θα μπορέσουν (dans la mesure où ils pourront). Ό,τι a le sens : tout ce que (κάνε ό,τι θέλεις = fais tout ce que tu veux, κάνει ό,τι μπορεί = il fait tout ce qu'il peut, à distinguer de αυτό που μπορεί = ce que, effectivement, il peut).

L'ajout du suffixe -δήποτε (n'importe...) à ces derniers pronoms relatifs crée les pronoms οποιοσδήποτε / οποιαδήποτε / οποιοδήποτε ("qui que ce soit", que vous connaissez déjà), οσοσδήποτε / οσηδήποτε / οσοδήποτε ("aussi grand / important / abondant soit-il", plutôt rare, utilisé surtout au pluriel) et ο,τιδήποτε ("quoi que ce soit").

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Le préfixe πολυ- est l'équivalent de παρα- qu'on a vu dans la leçon précédente. Ainsi, δεν πολυτρώει signifie "il ne mange pas trop", mais

plutôt dans le sens "pas assez", alors que δεν παρατρώει signifie "il ne mange pas excessivement". L'usage du préfixe πολυ- est moins commode que celui de παρα- : il est, p.ex., impossible de l'utiliser avec είμαι.
2. Συμπαθώ est un verbe actif qui signifie "trouver qqn sympathique" ou, tout simplement, "aimer (qqch. ou qqn)". La phrase "ils ont sympathisé" peut être traduite en grec par συμπάθησαν ο ένας τον άλλο.
3. Attention à la différence entre παρακολουθώ et ακολουθώ. C'est le deuxième qui a le sens de suivre = être derrière. Le premier signifie "suivre du regard ou par la pensée" (p.ex. παρακολουθώ ένα μάθημα).
4. Χαρούμενος signifie "content" et montre l'état d'âme, alors que ευχαριστημένος signifie "content *après un événement*". Leurs contraires respectifs sont λυπημένος ("dans un état de tristesse") et στενοχωρημένος ("triste après un événement"). Λυπημένος provient du verbe λυπάμαι qui donne aussi le nom λύπη.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer le pronom ο οποίος, η οποία, το οποίο comme dans l'exemple:

Τα παιδιά έφυγαν. Απάντησα στα παιδιά αυτά.

Τα παιδιά στα οποία απάντησα έφυγαν.

1. Οι γυναίκες δε μιλούν ελληνικά. Το σπίτι των γυναικών αυτών είναι στο Παρίσι.
2. Οι άνθρωποι δεν είναι εδώ. Μιλάμε γι᾽ αυτούς τους ανθρώπους.
3. Το αεροπλάνο είναι γαλλικό. Ο φοιτητής φεύγει μ᾽ αυτό το αεροπλάνο.
4. Η τάξη είναι μικρή. Κάνουμε μάθημα μέσα σ᾽ αυτή την τάξη.
5. Το νησί είναι ελληνικό. ΄Ερχομαι απ᾽ αυτό το νησί.

ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΟΙ ΑΟΡΙΣΤΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ
LES PRONOMS INDÉFINIS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

τέτοιος, -α, -ο, tel
καθένας, -μία/-μιά, -να, chacun
το γραφείο, bureau
η συζήτηση, discussion, conversation
η υπομονή, patience
η αλήθεια, vérité
το ψέμα, mensonge
το φανάρι, lanterne, feu, phare
ο Θεός, Dieu
η κότα, poule
το μπουκάλι, bouteille
συμφωνώ, -είς (-ησα), être d'accord
διαφωνώ (δια-), -είς (-ησα), ne pas être d'accord
υπόσχομαι (-έθηκα), promettre
βοηθάω (-ησα), aider
ακριβώς, exactement, précisément
πουθενά, nulle part, où que ce soit
κάπου, quelque part
κάποτε, une fois, à un moment

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τι ρωτάει η Μαρία τον Κώστα όταν θέλει να μάθει αν πήγε κανείς στο γραφείο του;
Τον ρωτάει : "Κώστα, ήρθε κανείς στο γραφείο σου;"
Και τι απαντάει ο Κώστας όταν έχει πάει κάποιος στο γραφείο του;
Απαντάει : "Ηρθε κάποιος".
Της λέει το ίδιο πράγμα όταν δεν έχει πάει κανένας;
Όχι, τότε της λέει : "Δεν ήρθε κανείς / κανένας".
Κανένα παιδί και κανένας δάσκαλος στο σχολείο του Ανδρέα δε μιλάει κινέζικα. Μιλάει κανείς κινέζικα στο σχολείο της Ειρήνης;
Όχι, δε μιλάει κανείς / κανένας κινέζικα στο σχολείο της.
Πώς το ξέρετε;
Ξέρουμε πως ο Ανδρέας και η Ειρήνη πηγαίνουν στο ίδιο σχολείο.
Ο Κώστας ρωτάει τη Μαρία πού είναι ο Ανδρέας. Η Μαρία δεν ξέρει ακριβώς, αλλά πιστεύει πως παίζει με μια συμμαθήτριά του. Τι απαντάει στον Κώστα;
Του απαντάει : "Θα παίζει με καμιά συμμαθήτριά του".

Όταν είναι βέβαιη πως ο Ανδρέας παίζει με μια συμμαθήτριά του, τι απαντάει στον Κώστα;
Τότε του απαντάει : "Παίζει με κάποια συμμαθήτριά του".
Τι ρωτάει ο Ανδρέας την Ειρήνη όταν θέλει να μάθει αν έχει τίποτα στην τσάντα της;
Τη ρωτάει : "Ειρήνη, έχεις τίποτα στην τσάντα σου;"
Και τι απαντάει η Ειρήνη όταν έχει κάτι στην τσάντα της;
Απαντάει : "Έχω κάτι".
Του λέει το ίδιο πράγμα όταν δεν έχει τίποτα;
Όχι, τότε του λέει : "Δεν έχω τίποτα".
Τι ρωτάει η Ειρήνη τη Μαρία όταν θέλει να μάθει αν έχει πάει πουθενά ο Ανδρέας;
Τη ρωτάει : "Μαμά, πήγε πουθενά ο Ανδρέας;"
Και τι απαντάει η Μαρία όταν ο Ανδρέας έχει πάει κάπου;
Της απαντάει : "Ναι, πήγε κάπου και θα γυρίσει".
Της λέει το ίδιο πράγμα όταν ο Ανδρέας δεν έχει πάει πουθενά;
Όχι, τότε της λέει : "Δεν πήγε πουθενά".
Τι ρωτάει ο Ανδρέας τον Κώστα όταν θέλει να μάθει αν έχει πάει ποτέ (του) στην Κίνα;
Τον ρωτάει : "Μπαμπά, πήγες ποτέ (σου) στην Κίνα;"
Και τι απαντάει ο Κώστας αν έχει πάει στην Κίνα;
Του απαντάει : "Ναι, πήγα κάποτε".
Του λέει το ίδιο πράγμα αν δεν έχει πάει ποτέ;
Όχι, τότε του λέει : "Δεν πήγα ποτέ (μου)".
Σε μια συζήτηση συμφωνούμε πάντα;
Όχι, μπορεί να διαφωνούμε.
Και τι γίνεται συχνά όταν διαφωνούμε;
Θυμώνουμε.
Πότε δε θυμώνουμε όταν διαφωνούμε;
Όταν κάνουμε υπομονή.
Όταν ο Ανδρέας υπόσχεται στους συμμαθητές του να τους βοηθήσει στα μαθήματά τους, λέει αλήθεια;
Όχι, λέει ψέματα.
Πώς το ξέρετε;
Ξέρουμε πως ο Ανδρέας είναι από τους χειρότερους μαθητές του σχολείου του.
Είναι φως φανάρι ότι του Ανδρέα του αρέσει πού και πού να τους δουλεύει τους συμμαθητές ττου! Αλλά, μα το Θεό, μερικές φορές

είναι να γελούν κι οι κότες! Κάθε μέρα λέει τέτοια ψέματα ο Ανδρέας;
Όχι, πού και πού.
Ο Ανδρέας λέει τέτοια ψέματα στον καθένα;
Όχι, μόνο σε όσους νομίζει πως είναι χαζοί.
Ο Κώστας έχει τρία μπουκάλια κρασί και θέλει να δώσει σε τρεις φίλους του από ένα. Πόσα μπουκάλια θα δώσει στον καθένα;
Θα δώσει (από) ένα μπουκάλι στον καθένα.
Και αν πάνε οι γυναίκες τους να τα πάρουν, τι θα κάνει;
Θα δώσει ένα στην καθεμία.
Καθένας από τους τρις φίλους του Κώστα έχει ένα μπουκάλι κρασί.
Μόνο οι φίλοι του Κώστα έχουν κρασί;
Όχι, ο καθένας έχει μπουκάλια κρασί.
Πόσα μπουκάλια έχει ο κάθε φίλος του Κώστα;
Ένα μπουκάλι.
Κάθε φίλος του Κώστα έχει ένα μπουκάλι;
Ναι.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Vous connaissez déjà la différence entre κανείς (qui que ce soit) et κάποιος (quelqu'un) : κανείς signifie "personne" mais aussi "quelqu'un" (quand il s'agit d'une interrogation ou d'une hypothèse : ήρθε κανείς; / αν έρθει κανείς ; sinon, on emploie κάποιος : ήρθε κάποιος). Κανένας n'est pas toujours utilisé comme κανείς : il est plutôt employé dans les négations (δεν ήρθε κανένας) et, comme le féminin καμία / καμιά et le neutre κανένα, accompagne des noms et signifie "aucun" (et non plus "personne"). Dans les cas où l'on peut employer aussi bien κανένας que κάποιος, ce dernier est plus précis que κανένας : θα έρθει κάποιο (un) / κανένα (un de ces) πρωί, κάποια (un) / καμιά (un de ces) μέρα. Au pluriel, κάποιοι - κάποιες - κάποια signifie "certains". La différence entre κανείς et κάποιος existe aussi entre τίποτα (quoi que ce soit) et κάτι (quelque chose) : είδες τίποτα; / είδα κάτι, κάτι signifiant "quelque chose" et τίποτα "rien" mais aussi "quelque chose" (dans le cas d'une interrogation ou d'une hypothèse). Idem avec πουθενά et κάπου, ποτέ et κάποτε.

Καθένας est un pronom et κάθε s'emploie avec un substantif. Καθένας, καθεμιά/καθεμία, καθένα signifie "chacun" et peut être

employé avec l'article. Le masculin avec l'article peut signifier "tout un chacun / tout le monde" (ο καθένας έχει σήμερα αυτοκίνητο : tout le monde a une voiture de nos jours), alors que sans l'article καθένας signifie "chacun". Κάθε (chaque) peut aussi être employé avec l'article : (το) κάθε παιδί έχει το πρόβλημά του = chaque enfant a son problème. C'est le même usage qu'on a vu dans la leçon précédente avec (ο) οποιοσδήποτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Θέλει να τους δώσει από ένα μπουκάλι = il veut donner une bouteille à chacun (cf. la Remarque 1 de la Leçon 12).
2. Ένα μπουκάλι κρασί : construction du type ένα κομμάτι κιμωλία.
3. "Dire la vérité" = λέω (την) αλήθεια et "mentir" = λέω ψέματα.
4. Cinq expressions : είναι φως φανάρι signifie "c'est clair comme de l'eau de roche", πού και πού signifie "de temps en temps", δουλεύω κάποιον signifie "se moquer de / faire marcher qqn", μα το Θεό signifie "ma foi !" et είναι να γελούν κι οι κότες signifie "c'est à faire rire les pierres".

ΑΣΚΗΣΗ

Utiliser la forme correcte de κανείς, κάποιος, κανένας, κάτι, τίποτα :

1.Μου είπε _____ χθες αλλά δε θυμάμαι τι ακριβώς. 2. _____ μου είπε ότι πρέπει να πάω _____ μέρα στο Πανεπιστήμιο. 3.Αν έρθει _____ πες του ότι _____ τον περιμένει. 4.Σου είπε ο Κώστας _____ για τον Ανδρέα; 5. _____ συμμαθητής του Ανδρέα δε ρωτάει αν είναι _____ στο σπίτι του. 6.Αν δεις _____ , πες το μου. 7.Δεν ξέρω _____ που να κοιμάται το μεσημέρι.

ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΟΙ ΜΕΤΟΧΕΣ
LES PARTICIPES

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

διπλός, -ή, -ό, double, en double, deux fois
διπλάσιος (-ios), -α, -ο, double, deux fois plus
χριστιανός, -ή, chrétien (pour les personnes)
χριστιανικός, -ή, -ό, chrétien (pour les choses et les idées)
ορθόδοξος, -η, -ο, orthodoxe
καθολικός, -ή, -ό, 1. catholique, 2. universel
διαμαρτυρόμενος (δια-), -η, -ο, protestant
μουσουλμανικός, -ή, -ό, musulman (pour les choses et les idées)
μουσουλμάνος, -α, musulman (pour les personnes)
εβραϊκός, -ή, -ό, 1. hébraïque, 2. juif (pour les choses et les idées)
εβραίος, -α, 1. hébreu, 2. juif (pour les personnes)
άγιος (-ios), -α, -ο, saint
η συλλογή, collection
το γραμματόσημο, timbre
μια δεκαριά, une dizaine environ
η δεκάδα, dizaine, groupe de dix
η θρησκεία, religion
η ψυχή, âme
ο παράδεισος, paradis
η κόλαση, enfer
η ιδέα, idée
προσέχω (-ξα), faire attention
ανταλλάσσω (-ξα), échanger
πεθαίνω (-ανα), mourir
στρατεύω (-ευσα), engager
υπηρετώ, -είς (-ησα), servir
κάνει, il convient
πια, 1. plus, 2. enfin, 3. désormais

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Κάνει να μιλάμε τρώγοντας;
Όχι, δεν κάνει.
Τι λέει λοιπόν η Μαρία στον Ανδρέα;
Του λέει να μη μιλάει τρώγοντας.
Τι γίνεται τρώγοντας;
Τρώγοντας έρχεται η όρεξη!
Μήπως κάνει να τρώμε μιλώντας;
Όχι, ούτε να τρώμε μιλώντας κάνει.
Πώς μαθαίνουν τα παιδιά πιο εύκολα;

Παίζοντας.
Εσείς μαθαίνετε ελληνικά παίζοντας;
΄Οχι, τα μαθαίνουμε διαβάζοντας.
΄Οταν κάποιος έχει κλείσει την πόρτα, είναι ανοιχτή;
΄Οχι, είναι κλειστή.
Πότε η Ειρήνη είναι κλεισμένη στο δωμάτιό της;
΄Οταν η πόρτα του δωματίου της είναι κλειστή.
Πότε ένα γράμμα είναι ανοιγμένο;
΄Οταν κάποιος το έχει ανοίξει.
Πότε δεν μπορεί κανείς να ανοίξει ένα γράμμα;
΄Οταν είναι καλά κλεισμένο.
Σας αρέσουν οι ασκησούλες στο τέλος κάθε μαθήματος;
Ναι, μας αρέσουν πολύ.
Πού κάθονται τα παιδιά στο νηπιαγωγείο;
Κάθονται σε κάτι μικρές καρεκλίτσες.
Η Μαρία είπε χθες στον Ανδρεα : "Για τ ᾽όνομα του Θεού, Ανδρέα! Δεν μπορώ πια να σου λέω το ίδιο πράγμα κάθε μέρα! Είσαι μεγάλο παιδί (τώρα) πια! Πότε πια θα μάθεις να προσέχεις;" Τι είχε κάνει ο Ανδρέας;
Είχε λερώσει το τραπεζομάντηλο.
Ο Κώστας είπε τότε : "Τι τρέχει;" Γιατί;
Γιατί δεν πρόσεχε.
Γιατί δεν πρόσεχε;
Γιατί έβλεπε ποδόσφαιρο στην τηλεόραση.
Η Ειρήνη, πού ᾽χει καλούς βαθμούς, θέλει νά ᾽ναι η καλύτερη μαθήτρια του σχολείου της. Τό ᾽πε και στον Κώστα. Τι τού ᾽πε δηλαδή;
Του είπε : "Μπαμπά, θέλω να είμαι η καλύτερη μαθήτρια του σχολείου μου".
Ο Ανδρέας έχει μια συλλογή γραμματοσήμων. Πολλά απ ᾽αυτά τα γραμματόσημα τα έχει διπλά, δηλαδή δύο φορές, ή και τριπλά. Τι κάνει μ ᾽αυτά τα γραμματόσημα;
Τα ανταλλάσσει με άλλα που δεν έχει.
Ο Ανδρας έχει τα διπλάσια διπλά γραμματόσημα από τους συμμαθητές του. Μπορεί λοιπόν εύκολα να τα ανταλλάσσει;
Ναι, τα ανταλλάσσει εύκολα, γιατί οι συμμαθητές του δεν έχουν τόσα διπλά γραμματόσημα.
Ο Ανδρέας έχει καμιά δεκαριά διπλά γραμματόσημα. Ξέρουμε πόσα έχει ακριβώς;

Όχι, έχει περίπου δέκα.
Αν είχε μια δεκάδα διπλά γραμματόσημα, πόσα γραμματόσημα θα είχε;
Δέκα ακριβώς.
Ποια είναι η θρησκεία των περισσότερων Ελλήνων;
Οι περισσότεροι Έλληνες είναι χριστιανοί ορθόδοξοι.
Και οι Σέρβοι είναι ορθόδοξοι. Μήπως είναι ορθόδοξοι και οι Κροάτες;
Όχι, οι Κροάτες είναι καθολικοί, όπως οι περισσότεροι Γάλλοι.
Και πού έχει πολλούς διαμαρτυρόμενους;
Στη Γερμανία.
Εκτός από τη χριστιανική, ποιες άλλες μεγάλες θρησκείες ξέρετε;
Τη μουσουλμανική και την εβραϊκή.
Υπάρχουν πολλοί μουσουλμάνοι και εβραίοι στην Ελλάδα;
Όχι, υπάρχουν λίγοι.
Πού πηγαίνουν οι ψυχές των καλών ανθρώπων όταν πεθάνουν και πού πηγαίνουν οι ψυχές των κακών;
Οι ψυχές των καλών πηγαίνουν στον παράδεισο και των κακών στην κόλαση.
Περνάνε καλά στην κόλαση;
Όχι, δεν περνάνε καθόλου καλά.
Ο Ανδρέας το πιστεύει αυτό;
Όχι!
Κι αυτοί που παραέχουν καλές ψυχές, τι γίνονται;
Γίνονται άγιοι!
Είναι αγαπημένα αδέλφια ο Ανδρέας και η Ειρήνη;
Ναι.
Η Μαρία λέει στον Κώστα πως πρέπει να έχει ντυθεί στις οκτώ. Πώς είναι ο Κώστας στις οκτώ;
Είναι ντυμένος.
Όταν παίζουν ο Ανδρέας και η Ειρήνη κρυφτό, γιατί δε βρίσκει η Ειρήνη τον Ανδρέα;
Γιατί είναι καλά κρυμμένος.
Ο Κώστας και η Μαρία είναι παντρεμένοι. Πότε παντρεύτηκαν;
Πριν δέκα χρόνια.
Πώς λέγεται η τέχνη που υπηρετεί κάποιες ιδέες;
Στρατευμένη.
Η Μαρία λέει κάτι στα παιδιά της μιλώντας στον Κώστα;
Όχι, τους λέει κάτι μιλώντας τους.

Μήπως μαθαίνουμε τις ειδήσεις βλέποντας τις εφημερίδες;
Όχι, τις μαθαίνουμε διαβάζοντάς τες.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Il n'existe de participe à proprement parler que pour la voix médio-passive. La voix active, dans l'usage courant, connaît seulement une forme invariable de **gérondif**. Sa formation est très simple : pour les verbes non contractés on ajoute -οντας au radical (δείχνοντας = en montrant, διαβάζοντας = en lisant) ; pour les verbes contractés on ajoute -ώντας (avec l'accent sur l'avant-dernière syllabe) au radical (μιλώντας = en parlant) ; enfin, pour les verbes réduits on ajoute -γοντας au radical (ακούγοντας = en écoutant). Avec le gérondif les pronoms deviennent enclitiques, exactement comme pour l'impératif.

Le **participe médio-passif** est un participe parfait qui a partout la terminaison -μένος / -μένη / -μένο. Les verbes contractés forment généralement ce participe en -ημένος : αγαπώ > αγαπημένος. Pour les verbes non contractés, la formation du participe est liée à la formation de l'aoriste médio-passif. Ainsi :

Aoriste		*Participe*	
-θηκα	(χάθηκα)	-μένος	(χαμένος)
-στηκα	(κουράστηκα)	-σμένος	(κουρασμένος)
-φτηκα	(γράφτηκα)	-μμένος	(γραμμένος)
-χτηκα	(ανοίχτηκα)	-γμένος	(ανοιγμένος)

Lorsque l'aoriste est en -εύτηκα le participe est en -εμένος, si l'aoriste actif est en -εψα (πάντρεψα > παντρεμένος), et en -ευμένος, si l'aoriste actif est en -ευσα (στράτευσα > στρατευμένος).

En réalité, il existe d'autres participes de formation plus complexe : des participes présents (c'est, pour la voix médio-passive, le cas de διαμαρτυρόμενος, de διαμαρτύρομαι = protester), des participes parfaits avec usage du redoublement et des participes aoristes. Leur caractère savant et les difficultés que présentent tant leur formation que leur usage ne nous permettent pas de les aborder en détail pour l'instant. Sachez, pourtant, reconnaître le participe présent actif en -ων / -ουσα / -ον, qui fonctionne plutôt comme un adjectif : vous connaissez déjà l'exemple ενδιαφέρων (intéressant).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Κάνει impersonnel signifie "est-ce que l'on peut / il est permis de". A rapprocher de πειράζει ("est-ce que ça gêne de"). Evidemment δεν κάνει a un sens contraire au sens de δεν πειράζει.
2. Souvent un adjectif et un participe de la même racine ont un sens légèrement différent. C'est le cas de ανοιχτός par rapport à ανοιγμένος et de κλειστός par rapport à κλεισμένος. Ανοιχτός signifie évidemment "ouvert" et se réfère à l'état de ce qui est ouvert, alors que ανοιγμένος se réfère à l'action de l'ouverture ("qui a été ouvert par qqn"). Κλειστός (fermé) est à distinguer de κλεισμένος, souvent accompagné d'un adverbe (καλά). Il se réfère à l'action et non pas à l'état de fermeture ; mais attention : κλεισμένος signifie aussi "enfermé".
3. Vous connaissez les diminutifs neutres en -άκι. Les féminins ont les leurs, le plus souvent en -ούλα et -ίτσα. C'est l'usage qui vous apprendra avec quel mot on emploie l'un plutôt que l'autre. Mais sachez dès à présent que les féminins en -ση, -ξη, -ψη ont tendance à avoir un diminutif en -ούλα et que ceux en -λα ont tendance à former leur diminutif en -ίτσα. Mais des diminutifs neutres en -άκι pour des noms féminins sont courants : καρεκλάκι, τσαντάκι...
4. On a déjà abordé l'usage de κάτι. Lorsqu'il accompagne un substantif il peut avoir le sens d'un article indéfini pluriel (κάτι παιδιά = des enfants) ; en fait, il renforce le caractère indéfini, jusqu'à signifier parfois "un genre de" (κάτι μικρές καρέκλες).
5. Πια a un sens assez vague qui est traduit tantôt par "plus" (δεν μπορώ πια), tantôt par "enfin" (πότε πια θα μάθεις) et tantôt par "désormais" (τώρα πια είσαι μεγάλος). Il suit toujours le verbe ou l'adverbe.
6. Souvent les /i/ et /e/ initiaux s'élident devant /a/, /o/ et /u/ finals : νά 'ναι = να είναι, πού 'χει = που έχει, τό 'πε = το είπε, τού 'πε = του είπε.
7. Attention à la différence entre διπλός et διπλάσιος : τα διπλάσια διπλά γραμματόσημα = deux fois plus de timbres en double. Idem pour τριπλός et τριπλάσιος, τετραπλός et τετραπλάσιος et ainsi de suite.
8. Δεκαριά ("une dizaine environ", souvent précédé de καμιά qui renforce l'incertitude du nombre exact), est à distinguer de δεκάδα ("une dizaine exactement"). Idem pour δωδεκαριά et δωδεκάδα, εικοσαριά et εικοσάδα. On ne peut pas former des couples -αριά / -άδα avec tous les nombres.

9. Le féminin de l'adjectif άγιος est άγια. Mais avec le nom d'une sainte on accentue αγία (Αγία Σοφία).
10. Αγαπημένος est celui qui est aimé mais αγαπημένοι sont le plus souvent ceux qui s'aiment entre eux.
11. L'expression για τ ' όνομα του Θεού signifie "pour l'amour de Dieu, de grâce !", τι τρέχει; signifie "qu'est-ce qui se passe ?" et περνάω καλά signifie "je m'amuse bien, je passe un bon moment".

ΑΣΚΗΣΗ

Donner le gérondif et le participe parfait courant des verbes : πειράζω, διαβάζω, σταματώ, δουλεύω, παίρνω.

ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΤΑ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ
LES ADVERBES

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ένοχος, -η, -ο, coupable
αθώος, -α, -ο, innocent
ο λογαριασμός, compte, addition (à payer)
η εξοχή, campagne
το εξοχικό, maison de campagne
η στιγμή, moment
η θέα, vue
η πολυτέλεια, luxe
ο στρατός, armée
ο εχθρός, ennemi
η επιταγή, chèque
το πρόβλημα, problème
η οικονομία, économie
η ανεργία, chômage
η ένωση, union
ο πληθωρισμός, inflation
η διαφήμιση (δια-), publicité
ο καταναλωτής, consommateur
το κράτος, Etat
η δημοκρατία, démocratie, république
η εκλογή, élection
το σύνταγμα, constitution
ο πολίτης, citoyen
το κόμμα, parti (politique)
η κυβέρνηση, gouvernement
η αντιπολίτευση, opposition (au gouvernement)
ο φόνος, meurtre
το εμπόριο (-io), commerce
τα ναρκωτικά, stupéfiants, drogue
η φυλακή, prison
ο δικαστής, juge
η δίκη, procès
το δικαστήριο (-io), tribunal
κοστίζει (-σε), il coûte
πληρώνω, (-σα), payer
ψηφίζω, (-σα), voter
στέλνω (έστειλα), envoyer
σιγά, doucement
αλλού, ailleurs
άλλοτε, autrefois
αλλιώς, autrement
όπου, où
όποτε, quand
όπως, comme
κάπου, quelque part
κάποτε, une fois, à un moment
κάπως, d'une (certaine) façon, un peu
μόλις, juste, à peine
όλο, tout le temps, toujours

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Πότε μιλάει σιγά ο Κώστας;
Όταν τα παιδιά κοιμούνται.
Και τι λέει ο Κώστας αφού έχει πληρώσει το λογαριασμό στο εστιατόριο;
Λέει: "Πάμε σιγά σιγά;"
Ο Κώστας και η Μαρία πηγαίνουν κάπου κάπου στο εστιατόριο. Πηγαίνουν συχνά στο εστιατόριο;
Όχι, κάπου κάπου / πού και πού μόνο.
Χθες το βράδυ ο Κώστας δεν είχε φάει καλά καλά όταν κάποιος χτύπησε την πόρτα. Μήπως η πόρτα χτύπησε μόλις είχε φάει ο Κώστας;
Όχι, χτύπησε λίγο πριν τελειώσει το φαγητό του.
Όλο κάτι γίνεται την ώρα που τρώει ο Κώστας. Τι έγινε χθες;
Κάποιος χτύπησε την πόρτα.
Πότε τη χτύπησε;
Την ώρα που ο Κώστας τελείωνε το φαγητό του.
Ήταν ένας φίλος του που πουλάει το σπίτι του στην εξοχή. Είναι ένα σπίτι κοντά στη θάλασσα. Είπε στον Κώστα: "Αυτό κι αυτό: έχω ένα σπίτι στην εξοχή που είναι έτσι κι έτσι. Ενδιαφέρεσαι;" Ο Κώστας έχει κι αυτός εξοχικό. Είναι ευχαριστημένος από το εξοχικό του;
Έτσι κι έτσι.
Ναι, δεν είναι πολύ ευχαριστημένος, γιατί το σπίτι αυτό είναι μακριά από τη θάλασσα. Ενδιαφέρεται λοιπόν να αγοράσει το σπίτι του φίλου του;
Μάλλον ενδιαφέρεται.
Έτσι κι έτσι/Έτσι κι αλλιώς θα αγόραζε κάποια στιγμή ένα καινούργιο εξοχικό. Είναι όμως βέβαιος ότι το σπίτι είναι όπως του λέει ο φίλος του;
Ποτέ δεν μπορεί κανείς να είναι βέβαιος.
Τι πρέπει να έχει κάνει κανείς όταν αγοράζει ένα σπίτι;
Πρέπει προηγουμένως να το έχει δει.
Καλώς! Πότε βλέπουμε καλύτερα ένα σπίτι, την ημέρα ή τη νύχτα;
Το σπίτι το βλέπουμε καλά και την ημέρα και τη νύχτα, αλλά μόνο την ημέρα βλέπουμε καλά τη θέα του.
Ακριβώς!Όταν ένα εξοχικό έχει ωραία θέα κοστίζει φτηνά;
Όχι, κοστίζει ακριβά.

Ακριβέστερα, κοστίζει ακριβότερα από ένα σπίτι χωρίς θέα! Έτσι δεν είναι;
Ναι.
Ωραιότατα! Ο Κώστας θα αγοράσει το σπίτι του φίλου του ο κόσμος να χαλάσει;
Δεν ξέρουμε. Πρέπει πρώτα να το δει και να μην είναι πολύ ακριβό.
Αυτό είπε και η Μαρία στον Κώστα όταν πήγε να δει το σπίτι. Του είπε: "Τα μάτια σου τέσσερα! Μπορεί να μην είναι καλό το σπίτι!" Τι της είπε τότε ο Κώστας;
Της είπε: "Χτύπα ξύλο!"
Ξέρουμε πού είναι το σπίτι του φίλου του Κώστα;
Όχι ακριβώς, είναι κάπου στην Ελλάδα.
Είναι στο ίδιο μέρος με το σπίτι του Κώστα;
Όχι, είναι αλλού, γιατί το σπίτι του Κώστα είναι μακριά από τη θάλασσα, ενώ το σπίτι του φίλου του είναι κοντά στη θάλασσα.
Πού αγοράζει κανείς εξοχικό;
Όπου του αρέσει: ή στο βουνό ή στη θάλασσα.
Ξέρουμε πότε αγόρασε το σπίτι του ο Κώστας;
Όχι, το αγόρασε κάποτε, πριν μερικά χρόνια.
Πότε αγοράζει κανείς σπίτι;
Όποτε έχει χρήματα.
Άλλοτε αγόραζαν πολλοί εξοχικά;
Όχι, γιατί δεν είχαν τα χρήματα.
Ο Κώστας το είχε πληρώσει κάπως ακριβά αυτό το σπίτι. Γιατί;
Γιατί όταν το αγόρασε τα εξοχικά ήταν ακριβά, ήταν πολυτέλεια.
Στην Ελλαδα μιλάνε όπως στη Γαλλία;
Όχι, μιλάνε αλλιώς.
Γιατί;
Γιατί είναι Έλληνες!
Γιατί οι περισσότερες χώρες έχουν στρατό;
Για να πολεμάνε τους εχθρούς τους.
Με τι θα πληρώσει ο Κώστας όταν αγοράσει το καινούργιο εξοχικό του;
Μάλλον με μια επιταγή.
Ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της οικονομίας στην Ευρώπη;
Η ανεργία.
Ξέρετε ποια είναι η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το μεγαλύτερο πληθωρισμό;
Ναι: η Ελλάδα.

Η Ελλάδα έχει πληθωρισμό δέκα τοις εκατό. Δε μου λέτε, ποιοι βλέπουν τις διαφημήσεις;
Οι καταναλωτές.
Πότε ένα κράτος έχει δημοκρατία;
Όταν γίνονται εκλογές και υπάρχει σύνταγμα.
Τι ψηφίζουν οι πολίτες;
Το κόμμα που τους αρέσει.
Ποιο κόμμα κάνει κυβέρνηση;
Το κόμμα που έχουν ψηφίσει οι περισσότεροι.
Και το δεύτερο κόμμα τι είναι;
Είναι η αντιπολίτευση.
Αυτοί που κάνουν φόνους ή εμπόριο ναρκωτικών που πηγαίνουν;
Στη φυλακή.
Ποιος τους στέλνει στη φυλακή;
Ο δικαστής, όταν είναι ένοχοι.
Και πού στέλνει ο δικαστής τους αθώους;
Στο σπίτι τους.
Πού γίνονται οι δίκες;
Στα δικαστήρια.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

La plupart des **adverbes provenant d'adjectifs** ont la terminaison -α et gardent l'accentuation de l'adjectif. Ceci est valable notamment pour les adjectifs en -ος qui donnent des adverbes en -α (βέβαιος > βέβαια, καλός > καλά) et pour ceux en -ύς qui donnent des adverbes en -ιά (βαρύς > βαριά). Les adjectifs en -ής /-ούς donnent des adverbes en -ώς (ακριβής > ακριβώς, alors que ακριβός donne ακριβά). La terminaison -ως est d'un niveau plus soutenu ou savant. Souvent des adverbes sont formés avec les deux terminaisons (βέβαια = βεβαίως, καλά = καλώς) : leur usage n'est pas identique et parfois leur sens change un peu —καλώς est employé dans une phrase isolée et signifie "bien!" ou "bon!"; απλά signifie "avec simplicité", alors que απλώς signifie "(tout) simplement", etc. Attention à l'accentuation d'un adverbe en -ως provenant d'un adjectif en -ος accentué sur la troisième syllabe à partir de la fin : le ω entraîne une descente de l'accent par suite de son ancienne quantité longue (βέβαιος > βεβαίως, προηγούμενος > προηγουμένως).

Les adjectifs avec masculin imparisyllabique forment des adverbes à partir du neutre (γκρινιάρης > γκρινιάρικα).

Comme les adjectifs dont ils proviennent, les adverbes ont des **degrés de comparaison**, *toujours en -α* et formés d'après les degrés de comparaison des adjectifs. Seul existe le superlatif *absolu*, puisqu'on ne peut pas employer d'article avec un adverbe ! Ainsi, pour απλά *aussi bien que pour απλώς*, le comparatif est απλούστερα et le superlatif absolu απλούστατα.

Le redoublement de l'adverbe est assez courant pour exprimer de façon familière une notion intensive ou diverses nuances.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Parmi les expressions avec redoublement de l'adverbe notez κάπου κάπου qui est proche de πού και πού que vous connaissez déjà, ainsi que καλά καλά qui, associé à une négation, signifie "(ne pas…) encore tout à fait".

2. Αυτό κι αυτό, expression que l'on rencontre souvent sous la forme το και το, signifie quelque chose comme "voilà" annonçant un énoncé. Έτσι κι έτσι est d'un usage assez compliqué, car il a trois sens différents : i) remplaçant une description (dans ce cas il renforce έτσι = comme ça) ; ii) signifiant "comme ci comme ça" ; iii) signifiant "de toute façon", synonyme de έτσι κι αλλιώς.

3. Trois expressions : ο κόσμος να χαλάσει signifie "quoi qu'il advienne", τα μάτια σου τέσσερα (ou δεκατέσσερα!) signifie "prends garde" et χτυπάω ξύλο signifie "toucher du bois".

4. Η πολυτέλεια a évidemment comme génitif της πολυτέλειας, mais sans l'article défini ("un produit *de* luxe") ce génitif est accentué sur l'avant-dernière syllabe : πολυτελείας.

5. Τοις εκατό = pour cent ; vous pouvez entendre aussi τα εκατό.

6. Ne confondez pas ανεργία (chômage) et απεργία (grève).

ΑΣΚΗΣΗ

Trouver les adverbes qui correspondent aux adjectifs suivants : διεθνής, πλατύς, τεμπέλης, ανοιχτός, χειρότερος, βαθύς, ευγενής, άριστος.

ΕΙΚΟΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ
VERBES IRRÉGULIERS

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

αναντικατάστατος, -η, -ο, irremplaçable
σημαντικός, -ή, -ό, important
το χωριό, village
το λιβάδι, pré, prairie
η αγελάδα, vache
το άλογο, cheval
το ποντίκι, souris
η γάτα, chat
ο σκύλος, chien
το αυγό, œuf
η κότα, poule
ο κόκορας, coq
το περιστέρι, pigeon
το χωράφι, champ
το σιτάρι, blé
το αλεύρι, farine
το αμπέλι, vigne
το σταφύλι, raisin
η μαργαρίτα, marguerite
η παπαρούνα, coquelicot
το φίδι, serpent
το δάσος, forêt
η ρίζα, racine
η ελιά, 1. olive, 2. olivier
το πεύκο, pin
το έλατο, sapin
το κυπαρίσσι, cyprès
ο θάμνος, buisson
ο λύκος, loup
το φυτό, plante
το γεράνι, géranium
το τριαντάφυλλο, rose
το θερμοκήπιο (-io), serre
το βερίκοκο, abricot
το ροδάκινο, pêche
το μήλο, pomme
το αχλάδι, poire
το λεμόνι, citron
το σύκο, figue
το πεπόνι, melon
η φράουλα, fraise
το πορτοκάλι, orange
το λάχανο, chou
το φασόλι, haricot
το κολοκύθι, courgette
η μύγα, mouche

το κουνούπι, moustique
η πεταλούδα, papillon
ο βάτραχος, grenouille
η χελώνα, tortue
το μυρμήγκι, fourmi
η μέλισσα, abeille
το αηδόνι, rossignol
το ράμφος, bec
η φωλιά, nid
η πρωτεύουσα, capitale
το περιβάλλον, environnement
ο πεζόδρομος, rue piétonne
το πεζοδρόμιο (-io), trottoir
ο πεζός, piéton
το πλήθος, foule
η τράπεζα, banque
η αστυνομία, police
το λεωφορείο, autobus, bus
το φορτηγό, camion
ο ταχυδρόμος, facteur, postier
η έκθεση, exposition
η σκηνή, scène
το ξενοδοχείο, hôtel
η ανάπτυξη, développement
ποτίζω, -σα, arroser
στέκομαι, στάθηκα (*impér.* στάσου), rester, s'arrêter
φαίνομαι, φάνηκα, paraître
χαίρομαι, χάρηκα, être content
τρέφω, έθρεψα, τράφηκα, nourrir
συμμετέχω, -είχα, να συμμετάσχω, participer
επιστρέφω, επέστρεψα, επιστράφηκα, retourner, revenir
καταστρέφω, κατέστρεψα, καταστράφηκα, κατεστραμμένος, détruire, ruiner
προτείνω, πρότεινα, προτάθηκα, proposer
αποτελώ (-είς), αποτέλεσα, constituer
αναβάλλω, ανέβαλα, αναβλήθηκα, remettre à plus tard
συμβάλλω, συνέβαλα, contribuer
συμβαίνει, συνέβη, να συμβεί, se passer, arriver (*événement*)
αντικαθιστώ, αντικατέστησα, να αντικαταστήσω, αντικαθίσταμαι, αντικαταστάθηκα, remplacer
συνθέτω, συνέθεσα, composer
εισάγω, εισήγαγα, να εισαγάγω, introduire, importer
εξάγω, εξήγαγα, να εξαγάγω, extraire, exporter
παράγω, παρήγαγα, να παραγάγω, produire
μεταφέρω, μετέφερα, ματαφέρθηκα, transporter

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Η Αθήνα είναι χωριό;
Όχι, είναι πόλη. Είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας.
Συναντάμε αγελάδες και άλογα στις λεωφόρους των πόλεων;
Όχι, τέτοια ζώα τα συναντάμε στα λιβάδια.
Οι σκύλοι κυνηγούν τις γάτες. Οι γάτες στέκονται;

΄Οχι, κυνηγούν τα ποντίκια, γιατί τρέφονται με ποντίκια.
Οι κόκορες παντρεύονται πολλές κότες. Οι κότες μετά κάνουν κοτόπουλα;
΄Οχι, κάνουν αυγά και από τα αυγά βγαίνουν τα κοτόπουλα.
Στις πόλεις συναντάμε μήπως κοτόπουλα;
΄Οχι, συναντάμε περιστέρια.
Τι μας δίνουν τα αμπέλια;
Μας δίνουν σταφύλια.
Και τί κάνουμε από τα σταφύλια;
Κάνουμε κρασί.
Μήπως τα σταφύλια μας δίνουν και αλεύρι;
΄Οχι, το αλεύρι γίνεται από το σιτάρι.
Η Μαρία έχει στον κήπο της σιτάρι;
΄Οχι, το σιτάρι βρίσκεται στα χωράφια.
Τι φυτά έχει στον κήπο της η Μαρία;
΄Εχει γεράνια και τριαντάφυλλα.
Πότε τα ποτίζει το καλοκαίρι;
Τα ποτίζει το βράδυ.
Μήπως ποτίζουμε και τις μαργαρίτες και τις παπαρούνες;
΄Οχι, μεγαλώνουν μόνες τους.
Τα πεύκα, τα έλατα και τα κυπαρίσσια είναι θάμνοι;
΄Οχι, είναι δέντρα.
Και πού βρίσκονται συνήθως τα δέντρα;
Στα δάση.
Τι ζώα συναντάμε καμιά φορά στα δάση;
Συναντάμε φίδια και λύκους.
Πού βρίσκονται οι ρίζες των δέντρων;
Στο χώμα.
Τι ακούμε καμιά φορά στο δάσος;
Ακούμε τα αηδόνια.
Πώς δίνουν φαγητό τα πουλιά στα μικρά τους;
Τους το δίνουν με το ράμφος.
Και πού βρίσκονται τα μικρά τους;
Στη φωλιά τους.
Ποια φρούτα παράγονται στην Ελλάδα το καλοκαίρι και ποια το χειμώνα;
Το καλοκαίρι παράγονται ροδάκινα, σύκα, πεπόνια και το χειμώνα μήλα, αχλάδια, πορτοκάλια.
Πότε βγαίνουν οι φράουλες και τα βερίκοκα;

Την άνοιξη.
Ποια δέντρα συναντάμε πολύ συχνά στην Ελλάδα και σε όλη τη νότια Ευρώπη;
Τις ελιές.
Τα λάχανα, τα φασόλια και τα κολοκύθια είναι φρούτα;
΄Οχι, είναι λαχανικά.
Πού μπορούμε να παραγάγουμε τέτοια λαχανικά ή και φρούτα όταν δεν είναι η εποχή τους;
Μπορούμε να τα παραγάγουμε στα θερμοκήπια.
Πού χρησιμοποιούμε συνήθως τα λεμόνια;
Στα φαγητά και στα γλυκά.
Τι ζώα βρίσκει κανείς καμιά φορά σ' έναν κήπο;
Μπορεί να βρει κανείς μυρμήγκια, χελώνες, καμιά φορά και βατράχους.
Και σε ποιον αρέσουν πολύ τα τριαντάφυλλα και τα γεράνια της Μαρίας;
Στις μέλισσες και τις πεταλούδες.
΄Οχι στις μύγες και στα κουνούπια;
΄Οχι, στις μύγες αρέσει το φαγητό και στα κουνούπια το αίμα!
Στη Μαρία αρέσουν/ Της Μαρίας της αρέσουν τα τριαντάφυλλά της;
Ναι, πολύ.
Πού παίζουν οι ηθοποιοί στο θέατρο;
Στη σκηνή.
Και πού βλέπουμε τα έργα των ζωγράφων;
Στις εκθέσεις.
Πότε μένουμε σε ξενοδοχείο;
΄Οταν πηγαίνουμε ταξίδι.
Η Ελλάδα παρήγαγε πέρυσι πολλά πορτοκάλια. Τι έπρεπε να τα κάνει;
΄Επρεπε να τα εξαγάγει.
Γιατί έπρεπε να τα εξαγάγει;
Για να εισαγάγει αυτοκίνητα και τηλεοράσεις!
Τα εξήγαγε που λέτε.΄Εκανε καλά που τα εξήγαγε;
΄Εκανε πολύ καλά γιατί είναι πολύ ωραία πορτοκάλια!
Δηλαδή χαίρεστε που τα εξήγαγε! Τρώτε που τρώτε πορτοκάλια, τουλάχιστον προσπαθήστε να τρώτε ελληνικά πορτοκάλια! Σας αρέσουν τα πορτοκάλια;
Ναι, είναι τα καλύτερά μας φρούτα!

Δε μου λέτε, τι έκανε ο Μίκης Θεοδωράκης πέρυσι όταν συνέθεσε ένα καινούργιο ορατόριο;
Το έπαιξε σε μια συναυλία.
Πότε αντικαθιστούμε ένα πράγμα;
΄Οταν είναι παλιό.
Τα τραπέζια της τάξης μας είναι παλιά. Τι προτείνετε να κάνουμε;
Προτείνω να τα αντικαταστήσουμε.
΄Ολα τα πράγματα αντικαθίστανται εύκολα;
΄Οχι, μερικά είναι αναντικατάστατα.
Τι θα συμβεί σε μερικές εβδομάδες;
Θα τελειώσει η χρονιά και θα πάμε διακοπές.
Τι συνέβη στις έξι η ώρα;
΄Αρχισε το μάθημα.
Η Γερμανία και οι άλλες πλούσιες χώρες της Ευρώπης συμβάλλουν ακόμα στην οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας. Τι έκαναν πέρυσι;
Και πέρυσι συνέβαλαν στην οικονομική της ανάπτυξη.
Ναι, συνέβαλαν πάλι, γιατί και μέχρι πέρυσι συνέβαλλαν κάθε χρονιά. Δε μου λέτε, πότε μπορεί να αναβληθεί μια συναυλία το καλοκαίρι;
΄Οταν βρέχει, μπορεί οι μουσικοί να αναβάλουν τη συναυλία.
Τι λένε όλοι στον κάθε μουσικό;
Του λένε: "Ανάβαλε τη συναυλία".
Η Αθήνα έχει λεωφορεία καινούργια από πέρυσι.΄Ενα καινούργιο λεωφορείο είναι καλύτερο από ένα παλιό;
Ναι, τα καινούργια τα λεωφορεία φαίνεται ότι / φαίνονται να είναι καλύτερα.
Ποια είναι η δουλειά των ταχυδρόμων;
Να μας φέρνουν τα γράμματα.
Με τι μεταφέρουν τα γράμματα όταν είναι πολλά;
Με φορτηγά.
Πού περπατούν οι πεζοί στις πόλεις;
Στα πεζοδρόμια και στους πεζόδρομους.
Πού στην Ελλάδα έχει καταστραφεί περισσότερο το περιβάλλον;
Στην Αθήνα.
Και πού συναντά κανείς μεγαλύτερο πλήθος ανθρώπων, στις λεωφόρους της Αθήνας ή του Παρισιού;
Στις λεωφόρους της Αθήνας.
Γιατί η αστυνομία φυλάει τις τράπεζες;
Γιατί μέσα στις τράπεζες υπάρχουν πολλά χρήματα!

Η Ελλάδα και η Γαλλία θα συμμετάσχουν στους επόμενους Ολυμπιακούς Αγώνες;
Ναι, γιατί κάθε φορά συμμετέχουν.
Και μετά τους αγώνες, πού πηγαίνουν οι ομάδες;
Επιστρέφουν στις χώρες τους.
Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν σημαντικό αθλητικό γεγονός;
Ναι, είναι το σημαντικότερο αθλητικό γεγονός.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Vous connaissez déjà de nombreux verbes irréguliers que nous avons rencontrés dès les premières leçons du premier volume de cette méthode : βγαίνω, βλέπω, βρίσκω, δίνω, θέλω, καταλαβαίνω, λέω, μπαίνω, ξέρω, παίρνω, πάω, πίνω, τρώω, φεύγω, etc. Dans ce deuxième volume nous avons aussi rencontré un nombre important de verbes irréguliers, dont, dans cette leçon, στέκομαι, φαίνομαι et χαίρομαι (uniquement médio-passifs), τρέφω et les verbes composés de préfixes (cf. la Leçon 13) et de verbes savants (-στρέφω, -τείνω, -τελώ, -βάλλω, -βαίνω, -καθιστώ, -θέτω, -άγω).

L'emploi de l'**augment intérieur** est très fréquent pour ces verbes composés ; cet augment est placé avant la racine du verbe et, donc, *après* la préposition-préfixe. Pour les préfixes qui se terminent par une voyelle, l'augment *remplace* cette voyelle : κατα**σ**τρέφω > κατ**έ**στρεφα / κατ**έ**στρεψα, αν**α**βάλλω > αν**έ**βαλλα / αν**έ**βαλα. Attention : l'augment n'apparaît normalement qu'à l'indicatif, il n'y a donc pas normalement d'augment intérieur à l'impératif (κατάστρεψε, ανάβαλε) ; mais, comme ces formes sont très proches de la troisième personne du singulier de l'aoriste, vous entendrez beaucoup de Grecs les employer à l'impératif avec l'augment de l'aoriste. Un poème célèbre de Cavafy (Καβάφης) s'intitule "Επέστρεφε", impératif continu dont la forme "correcte" est επίστρεφε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Τα φυτά αρέσουν στη Μαρία = της αρέσουν. D'où la double possibilité quand on inverse l'ordre des mots : στη Μαρία αρέσουν / της Μαρίας της αρέσουν.

2. Vous connaissez la différence entre πως (ότι), conjonction de subordination, et που, pronom relatif. D'habitude le premier est précédé d'un verbe et le second d'un nom. Dans le cas d'une phrase comme τον άκουσα που μιλούσε, που est en réalité précédé non pas du verbe mais de la phrase nominale que remplace le pronom τον. Toutefois, un verbe peut précéder που (χαίρομαι που ήρθες) : dans ce cas il signifie "parce que", "de ce que". De même, dans un phrase du type καλά έκανες που ήρθες, που serait traduit par "de" : "tu as bien fait de venir". L'expression που λες est très courante et signifie "donc", alors que des phrases comme είσαι που είσαι ..., κάνεις που κάνεις ..., τρως που τρως ... signifient "puisque de toute façon tu es / fais / manges..."

3. Πάλι est traduit par "encore" : il a le sens de la répétition ("de nouveau", mais aussi "d'autre part", "par ailleurs"). Ακόμα est également traduit par "encore", mais il a le sens de la durée ("toujours").

4. Vous savez qu'en grec on peut placer l'adjectif où l'on veut et que l'on est libre d'employer ou de ne pas employer l'article défini. Tout cela obéit à certaines règles : on peut employer l'article défini devant l'adjectif ou devant le nom, mais, si on l'emploie devant le nom, *on est obligé de l'employer aussi devant l'adjectif* : το μικρό βιβλίο, το μικρό το βιβλίο, το βιβλίο το μικρό sont les seules combinaisons possibles ; les deux dernières phrases montrent une emphase. Sans l'article défini, si l'on place l'adjectif après le nom, il s'agit d'un attribut : βιβλίο μικρό = βιβλίο που είναι μικρό.

5. On peut placer les pronoms personnels enclitiques soit après le nom, soit après l'adjectif (το μικρό μου βιβλίο, το μικρό βιβλίο μου, το μικρό μου το βιβλίο, το βιβλίο μου το μικρό, το μικρό το βιβλίο μου, το βιβλίο το μικρό μου). Si pourtant l'adjectif est accentué sur la troisième syllabe à partir de la fin, il ne peut pas être directement suivi d'un enclitique, sauf s'il s'agit d'un comparatif (το καλύτερό μου βιβλίο).

6. Αντικαθιστώ est bien un verbe contracté en -άω ; il présente pourtant certaines particularités qui le rapprochent des verbes en *-έω : tout d'abord il n'existe pas sous une forme non contractée ; et puis la première personne du pluriel a une terminaison -ούμε. Il s'agit d'une catégorie de verbes qui à la voix médio-passive ont les anciennes terminaisons (voir la Grammaire de la Leçon 2). Attention à la construction : "Je remplace quelque chose **par** quelque chose d'autre", αντικαθιστώ κάτι **με** κάτι άλλο.

7. Τους πεζόδρομους : l'accent ne descend pas, sans doute pour bien distinguer ce mot de πεζοδρόμιο qui a déjà l'accent sur la syllabe -δρό- ;

l'accentuation de ce mot très récent indique peut-être une tendance de la langue à la fixation de l'accent.

ΑΣΚΗΣΗ

Employer la forme convenable des verbes entre parenthèses :

Ο Ανδρέας δεν μπορεί _____ (στέκομαι) ήσυχος ούτε μία στιγμή. Θα _____ (χαίρομαι) πολύ όταν _____ (τρέφομαι) για πρώτη φορά με φράουλες κι εκείνη την ημέρα θα _____ (αναβάλλω) το παιχνίδι του. Κάθε φορά που θα _____ (τρώω) φράουλες θα το _____ (αναβάλλω) ο Ανδρέας. Κανείς δεν ξέρει τι θα _____ (συμβαίνει) αύριο. Μπορεί μια χώρα _____ (εξάγω) περισσότερα προϊόντα απ ' όσα _____ (εισάγω);

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

THÈME RÉCAPITULATIF

Autrefois les professeurs parlaient doucement et (il arriva qu') une fois, un étudiant qui venait d'entrer en classe ne put pas entendre ce qu'autrement il aurait entendu mieux que les autres. Le professeur avait dit : "Remets tous les jours à plus tard ce que tu peux faire aujourd'hui ! Mais ce soir ne remets pas à plus tard le cours de grec !" Il avait remplacé le dialogue par la grammaire pour que plusieurs étudiants pussent participer au cours. Il proposa que le cours constituât un développement important du dialogue et introduisit des exercices en remettant à plus tard certaines discussions.

Ce professeur, dont le cours se termine cette semaine, est grec. Ceux qui suivent son cours le trouvent sympathique. N'importe qui peut faire un cours, mais chacun sait qu'un tel cours aide à apprendre le grec. Il ne sait pas si quelqu'un est venu aujourd'hui à son cours, parce que certains disent que personne ne veut suivre ce cours désormais. D'habitude environ une dizaine d'étudiants, c'est-à-dire deux fois plus que l'année dernière, fatigués mais contents, suivent son cours en l'écoutant parler, en répondant quand il les interroge et en lisant les dialogues de la leçon.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΑΘΗΜΑ

RÉVISION GÉNÉRALE

Αν ο Κώστας κοιμηθεί απόψε αργά, τι θα γίνει αύριο;
Θα σηκωθεί αργά.
Χθες ο Κώστας εργάστηκε λίγο. Τι θα γινόταν αν είχε εργαστεί πολύ;
Αν είχε εργαστεί πολύ θα είχε κουραστεί.
Και τι θα πάθαινε αν εργαζόταν πολύ κάθε μέρα;
Αν εργαζόταν κάθε μέρα πολύ θα κουραζόταν.
Αν η Μαρία θέλει να διαβάσει ο Ανδρέας τις εφημερίδες του Κώστα, τι του λέει;
Του λέει : "Διάβασέ τες".
Κι αν θέλει να τις διαβάσουν και τα δυο παιδιά της, τι τους λέει;
Τους λέει : "Διαβάστε τες".
Κι αν θέλει να τις διαβάζουν κάθε μέρα;
Τότε τους λέει : "Διαβάζετέ τες κάθε μέρα".
Τι λένε στον Ανδρέα ο Κώστας κι η Μαρία όταν θέλουν να τους μιλήσει;
Του λένε : "Μίλησέ μας / Μίλα μας".
Και τι του λένε κάθε πρωί αφού ξυπνήσει;
Του λένε : "Σήκω, πλύσου και ντύσου".
Κι όταν δε θέλουν να σηκωθεί;
Τότε του λένε : "Μη σηκωθείς / Μη σηκώνεσαι".
Ποιοι πουλάνε ψάρια και φρούτα;
Ψάρια πουλάνε οι ψαράδες και φρούτα οι μανάβηδες.
Σε ποια μέρη έχει πολλή άμμο;
Στις ερήμους.
Πώς είναι οι λεωφόροι του Παρισιού;
Είναι πλατιές.
Τι είναι η Γαλλική και η Ρωσική Επανάσταση;
Είναι γεγονότα του παρελθόντος.
Ο Κώστας είναι μεγαλύτερος από τον Ανδρέα. Τι είναι δηλαδή;
Είναι μεγαλύτερός του.
Ποιοι μαθητές και ποιες μαθήτριες δε διαβάζουν τα μαθήματά τους;
Οι τεμπέληδες μαθητές και οι τεμπέλες μαθήτριες.
Ποιοι Γάλλοι έχουν "de" στο όνομά τους;
Οι ευγενείς.

Οι λεωφόροι είναι στενότερες από τους δρόμους;
Συνήθως είναι φαρδύτερες.
Ποια γλώσσα είναι πιο απλή, τα ελληνικά ή τα αγγλικά;
Τα αγγλικά είναι απλούστερα από τα ελληνικά.
Τι έκανε ο Κώστας πέρυσι κάθε πρωί αφού είχε ξυπνήσει;
Σηκωνόταν, πλενόταν και ντυνόταν.
Όταν ήσασταν στην Ελλάδα, τι έκαναν οι άνθρωποι το μεσημέρι;
Κοιμόντουσαν / Κοιμούνταν.
Τι κάνουν οι άνθρωποι που αγαπιούνται;
Κρατιούνται από το χέρι.
Τι έκανε ο Κώστας χθες το πρωί αφού ξύπνησε;
Σηκώθηκε, πλύθηκε και ντύθηκε.
Τι ρωτάει η Μαρία τον Κώστα όταν εκείνος ξυπνάει μετά το μεσημεριανό ύπνο;
Τον ρωτάει : "Ξεκουράστηκες αγάπη μου;"
Τι έκαναν ο Κώστας και η Μαρία πριν δέκα χρόνια;
Παντρεύτηκαν.
Τι ώρα λέτε να κοιμήθηκε ο Κώστας χθες;
Πρέπει να / Θα κοιμήθηκε στις δώδεκα τα μεσάνυχτα.
Και τι ώρα λέτε να κοιμηθείτε εσείς απόψε;
Λέμε να κοιμηθούμε στις εντεκάμισυ.
Τι θα κάνει ο Κώστας αύριο το πρωί αφού ξυπνήσει;
Θα σηκωθεί, θα πλυθεί και θα ντυθεί.
Κάθε μέρα θα κάνει το ίδιο;
Ναι, κάθε μέρα, αφού ξυπνήσει, θα σηκώνεται, θα πλένεται και θα ντύνεται.
Τι πρέπει να κάνει κανείς όταν κουράζεται;
Πρέπει να κοιμάται για να ξεκουραστεί.
Τι λέει η Ειρήνη στον Ανδρέα όταν εκείνος λερώνει το τραπεζομάντηλο;
Του λέει : "Δεν πειράζει".
Τι σκέφτεται ο Ανδρέας όταν λερώνει το τραπεζομάντηλο;
Σκέφτεται : "Δε βαριέσαι!"
Τι έχει κάνει ο Κώστας όταν τρώει πρωινό;
Έχει σηκωθεί, έχει πλυθεί, έχει ξυριστεί και έχει ντυθεί.
Τα παιδιά της Μαρίας έχουν πυρετό. Πότε θα τους αγοράσει φάρμακα η Μαρία;
Όταν θα έχουν εξεταστεί από γιατρό.
Τα κινέζικα είναι δύσκολη γλώσσα;

Ναι, είναι δυσκολότατα / είναι υπερβολικά δύσκολα / παραείναι δύσκολα!
Μιλάμε συχνά στο μάθημα για τη Θεσσαλονίκη. Ποια πόλη είναι η Θεσσαλονίκη;
Είναι η πόλη για την οποία μιλάμε συχνά στο μάθημα.
Μόνο οι καθηγητές μπορούν να ανοίγουν την πόρτα;
΄Οχι, αυτό μπορεί να το κάνει ο οποιοσδήποτε.
Μιλάμε για έναν καθηγητή που δεν είναι εδώ. Ποιος δεν είναι εδώ;
Ο καθηγητής για τον οποίο μιλάμε.
Η Μαρία νομίζει πως η Ειρήνη έχει κάτι στην τσάντα της. Τι τη ρωτάει;
Τη ρωτάει : "Ειρήνη, έχεις τίποτα στην τσάντα σου;"
Ο Κώστας νομίζει ότι ο Ανδρέας πήγε κάπου το μεσημέρι. Τι τον ρωτάει;
Τον ρωτάει : "Ανδρέα, πήγες πουθενά το μεσημέρι;"
Πόσοι συμμαθητές του Ανδρέα νομίζουν πως είναι καλός μαθητής;
Κανένας.
΄Ενα γράμμα που έχει ανοιχτεί είναι κλεισμένο;
΄Οχι, είναι ανοιγμένο.
Το σχολείο του Ανδρέα είναι κοντά στο σπίτι του. Πώς πηγαίνει λοιπόν στο σχολείο του κάθε πρωί;
Πηγαίνει περπατώντας.
Μήπως μαθαίνουμε τις ειδήσεις βλέποντας τις εφημερίδες;
΄Οχι, τις μαθαίνουμε διαβάζοντάς τες.
Τι κοστίζει πιο ακριβά, ένα σπίτι με θέα ή ένα σπίτι χωρίς θέα;
΄Ενα σπίτι με θέα κοστίζει ακριβότερα.
Από πού βλέπουμε πιο μακριά, από το βουνό ή από την πεδιάδα;
Από το βουνό βλέπουμε μακρύτερα.
Τι πρέπει να κάνουμε με ένα μαρκαδόρο που δε γράφει πια;
Πρέπει να τον αντικαταστήσουμε με έναν καινούργιο.
Τι πρέπει να κάνουμε κάθε φορά που χαλάει ένας μαρκαδόρος;
Πρέπει να τον αντικαθιστούμε.
Οι καταναλωτές θέλουν συνέχεια περισσότερα προϊόντα. Τι πρέπει να κάνουν τα εργοστάσια;
Πρέπει να παράγουν συνέχεια περισσότερα προϊόντα.
Κι αν δεν είναι αρκετά τα προϊόντα που παράγονται σε μια χώρα, τι πρέπει να κάνουμε;
Πρέπει να εισαγάγουμε κι άλλα.
Τι θά ΄κανα αν ήθελα το βιβλίο σας;

Αν ήθελες το βιβλίο μας θα μας το ζητούσες / ζήταγες.
Και τι θα κάνατε εσείς τότε;
Αν μας ζητούσες το βιβλίο μας θα σ᾽το δίναμε.
Θα μου το δίνατε αν σας το ζήταγα. Πότε θα μου το δώσετε;
Θα σ᾽το δώσουμε αν μας το ζητήσεις.
Θα μου το δίνετε κάθε μέρα;
Ναι, αν μας το ζητάς κάθε μέρα.
Τι κάνουμε κάθε πρωί αφού ξυπνήσουμε;
Σηκωνόμαστε, πλενόμαστε και ντυνόμαστε.
Σε ποια γλώσσα συνεννοούμαστε εμείς οι Έλληνες;
Συνεννοείστε στα ελληνικά.
Τι έκαναν άλλοτε οι άνθρωποι που αγαπιούνταν;
Κρατιούνταν / Κρατιόντουσαν από το χέρι.
Πότε ξέρει κανείς μια ξένη γλώσσα;
Όταν την έχει μάθει.
Τι θα πούμε αν δούμε νερά στο δρόμο;
Θα πούμε : "Εδώ ίσως έχει βρέξει".
Τι ρωτάει ο Κώστας τα παιδιά του όταν γυρίζει στο σπίτι μετά τη δουλειά;
Τα ρωτάει αν έχουν φάει.
Και τι απαντούν εκείνα συνήθως;
Συνήθως απαντούν : "Έχουμε φάει".
Τι ώρα φάγατε το μεσημέρι;
Φάγαμε στη μία.
Δηλαδή στις δωδεκάμισυ είχατε φάει;
Όχι, δεν είχαμε φάει.
Το βράδυ μήπως θα φάτε στις δέκα;
Όχι, στις δέκα θα έχουμε φάει.
Όταν χτυπάμε την πόρτα ενός φίλου μας και δε μας απαντά, τι σκεφτόμαστε;
Σκεφτόμαστε ότι θα έχει φύγει.
Αυτό συνέβη χθες στον Κώστα. Τι σκέφτηκε;
Σκέφτηκε ότι ο φίλος του θα είχε φύγει.

TRADUCTION DES DIALOGUES

leçon d'introduction

Vous rappelez-vous quel genre de choses on prête d'habitude?
Oui, des choses comme les marqueurs et les crayons.
Toi, est-ce que tu prêtes ton crayon à ta voisine?
Oui, je le lui prête.
Est-ce que le professeur prête son ordinateur à son fils?
Non, il ne le lui prête pas.
Te souviens-tu pourquoi?
Oui. Parce qu'il va le lui détraquer.
Et moi, est-ce que je suis musicien?
Non, tu es professeur.
Et une femme qui joue du violon, est-ce qu'elle est professeur?
Non, elle est musicienne.
Est-ce que les femmes qui jouent la comédie (au théâtre) sont aussi musiciennes?
Non, elles sont actrices.
Quand est-ce que répondent les acteurs (qui sont des) hommes?
Quand on les interroge.
Et les femmes?
Elles aussi, quand on les interroge.
Et toi, quand est-ce que tu vas me répondre?
Quand tu m'interrogeras.
Que fera ta voisine quand je l'interrogerai?
Elle te répondra.
C'est-à-dire, qu'est-ce qu'elle va me donner?
Une réponse.
Et lorsque je l'interrogerai plusieurs fois?
Elle te donnera plusieurs réponses.
Les réponses, les écrivez-vous sur les feuilles de vos livres?
Non, nous les écrivons sur les feuilles de nos cahiers.
Est-ce ton livre?
Non, c'est mon cahier.
Kazantzakis écrivait dans ton cahier?
Non, il écrivait dans son cahier (à lui).
Quand est-ce qu'il écrivait?
Quand il voulait écrire un roman ou une lettre à ses amis.
Que faut-il qu'un écrivain fasse quand il veut écrire?
Il faut qu'il prenne un crayon et un cahier et qu'il écrive.
Et qu'est-ce qu'il faut qu'un étudiant fasse quand le professeur l'interrogera?
Il faut qu'il réponde.
Et si le professeur lui demande son cahier, qu'est-ce qu'il faut qu'il fasse?
Il faut qu'il le lui donne.
Et qu'est-ce qu'il faut que le professeur fasse alors?
Il faut qu'il le prenne.
Chaque fois que l'étudiant donnera son cahier au professeur, qu'est-ce qu'il faut que ce dernier fasse?
Il faut qu'il le prenne.
Et chaque fois que le professeur interrogera l'étudiant, qu'est-ce qu'il faut que celui-là fasse?
Qu'il réponde.

Quand je te demanderai "que sont alpha, kappa et oméga", qu'est-ce que tu feras?
Je te répondrai : "ce sont des lettres (de l'alphabet grec)".
Est-ce que "alpha" et "bêta" sont les noms des enfants de Costas et de Marie?
Non, ce sont les noms des deux premières lettres de l'alphabet.
Quels sont les noms des enfants de Costas?
"André" et "Irène".
Est-ce que épsilon est la première lettre de l'alphabet?
Non, c'est la première lettre du nom d'Irène *(en grec)*.
Combien de noms a Irène et combien de jambes?
Elle a un nom et deux jambes.
Ses jambes sont-elles des noms de son corps?
Non, ce sont des membres de son corps.
Comment s'appelle le père d'Irène?
Costas.
Costas est-il écrivain?
Non.
Comment s'appellent ceux qui écrivent des livres?
Des écrivains.
Qui sont ceux qui écrivent des livres?
Les écrivains.
As-tu jamais écrit un roman?
Non, je n'en ai jamais écrit.
As-tu jamais lu un roman?
Oui.
Tu aimes les romans?
Oui.
Qui parmi nos amis aime les romans?
Marie.
C'est-à-dire, qu'est-ce qu'elle aime faire?
Lire.
A qui est-ce que Marie lit parfois?
A ses enfants.
Est-ce que ses enfants aiment Marie?
Oui.
Pourquoi?
Parce qu'elle est leur mère / elle leur fait la lecture.
Est-ce que les enfants de Marie se couchent tôt?
Oui, car ils se réveillent tôt.
Pourquoi se réveillent-ils tôt?
Parce qu'ils vont à l'école.
A l'école est-ce qu'ils se rappellent leurs leçons?
Oui, car ils étudient régulièrement.
Marie est-elle plus jeune que ses enfants?
Non, elle est plus âgée.
Quand Marie allait à l'école et que la lumière était éteinte, que faisait-elle?
Elle l'allumait.
Hier la lumière était éteinte dans la maison. Qu'est-ce que ses enfants ont fait?
Ils l'ont allumée.
Quand est-ce qu'André et Irène ont donné leurs livres à Marie?
Quand elle les leur a demandés.
Et quand est-ce qu'ils les lui ont montrés?
Quand elle leur a demandé où ils étaient.
Quand est-ce qu'ils lui ont montré Costas?
Quand elle leur a demandé où il était.
Costas regardait la télévision. Où se trouvait Costas?
Dans le fauteuil.
Et que faisait-il?
Il regardait le football à la télévision.

Que fait Costas quand il y a du football à la télévision?
Il s'assoit dans le fauteuil.
Et quand est-ce qu'il se lève du fauteuil?
A la fin du football.
Donc, qui est-ce qui s'assoit dans le fauteuil quand il y a du football à la télévision?
Costas.
Comment se nomme son fils?
André.
C'est-à-dire, comment s'appelle-t-il?
André.

première leçon

Que fait-on si on veut sortir?
On ouvre la porte.
Et toi, que feras-tu si tu veux sortir?
J'ouvrirai la porte.
Moi, si je voulais sortir, j'ouvrirais la porte. Et toi, que ferais-tu si tu voulais sortir?
J'ouvrirais la porte.
Et où irais-tu?
J'irais dehors.
Ma maison a plusieurs étages. Moi, si j'étais au premier étage, pour sortir dans la rue je descendrais l'escalier. Si vous étiez au premier étage, que feriez-vous pour sortir dans la rue?
Nous descendrions l'escalier.
Et que feriez-vous si vous vouliez rentrer?
Nous monterions l'escalier, nous ouvririons la porte et nous entrerions.
Si je te demande ton livre, que feras-tu?
Je te le donnerai.
Si Marie te demandait ton livre, que ferais-tu?
Je le lui donnerais.
Et que ferais-tu si tu voulais mon livre?
Je te le demanderais.
Qu'achèterait Costas s'il était riche?
Il achèterait une grande maison avec une piscine, une voiture chère et un yacht.
Et que ferait-il de sa vieille voiture?
Il la vendrait.
Elle n'est pas chère la voiture de Costas?
Non, elle est bon marché.
Et que voudrait acheter Costas s'il était pauvre?
Il voudrait acheter une télévision, car il aime regarder la télévision.
Rien d'autre?
Si. Il voudrait aussi acheter une maison et une voiture neuve.
Que ferait Irène si nous lui demandions comment elle s'appelle?
Elle nous répondrait : "Je m'appelle Irène."
Que fait-on lorsqu'on reçoit une lettre?
On l'ouvre et on la lit.
Et toi, que feras-tu demain si tu reçois une lettre?
Je l'ouvrirai et je la lirai.
Que ferait Marie si elle recevait une lettre de Costas?
Elle l'ouvrirait et la lirait.
Et que ferait-elle si elle voulait répondre à Costas?
Elle prendrait une feuille de papier et un crayon et elle écrirait la réponse à sa lettre.

TRADUCTION DES DIALOGUES

Sommes-nous certains qu'elle voudra répondre si elle reçoit une lettre?
Non, il se peut qu'elle réponde.
C'est-à-dire, que fera Marie après avoir ouvert et lu la lettre?
Elle va peut-être répondre.
Et toi, que ferais-tu si tu recevais une lettre?
Peut-être je répondrais.
Quand est-ce qu'on répond à une lettre?
Après l'avoir ouverte et lue.
Si tu voulais aller en Grèce, comment irais-tu?
Je prendrais l'avion.
C'est-à-dire, que feras-tu si tu veux aller en Grèce?
Je prendrai l'avion.
Que ferais-tu si on frappait à la porte?
Je l'ouvrirais.
Que ferons-nous si on frappe à la porte?
Nous l'ouvrirons.
Si la porte était maintenant ouverte, que ferions-nous?
Nous la fermerions.
Quand nous n'avons pas faim, nous ne mangeons pas. Quand mange-t-on?
Quand on a faim.
Que feraient les enfants s'ils avaient faim?
Ils mangeraient.
Que ferais-tu si tu ne mangeais pas tous les jours?
J'aurais faim.
Qu'arrivera-t-il à Costas demain s'il ne mange pas?
Il aura faim.
Pour éteindre la lumière on appuie sur l'interrupteur. Si tu voulais éteindre la lumière, que ferais-tu?
J'appuierais sur l'interrupteur.
Et que se passerait-il alors?
La lumière s'éteindrait.

deuxième leçon

Tous les combien venez-vous ici?
Chaque semaine.
Le mercredi, à quelle heure venons-nous ici?
Nous venons à six heures et demie.
Le dimanche matin te réveilles-tu tôt?
Non, je me réveille tard.
Le dimanche tu travailles ou tu te reposes?
Je me repose.
Que faisons-nous tous le dimanche?
Nous nous reposons.
Alors que dans la semaine, lorsque nous travaillons, que se passe-t-il?
Nous nous fatiguons.
Le matin, que fait-on quand on se lève?
On se lave et on s'habille.
Nous les professeurs, que faisons-nous le matin?
Vous vous levez, vous vous lavez et vous vous habillez.
Quoi d'autre faisons-nous, nous les hommes, d'habitude le matin?
(un garçon) Nous nous rasons / *(une fille)* Vous vous rasez.
Est-ce que les femmes et les enfants se rasent?
Non, ils ne se rasent pas.

Sommes-nous certains qu'elle voudra répondre si elle reçoit une lettre?
Non, il se peut qu'elle réponde.
C'est-à-dire, que fera Marie après avoir ouvert et lu la lettre?
Elle va peut-être répondre.
Et toi, que ferais-tu si tu recevais une lettre?
Peut-être je répondrais.
Quand est-ce qu'on répond à une lettre?
Après l'avoir ouverte et lue.
Si tu voulais aller en Grèce, comment irais-tu?
Je prendrais l'avion.
C'est-à-dire, que feras-tu si tu veux aller en Grèce?
Je prendrai l'avion.
Que ferais-tu si on frappait à la porte?
Je l'ouvrirais.
Que ferons-nous si on frappe à la porte?
Nous l'ouvrirons.
Si la porte était maintenant ouverte, que ferions-nous?
Nous la fermerions.
Quand nous n'avons pas faim, nous ne mangeons pas. Quand mange-t-on?
Quand on a faim.
Que feraient les enfants s'ils avaient faim?
Ils mangeraient.
Que ferais-tu si tu ne mangeais pas tous les jours?
J'aurais faim.
Qu'arrivera-t-il à Costas demain s'il ne mange pas?
Il aura faim.
Pour éteindre la lumière on appuie sur l'interrupteur. Si tu voulais éteindre la lumière, que ferais-tu?
J'appuierais sur l'interrupteur.
Et que se passerait-il alors?
La lumière s'éteindrait.

deuxième leçon

Tous les combien venez-vous ici?
Chaque semaine.
Le mercredi, à quelle heure venons-nous ici?
Nous venons à six heures et demie.
Le dimanche matin te réveilles-tu tôt?
Non, je me réveille tard.
Le dimanche tu travailles ou tu te reposes?
Je me repose.
Que faisons-nous tous le dimanche?
Nous nous reposons.
Alors que dans la semaine, lorsque nous travaillons, que se passe-t-il?
Nous nous fatiguons.
Le matin, que fait-on quand on se lève?
On se lave et on s'habille.
Nous les professeurs, que faisons-nous le matin?
Vous vous levez, vous vous lavez et vous vous habillez.
Quoi d'autre faisons-nous, nous les hommes, d'habitude le matin?
(un garçon) Nous nous rasons / *(une fille)* Vous vous rasez.
Est-ce que les femmes et les enfants se rasent?
Non, ils ne se rasent pas.

Pourquoi?
Parce qu'ils n'ont pas de barbe.
Lorsque les amis se voient ("voient") les uns les autres, que font-ils?
Ils se voient.
Et toi, "tu te vois souvent avec tes amis" (vous vous voyez souvent)?
Oui / Non.
Lorsque vous ne vous voyez pas souvent "avec vos amis" (vos amis et vous), car ils sont en Grèce, que faites-vous?
Nous correspondons.
Où nous trouvons-nous maintenant?
Dans une salle de l'université.
Et où l'Université se trouve-t-elle?
A Paris.
Paris est une grande ville et dans les grandes villes souvent on se perd. Vous, vous perdez-vous jamais dans Paris?
Non, nous ne nous perdons jamais / Oui, parfois.
Quand nous voulons nous réveiller tôt, nous nous couchons tôt. Quel jour de la semaine d'habitude nous couchons-nous plus tard?
Le samedi, car le dimanche nous nous levons plus tard.
Est-ce que les petits enfants ont peur quand ils voyagent en avion?
Non, parce qu'ils ne se rendent pas compte.
Et vous, avez-vous peur?
Oui, nous avons peur /Non, nous n'avons pas peur.
Quand est-ce qu'on a davantage peur, pendant le vol, à l'atterrissage ou au décollage?
A l'atterrissage et au décollage.
Pourquoi ne faut-il pas avoir peur de l'avion?
Car il n'y a pas beaucoup d'accidents.
De quoi nos cours sont-ils constitués?
De vocabulaire, de dialogues et de grammaire.
Et de quoi un costume est-il constitué?
D'une veste et d'un pantalon.
Comment communiques-tu avec un homme lorsque tu ne parles pas sa langue?
En anglais / Avec les mains.
Et nous, dans quelles langues communiquons-nous?
En grec et en français.
Dans quelle langue communiques-tu mieux : en grec ou en français?
Je communique mieux en français.
Certains Anglais refusent d'apprendre une langue étrangère. Quand peut-on refuser d'apprendre une langue étrangère?
Lorsque sa propre langue est parlée par beaucoup de personnes.
Le grec est-il parlé par beaucoup de personnes?
Non, seulement par les Grecs et très peu d'étrangers.
C'est pourquoi les Grecs ne refusent pas d'apprendre des langues étrangères. Dis-moi, est-ce que tu t'ennuies au cours de grec?
Non, je ne m'ennuie pas !
Quand est-ce que les étudiants s'ennuient au cours?
Quand le professeur aussi s'ennuie !
Que font deux enfants qui s'aiment ("aiment") l'un l'autre?
Ils s'aiment.
Et que font un homme et une femme quand ils s'aiment?
Ils se marient.
Et quand ils marchent ils tiennent l'un la main de l'autre. C'est-à-dire, que font-ils?
Ils se tiennent par la main.
Quand deux hommes s'aiment, ils rencontrent l'un l'autre tous les jours. C'est-à-dire, que font-ils?
Ils se rencontrent tous les jours.
Les Grecs sont tristes quand ils ne vont pas en Grèce. Qu'est-ce qui arrive à un Grec quand il ne va pas en Grèce en été?

TRADUCTION DES DIALOGUES

Il est triste.
Y a-t-il des hommes qui ne craignent rien?
Oui / Non / Peut-être.
Y a-t-il des hommes qui craignent tout?
Oui / Non / Peut-être.
Et toi, (s'agissant) des cours de grec, te souviens-tu de tout?
Non.
Te souviens-tu de ce qu'on a dit dans le dernier cours?
Oui, je me souviens de tout.
Que fait une voiture lorsqu'elle avance?
Elle se déplace ("se meut").
Un avion aussi fait la même chose?
Oui, lui aussi se meut.
Quand est-ce qu'un avion bouge?
Quand le temps n'est pas bon.
Et que font alors les personnes dans l'avion?
Elles sont secouées.
Est-ce que les secousses de l'avion empêchent son mouvement?
Non.

troisième leçon

Etes-vous déjà allés en Grèce?
Oui.
Quand y êtes-vous allés?
L'été dernier.
Je dois avoir perdu mes clefs. Pourquoi est-ce que je ne trouve pas mes clefs?
Parce que tu les as perdues.
André n'a pas écrit à sa grand-mère. Est-ce que André a écrit à sa grand-mère?
Non, il ne lui a pas écrit.
Qu'est-ce qu'il dira à Marie s'il a écrit?
Il lui dira : "Maman, j'ai écrit à grand-mère."
Marie alors lui demandera : "Quand lui as-tu écrit?". Qu'est-ce qu'André lui répondra?
Il lui répondra : "Je lui ai écrit ce matin."
Avez-vous jamais parlé grec avec des Grecs?
Oui.
Quand avez-vous parlé grec avec un Grec pour la dernière fois?
L'été dernier / Au dernier cours.
Costas laisse ses clés sur la table et sort de la maison. Il veut fermer la porte. Avec quoi la fermera-t-il?
Avec la clef.
A-t-il sur lui ses clés?
Non, il ne les a pas sur lui.
Pourquoi?
Parce qu'il les a laissées sur la table.
Il fouille ses poches et ne trouve pas ses clés. Qu'est-ce qu'il dit?
Il dit : "J'ai perdu mes clés."
Le livre Le Christ recrucifié *est-il grec ou français?*
Il est grec.
Pouvez-vous lire le grec?
Oui.
Où avez-vous appris à lire le grec?

A l'université.
Ce livre, tu l'as lu?
Non, je ne l'ai pas lu.
Est-ce que tu le lirais s'il était sur la table?
Non, car je ne le comprendrais pas.
Si le livre était français, est-ce que tu le lirais?
Oui.
Pourquoi?
Parce que je le comprendrais.
Costas est Grec et connaît le français. Comment est-ce qu'il connaît le français?
Il l'a appris.
Aujourd'hui Costas a acheté à Marie pour son anniversaire ce livre. Elle l'a remercié, mais lui a dit qu'elle en voulait un autre. Pourquoi?
Parce qu'elle a déjà lu celui-là.
Pourquoi aujourd'hui André ne connaît-il pas sa leçon?
Parce qu'il n'a pas étudié.
Y a-t-il souvent du soleil à Paris en hiver?
Non, il fait gris.
Et qu'est-ce qui se passe souvent quand il y a des nuages?
Il pleut.
Quand il a plu on voit de l'eau dans les rues. Que dira-t-on si on voit de l'eau dans la rue?
Si on voit de l'eau dans la rue, on dira : "Il a peut-être plu ici."
En automne il pleut beaucoup à Paris. En automne dernier Costas était à Paris. Qu'est-ce qu'il a dit après à son ami Alexandre à Thessalonique?
Il lui a dit : "Mon ami Alexandre, à Paris il pleuvait tout le temps."
Et à son ami Georges, qu'a-t-il dit?
Il lui a dit : "Mon ami Georges, il pleuvait tout le temps".
Et ses amis lui ont répondu : "A Thessalonique aussi il a plu le jour où tu es parti pour Paris." Qu'est-ce qui s'est passé à Thessalonique?
Il a plu le jour où Costas est parti pour Paris.
Est-ce que les nuages n'apportent que de la pluie?
Non, ils apportent aussi de la neige.
A quelle époque neige-t-il?
En hiver, quand il fait très froid.
L'année dernière, à Noël, il a neigé à Thessalonique. Pendant la nuit, il neigeait tout le temps jusqu'au matin. Qu'est-ce que Costas a dit à midi, lorsqu'il a ouvert la fenêtre de sa chambre et a vu la neige?
Il a dit : "Marie, Irène, André, il a neigé!"
En hiver, quand il y a du vent, l'air est froid. Est-ce qu'au printemps en Grèce il y a un vent froid?
Non, l'air est chaud.
D'habitude, quand Costas rentre à la maison après le travail, André et Irène ont déjà dîné ("mangé"). Mais Costas n'en est pas certain. Qu'est-ce qu'il leur demande?
Il leur demande : "André, Irène, avez-vous dîné ("mangé")?"
Et qu'est-ce qu'ils répondent?
Ils répondent : "Oui, papa, nous avons dîné ("mangé")."
Costas et Marie ont voyagé plusieurs fois à Paris et leurs amis français sont allés plusieurs fois à Thessalonique. Pourquoi les Français vont-ils d'habitude en Grèce?
Parce qu'il y a du soleil.

quatrième leçon

Vous souvenez-vous du garçon et de la petite fille dans la première leçon de la première année?
Oui, nous nous en souvenons.

TRADUCTION DES DIALOGUES

Qu'avait la petite fille dans sa main?
Elle avait un crayon.
Le garçon aussi avait un crayon?
Non, le garçon avait un mouchoir.
Si moi j'avais un crayon au lieu d'un marqueur, est-ce que je pourrais écrire au tableau?
Si tu avais un crayon, tu ne pourrais pas écrire au tableau.
Si nous avions une salle plus petite, est-ce que nous pourrions faire cours?
Non, nous ne pourrions pas.
Nous ne pouvons pas entrer dans la salle si nous n'avons pas le code de la porte. Est-ce que vous pourriez faire cours si vous n'aviez pas le code de la porte?
Non, nous ne pourrions pas.
Costas a acheté à Marie un livre de Kazantzakis pour son anniversaire. Vous en souvenez-vous?
Oui, c'était le livre *Le Christ recrucifié*.
Marie l'a remercié, mais elle lui a dit qu'elle en voulait un autre. Vous souvenez-vous pourquoi?
Oui : parce qu'elle avait déjà lu celui-là.
Une amie de Marie ne l'avait pas lu. Ce jour-là, cette amie de Marie est partie de chez elle à huit heures. Marie est allée la chercher pour lui donner le livre à neuf heures. Elle ne l'a pas trouvée. Pourquoi?
Parce qu'elle était partie.
Hier soir, Costas est rentré tard de son travail et les enfants avaient mangé. Mais Costas n'en était pas certain. Qu'est-ce qu'il leur a demandé?
Il leur a demandé : "Les enfants, avez-vous mangé?"
C'est-à-dire, il leur a demandé s'ils avaient mangé. Quand lui aussi a mangé, il a allumé la télévision pour voir les informations. Ce qu'il a vu cependant c'était une émission musicale : un concert. Pourquoi?
Parce que les informations étaient déjà terminées.
L'oncle d'André est un cousin de Costas. André est son neveu. Toute la famille de nos amis était allée en printemps dernier à son mariage à Athènes. Ils iront de nouveau (là-bas) dans quelques mois. Pourquoi?
Parce que sa femme attend un bébé.
A quelle heure mangez-vous le soir?
A huit heures et demie.
C'est-à-dire que maintenant vous n'avez pas dîné ("mangé"). Est-ce que ce matin vous aviez mangé à onze heures?
Oui, nous avions mangé.
Maintenant vous n'avez pas mangé. Mais vous avez mangé à midi. Est-ce que à trois heures et demie vous aviez mangé?
Oui, nous avions mangé.
D'habitude les Grecs mangent tard le soir. Demain, à neuf heures et demie, il y a du football à la télévision. Quand Costas mangera-t-il?
A la fin de la première mi-temps.
Où ont lieu les matchs de football?
Dans les terrains ou dans les stades.
Olympiakos est l'équipe de Costas. Olympiakos a un nouveau gardien de buts. Qu'est le gardien de but?
C'est un joueur de football.
Et que sont les joueurs de football?
Ce sont des sportifs.
C'est-à-dire que le football est un sport. Est-ce que la danse aussi est un sport?
Non, la danse est un art.
Pourquoi, lorsque l'instituteur a demandé à André comment il s'appelle, a-t-il répondu "Irène"?
Parce qu'il n'avait pas entendu la question.
Qu'est-ce qu'il a compris que l'instituteur lui avait demandé?
Il a compris que l'instituteur lui avait demandé : "Comment s'appelle ta soeur?"
Où est-ce que les ouvriers travaillent d'habitude?

A l'usine.
Quand le salaire des ouvriers est très bas, que font-ils?
Ils font la grève.
Est-ce que le directeur de l'usine fait aussi la grève?
D'habitude non.
Pourquoi?
Parce que d'habitude le salaire du directeur est élevé.
Quand est-ce que les ouvriers touchent leur salaire?
A la fin / Au début du mois.
Quand Costas a choisi un costume, il avait décidé d'acheter un costume. Pourquoi?
Parce qu'il avait besoin d'un costume.
Quand sommes-nous prêts à acheter quelque chose?
Quand nous avons décidé de l'acheter.
Est-ce que les choses qu'on achète sont toujours utiles?
Non, parfois elles sont inutiles.
De quoi est constituée d'habitude une pièce de théâtre?
D'actes.
As-tu jamais joué au théâtre?
Oui, j'y ai joué une fois.
Qui d'autre a joué au théâtre?
Moi.
Et tu es un bon acteur?
Oui.
Avant de commencer à apprendre le grec, est-ce que vous aviez joué au théâtre?
Oui, nous y avions joué.
Quand vous aviez joué au théâtre, est-ce que vous connaissiez le grec?
Non.
A trois heures et demie vous aviez mangé. Avec le repas, avez-vous bu aussi du vin?
Non.
Est-ce que vous aviez bu du vin avant le repas?
Non, de l'eau seulement.

cinquième leçon

La famille de nos amis était allée en printemps dernier au mariage de l'oncle d'André à Athènes et ils iront (là-bas) de nouveau dans quelques mois, car alors la femme de l'oncle d'André aura fait un bébé. Pourquoi iront-ils de nouveau à Athènes?
Parce que la femme de l'oncle d'André aura fait un bébé.
A quelle heure mangez-vous le soir?
A huit heures et demie.
C'est-à-dire qu'à dix heures vous aurez mangé?
Oui, nous aurons mangé.
Les Grecs d'habitude mangent tard le soir. Cependant, demain Costas aura mangé à neuf heures et demie, car il y a du football à la télévision. A quelle heure Costas mangera-t-il demain?
A huit heures et demie.
Pourquoi?
Parce qu'il faut qu'il ait mangé à neuf heures et demie.
Vous, quand vous avez cours à neuf heures du matin, à quelle heure faut-il que vous ayez mangé?
A huit heures.
C'est-à-dire que vous mangez à quelle heure?
A sept heures et demie.

Si demain matin Costas mange à huit heures et demie, est-ce qu'il peut être à son travail à neuf heures?
Non, il faut qu'il ait (déjà) mangé à huit heures et demie.
Si tous les jours Costas mangeait à huit heures et demie, à quelle heure serait-il à son travail?
A neuf heures et demie.
Costas va chez un ami. Il frappe à la porte mais personne ne répond. Que pense Costas?
Il pense que son ami est parti.
Il pense : "Il doit être parti." C'est-à-dire, que pense Costas de son ami?
Il pense qu'il doit être parti.
Costas croit que son ami est parti. Mais lui dort et a des boules Quies. Tout simplement, il n'entend pas Costas qui sonne. Pourquoi n'entend-il pas?
Parce qu'il dort et a des boules Quies.
Hier aussi Costas est allé chez cet ami et lui ne répondait pas car il devait être parti. Pourquoi ne répondait-il pas?
Parce qu'il devait être parti.
Maintenant Costas pense que son ami doit être parti pour son travail. Que pense Costas?
Il pense : "Mon ami doit être parti pour son travail."
Si l'ami de Costas s'était réveillé, lui ouvrirait-il la porte?
Oui, il la lui ouvrirait.
C'est-à-dire, s'il s'était réveillé il la lui aurait ouverte la porte. Qu'est-ce qu'il aurait fait s'il s'était réveillé?
Il lui aurait ouvert la porte.
Maintenant Costas pense que son ami n'est peut-être pas parti pour son travail, mais que tout simplement il dort. Que pense donc Costas maintenant?
Que son ami ne s'est probablement pas réveillé / ne doit pas s'être réveillé.
Il sonne encore une fois. Que pense-t-il?
Il pense : "S'il s'est réveillé, il va m'ouvrir."
Qu'est-ce qu'André et Irène ont mangé ce matin?
Ils ont mangé : André du pain avec du beurre et de la confiture et Irène du pain avec du beurre et du miel.
Et qu'est-ce qu'ils ont bu?
Ils ont bu du lait.
André met aussi du sucre dans son lait. Il aime beaucoup les gâteaux et les glaces. Quand est-ce qu'on mange un gâteau?
Après le plat principal ("repas").
C'est-à-dire après avoir mangé. André a d'habitude un grand appétit et mange toute la nourriture qui est dans son assiette. Qu'est-ce qu'il aime manger?
Il aime la viande avec des pâtes et le poulet avec des pommes de terre.
Il mange avec appétit et très vite et il salit la nappe. Est-ce que les enfants aiment d'habitude le poisson et les légumes?
D'habitude ils ne les aiment pas.
Costas aime le riz avec beaucoup de sel et de poivre. Et qu'est-ce qu'il aime boire avec son repas en été?
Il aime boire de la bière.
Lorsque Costas veut de la bière au restaurant, que dit-il?
Il dit : "Je voudrais une bière."
Est-ce que les Grecs mangent du fromage après le repas, comme les Français?
Non, ils le mangent avec le repas (le plat principal).
Oui, d'habitude avec les légumes. Et qu'est-ce que Marie et Irène aiment?
Elles aiment les fruits, car ils ne font pas grossir.
Hier soir André et Irène ont dû avoir mangé avant que Costas ne rentre. C'est-à-dire que quand Costas est rentré à la maison, qu'est-ce que les enfants devaient avoir déjà fait?
Ils devaient avoir dîné ("mangé").
Hier soir les enfants ont mangé avant que Costas ne rentre. S'ils n'avaient pas mangé, qu'est-ce qu'ils lui auraient dit?
Ils lui auraient dit : "Papa, nous n'avons pas mangé."
Les enfants ne lui ont rien dit. Qu'est-ce que Costas pense aujourd'hui?

Il pense que s'ils n'avaient pas mangé ils le lui auraient dit.
Si les enfants n'avaient pas mangé, ils auraient dû le lui dire. Et qu'est-ce que Costas aurait fait alors?
Il leur aurait dit de manger.
Est-ce que demain soir les enfants auront mangé quand Costas rentrera à la maison?
Peut-être.
S'ils n'ont pas mangé, que fera Costas?
Il leur dira de manger.
Et ensuite, qu'est-ce qu'il va les regarder faire?
Il va les regarder manger.

sixième leçon

Est-ce que le sang va à l'estomac, aux intestins et aux reins?
Non, il va au cœur.
Cette année je me lève tôt et je me couche tard. L'année dernière je faisais la même chose, c'est-à-dire que je me levais tôt et me couchais tard. Et vous, l'année dernière, quand est-ce que vous vous leviez et quand est-ce que vous vous couchiez?
L'année dernière nous nous levions tard et nous nous couchions tard.
André est jeune mais grand pour son âge. Costas est une grande personne. Est-ce qu'il est petit?
Non, Costas aussi est grand.
Costas est brun, châtain ou blond?
Nous ne savons pas, mais la plupart des Grecs sont bruns ou châtains.
Maintenant tu te rappelles tout ce qui est dit dans le cours. Est-ce que l'année dernière tu te rappelais tout ce qui était dit dans le cours?
Oui, je me rappelais tout ça.
Est-ce que tu te rappelais vraiment tout?
Non, je me rappelais seulement ce qui était dit dans le cours.
Où est-ce que vivent les requins et les baleines?
Dans la mer.
Comment s'appellent les animaux qui vivent dans la mer?
Ils s'appellent des poissons.
Les aigles et les perroquets sont-ils des poissons?
Non, ce sont des oiseaux.
Les amis se voient souvent. Et vous, jusqu'à cette année, est-ce que vous vous voyiez souvent avec vos amis?
Oui, nous nous voyions souvent.
Et maintenant que faites-vous?
Maintenant aussi nous nous voyons souvent.
Ceux qui ont peur de l'avion, sont-ils calmes pendant le décollage?
Non, ils ont le stress.
Lorsqu'on voyage à l'étranger en avion, qu'est-ce qu'on montre à l'aéroport?
On montre son passeport.
Pourquoi les enfants se tenaient-ils hier par la main?
Ils se tenaient par la main parce qu'ils s'aimaient.
Pourquoi il y a dix ans Costas et Marie se tenaient-ils par la main?
Parce qu'ils s'aimaient.
Et maintenant, est-ce qu'ils ne s'aiment pas?
Maintenant aussi ils s'aiment, mais ils ne se tiennent pas par la main.
Notre corps est-il constitué seulement de chair, d'os et de peau?
Non, mais il est principalement constitué de cela.
Et de quoi la main est-elle constituée?
Du poignet, de la paume et des doigts.

TRADUCTION DES DIALOGUES

Et qu'y a-t-il au bout des doigts?
Les ongles.
Le genou et les chevilles sont-ils dans la main?
Non, ils font partie de la jambe.
Et où sont les dents?
Dans la bouche.
En été, quand vous étiez en Grèce, les gens se couchaient-ils tard ou tôt?
Ils se couchaient tard.
Le tigre, la girafe, l'éléphant et l'hippopotame sont-ils des animaux domestiques?
Non, ils sont sauvages.
Tous les combien les étudiants de première année venaient-ils ici l'année dernière?
Ils y venaient une fois par semaine, tous les mardis ou tous les mercredis.
Et se souvenaient-ils toujours de toute la leçon?
Non, ils ne s'en souvenaient pas toujours.
L'année dernière, Costas et Marie sont allés (faire) une excursion en voiture en Thrace. C'est Costas qui conduisait et ils avaient emmené avec eux leurs vélos. Puis, ils ont pris le bateau pour aller à Samothrace. Le bateau était secoué. Que faisaient les passagers du bateau?
Ils étaient secoués.
Oui. Et ils avaient le mal de mer. Est-ce qu'on a le mal de mer quand on voyage en train?
D'habitude non.
Les passagers d'un train restent-ils sur le quai?
Non, ils sont dans le train.
Quand un train roule (vite), est-ce qu'il va lentement?
Non, il va vite.
Quand est-ce qu'un train avance lentement?
Quand il est près d'une gare.
Qu'est-ce qui arrive à quelqu'un s'il saute du train pendant qu'il roule?
Il va se faire mal.
Et qu'est-ce qui arrive à ceux qui sautent d'un avion pendant qu'il vole?
Ils se tuent.
Pourquoi est-ce qu'ils se tuent?
Parce qu'ils tombent très vite et de très haut.
Costas a peur de l'avion. Est-ce qu'il en avait peur quand il était petit?
Non, il n'en avait pas peur, parce qu'il ne s'en rendait pas compte.
Comment, dans les temps passés, les animaux étaient-ils tués par les chasseurs?
Avec des arcs et des flèches.
De nos jours, les petits enfants sont habillés par leur mère. Est-ce que, dans les temps passés, ils étaient également habillés par leur mère?
Oui, ils ont toujours été habillés par leur mère.
Et les grandes personnes, ont-elles aussi toujours été habillées par leur mère?
Non, les grands se sont toujours habillés seuls.

septième leçon

Moi, je me couche presque tous les jours à minuit. A quelle heure me suis-je couché hier?
Tu t'es couché à minuit.
Toi, quand est-ce que tu t'es inscrit à l'université?
Je me suis inscrit il y a deux mois.
Le roman de Kazantzakis Le Christ recrucifié *a beaucoup plu au public. C'est-à-dire, il a été très aimé par le public. Connaissez-vous un compositeur grec dont les chansons aient été très aimées par le public?*
Oui, nous connaissons Theodorakis et Hadjidakis.

Le professeur et moi-même sommes allés hier matin à l'université pour faire cours aux ("à la") première année. Nous avions oublié que nous n'avons pas de cours le mardi. Nous nous en sommes souvenus un peu avant d'entrer en classe et nous sommes rentrés. Pourquoi sommes-nous rentrés?
Parce que vous vous êtes souvenus que vous n'aviez pas de cours hier avec les ("la") première année.
Près de la maison de Costas à Thessalonique, il y a une usine. Hier, les ouvriers de cette usine ont beaucoup travaillé. Pourquoi?
Parce qu'ils avaient beaucoup de travail.
Costas fume beaucoup. Hier, il a cherché toute la journée ses cigarettes et son briquet, car il les avait perdus. Finalement, ils ont été trouvés dans la poche intérieure de sa veste. Où est-ce que ses cigarettes et son briquet ont été trouvés?
Dans la poche intérieure de sa veste.
Hier le fils cadet du professeur a emprunté l'ordinateur de son papa. Est-ce que le professeur était tranquille hier?
Non, car il avait peur qu'il ne le lui détraque.
L'année dernière la voiture de Costas a été accrochée par une autre voiture et Costas a essayé de ("cherchait à") trouver quelqu'un à qui vendre sa voiture ("pour la lui vendre"). Finalement, quelqu'un a été trouvé il y a une semaine et Costas lui a vendu sa voiture hier. Que s'est-il passé hier?
La voiture de Costas a été vendue.
Les ouvriers qui travaillent près de la maison de Costas se sont beaucoup fatigués hier. Qu'ont-ils fait après chez eux?
Ils se sont couchés et se sont reposés.
Chaque matin, Costas et Marie se lèvent, se lavent et s'habillent. Qu'est-ce qu'ils ont fait hier matin?
Ils se sont levés, se sont lavés et se sont habillés.
Costas a-t-il fait autre chose?
Oui. Il s'est rasé.
Et vous, qu'avez-vous fait hier matin?
Nous nous sommes levés, nous sommes lavés et nous sommes habillés.
Hier, Costas a rencontré dans la rue un Français qui cherchait un musée. Comment a-t-il communiqué avec lui?
En français.
Quand est-ce que Costas et Marie se sont mariés?
Ils se sont mariés il y a dix ans.
Qu'est-ce que Costas a pensé hier quand André a sali la nappe?
Il a pensé que la nappe avait ("a") été salie et qu'il faudrait ("faut") la laver.
Qui va la laver?
La machine à laver!
Que font les journalistes?
Ils écrivent dans les journaux et disent les informations à la radio et à la télévision.
Est-ce que d'habitude les avocats et les médecins sont pauvres?
Non, d'habitude ils sont riches.
Parmi les professions que vous connaissez, laquelle est une profession de ("pour des") gens pauvres?
La profession d'ouvrier.
Est-ce que la profession d'armateur est aussi une profession de ("pour des") gens pauvres?
Non, les armateurs sont riches.
Qu'est-ce que les armateurs possèdent?
Des bateaux qui voyagent sur les océans, sur les mers et au grand large.
Quand est-ce que les matelots ont le mal de mer?
Quand la mer a de grandes vagues.
Que sont la Seine, la Loire, le Rhin et le Rhône?
Ce sont des fleuves.
L'eau des fleuves et des lacs est-elle salée?
Non, elle est douce.

TRADUCTION DES DIALOGUES

A quelle heure vous êtes-vous couchés hier?
Nous nous sommes couchés à minuit.
Hier matin, André et Irène sont partis pour l'école. Mais peu après ils sont rentrés.
Qu'est-ce qu'ils se sont rappelés?
Ils se sont rappelés qu'ils avaient oublié leur sac.
Pourquoi ont-ils oublié leur sac?
Parce qu'ils étaient distraits.
Que dit Costas quand il est fatigué?
Il dit : "Je me suis fatigué."
Oui, il dit :"Je vais me coucher." Et qu'est-ce que Marie demande à Costas, quand il se lève du lit après la sieste?
Elle lui demande : "Tu t'es reposé, chéri?"
La première fois que vous êtes allés en Grèce, comment avez-vous communiqué avec les Grecs?
Nous avons communiqué en anglais.
Avez-vous pensé au genre de cadeaux que vous allez faire à Noël à vos amis?
Oui, nous y avons pensé.
Quel genre de cadeaux André et Irène ont-ils probablement demandé pour Noël?
Ils doivent avoir demandé des jouets.

huitième leçon

A quelle heure as-tu l'intention de te coucher ce soir?
J'ai l'intention de me coucher à onze heures et demie.
Et à quelle heure penses-tu que Costas s'est couché hier soir?
Il doit s'être couché à minuit.
Tu as l'intention de te coucher à onze heures et demie ce soir. En été tu vas te coucher à la même heure?
Non, en été je vais me coucher plus tard.
Est-ce que demain tu as l'intention de te lever tôt?
Non, demain j'ai l'intention de ne pas me lever tôt, car je n'ai pas de cours.
Tu penses que Costas va se lever tard demain?
Non, il va se lever tôt, car il a du travail.
Que faut-il que Costas fasse tous les jours?
Il faut qu'il se lève tôt.
Le dimanche aussi faut-il qu'il se lève tôt?
Non, le dimanche il se lève tard.
Est-ce que l'année prochaine tu vas te réinscrire à l'université?
Oui, je vais me réinscrire en automne.
Quand en automne?
Au début de septembre.
L'été dernier, Costas a reçu ses amis français chez lui à Thessalonique. Qu'est-ce qu'il faut qu'il fasse cette année aussi?
Il faut qu'il les reçoive.
Quand est-ce que le professeur a accepté de recevoir l'étudiant?
Quand'il lui a demandé de le recevoir.
L'année dernière, avant que les amis français de Costas ne partent pour retourner en France, ils se sont embrassés, Costas, Marie et eux ("avec Costas et Marie"). Que vont-ils faire cette année aussi?
Avant de partir pour retourner en France ils s'embrasseront, Costas, Marie et eux ("avec Costas et Marie").

La semaine dernière Marie avait de la fièvre et a été examinée par un médecin. Que faut-il faire quand on a de la fièvre?
Il faut se faire examiner par un médecin.
André aussi avait de la fièvre hier. Qu'est-ce qu'il doit faire?
Il doit se faire examiner par un médecin.
Aujourd'hui Costas s'est levé tôt, s'est lavé, s'est habillé et est parti de chez lui. Que fera-t-il demain?
Demain aussi il se lèvera tôt, se lavera, s'habillera et partira de chez lui.
Il fera la même chose tous les jours?
Oui, tous les jours il se lèvera tôt, se lavera, s'habillera et partira de chez lui.
Chaque fois qu'André et Irène jouent à cache-cache, André se cache et Irène ne le voit pas. Demain, où ils vont jouer à cache-cache, que se passera-t-il?
André va se cacher et Irène ne le verra pas.
Que doit avoir une chanson pour être aimée par le public?
Elle doit avoir une belle musique.
Demain il y aura beaucoup de travail à l'usine qui est près de la maison de Costas.
Qu'est-ce que les ouvriers vont faire?
Ils vont travailler beaucoup.
Et que se passe-t-il quand on travaille beaucoup?
On se fatigue.
Qu'arrivera-t-il donc aux ouvriers demain?
Ils vont se fatiguer.
Et que vont-ils faire après?
Ils vont se coucher et se reposer.
Que doit-on faire quand on se fatigue?
Il faut dormir pour se reposer.
Qu'est-ce qu'il ne faut pas faire avec l'ordinateur du professeur?
L'emprunter.
Que doit-on faire avant de prendre une décision grave?
On doit réfléchir.
Demain Costas va prendre une décision grave. Que va-t-il faire auparavant?
Il va beaucoup réfléchir.
Quel genre de décision va prendre Costas?
Il décidera de ne pas regarder le football à la télévision.
En quelle langue André et Irène vont-ils communiquer quand ils iront à Paris?
Ils vont communiquer en français.
De quoi Costas doit-il se souvenir demain soir?
Il doit se souvenir qu'il ne va pas regarder le football à la télévision.
Pourquoi ne va-t-il pas le regarder?
Parce qu'il en a décidé ainsi.
Et pourquoi a-t-il décidé de ne pas regarder le football?
Car il en a assez de regarder le football à la télévision.
Quand est-ce que la nappe demain sera salie chez Costas?
Elle sera salie pendant qu'André mangera.
Est-ce grave que la nappe soit salie?
Non, ce n'est pas grave, car après elle sera lavée.
Avec qui André a-t-il l'intention de se marier?
Il a l'intention de se marier avec une camarade de classe.
Lui a-t-il dit qu'il voulait ("veut") l'épouser?
Oui, il le lui a dit la semaine dernière.
Et elle, que lui a-t-elle dit?
Elle lui a dit : "Je ne t'épouse pas, parce que tu salis la nappe."
Vous pensez donc qu'André va l'épouser, sa camarade de classe?
Plutôt non.
Pourquoi veut-il l'épouser?
Parce qu'elle lui plaît.
Et pourquoi lui plaît-elle?
Parce qu'elle est belle.

TRADUCTION DES DIALOGUES

Quelles camarades de classe André trouve-t-il belles?
Celles qui sont blondes / brunes / (qui ont les cheveux) châtains.

neuvième leçon

Hier, André et Irène jouaient à cache-cache. Est-ce qu'Irène voyait André?
Non.
Pourquoi?
Parce qu'il s'était caché.
Maintenant André a de la fièvre. Quand Marie achètera-t-elle des médicaments?
Lorsqu'André aura été examiné par un médecin.
Qu'est-ce que Costas a déjà fait lorsqu'il prend le petit-déjeuner?
Il s'est levé, s'est lavé, s'est rasé et s'est habillé.
André et Irène vont à l'école primaire. Ils sont dans la seconde classe de l'école primaire.
Il y a deux ans ils allaient à la maternelle. Que font d'habitude les enfants à la maternelle?
Ils y jouent et dessinent.
André était tombé amoureux de sa maîtresse à la maternelle. Qu'est-ce qu'il lui a dit?
Il lui a dit : "Je veux vous épouser."
Et elle, que lui a-t-elle répondu?
Elle lui a répondu : "André, tu es très jeune!"
André alors avait été très triste. Maintenant il est tombé amoureux d'une camarade de classe. Mais elle non plus ne veut pas l'épouser. Vous souvenez-vous pourquoi?
Oui, parce qu'il salit la nappe.
Hier André a encore sali la nappe. Maintenant la nappe est-elle sale ou propre?
Elle est propre car elle a été lavée.
Qu'est-ce que les enfants de Costas et de Marie apprennent à l'école?
Ils apprennent à écrire et à lire.
Quand on écrit avec un crayon, qu'est-ce qu'il faut avoir d'autre?
Il faut avoir une gomme pour effacer et un taille-crayon pour tailler son crayon.
Quand est-ce qu'André fait beaucoup de fautes d'orthographe?
Quand il ne copie pas sur son voisin.
André est-il bête?
Non, il est intelligent, mais il est paresseux et n'étudie pas à la maison.
Connaissez-vous un cours qui soit facile pour André?
Oui : la gymnastique.
Est-ce que l'arithmétique aussi est facile?
Non, elle est difficile.
Quelles sont les opérations en arithmétique?
L'addition, la soustraction, la multiplication et la division.
Combien font deux plus deux?
Quatre.
Et combien font quatre moins deux?
Deux.
Et combien font deux fois deux?
Quatre.
Et quatre divisé par deux, combien cela fait-il?
Deux.
André est-il tranquille dans la classe?
Non, il est toujours dissipé.
Quand est-ce qu'on est fatigué?
Quand on a beaucoup travaillé.
Hier André était-il fatigué parce qu'il avait beaucoup travaillé?
Non, il était fatigué parce qu'il avait beaucoup joué.
Quand est-ce que les enfants jouent à l'école?
Ils jouent pendant les récréations.

Aujourd'hui aussi André est fatigué et va se coucher tôt. Demain matin, sera-t-il fatigué?
Non, car il aura dormi et se sera reposé.
Est-ce que Costas et Marie ont jamais reçu leurs amis français à Thessalonique?
Oui, ils les y ont reçus l'été (dernier).
Pourquoi Costas ne veut-il pas regarder le football à la télévision demain?
Parce qu'il en a assez de regarder le football.
Est-ce qu'il y a des étudiants qui s'ennuient au cours?
Oui, quelques-uns.
Connaissez-vous des actrices grecques qui aient été aimées par les spectateurs?
Oui, Melina Mercouri et Irene Papas.
Le fils du professeur a-t-il jamais emprunté l'ordinateur de son papa?
Oui, il l'a emprunté.
Et que fit-il quand il l'emprunta?
Il le détraqua.
Lorsqu'André et Irène termineront l'école primaire, où iront-ils?
Au collège et puis au lycée.
Est-ce qu'André et Irène ont (prennent) de bonnes notes?
André en a de mauvaises et Irène de bonnes.
Irène a de bonnes notes et ne salit pas la nappe. Et vous, avez-vous de bonnes ou de mauvaises notes?
Nous avons de bonnes notes, car les professeurs nous mettent de bonnes notes.
La voiture de Costas a été vendue. Vous souvenez-vous pourquoi il voulait la vendre?
Oui : parce que l'année dernière elle avait été accrochée par une autre voiture.
Avec qui Costas est-il marié?
Avec Marie.
Quand se sont-ils mariés?
Il y a dix ans.
Avaient-ils beaucoup réfléchi avant de se marier?
Oui.
Que faut-il faire avant de se marier?
Il faut beaucoup réfléchir.
Pourquoi ne faut-il pas copier sur son voisin aux examens?
Car il se peut ainsi qu'on copie aussi ses fautes.
André n'est-il pas au courant de cela?
Il l'est, mais quand on n'a pas étudié on ne peut rien faire d'autre!
Pourquoi André n'étudie-t-il pas?
Parce qu'il est paresseux.
Il pense qu'il est paresseux parce qu'il est intelligent. C'est à dire qu'il croit que l'étude est pour les gens bêtes. Et vous, partagez-vous cette idée?
Non!
Qu'est-ce que Marie pense d'André?
Que quand il sera grand il deviendra un bon élève.
Et vous, pensez-vous qu'André deviendra un bon élève quand il sera grand?
Il se peut qu'il le devienne.
Quelle autre chose Marie espère-t-elle qu'André ne fera pas quand il sera grand?
Elle espère qu'il ne salira pas la nappe.

dixième leçon

Que se passe-t-il si on se couche tôt?
Si on se couche tôt, on se lève tôt.
Et que se passera-t-il si Costas se couche tôt ce soir?
S'il se couche tôt ce soir, il se lèvera tôt demain matin.
Se passerait-il la même chose si Costas se couchait tard?

TRADUCTION DES DIALOGUES

Non, s'il se couchait tard il se réveillerait tard.
C'est-à-dire, si ce soir il se couche tard, que se passera-t-il?
S'il se couche tard il se lèvera tard.
En sommes-nous certains?
Non. Peut être qu'il se lèvera tard.
Ceux qui font des statues font-ils de la peinture?
Non, ils font de la sculpture.
Dans une grande salle de concert, qu'est-ce qu'on entend d'habitude?
On entend de la musique (jouée) par de grands orchestres et chœurs.
Combien d'angles a un carré?
Quatre.
Connaissez-vous d'autres formes géométriques?
Oui : le rectangle, le triangle, le losange, le cercle.
Savez-vous où travaillent les scientifiques quand ils veulent trouver, p.ex., un nouveau médicament?
Oui : dans un laboratoire.
Avez-vous jamais vu un tableau jaune ou rouge?
Non.
De quelle couleur sont d'habitude les tableaux?
Ils sont noirs ou verts et parfois blancs.
Avec quel genre de couleur écrit-on sur un tableau foncé?
Avec une couleur claire.
Dans l'Antiquité, au Moyen Âge et à la Renaissance il y avait des guerres et des révolutions. Est-ce que c'étaient les empereurs qui faisaient les révolutions?
Non, c'est le peuple qui les faisait.
En quel siècle a eu lieu la Révolution française?
Au dix-huitième siècle.
A-t-elle eu lieu au début du dix-huitième siècle?
Non, à la fin : en 1789.
Savez-vous quel est le conte préféré d'Irène?
Non.
Si vous donnez votre langue au chat, c'est Cendrillon. Est-ce qu'André aime les contes?
Non, car il pense qu'il est grand et que ce sont les petits enfants qui aiment les contes.
Si aujourd'hui Costas s'est fatigué au travail, que fera-t-il?
S'il s'est fatigué il se couchera et se reposera.
Et si André a beaucoup joué pendant la récréation à l'école, que se sera-t-il passé?
Lui aussi se sera fatigué et se couchera pour se reposer.
Qu'est-ce que Marie dit à ses enfants avant qu'ils dorment?
Elle leur dit : "Faites de beaux rêves!"
Marie avait dit hier à Costas qu'il vienne aujourd'hui tôt à la maison, car ils attendent sa maman pour manger. Costas, qui est distrait, l'a oublié et est rentré tard. S'il s'en était souvenu, que se serait-il passé?
S'il s'en était souvenu il serait arrivé tôt.
Oui. Et sa maman ne l'aurait pas attendu. Maintenant ils mangeront tard. Que se passera-t-il pendant qu'ils seront en train de manger?
André salira la nappe.
Marie est sur les nerfs parce que Costas a tardé à venir et qu'elle ne trouve pas sa belle-mère tellement sympathique. Elle a dit plusieurs fois à André de faire attention de ne pas salir la nappe. Mais lui reste complètement indifférent, parce que ça lui est égal. Et maintenant c'est la goutte qui a fait déborder le vase. Savez-vous par hasard ce qui arrivera à André?
Oui : il va recevoir une fessée.
Demain, qu'est-ce qui arrivera à Costas s'il travaille beaucoup?
S'il travaille beaucoup demain il se fatiguera.
Hier Costas n'a pas beaucoup travaillé. Que se passerait-il s'il avait beaucoup travaillé?
S'il avait beaucoup travaillé il se serait fatigué.
Si tous les jours Costas travaillait beaucoup, que lui arriverait-il?
S'il travaillait beaucoup il se fatiguerait.

La semaine dernière André avait de la fièvre mais ne voulait pas être examiné par un médecin. Finalement il est resté au lit toute la semaine. Que se passerait-il s'il avait été examiné par un médecin?
S'il avait été examiné par un médecin il aurait pris des médicaments et ne serait pas resté au lit toute la semaine.
Combien d'angles a un triangle et combien (d'angles) a un cercle?
Les triangles ont trois angles et les cercles aucun.
Quelle est la couleur préférée de Costas?
Le rouge / jaune / vert.
Pourquoi?
Parce que c'est la couleur de son équipe au football.
Parlons maintenant d'Irène. De quelle couleur deviendra sa peau si en été elle est brûlée par le soleil?
Si elle est brûlée par le soleil sa peau deviendra rouge.
L'été dernier Irène n'a pas été brûlée par le soleil. De quelle couleur serait devenue sa peau si elle avait été brûlée?
Si elle avait été brûlée, sa peau serait devenue rouge.
Que fait-on si on a une belle voix?
On devient chanteur / On chante.
Connaissez-vous quelque chose qui soit mou, qui ait un goût doux et un parfum agréable?
Oui : la confiture, le miel, la glace.
Que font souvent les peuples lorsqu'ils veulent leur liberté?
Ils font la guerre.
Pourquoi les conséquences de la guerre sont-elles tragiques?
Parce que beaucoup de gens sont tués.
Est-ce que pendant la Révolution française beaucoup de gens ont été tués ?
Oui.
Connaissez-vous la cause de la Révolution française?
Oui : le peuple était pauvre.
Est-ce que par hasard vous connaissez aussi les causes de la guerre d'indépendance grecque?
Oui : les Grecs voulaient leur liberté.

onzième leçon

Quand est-ce que Marie dit à André : "André, étudie tes leçons."?
Quand elle veut qu'André étudie ses leçons.
Et pourquoi lui dit-elle : "André chéri, étudie toujours tes leçons."?
Parce qu'elle veut qu'André étudie tous les jours ses leçons.
Marie veut que ses enfants étudient tous les jours leurs leçons. Que leur dit-elle?
Elle leur dit : "André, Irène, étudiez vos leçons."
Et quand est-ce qu'elle leur dit : "Les enfants, lisez ce livre"?
Quand elle veut qu'ils le lisent.
C'est-à-dire, qu'est-ce qu'elle leur dit?
Elle leur dit : "Les enfants, lisez le."
Et si elle veut qu'ils lisent un journal, que leur dit-elle?
Elle leur dit : "Lisez le."
Si elle veut que seul André le lise, que lui dit-elle?
Elle lui dit : "Lis le."
Et si elle veut qu'André lise deux journaux, que lui dit-elle?
Elle lui dit : "Lis les."
Et si elle veut qu'aussi bien André qu'Irène les lisent, que leur dit-elle?
Elle leur dit : "Lisez les."

Que leur dit-elle si elle veut qu'ils les lisent chaque jour?
Elle leur dit : "Lisez les (tous les jours)."
Et que leur dit-elle si elle veut qu'ils écrivent une lettre à leur grand-mère?
Elle leur dit : "Les enfants, écrivez une lettre à votre grand-mère."
C'est-à-dire, elle leur dit "Ecrivez-lui une lettre." Mais elle peut leur dire, "Les enfants, écrivez-lui une lettre." Que dit-elle si elle veut qu'Irène écrive une lettre à l'ami de Costas à Paris?
Elle lui dit : "Ecris-lui une lettre".
Marie veut qu'Irène envoie ("écrive") de ses nouvelles à son papa. C'est-à-dire qu'elle lui dit "Ecris-les lui." L'année dernière, Irène était allée à Paris et Marie oulait qu'elle lui écrive une lettre de là-bas. Que lui a-t-elle dit?
Elle lui a dit : "Irène, écris-moi une lettre."
Elle voulait qu'Irène lui écrive de ses nouvelles dans la lettre. C'est-à-dire qu'elle lui a dit "Ecris-les moi". Que lui aurait-elle dit si elle voulait qu'elle lui écrive de ses nouvelles tous les jours?
Elle lui aurait dit : "Ecris-les moi (tous les jours)."
Qu'est-ce que Costas et Marie disent à André quand ils veulent qu'il leur parle?
Ils lui disent : "André, parle-nous."
Et quand ils veulent que leurs deux enfants leur parlent, que leur disent-ils?
Ils leur disent : "Parlez-nous."
Et quand ils veulent dire à leurs enfants de marcher, que leur disent-ils?
Ils leur disent : "Marchez, les enfants."
Alors que, s'ils veulent que leurs enfants marchent sans arrêt, que leur diront-ils?
Ils leur diront : "Marchez (sans arrêt)."
Marie veut qu'André éteigne la petite lumière et qu'il allume la grande. Que lui dit-elle?
Elle lui dit : "André, éteins la petite lumière et allume la grande."
Et André fait tout de suite, c'est à dire en un clin d'œil, ce que sa maman lui dit (de faire), car hier il a reçu une fessée. Savez-vous pourquoi?
Parce qu'il a sali la nappe.
Marie ne veut pas que la nappe se salisse tous les jours. Qu'a-t-elle donc dit à André?
Elle lui a dit : "André, ne salis pas la nappe."
Quand est-ce que Marie dit à ses enfants "Jouez"?
Quand elle veut qu'ils jouent.
Et quand elle veut qu'ils se couchent, que leur dit-elle?
Elle leur dit : "Les enfants, couchez-vous."
Marie veut que ses enfants se couchent tôt tous les jours. Que leur dit-elle?
Elle leur dit : "André, Irène, couchez-vous tôt (tous les jours)."
Et que leur dit-elle chaque matin, une fois qu'ils sont réveillés?
Elle leur dit : "Lavez-vous et habillez-vous."
Elle dit la même chose à Costas. C'est-à-dire, que lui dit-elle?
Elle lui dit : "Costas, lave-toi et habille-toi."
Quand Costas veut qu'André l'écoute, il lui dit "écoute-moi", mais quand il veut qu'André écoute ce qu'il lui dit, il peut lui dire "écoute"! Savez-vous quand il faut utiliser chacune des deux formes?
Va savoir !
Quand Marie veut que ses enfants mangent leur petit-déjeuner et boivent leur lait, que leur dit-elle?
Elle leur dit : "Mangez votre petit déjeuner et buvez votre lait."
Qu'est-ce qu'un maître dit à un élève quand il veut qu'il lui dise son nom et qu'il lui donne son cahier?
Il lui dit : "Dis-moi ton nom et donne-moi ton cahier."
Et s'il veut que l'élève lui dise tous les jours son nom, que lui dira-t-il?
Il lui dira : "Dis-moi tous les jours ton nom."
Cette leçon n'est pas un jeu d'enfant. Voyez comme c'est difficile : par exemple, que dira Marie à André pour qu'il aille à l'école?
Elle lui dira : "Va à l'école."
Et que lui dira-t-elle pour qu'il aille tous les jours à l'école?
Elle lui dira : "Va tous les jours à l'école."

Mais Marie ne veut pas qu'André aille au cinéma. Que lui dira-t-elle?
Elle lui dira : "Ne va pas au cinéma."
Et si elle veut qu'André n'aille jamais au cinéma, que lui dira-t-elle?
Elle lui dira : "Ne va jamais au cinéma."
Quand est-ce que Marie dit à Irène : "Lève-toi"?
Quand elle veut qu'elle se lève.
Et que dit-elle à ses deux enfants quand elle veut qu'ils se lèvent?
Elle leur dit : "Levez-vous."
Et que leur dit-elle quand elle ne veut pas qu'ils se lèvent?
Elle leur dit : "Ne vous levez pas."

douzième leçon

André ne fait pas de grands progrès aux cours, car il n'étudie pas. Est-ce qu'Irène n'étudie pas non plus?
Si ("non"!), Irène étudie et fait des progrès.
Oui. Ses ("son") progrès sont ("est") très bons ("bon"). Dites-moi, combien de grands-pères et combien de grand-mères ont les enfants de Costas et de Marie?
Ils ont deux grands-pères et deux grand-mères chacun.
Combien de cafés buvez-vous par jour?
Nous en buvons deux, un le matin et un l'après-midi.
Costas aussi ne boit que deux cafés?
Non, d'habitude les Grecs boivent beaucoup de cafés à leur travail.
Savez-vous quels pays d'Europe ont un roi?
Oui : l'Angleterre, la Norvège, la Suède, le Danemark, la Belgique, la Hollande et l'Espagne.
Est-ce que l'Angleterre a un roi?
Non, elle a une reine.
La Grèce actuellement, comme la France, n'a pas de roi. Mais dans le passé elle en avait un. Savez-vous quel était le nom de la plupart des rois de Grèce?
Oui : Constantin.
Est-ce que par hasard vous savez pourquoi?
Oui : car c'était le nom du dernier empereur de Constantinople et, selon la tradition, ce serait aussi le nom de celui qui la rendrait de nouveau grecque!
Est-ce que Istanbul est grecque?
Non, elle est turque.
Quel continent possède le plus grand désert?
L'Afrique. Le plus grand désert est le Sahara.
Les autruches vivent-elles dans le désert?
Oui, et elles mettent leur tête dans le sable.
Que vendent les épiciers?
Ils vendent des spaghettis, du riz, de l'huile, du beurre...
Et qui vend de la viande, des fruits et des légumes?
Ce sont les bouchers qui vendent la viande, alors que les marchands de fruits et légumes vendent des fruits et des légumes.
Est-ce qu'il y a toujours des épiciers dans les villes?
Oui, mais il y en avait plus dans le passé.
Le passé c'était hier et le présent c'est aujourd'hui. Que lisent dans les journaux et les magazines ceux qui veulent apprendre les événements de l'avenir?
Ils lisent l'horoscope.
Est-ce que l'étude présente un intérêt pour André?
Non, mais il faut qu'il étudie, c'est son intérêt (pour son intérêt).
A quoi André s'intéresse-t-il ("Quels sont les intérêts d'André")?
Aux ("les") filles !
Comment les régimes changent-ils souvent ?

TRADUCTION DES DIALOGUES

Par des révolutions.
Qu'est-ce que l'horizon sépare?
Le ciel de la terre.
Est-ce que le soleil est une planète?
Non, la terre est une planète.
Et la lune?
La lune est le satellite de la terre.
Qu'y a-t-il dans l'espace?
Des étoiles et des galaxies.
Est-ce que les bouchers vendent des poissons?
Non, ce sont les poissonniers qui vendent les poissons.
De quelle couleur sont les habits que portent les popes?
Ils sont noirs.
Est-ce que les prêtres en Grèce se rasent?
Non, ils ont la barbe.
Est-ce que quelqu'un sait quel est le diamètre de l'univers?
Non, il doit être très grand.
André aime entrer par les sorties et sortir par les entrées. Est-ce qu'André fait bien?
Non, il faut entrer par l'entrée et sortir par la sortie.
Est-ce qu'il y a des renards sur les avenues de Paris?
Non, seulement des voitures.
C'est le devoir des bons marchands de fruits et légumes que de vendre des produits frais.
Quel est le devoir des bons étudiants?
D'étudier leurs leçons.
Savez-vous combien de péninsules et combien de golfes a le Péloponnèse?
Il a quatre grandes péninsules et trois grands golfes.
Dans Athènes il y a des collines et tout autour des montagnes. Connaissez-vous quelques noms de ces collines et montagnes?
Le Lycabette et l'Acropole sont des collines, alors que l'Hymette et le Mont Parnès sont des montagnes.
Et qu'y a-t-il au sommet du Lycabette?
Il y a une église et un théâtre.
Est-ce que la Grèce a beaucoup de plaines?
Non, elle a beaucoup de montagnes et peu de plaines, surtout en Thessalie et en Macédoine.

treizième leçon

Qu'est-ce que Marie dit à Costas quand elle voit André de loin?
Elle lui dit : "Le voilà".
Et que dit-elle à Irène quand elle voit Costas et André de loin?
Elle lui dit : "Les voilà".
Comment Costas vient-il de Grèce en France?
En avion.
Par quel pays passe-t-il en avion pour venir en France?
Par l'Italie.
Où prend-il l'avion?
A l'aéroport.
André est-il plus jeune ou plus grand que Costas?
Il est plus jeune.
C'est-à-dire, qu'est-ce qu'il est?
Il est plus jeune que lui.
En voiture, est-ce qu'André s'assoit devant Costas?
Non, il s'asseoit derrière lui.

Quand ils vont en voiture vers l'aéroport, à quoi pensent-ils?
Ils pensent à leur voyage en avion et à leurs amis en France.
Est-ce que Costas a peur de l'avion?
Oui, et quand il y a un retard il est très impatient.
André aussi est inquiet?
Non, ça lui est égal!
Est-ce que la famille de nos amis habite dans un immeuble?
Non, leur maison n'est pas un appartement, c'est une maison individuelle.
Qui fait les plans pour construire une maison?
L'architecte.
Est-ce que l'architecte la bâtit aussi?
Non, ce sont les ouvriers qui la bâtissent.
Costas ne sait pas du tout bricoler à la maison. Lorsque, par exemple, un robinet ou la chasse d'eau ne marche pas, il se noie dans un verre d'eau. Qui appelle-t-il alors?
Le plombier.
Et lorsqu'un interrupteur ne marche pas, appelle-t-il encore le plombier?
Non, dans ce cas il appelle l'électricien.
La maison de Costas a aussi un jardin avec six arbres. Est-ce que les immeubles ont des jardins?
Non, d'habitude ils n'en ont pas, mais ils ont souvent des cours.
Est-ce que Costas regarde la télévision dans le couloir?
Non, la télévision est dans le salon.
Savez-vous quand est-ce qu'on donne un coup d'épée dans l'eau?
Quand au lieu de faire quelque chose d'important on fait quelque chose d'inutile ("de médiocre").
Où est-ce qu'André et Irène se lavent les dents?
Ils se les lavent au lavabo.
Et comment se les lavent-ils?
Ils mettent du dentifrice sur la brosse à dents et ensuite ils les frottent.
Quand est-ce que Marie dépoussière?
Quand la maison a de la poussière.
Costas dépoussière-t-il aussi?
Presque jamais.
Quand est-ce que Costas dépoussière?
Quand il est seul.
Est-ce que Costas fait la cuisine?
Parfois il fait des plats faciles.
Où est-ce qu'on fait la cuisine?
Sur la cuisinière.
C'est-à-dire, où mettons-nous, par exemple, la viande ou les pommes de terre?
Nous les mettons dans la casserole ou dans la poêle et nous les faisons cuire, bouillir ou frire.
Avec quel autre appareil peut-on faire la cuisine?
Avec le four.
Où met-on le lait, les légumes et les fruits?
Au frigidaire.
Et que met-on dans le freezer?
La glace et les glaçons.
Et que met-on dans le congélateur?
On met des aliments qu'on ne veut pas cuisiner ou manger tout de suite.
Les légumes, on les lave dans le lavabo ou dans la baignoire?
On ne les lave ni dans le lavabo ni dans la baignoire. On les lave dans l'évier.
Que fait-on avec le savon?
On se lave.
Et avec quoi s'essuie-t-on?
Avec une serviette.
Pour que notre sommeil soit doux et que nous rêvions de belles choses, comment faut-il que soient notre matelas, nos draps et notre oreiller?

TRADUCTION DES DIALOGUES

Il faut qu'ils soient moëlleux (mous).
Où met-on le réveille-matin?
Sur la table de nuit.
Savez-vous quel genre d'hommes politiques plaisent à Costas?
Non.
Ceux qui parlent sans détour. Est-ce qu'il y a beaucoup d'hommes politiques qui parlent sans détour?
Il y en a, mais la plupart font semblant de parler sans détour.

quatorzième leçon

Est-ce que les nobles sont toujours gentils et sincères?
Non, leur comportement dépend de leur caractère et de leur personnalité.
Quand est-ce que des bateaux peuvent voyager sur une rivière?
Quand la rivière est profonde et large.
Quand est-ce qu'il fait très froid?
Quand l'hiver est très rude.
Y a-t-il souvent de rudes hivers en Grèce?
Oui!
Quelles camarades de classe plaisent-elles à André : celles qui ont les cheveux longs ou celles qui ont les cheveux courts?
Elles lui plaisent toutes : et celles qui ont les cheveux longs et celles qui ont les cheveux courts et celles qui ont les cheveux raides et les frisées !
Quand on chausse du quarante et qu'on achète des chaussures pointure quarante-deux, vont-elles être étroites?
Non, elles seront larges.
Quel genre d'hommes demandent tout le temps à leur femme : "Où étais-tu ce matin quand je t'ai appelée?"
Les jaloux.
Et quel genre de femmes demandent tout le temps à leurs maris : "Qui était celle qui t'a souri?"
Les jalouses.
Quel genre d'élèves n'étudient pas leurs leçons?
Les paresseux.
Et quel genre d'écolières n'étudient pas leurs leçons?
Les paresseuses.
André et Irène sont-ils paresseux?
André est paresseux mais Irène n'est pas paresseuse.
Que font les bébés grincheux?
Ils crient tout le temps.
Est-il exact qu'il n'y a pas de langues internationales?
Oui, mais l'anglais est une langue presque internationale.
Costas aime beaucoup boire beaucoup de café avec beaucoup de sucre et beaucoup de lait. Fait-il bien?
Il ne faut pas boire beaucoup de café et surtout avec beaucoup de sucre, mais boire beaucoup de lait n'est pas grave.
Quels sont les défauts d'André?
Il est paresseux et salit la nappe !
A-t-il honte lorsqu'il salit la nappe?
Non.
Est-ce qu'il demande pardon?
Non plus.
Est-ce que par hasard Marie le félicite?
Non, Marie se met en colère.

Le fait que Marie se mette en colère est-il absurde?
Non, c'est normal, surtout quand elle est sur les nerfs !
Qu'est-ce qu'elle lui dit, Marie, à André, quand elle se met en colère?
Elle lui dit : "André, tu devrais avoir honte !"
Quand on regarde les informations à la télévision ou quand on les lit dans les journaux, est-ce qu'on apprend les événements exacts?
On ne peut jamais être certain de ce qu'on voit et écoute à la télévision ou de ce qu'on lit dans les journaux.
Quel pays est en ce moment au centre de l'intérêt international?
La Bosnie.
Que se passe-t-il en Bosnie?
La guerre.
Y a-t-il des intérêts internationaux dans de petits pays comme la Bosnie?
Oui, car les petits pays dépendent des grands.
Pourquoi sont-ils dépendants?
Car ils sont pauvres et ont besoin d'argent.
Que dit Irène à Costas quand elle veut qu'il lui sourie?
Elle lui dit : "Papa, souris-moi".
Est-ce que les avenues de Paris sont étroites?
Non, Paris a de larges avenues.
Est-ce que Marie achète des aliments chez des bouchers et des marchands de fruits et légumes grognons?
Non, elle cherche à trouver des bouchers et des marchands de fruits et légumes polis.
Les bons élèves font-ils beaucoup de progrès aux cours?
Oui.
Quelle sorte d'élèves ne font pas de bons progrès (De quel genre d'élèves le progrès n'est-il pas bon)?
Les paresseux et ceux qui sont bêtes (Des paresseux et des bêtes).
Est-ce qu'en hiver on porte des vêtements en lin?
Non, on porte surtout des vêtements en laine et en coton.
La soie et le velours sont-ils des tissus bon marché?
Non, ce sont des tissus chers pour des aristocrates (nobles)!
Il y a des chemises et des cravates en soie. Est-ce qu'il y a aussi des ceintures en soie?
Non, d'habitude les ceintures sont en cuir.
Quels sous-vêtements sont plus beaux, les masculins ou les féminins?
Les féminins bien sûr!
D'habitude quand Marie achète-t-elle des robes et des dessous?
D'habitude pendant les soldes.
Que sont les bagues, les bracelets et les boucles d'oreille?
Ce sont des bijoux.
Il n'y a pas encore de langue internationale, mais que pensez-vous des vêtements?
La mode est internationale!

quinzième leçon

Irène est une bonne élève. Est-ce que André est aussi un bon élève?
Non, André est un mauvais élève.
Est-ce que, donc, André est un meilleur élève qu'Irène?
Non, Irène est meilleure qu'André.André est moins bon / plus mauvais qu'Irène.
Irène est une très bonne élève. C'est-à-dire, qu'est-elle?
Elle est une excellente élève.

TRADUCTION DES DIALOGUES

Oui, elle est la meilleure élève dans sa classe. Et André, qu'est-ce qu'il est dans sa classe?
Il est le plus mauvais élève.
Il est presque le plus mauvais : il est parmi les plus mauvais. Dites-moi, est-ce que le grec est une langue simple?
Il n'est pas très simple.
Quelle langue d'après vous est la plus simple : le grec ou le chinois?
Le grec est plus simple!
Ce cours est très simple. C'est-à-dire, qu'est-ce qu'il est?
Il est très simple.
Est-ce qu'il est le cours le plus simple de l'université?
Non, il y a des cours encore plus simples.
Qui est le plus grand, André ou Costas?
Costas est plus grand qu'André.
Costas met beaucoup de sucre dans son café. Qu'est-ce que Marie lui dit tout le temps?
Elle lui dit : "Costas chéri, il faut que tu mettes moins de sucre dans ton café".
Est-ce qu'elle-même met beaucoup de sucre dans son café?
Non, elle met un tout petit peu de sucre.
Quelle est la meilleure façon d'apprendre le grec?
S'inscrire aux Langues'O.
Un premier ministre est-il inférieur à un ministre?
Non, il lui est supérieur.
Est-ce que les avenues sont plus étroites que les rues?
D'habitude elles sont plus larges.
Et où l'eau est-elle la plus profonde : dans un lac ou dans un océan?
Dans l'océan elle est plus profonde.
Lequel des deux enfants de Costas et de Marie était à votre avis le plus grincheux quand il était bébé?
C'est probablement André qui était le plus grincheux.
Pourquoi?
Parce que maintenant encore il est très grincheux !
Est-il exact que l'anglais est une langue internationale?
Non.
Qu'est-ce qui est plus exact?
Que l'anglais est presque une langue internationale.
Tout à fait. Cela est très exact ! Est-ce que l'anglais est simple?
Oui, il est très simple !
Alors que le grec est difficile?
Il est plus difficile que l'anglais mais plus facile que le chinois.
Est-ce que le chinois est très difficile?
Il est très très difficile !
Costas met beaucoup de sucre dans son café. Quand on met quatre cuillerées de sucre dans une tasse de café, est-ce qu'on met beaucoup de sucre?
Oui, on met trop de sucre.
C'est à dire qu'on exagère. Et comment le café est-il alors?
Il est extrêmement sucré.
C'est-à-dire?
C'est-à-dire qu'il est trop sucré.
Quand Irène est malade, qu'est-ce que ses amis lui disent?
Ils lui disent : "Bon rétablissement, Irène !"
La semaine dernière Irène était malade : elle avait mal à la gorge, elle éternuait, elle toussait, elle avait de la fièvre et des maux de tête. Qu'est-ce que Marie a fait?
Elle a appelé le médecin.
Quel est le bien suprême de l'homme?
La santé.
Et quel est son pire ennemi?
La mort.
Est-ce que la semaine dernière Irène est allée à l'école?

Non, elle est restée au lit.
Oui, et elle mourait d'impatience de se lever. Savez-vous ce qu'André a dit quand Irène est tombée malade?
Non.
Il a dit : "C'est bien fait pour elle !" Savez-vous pourquoi?
Oui : parce qu'auparavant ils s'étaient disputés.

seizième leçon

Marie est la femme dont les enfants s'appellent André et Irène. Qui est Costas?
Costas est l'homme dont les enfants s'appellent André et Irène.
C'est-à-dire que c'est l'homme dont les enfants s'appellent André et Irène. Qui sont donc Costas et Marie?
Ce sont les personnes dont les enfants s'appellent André et Irène.
Oui. C'est-à-dire que ce sont les personnes dont les enfants s'appellent André et Irène. Et moi, qui suis-je?
Tu es le professeur qui nous apprend le grec.
C'est-à-dire que je suis le professeur qui vous apprend le grec. Et vous, qui êtes-vous?
Nous sommes les étudiants à qui tu apprends le grec.
C'est-à-dire que vous êtes les étudiants à qui j'apprends le grec. Il y a un instant je vous ai demandé quelque chose et vous m'avez répondu. Quels étudiants êtes-vous donc?
Nous sommes les étudiants que tu as interrogés et qui t'ont répondu.
La Grèce est le pays dont nous parlons souvent dans le cours. Qu'est la Grèce?
C'est le pays dont nous parlons souvent dans le cours.
Nous parlons aussi souvent dans le cours de Thessalonique et de Paris. Que sont Thessalonique et Paris?
Ce sont les villes dont nous parlons souvent dans le cours.
Quand je suis en France et que je vais en Grèce, qu'est la Grèce?
C'est le pays où tu vas.
Et quand je retourne en France, qu'est la Grèce?
C'est le pays d'où tu viens.
André et Irène parlent à l'école avec leurs instituteurs et leurs camarades de classe. Que sont leurs instituteurs et leurs camarades de classe?
Ce sont les personnes avec qui André et Irène parlent à l'école.
C'est-à-dire que ce sont les personnes avec qui André et Irène parlent. André ne parle pas trop avec ses instituteurs. Savez-vous pourquoi?
Oui : parce que c'est un mauvais élève.
Marie est sensible et est émue lorsqu'elle lit des romans émouvants. Est-ce que Costas affectionne ce genre de romans?
Non, il ne les aime pas.
Qu'est-ce que Costas préfère?
Le football!
Est-ce que Costas est calme quand il regarde son équipe jouer au football?
Non, il est nerveux et stressé.
Quand est-ce que Marie est contente et quand est-ce qu'elle est triste?
Elle est contente quand le roman qu'elle lit a une fin heureuse et elle est triste quand la fin du roman est mauvaise.
Elle n'aime pas les romans dont les héros et les héroïnes sont malheureux. Est-ce que ces romans sont optimistes?
Non, d'habitude ils sont pessimistes.
Qu'est-ce que Marie espère jusqu'à la fin du roman?
Elle espère qu'il y aura un retournement ("que le roman a une surprise") qui rendra ses héros heureux.
Que dit André à ces camarades de classe qui lui plaisent?

TRADUCTION DES DIALOGUES

Il leur dit : "Je t'aime parce que tu me plais!"
Qu'est-ce qui arrive à ceux qui lisent des romans émouvants?
Ils sont émus.
C'est-à-dire, qui est ému?
Ceux qui lisent des romans émouvants.
Avez-vous suffisamment de professeurs?
Nous en avons autant qu'il nous en faut.
Est-ce qu'au prochain cours tous les étudiants viendront ?
Viendront tous ceux qui pourront.
C'est-à-dire, viendront tous les étudiants qui pourront venir. Dites-moi, pensez-vous que vous allez faire ce que vous pouvez pour venir?
Oui, nous ferons ce que nous pouvons.
Irène lit tout ce qu'elle veut. Est-ce qu'elle lit toujours ce qu'elle veut?
Pas toujours.
Est-ce que Marie lit n'importe quoi?
Non, elle lit ce qu'elle veut lire.
Les professeurs de grec ne donnent pas cours à n'importe quels étudiants. A qui donnent-ils des cours?
A ceux qui apprennent le grec.
Est-ce qu'on peut apprendre le grec dans n'importe quelle université?
Non, seulement dans celles qui ont une section de grec.
Seul le professeur peut ouvrir la porte?
Non, n'importe qui peut le faire.
Qu'est-ce que seul le professeur peut faire?
Nous apprendre le grec.
N'importe quel professeur peut vous apprendre le grec?
Non, il faut qu'il soit professeur de grec.

dix-septième leçon

Qu'est-ce que Marie demande à Costas quand elle veut savoir si quelqu'un est allé à son bureau?
Elle lui demande : "Costas, est-ce quelqu'un est venu à ton bureau?"
Et qu'est-ce que Costas répond quand quelqu'un est allé à son bureau?
Il répond : "Quelqu'un est venu."
Est-ce qu'il lui dit la même chose quand personne n'y est allé?
Non, alors il lui dit : "Personne n'est venu."
Aucun enfant et aucun instituteur à l'école d'André ne parle le chinois. Est-ce que quelqu'un parle le chinois à l'école d'Irène?
Non, personne ne parle le chinois à son école.
Comment le savez-vous?
Nous savons qu'André et Irène vont à la même école.
Costas demande à Marie où est André. Marie ne sait pas exactement, mais elle pense qu'il joue avec une camarade de classe. Qu'est-ce qu'elle répond à Costas?
Elle lui répond : "Il doit jouer avec une de ses camarades de classe."
Quand elle est certaine qu'André joue avec une camarade de classe, qu'est-ce qu'elle répond à Costas?
Alors elle lui répond : "Il joue avec une camarade de classe."
Qu'est-ce qu'André demande à Irène quand il veut apprendre si elle a quelque chose dans son sac?
Il lui demande : "Irène, as-tu quelque chose dans ton sac?"
Et qu'est-ce qu'Irène répond quand elle a quelque chose dans son sac?
Elle répond : "J'ai quelque chose."
Elle lui dit la même chose quand elle n'a rien?

Non, dans ce cas elle lui dit : "Je n'ai rien."
Qu'est-ce qu'Irène demande à Marie quand elle veut apprendre si André est allé quelque part?
Elle lui demande : "Maman, est-ce qu'André est allé quelque part?"
Et que répond Marie quand André est allé quelque part?
Elle lui répond : "Oui, il est allé quelque part et il reviendra."
Est-ce qu'elle lui dit la même chose quand André n'est allé nulle part?
Non, dans ce cas elle lui dit : "Il n'est allé nulle part."
Qu'est-ce qu'André demande à Costas quand il veut apprendre s'il est jamais allé en Chine?
Il lui demande : "Papa, est-tu jamais allé en Chine?"
Et que répond Costas s'il est allé en Chine?
Il lui répond : "Oui, j'y suis allé une fois."
Il lui dit la même chose s'il n'y est jamais allé?
Non, dans ce cas il lui dit : "Je n'y suis jamais allé."
Est-ce qu'on est toujours d'accord dans une discussion?
Non, il se peut qu'on ne soit pas d'accord.
Et que se passe-t-il souvent lorsqu'on n'est pas d'accord?
On se met en colère.
Quand est-ce qu'on ne se met pas en colère alors qu'on n'est pas d'accord?
Quand on se montre patient.
Quand André promet à ses camarades de classe de les aider à faire leurs devoirs, dit-il la vérité?
Non, il ment.
Comment le savez-vous?
Nous savons qu'André est parmi les plus mauvais élèves de son école.
Il est clair comme de l'eau de roche qu'André aime de temps en temps faire marcher ses camarades de classe ! Mais, ma foi, parfois c'est à faire rire les pierres ! Est-ce qu'André dit de pareils mensonges tous les jours?
Non, de temps en temps.
André dit de tels mensonges à tout le monde?
Non, seulement à ceux qu'il prend pour des idiots.
Costas a trois bouteilles de vin et veut les donner à trois de ses amis (une à chacun).
Combien de bouteilles donnera-t-il à chacun?
Il donnera une bouteille à chacun.
Et si ce sont leurs femmes qui viennent les chercher, que fera-t-il?
Il en donnera une à chacune.
Chacun des trois amis de Costas a une bouteille de vin. Seuls les amis de Costas ont du vin?
Non, tout le monde a des bouteilles de vin.
Combien de bouteilles a chaque ami de Costas?
Une bouteille.
Est-ce que chaque ami de Costas a une bouteille?
Oui.

dix-huitième leçon

Convient-il de parler en mangeant?
Non, cela ne convient pas.
Aussi que dit Marie à André?
Elle lui dit de ne pas parler en mangeant.
Que se passe-t-il en mangeant?
En mangeant c'est l'appétit qui vient !
Est-ce qu'il convient de manger en parlant?

Non, il ne convient pas non plus de manger en parlant.
Comment est-ce que les enfants apprennent le plus facilement?
En jouant.
Et vous, apprenez-vous le grec en jouant?
Non, nous l'apprenons en étudiant.
Quand quelqu'un a fermé la porte, est-elle ouverte?
Non, elle est fermée.
Quand est-ce qu'Irène est enfermée dans sa chambre?
Quand la porte de sa chambre est fermée.
Quand est-ce qu'une lettre est ouverte?
Quand quelqu'un l'a ouverte.
Quand est-ce qu'on ne peut pas ouvrir une lettre?
Quand elle est bien fermée.
Aimez-vous les petits exercices à la fin de chaque leçon?
Oui, nous les aimons beaucoup.
Où est-ce que les enfants s'assoient à l'école maternelle?
Il s'asseoient sur de toutes petites chaises.
Marie a dit hier à André : "De grâce, André! Je ne peux plus te répéter la même chose tous les jours! Tu es maintenant un jeune homme! Quand est-ce que tu apprendras, enfin, à faire attention?" Qu'est-ce qu'André avait fait?
Il avait sali la nappe.
Costas alors a dit : "Qu'est-ce qui se passe?" Pourquoi?
Parce qu'il ne faisait pas attention.
Pourquoi ne faisait-il pas attention?
Parce qu'il regardait le football à la télévision.
Irène, qui a de bonnes notes, veut être la meilleure élève de son école. Elle a dit ça à Costas. C'est-à-dire, que lui a-t-elle dit?
Elle lui a dit : "Papa, je veux être la meilleure élève de mon école".
André a une collection de timbres. Il a plusieurs de ces timbres en double, c'est-à-dire deux fois, ou même en triple. Que fait-il avec ces timbres?
Il les échange contre d'autres qu'il n'a pas.
André a deux fois plus de timbres en double que ses camarades de classe. Est-ce qu'il peut donc les échanger facilement?
Oui, il les échange facilement, car ses camarades de classe n'ont pas tant de timbres en double.
André a environ une dizaine de timbres (en double). Sait-on combien il en a exactement?
Non, il en a environ dix.
S'il avait une dizaine de timbres (en double), combien de timbres aurait-il?
Exactement dix.
Quelle est la religion de la plupart des Grecs?
La plupart des Grecs sont chrétiens orthodoxes.
Les Serbes aussi sont orthodoxes. Est-ce que les Croates aussi sont orthodoxes?
Non, les Croates sont catholiques, comme la plupart des Français.
Et où est-ce qu'il y a beaucoup de protestants?
En Allemagne.
A part la (religion) chrétienne, quelles autres grandes religions connaissez-vous?
La (religion) musulmane et la (religion) juive.
Y a-t-il beaucoup de musulmans et de juifs en Grèce?
Non, il y en a peu.
Où vont les âmes des justes quand ils meurent et où vont les âmes des méchants?
Les âmes des bons vont au paradis et celles des méchants en enfer.
Est-ce qu'on passe de bons moments en enfer?
Non, ce n'est pas du tout agréable.
Est-ce qu'André croit à ça?
Non!
Et ceux qui ont des âmes très bonnes, que deviennent-ils?
Ils deviennent des saints!
Est-ce qu'André et Irène sont des enfants ("frères") qui s'aiment?

Oui.
Marie dit à Costas qu'il faut qu'il soit habillé à huit heures. Comment est Costas à huit heures?
Il est habillé.
Quand André et Irène jouent à cache-cache, pourquoi Irène ne trouve-t-elle pas André?
Parce qu'il est bien caché.
Costas et Marie sont mariés. Quand se sont-ils mariés?
Il y a dix ans.
Comment s'appelle l'art qui sert certaines idées?
Engagé.
Marie dit-elle quelque chose à ses enfants en parlant à Costas?
Non, elle leur dit quelque chose en leur parlant.
Est-ce qu'on apprend les nouvelles en voyant les journaux?
Non, on les apprend en les lisant.

dix-neuvième leçon

Quand est-ce que Costas parle bas?
Quand les enfants dorment.
Et que dit Costas après avoir payé l'addition au restaurant?
Il dit : "On y va, sans se presser (doucement)?"
Costas et Marie vont de temps en temps au restaurant. Vont-ils souvent au restaurant?
Non, de temps en temps seulement.
Hier soir, Costas n'avait pas tout à fait fini de manger quand quelqu'un a frappé à la porte. Est-ce qu'on a frappé à la porte juste après que Costas eut ("a") mangé?
Non, on y a frappé juste avant qu'il termine son repas.
Il se passe toujours quelque chose pendant que Costas mange. Que s'est-il passé hier?
Quelqu'un a frappé à la porte.
Quand a-t-il frappé?
Pendant que Costas terminait son repas.
C'était un ami qui vend sa maison de campagne. C'est une maison près de la mer. Il a dit à Costas : "Voilà, j'ai une maison à la campagne et elle est comme ça. Est-ce que ça t'intéresse?" Costas a aussi une maison de campagne. Est-il content de sa maison de campagne?
Comme ci, comme ça.
Oui, il n'en est pas très content, car cette maison est loin de la mer. Est-il donc intéressé à acheter la maison de son ami?
Probablement oui.
De toute façon il avait en vue d'acheter à un moment donné une nouvelle maison de campagne. Mais est-il certain que la maison est comme son ami le lui dit?
On ne peut jamais être certain.
Qu'est-ce qu'il faut avoir fait quand on achète une maison?
Il faut l'avoir vue auparavant.
Bon! Quand est-ce qu'on voit mieux une maison, le jour ou la nuit?
On voit bien une maison aussi bien le jour que la nuit, mais ce n'est que le jour qu'on voit quelle vue elle a.
Exactement ! Lorsqu'une maison de campagne a une belle vue, coûte-t-elle peu cher?
Non, elle coûte cher.
Plus exactement, elle coûte plus cher qu'une maison sans vue ! N'est-ce pas?
Oui.
Très bien ! Est-ce que Costas achètera la maison de son ami coûte que coûte?
Nous ne savons pas. Il faut d'abord qu'il la voie et qu'elle ne soit pas très chère.
C'est ce que Marie a dit à Costas quand il est allé voir la maison. Elle lui a dit : "Prends garde ! Il se peut que la maison ne soit pas bien!" Qu'est-ce que Costas lui a dit alors?
Il lui a dit : "Touchons du bois !"

TRADUCTION DES DIALOGUES

Savons-nous où se trouve la maison de l'ami de Costas?
Pas avec précision ; elle est quelque part en Grèce.
Est-elle au même endroit que la maison de Costas?
Non, elle est ailleurs, car la maison de Costas est loin de la mer, alors que la maison de son ami est près de la mer.
Où achète-t-on une maison de campagne?
Là où l'on aime : soit à la montagne, soit près de la mer.
Savons-nous quand Costas a acheté sa maison?
Non, il l'a achetée à un moment (donné), il y a quelques années.
Quand est-ce qu'on achète une maison?
Quand on a les moyens.
Est-ce que dans le passé beaucoup de gens achetaient des maisons de campagne?
Non, parce qu'ils n'avaient pas les moyens.
Costas l'avait payée un peu cher cette maison. Pourquoi?
Parce que, quand il l'a achetée, les maisons de campagne coûtaient cher, c'était un luxe.
Est-ce qu'en Grèce on parle comme en France?
Non, on parle autrement.
Pourquoi?
Parce qu'ils sont Grecs!
Pourquoi la plupart des pays ont-ils une armée?
Pour combattre leurs ennemis.
Avec quoi Costas va-t-il payer quand il achètera sa nouvelle maison de campagne?
Probablement avec un chèque.
Quel est le plus grand problème de l'économie en Europe?
Le chômage.
Savez-vous quel est le pays de l'Union Européenne avec la plus grande inflation?
Oui : la Grèce.
La Grèce a un taux d'inflation de dix pour cent. Dites-moi, qui regarde les publicités?
Les consommateurs.
Quand est-ce qu'un Etat a un régime démocratique?
Quand il y a des élections et une constitution.
Pour qui les citoyens votent-ils?
Pour le parti qui leur plaît.
Quel parti forme-t-il un gouvernement?
Le parti qui a obtenu la majorité.
Et le deuxième parti, qu'est-il?
C'est l'opposition.
Ceux qui commettent des meurtres ou font du trafic de drogues, où vont-ils?
En prison.
Qui les envoie en prison?
Le juge, quand ils sont coupables.
Et où est-ce que le juge envoie les innocents?
Chez eux.
Où les procès ont-ils lieu?
Dans les tribunaux.

vingtième leçon

Est-ce qu'Athènes est un village?
Non, c'est une ville. C'est la capitale de la Grèce.
Est-ce qu'on rencontre des vaches et des chevaux sur les avenues des villes?
Non, on rencontre ce genre d'animaux dans les prairies.
Les chiens poursuivent les chats. Est-ce que les chats restent là?
Non, ils chassent les souris, car ils se nourrissent de souris.

Les coqs se marient avec plusieurs poules. Est-ce que les poules font ensuite des poulets?
Non, elles font des œufs et c'est des œufs que sortent les poulets.
Est-ce qu'on rencontre des poulets dans les villes?
Non, on y rencontre des pigeons.
Qu'est-ce que nous donnent les vignes?
Elles nous donnent des raisins.
Et que fait-on à partir des raisins?
On fait du vin.
Est-ce que les raisins nous donnent aussi de la farine?
Non, la farine est faite à partir du blé.
Est-ce que Marie a du blé dans son jardin?
Non, le blé se trouve dans les champs.
Quel genre de plantes a Marie dans son jardin?
Elle a des géraniums et des roses.
Quand est-ce qu'elle les arrose en été?
Elle les arrose le soir.
Est-ce qu'on arrose aussi les marguerites et les coquelicots?
Non, ils grandissent tout seuls.
Les pins, les sapins et les cyprès sont-ils des buissons?
Non, ce sont des arbres.
Et où se trouvent d'habitude les arbres?
Dans les forêts.
Quel genre d'animaux rencontre-t-on parfois dans les forêts?
On y rencontre des serpents et des loups.
Où se trouvent les racines des arbres?
Dans la terre.
Qu'est-ce qu'on entend parfois dans la forêt?
On entend les rossignols.
Comment les oiseaux donnent-ils à manger à leurs petits?
Ils leurs donnent à manger avec le bec.
Et où leurs petits se trouvent-ils?
Dans leur nid.
Quels fruits sont-ils produits en Grèce en été et lesquels en hiver?
En été sont produits des pêches, des figues, des melons et en hiver des pommes, des poires, des oranges.
Quand les fraises et les abricots sont-ils mûrs (sortent)?
Au printemps.
Quels arbres rencontre-t-on très souvent en Grèce et dans toute l'Europe du Sud?
Les oliviers.
Les choux, les haricots et les courgettes sont-ils des fruits?
Non, ce sont des légumes.
Où peut-on produire de tels légumes ou même des fruits quand ce n'est pas leur saison?
On peut les produire dans les serres.
Où utilise-t-on d'habitude les citrons?
Dans les plats et dans les gâteaux.
Quel genre d'animaux trouve-t-on parfois dans un jardin?
On peut y trouver des fourmis, des tortues, quelquefois aussi des grenouilles.
Et qui aime beaucoup les roses et les géraniums de Marie?
Les abeilles et les papillons.
Pas les mouches et les moustiques?
Non, les mouches aiment la nourriture et les moustiques le sang!
Ses roses plaisent-elles à Marie?
Oui, beaucoup.
Où est-ce que les acteurs jouent au théâtre?
Sur la scène.
Et où voit-on les œuvres des peintres?
Dans les expositions.
Quand est-ce qu'on habite dans un hôtel?

Quand on voyage.
La Grèce a produit l'année dernière beaucoup d'oranges. Qu'est-ce qu'elle devait faire?
Elle devait les exporter.
Pourquoi devait-elle les exporter?
Afin d'importer des voitures et des télévisions!
Elle les a donc exportées. A-t-elle fait bien de les exporter?
Elle a fait très bien parce que ce sont de très bonnes oranges!
C'est-à-dire, vous êtes contents qu'elle les ait exportées! Puisque de toute façon vous mangez des oranges, essayez au moins de manger des oranges grecques! Vous aimez les oranges?
Oui, ce sont nos meilleurs fruits!
Dites-moi, qu'est-ce que Mikis Theodorakis a fait l'année dernière quand il a composé un nouvel oratorio?
Il l'a joué dans un concert.
Quand est-ce qu'on remplace un objet?
Quand il est vieux.
Les tables de notre classe sont vieilles. Que proposez-vous qu'on fasse?
Je propose qu'on les remplace.
Est-ce que toutes les choses se remplacent facilement?
Non, il y en a qui sont irremplaçables.
Que se passera-t-il dans quelques semaines?
L'année se terminera et nous irons en vacances.
Que s'est-il passé à six heures?
Le cours a commencé.
L'Allemagne et les autres pays riches de l'Europe contribuent toujours au développement économique de la Grèce. Qu'ont-ils fait l'année dernière?
L'année dernière (aussi) ils ont encore contribué à son développement économique.
Oui, ils y ont encore contribué, car jusqu'à l'année dernière ils y contribuaient également chaque année. Dites-moi, quand est-ce qu'un concert peut être remis en été?
Quand il pleut, les musiciens peuvent remettre le concert.
Qu'est-ce que tout le monde dit à chaque musicien?
On lui dit : "Remets le concert".
Athènes a de nouveaux bus depuis l'année dernière. Un nouveau bus est-il meilleur qu'un vieux?
Oui, les nouveaux bus ont l'air d'être meilleurs.
Quel est le travail des facteurs?
De nous porter les lettres.
Comment transportent-ils les lettres quand il y en a beaucoup?
En camions.
Où est-ce que les piétons marchent dans les villes?
Sur les trottoirs et les voies piétonnes.
Où en Grèce l'environnement est-il le plus détruit?
A Athènes.
Et où rencontre-t-on une plus grande foule d'hommes, sur les avenues d'Athènes ou de Paris?
Sur les avenues d'Athènes.
Pourquoi est-ce que la police garde les banques?
Parce que dans les banques il y a beaucoup d'argent!
Est-ce que la Grèce et la France participeront aux prochains Jeux Olympiques?
Oui, car elles y participent à chaque fois.
Et après les jeux, où vont les équipes?
Elles retournent dans leurs pays.
Est-ce que les Jeux Olympiques constituent un événement sportif important?
Oui, c'est l'événement sportif le plus important.

dernière leçon

Si Costas se couche tard ce soir, que se passera-t-il demain?
Il se lèvera tard.
Hier Costas a peu travaillé. Que se serait-il passé s'il avait beaucoup travaillé?
S'il avait beaucoup travaillé il se serait fatigué.
Et que lui arriverait-il s'il travaillait beaucoup tous les jours?
S'il travaillait beaucoup tous les jours il se fatiguerait.
Si Marie veut qu'André lise les journaux de Costas, que lui dit-elle?
Elle lui dit : "Lis-les".
Et si elle veut que ses deux enfants les lisent, que leur dit-elle?
Elle leur dit : "Lisez-les".
Et si elle veut qu'ils les lisent tous les jours?
Alors elle leur dit : "Lisez-les tous les jours".
Qu'est-ce que Costas et Marie disent à André quand ils veulent qu'il leur parle?
Ils lui disent : "Parle-nous".
Et que lui disent-ils chaque matin une fois qu'il s'est réveillé?
Ils lui disent : "Lève-toi, lave-toi et habille-toi".
Et s'ils ne veulent pas qu'il se lève?
Alors ils lui disent : "Ne te lève pas".
Qui vend des poissons et des fruits?
Ce sont les poissonniers qui vendent des poissons et les marchands de fruits et légumes qui vendent des fruits.
Dans quels endroits y a-t-il beaucoup de sable?
Dans les déserts.
Comment sont les avenues de Paris?
Elles sont larges.
Que sont les Révolutions française et russe?
Ce sont des événements du passé.
Costas est plus grand qu'André. C'est-à-dire, qu'est-il?
Il est plus grand que lui.
Quels élèves (garçons et filles) n'étudient pas leurs leçons?
Les paresseux et les paresseuses.
Quels Français ont "de" dans leur nom?
Les nobles.
Est-ce que les avenues sont plus étroites que les rues?
D'habitude elles sont plus larges.
Quelle langue est plus simple : le grec ou l'anglais?
L'anglais est plus simple que le grec.
Que faisait chaque matin Costas l'année dernière, une fois qu'il s'était réveillé?
Il se levait, se lavait et s'habillait.
Quand vous étiez en Grèce, que faisaient les gens l'après-midi?
Ils dormaient.
Que font les personnes qui s'aiment?
Ils se tiennent par la main.
Qu'est-ce que Costas a fait hier matin, une fois qu'il s'est réveillé?
Il s'est levé, s'est lavé et s'est habillé.
Qu'est-ce que Marie demande à Costas quand il se réveille après la sieste?
Elle lui demande : "Tu t'es reposé, mon chéri?"
Qu'est-ce que Costas et Marie ont fait il y a dix ans?
Ils se sont mariés.
A quelle heure pensez-vous que Costas s'est couché hier?
Il doit s'être couché à minuit.
Et à quelle heure comptez-vous vous coucher ce soir?
Nous comptons nous coucher à onze heures et demie.

TRADUCTION DES DIALOGUES

Que fera Costas demain matin une fois qu'il se sera réveillé?
Il se lèvera, se lavera et s'habillera.
Fera-t-il la même chose tous les jours?
Oui, tous les jours, une fois qu'il se sera réveillé, il se lèvera, se lavera et s'habillera.
Que faut-il faire quand on est fatigué?
Il faut dormir pour se reposer.
Que dit Irène à André quand il salit la nappe?
Elle lui dit : "Ce n'est pas grave."
Que pense André quand il salit la nappe?
Il pense : "On s'en fiche !"
Qu'est-ce que Costas a déjà fait quand il prend son petit-déjeuner?
Il s'est levé, s'est lavé, s'est rasé et s'est habillé.
Les enfants de Marie ont de la fièvre. Quand Marie leur achètera-t-elle des médicaments?
Quand ils auront été examinés par un médecin.
Est-ce que le chinois est une langue difficile?
Oui, il est très / extrêmement difficile!
Nous parlons souvent dans le cours de Thessalonique. Quelle ville est Thessalonique?
C'est la ville dont nous parlons souvent dans le cours.
Est-ce que seuls les professeurs peuvent ouvrir la porte?
Non, n'importe qui peut faire ça.
Nous parlons d'un professeur qui n'est pas là. Qui n'est pas là?
Le professeur dont nous parlons.
Marie croit qu'Irène a quelque chose dans son sac. Que lui demande-t-elle?
Elle lui demande : "Irène, as-tu quelque chose dans ton sac?"
Costas croit qu'André est allé quelque part à midi. Que lui demande-t-il?
Il lui demande : "André, es-tu allé quelque part à midi?"
Combien de camarades de classe d'André pensent qu'il est un bon élève?
Aucun.
Une lettre qui a été ouverte, est-elle fermée?
Non, elle est ouverte.
L'école d'André est près de chez lui. Comment donc va-t-il à son école chaque matin?
Il y va à pied (en marchant).
Est-ce qu'on apprend les nouvelles en voyant les journaux?
Non, on les apprend en les lisant.
Qu'est ce qui coûte plus cher, une maison avec une vue ou une maison sans vue?
Une maison avec vue coûte plus cher.
D'où voit-on plus loin, de la montagne ou de la plaine?
On voit plus loin de la montagne.
Qu'est-ce qu'il faut faire avec un marqueur qui n'écrit plus?
Il faut le remplacer par un neuf.
Qu'est-ce qu'il faut faire à chaque fois qu'un marqueur s'abîme?
Il faut le remplacer (à chaque fois).
Les consommateurs veulent toujours davantage de produits. Qu'est-ce que les usines doivent faire?
Elles doivent produire toujours davantage de produits.
Et si les produits qui sont produits dans un pays ne suffisent pas, que faut-il faire?
Il faut en importer encore plus.
Que ferais-je si je voulais votre livre?
Si tu voulais notre livre tu nous le demanderais.
Et que feriez-vous alors?
Si tu nous demandais notre livre nous te le donnerions.
Vous me le donneriez si je vous le demandais. Quand me le donnerez-vous?
Nous te le donnerons si tu nous le demandes.
Me le donnerez-vous chaque jour?
Oui, si tu nous le demandes chaque jour.
Que fait-on tous les matins après s'être réveillé?
On se lève, on se lave et on s'habille.
En quelle langue est-ce que nous communiquons, nous les Grecs?

Vous communiquez en grec.
Que faisaient autrefois les personnes qui s'aimaient?
Elles se tenaient par la main.
Quand sait-on une langue étrangère?
Quand on l'a apprise.
Que dira-t-on si on voit de l'eau dans la rue?
On dira : "Il a peut-être plu ici".
Qu'est-ce que Costas demande à ses enfants quand il rentre chez lui après le travail?
Il leur demande s'ils ont mangé.
Et que répondent-ils d'habitude?
D'habitude ils répondent : "Nous avons mangé".
A quelle heure avez-vous pris votre déjeuner?
Nous avons déjeuné à une heure.
C'est-à-dire que vous aviez mangé à midi et demie?
Non, nous n'avions pas mangé.
Le soir, est-ce que vous mangerez à dix heures?
Non, à dix heures nous aurons mangé.
Quand on frappe à la porte d'un ami et qu'il ne nous répond pas, qu'est-ce qu'on pense?
On pense qu'il doit être parti.
C'est ce qui est arrivé hier à Costas. Qu'a-t-il pensé?
Il a pensé que son ami devait être parti.

TRADUCTION DES DIALOGUES

CORRIGÉ DES EXERCICES ET DES THÈMES

Thème de la leçon d'introduction

Οι συγγραφείς κάθονται όταν γράφουν. Οι γραμματείς είναι φίλες των συγγραφέων και μένουν όρθιες μέχρι να γράψουν οι συγγραφείς. Μόνο όταν οι συγγραφείς σηκώνονται κάθονται οι γραμματείς. Από αύριο θα γράφουν το όνομά τους στο πάνω μέρος του χαρτιού. Αύριο θα το γράψουν με μεγάλα γράμματα. Πρέπει πάντα κανείς να γράφει το όνομά του όταν θέλει να γράψει ένα γράμμα. Κι αυτές πρέπει να το γράψουν.

Exercice de la première leçon

Αν ήθελα **να βλέπω** τηλεόραση κάθε μέρα, θα την άνοιγα κάθε πρωί. Αν **θελήσω** σε λίγο να δω τηλεόραση, θα την **ανοίξω**. Αν **μιλήσω** τώρα, θα με ακούσετε. Αν **μιλούσατε** κάθε μέρα, θα σας άκουγα.

Exercice de la deuxième leçon

Όταν οι φίλοι **συναντιούνται, αρνούνται να μιλήσουν** στα αγγλικά, γιατί **συνεννοούνται** πολύ καλά στα ελληνικά. Κι εσείς όταν **συναντιέστε συνεννοείστε** στα ελληνικά; Όχι, εμείς **αρνούμαστε να χρησιμοποιήσουμε** τα ελληνικά.

Exercice de la troisième leçon

Η φοιτήτρια **διάβασε** πέρυσι ένα μυθιστόρημα. Όταν ο καθηγητής τη ρώτησε : "**Έχεις διαβάσει** αυτό το μυθιστόρημα;", απάντησε : "Ναι, το **διάβασα** πέρυσι." Δεν **έχω πάει** ποτέ στην Αγγλία, αλλά **πήγα** την περασμένη εβδομάδα στην Ιρλανδία.

Exercice de la quatrième leçon

Του Ανδρέα του αρέσει **να συμμετέχει** στο μάθημα. Και αύριο **θα συμμετάσχει** με πολλές ερωτήσεις. Χθες δεν **απάντησε** σωστά στις ερωτήσεις, γιατί δεν τις **είχε ακούσει** καλά. Ο Κώστας **πήγε** χθες **να βρει** ένα φίλο του, αλλά εκείνος **είχε φύγει**.

Exercice de la cinquième leçon

Αύριο ο Ανδρέας **θα απαντήσει** σωστά στις ερωτήσεις αν **έχει διαβάσει**. Χθες δεν **απάντησε** σωστά. Αν **είχε διαβάσει θα είχε απαντήσει** σωστά. **Θα μπορούσα να μιλήσω** με τον Κώστα, παρακαλώ; Μέχρι αύριο, η Ειρήνη **θα έχει διαβάσει** αυτό το βιβλίο.

Thème de la première unité

Αν οι εργάτες ήταν πλούσιοι, θα αγόραζαν καινούργια αυτοκίνητα και δε θα πείναγαν ποτέ. Αν πεινάσουν αύριο το πρωί, τι θα φάνε; Δε θα φάνε τίποτα και θα πεινάνε όλη μέρα.

Αυτός ο καθηγητής κάνει τα πάντα για να μας μάθει ελληνικά. Του αρέσει να κινείται μέσα στην τάξη και τα χέρια του κουνιούνται από τη μιάμισυ μέχρι το τέλος του μαθήματος. Πριν μια εβδομάδα είχε πει στους φοιτητές του δεύτερου έτους να διαβάσουν ένα βιβλίο, εκείνοι όμως δεν το διάβασαν, γιατί το είχαν διαβάσει πέρυσι. Και ο καθηγητής το έχει διαβάσει. Το διάβασε στην αρχή της χρονιάς. Αύριο, θα μιλήσει γι' αυτό το βιβλίο από τις έξι ως τις επτάμισυ (δηλαδή μιάμιση ώρα). Θα ξαναμιλήσει για το ίδιο βιβλίο στις οκτώ του μηνός, στις εννιάμισυ το πρωί, στους φοιτητές του πρώτου έτους που θα το έχουν διαβάσει.

Κάθε εβδομάδα, μισή ώρα μετά το μάθημα, ένας άλλος καθηγητής τον ψάχνει. Μπαίνει στην αίθουσα και σκέφτεται : "Θα έχει φύγει. Αν δεν είχε φύγει θα του μιλούσα". Νομίζει πως ο καθηγητής μας έφυγε δέκα λεπτά πριν το τέλος του μαθήματος. Ο καθηγητής μας όμως δεν έχει φύγει. Είναι στη διπλανή αίθουσα.

Exercice de la sixième leçon

Πέρυσι **σηκωνόμασταν** αργά. Οι φίλοι **βλέπονταν** συχνά και **αγαπιούνταν**. Και συ **βλεπόσουν** συχνά με τους φίλους σου; Δεν **ερχόταν** κανείς πέρυσι στο μάθημα. Ούτε αυτά τα παιδιά **έρχονταν**.

Exercice de la septième leçon

Οι φοιτητές **γράφτηκαν** στο Πανεπιστήμιο, αφού **σηκώθηκαν** νωρίς. Χθες **κλείστηκαν** μέσα στην αίθουσα. Γιατί **χαθήκαμε** ξανά; Πότε **παντρεύτηκε** η Μαρία;

Exercice de la huitième leçon

Ο Κώστας πρέπει **να κοιμάται** νωρίς. Κι εμείς θα **κοιμηθούμε** νωρίς σήμερα, γιατί αύριο ο Ανδρέας κι η Ειρήνη **θα γραφτούν** στο σχολείο. Από αύριο οι ξένοι θα **συνεννοούνται** στα ελληνικά. Εσείς πότε θα μπορέσετε **να παντρευτείτε**;

Exercice de la neuvième leçon

Τώρα η Ειρήνη δε βλέπει τον Ανδρέα γιατί **έχει κρυφτεί**. Ο Ανδρέας **κρύφτηκε** πριν από λίγο. Εσείς πέρυσι **είχατε θυμηθεί να διαβάσετε** αυτό το βιβλίο όταν σας ρώτησε ο καθηγητής : "**Διαβάσατε** αυτό το βιβλίο το καλοκαίρι;"

Exercice de la dixième leçon

Αν απόψε η φοιτήτρια κι εγώ **κοιμηθούμε** αργά, αύριο **θα σηκωθούμε** αργά. Αν χθες ο Ανδρέας κι η Ειρήνη **είχαν θυμηθεί να διαβάσουν** τα μαθήματά τους, **θα ξεκουράζονταν** σήμερα. Ο καθηγητής και συ **θα κουραστείτε** αύριο αν **εργαστείτε** πολύ.

Thème de la deuxième unité

Ο Ανδρέας αρνήθηκε να εξεταστεί από γιατρό. Ήθελε να ξυρίζεται κάθε πρωί σα μεγάλος και να παντρευτεί μια συμμαθήτριά του. "Βαρέθηκα να δανείζομαι κάθε μέρα το ποδήλατο της Ειρήνης", σκεφτόταν την ώρα που καθόταν μπροστά στην τηλεόραση· "θέλω να δανειστώ και το ποδήλατο της μαμάς"!

"Ας μην πλυθούμε σήμερα", σκέφτηκε η Ειρήνη όταν θυμήθηκε ότι έπρεπε να συναντηθεί με μια πολύ βρόμικη συμμαθήτριά της· "έχω συναντηθεί μαζί της πολλές φορές και δε θα πλένομαι κάθε φορά!"

"Αν αρνηθώ να συνεννοηθώ στα γαλλικά με τους φίλους του μπαμπά, ίσως δεχτεί να παντρευτώ (με) τη δασκάλα μου", είπε ο Ανδρέας όταν ξεκουράστηκε. Αλλά ο Ανδρέας δεν ξέρει κανέναν που να έχει παντρευτεί (με) τη δασκάλα του.

Την ώρα που ο Ανδρέας και η Ειρήνη κοιμόντουσαν, ο Κώστας και η Μαρία ντύνονταν. Όταν ντύθηκαν θυμήθηκαν πως δεν είχαν ξεκουραστεί. Ο Κώστας σκέφτηκε : "Λέω να μην ξανακοιμηθώ" και είπε στη Μαρία : "Νομίζεις πως τα παιδιά θα σηκωθούν νωρίς;"

Exercice de la onzième leçon

1.**Ρώτησέ τες.** 2.**Ρώτα τες** (κάθε μέρα). 3.**Μην τις ρωτάς.** 4.**Δείξ'τους τες.** 5. **Δείχνε τούς τες** (κάθε μέρα). 6.**Πλύσου.** 7.**Να πλένεσαι** (κάθε μέρα). 8.**Πλυθείτε.** 9.**Μην πλυθείτε.**

Exercice de la douzième leçon

Και οι δύο **παππούδες** του Ανδρέα παρακολουθούν **τις προόδους** του στα μαθήματα. Οι **στρουθοκάμηλοι** είναι πολύ **ωραίες** όταν βάζουν το κεφάλι στην **άμμο**. Οι **μεγάλες διάμετροι** των **προϊόντων** του **μέλλοντος** δείχνουν ότι και οι **λεωφόροι** θα είναι **μεγάλες**.

Exercice de la treizième leçon

Πάνω **στο** αυτοκίνητο του Κώστα είναι μια αλεπού και πάνω **από** την αλεπού πετάει ένα πουλί. Πίσω **από** το αυτοκίνητο είναι ο Ανδρέας και κάθεται κοντά **στον** Κώστα. Κάθε φορά που βγαίνει **από** το σπίτι περνάει **από** τον κήπο και πηγαίνει **στο** αυτοκίνητο.

Exercice de la quatorzième leçon

Ο Κώστας αγαπάει πολύ **πολλούς ευγενείς**. Δεν τον πειράζει που αυτοί είναι **γκρινιάρηδες**, γιατί είναι **ειλικρινείς**. Δεν υπάρχουν **πολλές διεθνείς** χερσόνησοι, αλλά **πολλοί ζηλιάρηδες** άντρες και **πολλές ζηλιάρες** γυναίκες. Δεν ξέρω ποια είναι η **ακριβής** πρόοδος του Ανδρέα στα μαθήματα.

Exercice de la quinzième leçon

Το σπίτι του φίλου του Κώστα στο Παρίσι έχει **περισσότερους** ορόφους από αυτό του Κώστα. Οι **καλύτεροι** μαθητές στην τάξη του Ανδρέα είναι κορίτσια. Τα αγγλικά δεν είναι **απλούστερα** από τα κινέζικα; Οι λεωφόροι του Παρισιού είναι **φαρδύτερες** από τους δρόμους του. Υπάρχει **ευγενέστερο** άθλημα από το ποδόσφαιρο; Η Μαρία έχει διαβάσει βιβλία των **μεγαλύτερων** συγγραφέων. Ο Ανδρέας είναι από τους **χειρότερους** μαθητές του σχολείου του.

Thème de la troisième unité

Είναι ακριβές ότι οι γκρινιάρηδες παντρεύονται ζηλιάρες γυναίκες. Αλλά είναι ακριβέστερο ότι και αυτοί είναι ζηλιάρηδες. Έτσι πίνουν πολλούς καφέδες πολλές φορές την ημέρα και ο ύπνος τους δεν είναι βαθύς. Η συμπεριφορά τους όμως είναι ειλικρινής και καλύτερη απ᾽ αυτήν πολλών ευγενών.

Στη Μαρία αρέσουν πολύ πολλοί συγγραφείς. Οι περισσότεροι απ᾽ αυτούς τους συγγραφείς είναι Έλληνες. Όταν ο Ανδρέας της παίρνει τα βιβλία της του λέει : "Δώσ᾽ τα μου". Ο Ανδρέας της τα δίνει και της λέει : "Διάβασέ τα". "Μη μιλάς όταν διαβάζει η μητέρα σου", λέει συχνά ο Κώστας στον Ανδρέα· "μίλα της όταν σου λέει να της μιλήσεις". Η Μαρία λέει συχνά στα παιδιά της : "Παίξτε, αλλά μετά πλυθείτε· και συ, Κώστα, ντύσου".

"Πείτε μου, οι βασιλιάδες και οι χασάπηδες είναι ευγενείς;", ρώτησε ο Κώστας τα παιδιά του στην είσοδο του θεάτρου. Το θέατρο είναι διεθνής τέχνη. Οι λεωφόροι του μέλλοντος θα είναι πλατιές και οι πρόοδοι των μαθητών μεγαλύτερες. Τα περισσότερα ενδιαφέροντα γεγονότα είναι γεγονότα του παρελθόντος.

Exercice de la seizième leçon

1.Οι γυναίκες των οποίων το σπίτι είναι στο Παρίσι δε μιλούν ελληνικά. 2.Οι άνθρωποι για τους οποίους μιλάμε δεν είναι εδώ. 3.Το αεροπλάνο με το οποίο

φεύγει ο φοιτητής είναι γαλλικό. 4.Η τάξη μέσα στην οποία κάνουμε μάθημα είναι μικρή. 5.Το νησί απ' το οποίο έρχομαι είναι ελληνικό.

Exercice de la dix-septième leçon

1.Μου είπε **κάτι** χθες αλλά δε θυμάμαι τι ακριβώς. 2.**Κάποιος** μου είπε ότι πρέπει να πάω **κάποια** μέρα στο Πανεπιστήμιο. 3.Αν έρθει **κανείς** πες του ότι **κάποιος** τον περιμένει. 4.Σου είπε ο Κώστας **τίποτα** για τον Ανδρέα; 5. **Κανένας** συμμαθητής του Ανδρέα δε ρωτάει αν είναι **κάποιος** στο σπίτι του. 6.Αν δεις **τίποτα**, πες το μου. 7.Δεν ξέρω **κανένα** που να κοιμάται το μεσημέρι.

Exercice de la dix-huitième leçon

1.πειράζοντας - πειραγμένος. 2.διαβάζοντας - διαβασμένος. 3.σταματώντας - σταματημένος. 4.δουλεύοντας - δουλεμένος. 5.παίρνοντας - παρμένος.

Exercice de la dix-neuvième leçon

1.διεθνώς. 2.πλατιά. 3.τεμπέλικα. 4.ανοιχτά. 5.χειρότερα. 6.βαθιά. 7.ευγενώς. 8.άριστα.

Exercice de la vingtième leçon

Ο Ανδρέας δεν μπορεί **να σταθεί** ήσυχος ούτε μια στιγμή. Θα **χαρεί** πολύ όταν **τραφεί** για πρώτη φορά με φράουλες κι εκείνη την ημέρα θα **αναβάλει** το παιχνίδι του. Κάθε φορά που θα **τρώει** φράουλες θα το **αναβάλλει** ο Ανδρέας. Κανείς δεν ξέρει τι θα **συμβεί** αύριο. Μπορεί μια χώρα **να εξαγάγει** περισσότερα προϊόντα απ' όσα **παράγει**;

Thème de la quatrième unité

΄Αλλοτε οι καθηγητές μιλούσαν σιγά και κάποτε, ένας φοιτητής που μόλις είχε μπει στην τάξη, δεν μπόρεσε να ακούσει ό,τι αλλιώς θα είχε ακούσει καλύτερα απ' τους άλλους. Ο καθηγητής είχε πει : "Ανάβαλλε κάθε μέρα αυτό που μπορείς να κάνεις σήμερα! Απόψε όμως μην αναβάλεις το μάθημα των ελληνικών!" Είχε αντικαταστήσει το διάλογο με τη γραμματική, για να μπορέσουν πολλοί φοιτητές να συμμετάσχουν στο μάθημα. Πρότεινε το μάθημα να αποτελέσει μια σημαντική ανάπτυξη του διαλόγου και εισήγαγε ασκήσεις αναβάλλοντας κάποιες συζητήσεις.

Αυτός ο καθηγητής, του οποίου το μάθημα τελειώνει αυτή την εβδομάδα, είναι ΄Ελληνας. ΄Οσοι παρακολουθούν το μάθημά του τον συμπαθούν. Ο οποιοσδήποτε μπορεί να κάνει μάθημα, ο καθένας όμως ξέρει πως ένα τέτοιο μάθημα βοηθάει να μάθει κανείς ελληνικά. Δεν ξέρει αν ήρθε κανείς σήμερα στο μάθημά

του, γιατί κάποιοι λένε ότι κανείς δε θέλει πια να παρακολουθήσει αυτό το μάθημα. Συνήθως καμιά δεκαριά φοιτητές, δηλαδή οι διπλάσιοι από πέρυσι, κουρασμένοι αλλά ευχαριστημένοι, παρακολουθούν το μάθημά του ακούγοντάς τον να μιλάει, απαντώντας όταν τους ρωτάει και διαβάζοντας τους διαλόγους του μαθήματος.

INDEX GRAMMATICAL

accord avec le terme le plus rapproché, *leçon 5*
adjectifs, *leçon 14*
adverbes, *leçon 19*
aoriste médio-passif, *leçon 7*
augment intérieur, *leçon 20*
conditionnel
    actif, *leçon 1*
    de politesse, *leçon 5*
    médio-passif, *leçon 10*
degrés de comparaison
    des adjectifs, *leçon 15*
    des adverbes, *leçon 19*
diminutifs, *leçon 18*
élision, *leçon 1, leçon 18*
féminins en -ος, *leçon 12*
futur médio-passif, *leçon 8*
futur antérieur
    actif, *leçon 5*
    médio-passif, *leçon 9*
gérondif, *leçon 18*
imparfait
    actif des verbes contractés, *leçon 1*
    médio-passif, *leçon 6*
imparisyllabiques, *leçon 12*
impératif, *leçon 11*
neutres en -ον et -ός, *leçon 12*
ordinaux, *leçon 10*
parfait
    actif, *leçon 3*
    médio-passif, *leçon 9*
participes, *leçon 18*
plus-que-parfait
    actif, *leçon 4*
    médio-passif, *leçon 9*
prépositions, *leçon 13*

présent médio-passif, *leçon 2*
pronoms
indéfinis, *leçon 17*
relatifs, *leçon 16*
prononciation des μπ - γκ - ντ dans des mots d'origine étrangère, *leçon 9*
propositions conditionnelles, *leçon 1, leçon 5*
subjonctif médio-passif, *leçon 8*
syntaxe des adjectifs, *leçon 20*
verbes irréguliers, *leçon 20*
vocatif, *leçon 3*

TABLEAUX DE MORPHOLOGIE

Ces tableaux sont complets ; ils reprennent aussi la grammaire abordée dans le premier volume.

Les substantifs étant déclinés avec leurs articles, il a paru superflu de donner la déclinaison de l'article défini.

Article indéfini

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nom.	ένας	μία / μια	ένα
acc.	ένα(ν)	μία / μια	ένα
gén.	ενός	μιας	ενός

1. DÉCLINAISON DES SUBSTANTIFS

La plupart des substantifs se répartissent dans les 4 déclinaisons principales suivantes :

Note sur le vocatif. Sauf *parfois* à la deuxième déclinaison, le vocatif est identique à l'accusatif au singulier, et au nominatif au pluriel.

1e déclinaison des masculins en -ας / -ης et des féminins -α / -η dont la caractéristique est le nominatif-accusatif pluriel en -ες.

Au singulier les masculins ont un ς au nominatif, alors que les féminins ont un ς au génitif.

Pas de déplacement d'accent en cours de déclinaison, sauf *éventuellement* au génitif pluriel.

MASCULINS

SINGULIER		
nom.	ο καθηγητής	ο πατέρας
voc.	καθηγητή	πατέρα
acc.	τον καθηγητή	τον πατέρα
gén.	του καθηγητή	του πατέρα
PLURIEL		
nom.	οι καθηγητές	οι πατέρες
voc.	καθηγητές	πατέρες
acc.	τους καθηγητές	τους πατέρες
gén.	των καθηγητών	των πατέρων

FEMININS

SINGULIER		
nom.	η φοιτήτρια	η μητέρα
voc.	φοιτήτρια	μητέρα
acc.	τη φοιτήτρια	τη μητέρα
gén.	της φοιτήτριας	της μητέρας
PLURIEL		
nom.	οι φοιτήτριες	οι μητέρες
voc.	φοιτήτριες	μητέρες
acc.	τις φοιτήτριες	τις μητέρες
gén.	των φοιτητριών	των μητέρων

1e déclinaison imparisyllabique

Quelques mots familiers en -άς, -ης, -ές, -ούς, -ά, -ού appartiennent à la première déclinaison imparisyllabique. Ils se reconnaissent souvent à leur vocalisme particulier (-ές, -ούς, -ού) et à leur accent sur la finale (masculins en -άς).

On les appelle imparisyllabiques parce qu'ils ont une syllabe de plus au pluriel (-δες). En dehors du δ qui vient s'insérer devant les terminaisons du pluriel, ils ne diffèrent en rien des noms de la première déclinaison.

MASCULINS

SINGULIER		
nom.	ο μπακάλης	ο καφές
voc.	μπακάλη	καφέ
acc.	τον μπακάλη	τον καφέ
gén.	του μπακάλη	του καφέ
PLURIEL		
nom.	οι μπακάληδες	οι καφέδες
voc.	μπακάληδες	καφέδες
acc.	τους μπακάληδες	τους καφέδες
gén.	των μπακάληδων	των καφέδων

FEMININS

SINGULIER		
nom.	η γιαγιά	η αλεπού
voc.	γιαγιά	αλεπού
acc.	τη γιαγιά	την αλεπού
gén.	της γιαγιάς	της αλεπούς
PLURIEL		
nom.	οι γιαγιάδες	οι αλεπούδες
voc.	γιαγιάδες	αλεπούδες
acc.	τις γιαγιάδες	τις αλεπούδες
gén.	των γιαγιάδων	των αλεπούδων

2e déclinaison des masculins en -ος et des neutres en -ο et -ι dont la caractéristique est le génitif singulier en -ου. Cette déclinaison comporte de fréquents déplacements d'accent en cours de déclinaison. Ces déplacements sont réguliers dans les neutres en -ι (descente sur la finale au génitif) et dépendent de l'ancienne "quantité" de la voyelle finale ailleurs.

MASCULINS

SINGULIER		PLURIEL
nom.	ο άνθρωπος	οι άνθρωποι
voc.	άνθρωπε	άνθρωποι
acc.	τον άνθρωπο	τους ανθρώπους
gén.	του ανθρώπου	των ανθρώπων

NEUTRES

SINGULIER		
nom.	το αυτοκίνητο	το τραπέζι
voc.	αυτοκίνητο	τραπέζι
acc.	το αυτοκίνητο	το τραπέζι
gén.	του αυτοκινήτου	του τραπεζιού
PLURIEL		
nom.	τα αυτοκίνητα	τα τραπέζια
voc.	αυτοκίνητα	τραπέζια
acc.	τα αυτοκίνητα	τα τραπέζια
gén.	των αυτοκινήτων	των τραπεζιών

3e déclinaison des neutres en -μα et en -ος. Elle se caractérise par un génitif singulier en -ος ou en -ους (anciennement issu de -**εος**). Les accents se déplacent régulièrement en cours de déclinaison en fonction de l'ancienne "quantité" de la voyelle finale et éventuellement d'anciennes contractions.

SINGULIER		
nom.	το μάθημα	το μέρος
voc.	μάθημα	μέρος
acc.	το μάθημα	το μέρος
gén.	του μαθήματος	του μέρους
PLURIEL		
nom.	τα μαθήματα	τα μέρη
voc.	μαθήματα	μέρη
acc.	τα μαθήματα	τα μέρη
gén.	των μαθημάτων	των μερών

4e déclinaison des masculins en -έας et des féminins en -ση, -ψη, -ξη —plus quelques autres comme πόλη. Elle se caractérise par un nominatif-accusatif pluriel en -εις. Le singulier suit la première déclinaison, c'est-à-dire qu'il présente la même différenciation en fonction du genre pour la finale -ς (voir plus haut). L'accent est fixe dans les masculins, alors qu'il remonte le plus possible pour les féminins.

MASCULINS

SINGULIER		PLURIEL
nom.	ο συγγραφέας	οι συγγραφείς
voc.	συγγραφέα	συγγραφείς
acc.	το συγγραφέα	τους συγγραφείς
gén.	του συγγραφέα	των συγγραφέων

FEMININS

SINGULIER		PLURIEL
nom.	η λέξη	οι λέξεις
voc.	λέξη	λέξεις
acc.	τη λέξη	τις λέξεις
gén.	της λέξης	των λέξεων

Déclinaisons spéciales

[Ce sont souvent des participes présents ou parfaits neutres du grec ancien substantivés]

SINGULIER		
nom.-acc.	το συμφέρον	το γεγονός
gén.	του συμφέροντος	του γεγονότος
PLURIEL		
nom.-acc.	τα συμφέροντα	τα γεγονότα
gén.	των συμφερόντων	των γεγονότων

2. NOMS DE NOMBRES

Jusqu'à deux cents (διακόσιοι, διακόσιες, διακόσια) la plupart des noms de nombres sont invariables. On décline cependant ένας, μια, ένα (voir l'article indéfini), τρεις, τρεις, τρία (génitif τριών), τέσσερις, τέσσερις, τέσσερα (génitif τεσσάρων).

3. DECLINAISON DES ADJECTIFS QUALIFICATIFS

a. adjectifs en -ος, -η/-α, -ο

La catégorie la plus courante est la suivante : masculin en -ος, féminin en -η ou en -α, neutre en -ο. Le féminin est en -α lorsque le -ος du masculin est précédé d'une voyelle.

—avec le féminin en -η

SINGULIER

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	ανοιχτός	ανοιχτή	ανοιχτό
vocatif	ανοιχτέ	ανοιχτή	ανοιχτό
accusatif	ανοιχτό	ανοιχτή	ανοιχτό
génitif	ανοιχτού	ανοιχτής	ανοιχτού

PLURIEL

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nom.-voc.	ανοιχτοί	ανοιχτές	ανοιχτά
accusatif	ανοιχτούς	ανοιχτές	ανοιχτά
génitif	ανοιχτών	ανοιχτών	ανοιχτών

—avec le féminin en -α

SINGULIER

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	όρθιος	όρθια	όρθιο
vocatif	όρθιε	όρθια	όρθιο
accusatif	όρθιο	όρθια	όρθιο
génitif	όρθιου	όρθιας	όρθιου

PLURIEL

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nom.-voc.	όρθιοι	όρθιες	όρθια
accusatif	όρθιους	όρθιες	όρθια
génitif	όρθιων	όρθιων	όρθιων

b. adjectifs en -ύς, -ιά, -ύ

SINGULIER

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	πλατύς	πλατιά	πλατύ
vocatif	—	πλατιά	πλατύ
accusatif	πλατύ	πλατιά	πλατύ
génitif	πλατύ/πλατέος	πλατιάς	πλατιού/πλατέος

PLURIEL

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nom.-voc.	πλατιοί	πλατιές	πλατιά
accusatif	πλατιούς	πλατιές	πλατιά
génitif	πλατιών	πλατιών	πλατιών

c. adjectifs en -ης, -α, -ικο

SINGULIER

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	ζηλιάρης	ζηλιάρα	ζηλιάρικο
vocatif	ζηλιάρη	ζηλιάρα	ζηλιάρικο
accusatif	ζηλιάρη	ζηλιάρα	ζηλιάρικο
génitif	ζηλιάρη	ζηλιάρας	ζηλιάρικου

PLURIEL

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nom.-voc.	ζηλιάρηδες	ζηλιάρες	ζηλιάρικα
accusatif	ζηλιάρηδες	ζηλιάρες	ζηλιάρικα
génitif	ζηλιάρηδων	—	ζηλιάρικων

d. adjectifs en -ης, -ης, -ες

	SINGULIER		
	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	διεθνής	διεθνής	διεθνές
vocatif	διεθνή	διεθνής	διεθνές
accusatif	διεθνή	διεθνή	διεθνές
génitif	διεθνούς	διεθνούς	διεθνούς

	PLURIEL		
	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nom.-voc.	διεθνείς	διεθνείς	διεθνή
accusatif	διεθνείς	διεθνείς	διεθνή
génitif	διεθνών	—	διεθνών

e. l'adjectif πολύς, πολλή, πολύ

	SINGULIER		
	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	πολύς	πολλή	πολύ
accusatif	πολύ	πολλή	πολύ
génitif	πολύ/πολλού	πολλής	πολλού

	PLURIEL		
	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
nominatif	πολλοί	πολλές	πολλά
accusatif	πολλούς	πολλές	πολλά
génitif	πολλών	πολλών	πολλών

4. DECLINAISON DES PRINCIPAUX PRONOMS-ADJECTIFS

La plupart des pronoms-adjectifs suivent la déclinaison des adjectifs qualificatifs. Par exemple, les pronoms personnels de la troisième personne, qui associés à l'article servent de démonstratif de proximité et d'éloignement :

αυτός, αυτή, αυτό,
εκείνος, εκείνη, εκείνο,

les indéfinis κάποιος, κάποια, κάποιο (quelqu'un [d'identifié]), et άλλος, άλλη, άλλο (autre),
l'adjectif ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο (le même),
l'interrogatif ποιος, ποια, ποιο (qui, lequel ?), sauf que le génitif en est souvent ποιανού, ποιανής, ποιανού au lieu de ποιού, ποιάς, ποιού,
l'interrogatif πόσοι, πόσες, πόσα (combien ?).

Le PRONOM PERSONNEL, *qui au génitif sert de possessif*, fait exception. Il existe sous la forme faible, la plus fréquente et la plus diversifiée, et sous une forme forte, pour marquer l'opposition ou l'insistance. A la troisième personne il se présente aux trois genres.

Première personne

SINGULIER

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εγώ	—
accusatif	εμένα	με
génitif	εμένα	μου

PLURIEL

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εμείς	—
accusatif	εμάς	μας
génitif	εμάς	μας

Deuxième personne

SINGULIER

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εσύ	—
accusatif	εσένα	σε
génitif	εσένα	σου

PLURIEL

	FORME FORTE	FORME FAIBLE
nominatif	εσείς	—
accusatif	εσάς	σας
génitif	εσάς	σας

Troisième personne - Formes faibles

[Les formes fortes sont identiques au démonstratif sans l'article. Lui = celui-ci, αυτός].

SINGULIER

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
accusatif	τον	τη(ν)	το
génitif	του	της	του

PLURIEL

	MASCULIN	FEMININ	NEUTRE
accusatif	τους	τις / τες	τα
génitif	τους	τους	τους

5. CONJUGAISON DES VERBES

En dehors des auxiliaires, on distingue deux grandes conjugaisons, celle des verbes **non contractés** où l'accent de la première personne du singulier du présent actif tombe **à gauche** de la dernière consonne (type

χάνω) et celle des verbes **contractés** où l'accent tombe **à droite** de cette consonne (type μιλάω).
Les verbes **"réduits"** sont des non contractés qui ont perdu leur dernière consonne au présent actif, où ils se comportent comme des contractés. Ailleurs, ils rejoignent la conjugaison non contractée.

A. Auxiliaires

Présent

είμαι, είσαι, είναι, είμαστε, είστε, είναι.
έχω, έχεις, έχει, έχουμε, έχετε, έχουν.

Imparfait

ήμουν, ήσουν, ήταν, ήμασταν, ήσαστε (ήσασταν), ήταν
είχα, είχες, είχε, είχαμε, είχατε, είχαν.

Conditionnel

θα ήμουν (je serais, j'aurais été), θα είχα (j'aurais, j'aurais eu)

B. Non contractés

Présent actif

χάνω, χάνεις, χάνει, χάνουμε, χάνετε, χάνουν.
γράφω, γράφεις, γράφει, γράφουμε, γράφετε, γράφουν.
ανοίγω, ανοίγεις, ανοίγει, ανοίγουμε, ανοίγετε, ανοίγουν.

Imparfait actif

έχανα, έχανες, έχανε, χάναμε, χάνατε, έχαναν
έγραφα, έγραφες, έγραφε, γράφαμε, γράφατε, έγραφαν.
άνοιγα, άνοιγες, άνοιγε, ανοίγαμε, ανοίγατε, άνοιγαν.

Aoriste actif

έχασα, έχασες, έχασες, έχασε, χάσαμε, χάσατε, έχασαν.
έγραψα, έγραψες, έγραψε, γράψαμε, γράψατε, έγραψαν.
άνοιξα, άνοιξες, άνοιξε, ανοίξαμε, ανοίξατε, άνοιξαν.

Passé composé (Parfait) actif

έχω χάσει, έχεις χάσει, έχει χάσει, έχουμε χάσει, έχετε χάσει, έχουν χάσει.
έχω γράψει...
έχω ανοίξει...

Plus-que-parfait actif

είχα χάσει, είχες χάσει, είχε χάσει, είχαμε χάσει, είχατε χάσει, είχαν χάσει.
είχα γράψει...
είχα ανοίξει...

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"

να/θα χάσω,να/θα χάσεις,να/θα χάσει,να/θα χάσουμε,να/θα χάσετε,να/θα χάσουν.
να/θα γράψω, να/θα γράψεις etc.
να/θα ανοίξω, να/θα ανοίξεις etc.

Futur antérieur actif
θα έχω χάσει..., θα έχω γράψει..., θα έχω ανοίξει...

Conditionnel actif
θα έχανα..., θα έγραφα..., θα άνοιγα...

Impératif présent actif
χάνε, χάνετε
γράφε, γράφετε.
άνοιγε, ανοίγετε.

Impératif aoriste actif
χάσε, χάστε
γράψε, γράψτε (γράφτε)
άνοιξε, ανοίξτε

Présent médio-passif
σηκώνομαι, σηκώνεσαι, σηκώνεται, σηκωνόμαστε, σηκώνεστε, σηκώνονται.
χάνομαι, χάνεσαι, χάνεται, χανόμαστε, χάνεστε, χάνονται.

Imparfait médio-passif
σηκωνόμουν, σηκωνόσουν, σηκωνόταν, σηκωνόμασταν, σηκωνόσασταν,
σηκώνονταν / σηκωνόντουσαν.

Aoriste médio-passif
σηκώθηκα, σηκώθηκες, σηκώθηκε, σηκωθήκαμε, σηκωθήκατε, σηκώθηκαν.
γράφτηκα, γράφτηκες, γράφτηκε, γραφτήκαμε, γραφτήκατε, γράφτηκαν.
ανοίχτηκα, ανοίχτηκες, ανοίχτηκε, ανοιχτήκαμε, ανοιχτήκατε, ανοίχτηκαν.

Subjonctif et futur médio-passifs, à l'aspect "momentané"
να (θα) χαθώ, να χαθείς, να χαθεί, να χαθούμε, να χαθείτε, να χαθούν.
να (θα) γραφτώ...
να (θα) ανοιχτώ...

Parfait, plus-que-parfait et futur antérieur médio-passifs
έχω χαθεί - γραφτεί - ανοιχτεί...
είχα χαθεί - γραφτεί - ανοιχτεί...
θα έχω χαθεί - γραφτεί - ανοιχτεί...

Conditionnel médio-passif
θα χανόμουν...

Impératif aoriste médio-passif
χάσου, χαθείτε.
σήκω, σηκωθείτε.

C. Contractés en -άω

Présent actif
μιλάω / μιλώ, μιλάς, μιλάει / μιλά, μιλάμε, μιλάτε, μιλάνε / μιλούν.

Imparfait actif
μιλούσα, μιλούσες, μιλούσε, μιλούσαμε, μιλούσατε, μιλούσαν
ou
μίλαγα, μίλαγες, μίλαγε, μιλάγαμε, μιλάγατε, μίλαγαν

Aoriste actif
μίλησα, μίλησες, μίλησε, μιλήσαμε, μιλήσατε, μίλησαν.

Passé composé (Parfait) actif
έχω μιλήσει...

Plus-que-parfait actif
είχα μιλήσει...

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"
να/θα μιλήσω, να/θα μιλήσεις, να/θα μιλήσει, να/θα μιλήσουμε, να/θα μιλήσετε, να/θα μιλήσουν.

Futur antérieur actif
θα έχω μιλήσει...

Conditionnel actif
θα μιλούσα...

Impératif présent actif
μίλα, μιλάτε.

Impératif aoriste actif
μίλησε, μιλήστε.

Verbes non diphtongués en -άμαι

N.B. Ces verbes, très usuels, n'existent qu'à la voix médio-passive : φοβάμαι (j'ai peur, je crains), λυπάμαι (je suis triste, je regrette), θυμάμαι (je me souviens, je me rappelle).

Présent médio-passif
κοιμάμαι, κοιμάσαι, κοιμάται, κοιμόμαστε, κοιμάστε / κοιμόσαστε, κοιμούνται.

Imparfait médio-passif
κοιμόμουν, κοιμόσουν, κοιμόταν, κοιμόμασταν, κοιμόσασταν, κοιμούνταν/κοιμόντουσαν.

Aoriste médio-passif
κοιμήθηκα, κοιμήθηκες, κοιμήθηκε, κοιμηθήκαμε, κοιμηθήκατε, κοιμήθηκαν.

Subjonctif et futur médio-passifs, à l'aspect "momentané"
να / θα κοιμηθώ, να / θα κοιμηθείς, να / θα κοιμηθεί, να / θα κοιμηθούμε, να / θα κοιμηθείτε, να / θα κοιμηθούν.

Parfait, plus-que-parfait et futur antérieur médio-passifs
έχω κοιμηθεί..., είχα κοιμηθεί..., θα έχω κοιμηθεί...

Conditionnel médio-passif
θα κοιμόμουν...

Impératif aoriste médio-passif
κοιμήσου, κοιμηθείτε.

Verbes diphtongués

Présent médio-passif
κρατιέμαι, κρατιέσαι, κρατιέται, κρατιόμαστε, κρατιέστε, κρατιούνται.

Imparfait médio-passif
κρατιόμουν, κρατιόσουν, κρατιόταν, κρατιόμασταν, κρατιόσασταν, κρατιούνταν / κρατιόντουσαν.

Aoriste médio-passif
κρατήθηκα, κρατήθηκες, κρατήθηκε, κρατηθήκαμε, κρατηθήκατε, κρατήθηκαν.

Subjonctif et futur médio-passifs, à l'aspect "momentané"
να / θα κρατηθώ, να / θα κρατηθείς, να / θα κρατηθεί, να / θα κρατηθούμε,
να / θα κρατηθείτε, να / θα κρατηθούν.

Parfait, plus-que-parfait et futur antérieur médio-passifs
έχω κρατηθεί..., είχα κρατηθεί..., θα έχω κρατηθεί...

Conditionnel médio-passif
θα κρατιόμουν...

Impératif aoriste médio-passif
κρατήσου, κρατηθείτε.

D. Contractés en *-έω

Présent actif
μπορώ, μπορείς, μπορεί, μπορούμε, μπορείτε, μπορούν.
χρησιμοποιώ, χρησιμοποιείς, χρησιμοποιεί, χρησιμοποιούμε, χρησιμοποιείτε,
χρησιμοποιούν.

Imparfait actif
μπορούσα, μπορούσες, μπορούσε, μπορούσαμε, μπορούσατε, μπορούσαν.
χρησιμοποιούσα, χρησιμοποιούσες, χρησιμοποιούσε, χρησιμοποιούσαμε,
χρησιμοποιούσατε, χρησιμοποιούσαν.

Aoriste actif
[verbe irrégulier à l'aoriste!]
μπόρεσα, μπόρεσες, μπόρεσε, μπορέσαμε, μπορέσατε, μπόρεσαν.
[verbe régulier]
χρησιμοποίησα, χρησιμοποίησες, χρησιμοποίησε, χρησιμοποιήσαμε,
χρησιμοποιήσατε, χρησιμοποίησαν.

Passé composé (Parfait) actif
έχω χρησιμοποιήσει...

Plus-que-parfait actif
είχα χρησιμοποιήσει...

Futur antérieur actif
θα έχω χρησιμοποιήσει...

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"
να / θα μπορέσω, να / θα μπορέσεις, να / θα μπορέσει, να / θα μπορέσουμε,
να / θα μπορέσετε, να / θα μπορέσουν.
να / θα χρησιμοποιήσω...

Conditionnel actif
θα μπορούσα...

Impératif présent actif
(χρησιμοποίει), χρησιμοποιείτε.

Impératif aoriste actif
χρησιμοποίησε, χρησιμοποιήστε.

Présent médio-passif
συνεννοούμαι, συνεννοείσαι, συνεννοείται, συνεννοούμαστε, συνεννοείστε, συνεννοούνται

Imparfait médio-passif
(L'imparfait de ces verbes est savant ; sa conjugaison, très compliquée, est celle du grec ancien.)

Aoriste médio-passif
συνεννοήθηκα, συνεννοήθηκες, συνεννοήθηκε, συνεννοηθήκαμε, συνεννοηθήκατε, συνεννοήθηκαν.

Subjonctif et futur médio-passifs, à l'aspect "momentané"
να / θα συνεννοηθώ, να / θα συνεννοηθείς, να / θα συνεννοηθεί, να / θα συνεννοηθούμε, να / θα συνεννοηθείτε, να / θα συνεννοηθούν.

Parfait, plus-que-parfait et futur antérieur médio-passifs
έχω συνεννοηθεί..., είχα συνεννοηθεί..., θα έχω συνεννοηθεί...

Conditionnel médio-passif
(Comme pour l'imparfait.)

Impératif aoriste médio-passif
συνεννοήσου, συνεννοηθείτε.

E. "Réduits"

Ils sont peu nombreux, mais très usuels. Nous avons vu λέω, πάω, τρώω, ακούω.

Présent actif
ακούω, ακούς, ακούει, ακούμε, ακούτε, ακούνε.
λέω, λες , λέει, λέμε, λέτε, λένε.

Imparfait actif
άκουγα, άκουγες, άκουγε, ακούγαμε, ακούγατε, άκουγαν.
έλεγα, έλεγες, έλεγε, λέγαμε, λέγατε, έλεγαν.

Aoriste actif
άκουσα, άκουσες, άκουσε, ακούσαμε, ακούσατε, άκουσαν.
[verbe irrégulier à l'aoriste!]
είπα, είπες, είπε, είπαμε, είπατε, είπαν

Passé composé (Parfait) actif
έχω ακούσει..., έχω πει...

Plus-que-parfait actif
είχα ακούσει..., είχα πει...

Subjonctif et futur actifs, à l'aspect "momentané"
να / θα ακούσω, να / θα ακούσεις etc.
να/θα πω, να/θα πεις, να/θα πει, να/θα πούμε, να/θα πείτε, να/θα πουν.

Futur antérieur actif
θα έχω ακούσει..., θα έχω πει...

Conditionnel actif
θα άκουγα...

Impératif présent actif
άκου, ακούτε.
λέγε, λέγετε.

Impératif aoriste actif
άκουσε, ακούστε.
πες, πείτε (πέστε).

Présent médio-passif
ακούγομαι, ακούγεσαι, ακούγεται, ακουγόμαστε, ακούγεστε, ακούγονται

Imparfait médio-pasif
ακουγόμουν, ακουγόσουν, ακουγόταν, ακουγόμασταν, ακουγόσασταν, ακούγονταν / ακουγόντουσαν.

Aoriste médio-passif
ακούστηκα, ακούστηκες, ακούστηκε, ακουστήκαμε, ακουστήκατε, ακούστηκαν.

Subjonctif et futur médio-passifs, à l'aspect "momentané"
να / θα ακουστώ, να / θα ακουστείς, να / θα ακουστεί, να / θα ακουστούμε, να / θα ακουστείτε, να / θα ακουστούν.

Parfait, plus-que-parfait et futur antérieur médio-passifs
έχω ακουστεί..., είχα ακουστεί..., θα έχω ακουστεί...

Conditionnel médio-passif
θα ακουγόμουν...

Gérondifs (voix active)

Verbes non contractés
διαβάζοντας

Verbes contractés
μιλώντας

Verbes "réduits"
ακούγοντας

Participes parfaits (voix médio-passive)

Verbes contractés
αγαπημένος

Verbes non contractés
χάνομαι > χαμένος
κουράζομαι > κουρασμένος
γράφομαι > γραμμένος
ανοίγομαι > ανοιγμένος
παντρεύομαι (aoriste actif en -εψα) > παντρεμένος
στρατεύομαι (aoriste actif en -ευσα) > στρατευμένος

(Les participes présents —actifs et médio-passifs—, les participes aoristes —actifs et médio-passifs— et les participes parfaits avec usage de redoublement —surtout médio-passifs—, sont savants et de formation très complexe.)

GLOSSAIRE GREC-FRANÇAIS

Ce glossaire regroupe les mots rencontrés pour la première fois dans le deuxième volume. Il complète, donc, le glossaire du premier volume.

A

αγαθό, το, bien
άγαλμα, το, statue
αγάπη, η, amour
αγαπημένος, -η, -ο, aimé, préféré
αγελάδα, η, vache
άγιος [-ios], -α, -ο, saint
αγκαλιάζω, -σα, -στηκα, -σμένος, embrasser (prendre dans ses bras)
αγοράζω, -σα, -στηκα, -σμένος, acheter
άγριος, -α, -ο, sauvage, brut
άγχος, το, stress, angoisse
αγωνία, η, angoisse (de l'attente de qqch.)
αγώνας, ο, 1. lutte, combat. 2. match
αέρας, ο, air, vent
αεροδρόμιο [-io], το, aéroport
αετός, ο, aigle
αηδόνι, το, rossignol
άθλημα, το, sport
αθλητής, -τρια, athlète, sportif
αθώος, -α, -ο, innocent
αίμα, το, sang
αιτία, η, cause
αισιόδοξος [-sio-], -η, -ο, optimiste
αιτιατική [-tia-], η, accusatif
αιώνας, ο, siècle
άκρη, η, bout
ακριβής, -ές, exact
ακριβός, -ή, -ό, cher
ακριβώς, exactement, précisément
αλάτι, το, sel
αλεπού, η, renard
αλεύρι, το, farine
αλήθεια, η, vérité
αλληλογραφώ (-είς), correspondre
αλλιώς, autrement
άλλοτε, autrefois
αλλού, ailleurs
αλμυρός, -ή, -ό, salé
άλογο, το, cheval
αμέσως, tout de suite
άμμος, η, sable
αμπέλι, το, vigne
αναβάλλω, ανέβαλα, αναβλήθηκα, remettre à plus tard
αναγέννηση, η, renaissance
ανάγκη, η, besoin
αναπτήρας, ο, briquet
ανδρικός, -ή, -ό, d'homme, masculin
αναντικατάστατος, -η, -ο, irremplaçable
ανάπτυξη, η, développement
ανεργία, η, chômage
ανηψιός, -ά, neveu / nièce
ανισοσύλλαβος, -η, -ο, imparisyllabique
άνοιξη, η, printemps
ανοιχτός, -ή, -ό, clair
ανταλλάσσω, -ξα, échanger
αντί (για), au lieu (de), à la place (de)
αντιγράφω, -έγραψα, copier, recopier
αντικαθιστώ, αντικατέστησα, (να) αντικαταστήσω, αντικαθίσταμαι, αντικαταστάθηκα, remplacer
αντιπαθώ (-είς), -ησα, ne pas aimer, trouver antipathique
αντιπολίτευση, η, opposition (au gouvernement)
αντωνυμία, η, pronom
ανώμαλος, -η, -ο, irrégulier
ανώτερος, -η, -ο, supérieur
αόριστος, ο, aoriste
απαισιόδοξος [-sio-], -η, -ο, pessimiste
απατώ, -ησα, απατώμαι, -ηθηκα, tromper
απεργία, η, grève
απλός, -ή, -ό, simple
απλώς, (tout) simplement
αποβάθρα, η, quai
απογείωση, η, décollage
αποτελώ (-είς), constituer
απόφαση, η, décision
αποφασίζω, -σα, -στηκα, -σμένος, (se) décider
απόψε, ce soir
αργά, lentement
αργώ, -ησα, être en retard, tarder
αριθμητική, η, arithmétique
άριστος, -η, -ο, excellent

αρνούμαι, -ήθηκα, refuser, dire non, nier
αρρωσταίνω, -ησα, tomber malade
άρρωστος, -η, -ο, malade
αρσενικός, -ή, -ό, masculin
αρχαιότητα, η, antiquité
αρχιτέκτονας, ο, architecte
άρωμα, το, parfum, arôme
ας, que (particule de subjonctif)
ασήμαντος, -η, -ο, sans importance, médiocre
αστέρι, το, étoile
αστράγαλος, ο, cheville
αστυνομία, η, police
αυγό, το, œuf
αυλή, η, cour
αυτοκράτορας, ο, empereur
αφαίρεση, η, soustraction
αφού, 1. puisque, 2. une fois que, 3. après que
αχλάδι, το, poire
άχρηστος, -η, -ο, inutile

Β

βαθμός, ο, note, degré
βαθύς, -ιά, -ύ, profond
βαμβακερός, -ή, -ό, de coton
βαριέμαι, βαρέθηκα, s'ennuyer
βαρύς, -ιά, -ύ, lourd
βασιλιάς, ο, roi
βασίλισσα, η, reine
βάτραχος, ο, grenouille
βέβαιος, -η, -ο, sûr, certain
βέλος, το, flèche
βελούδο, το, velours
βερύκοκο, το, abricot
βήχω, -ξα, tousser
βλάκας, ο, imbécile
βοηθάω, -ησα, -ήθηκα, aider
βουνό, το, montagne
βούτυρο, το, beurre
βράζω, -σα, bouillir
βραχιόλι, το, bracelet
βρέχω, έβρεξα, βράχηκα, βρε(γ)μένος, mouiller, *(impers.)* il pleut
βρόμικος, -η, -ο, sale
βροχή, η, pluie
βρύση, η, robinet

Γ

γάλα, το, lait
γαλαξίας, ο, galaxie
γάμος, ο, mariage
γάτα, η, chat
γεγονός, το, événement
γελάω, -ασα, rire
γένεια, τα, barbe
γενική, η, génitif
γενέθλια [-ia], τα, anniversaire (de la naissance)
γεράνι, το, géranium
γεύση, η, (sens du) goût
γεωμετρικός, -ή, -ό, géométrique
γη, η, terre
γήπεδο, το, terrain (de sport)
γιαγιά, η, grand-mère
γιατρός, ο, η, médecin, docteur
γκρινιάρης, -α, -ικο, grognon, grincheux
γλυκό, το, gâteau
γλυκός, -ιά, -ό, doux, non salé, sucré
γλυπτική, η, sculpture *(art)*
γόμα, η, gomme
γόνατο, το, genou
γραβάτα, η, cravate
γραμματόσημο, το, timbre
γραφείο, το, bureau
γρήγορα, vite
γυμνάσιο [-sio], το, collège
γυμναστική, η, gymnastique
γυναικείος, -α, -ο, de femme, féminin
γυρεύω, -εψα, chercher
γυρίζω πίσω, rentrer
γωνία, η, angle, coin

Δ

δασκάλα, η, maîtresse (d'école), institutrice
δάσος, το, forêt
δαχτυλίδι, το, bague
δάχτυλο, το, doigt
δεκάδα, η, dizaine
δεκαριά (μια, καμιά), une dizaine environ
δέρμα, το, peau, cuir
δέχομαι, -χτηκα, 1.recevoir, 2.accepter
δημοκρατία, η, démocratie, république
δημοσιογράφος [-sio-], ο, η, journaliste
δημοτικό, το, école primaire

διά, divisé par
διαβατήριο [διavatirio], το, passeport
διάδρομος [δια-], ο, couloir
διαίρεση [διè-], η, division
διακόπτης [δια-], ο, interrupteur (électrique)
διαλέγω, -ξα, choisir
διάλειμμα [δια-], το, récréation, entracte
διαμαρτυρόμενος [δια-], -η, -ο, protestant
διαμέρισμα [δια-], το, appartement
διάμετρος [δια-], η, diamètre
διάστημα [δια-], το, espace
διαφήμιση [δια-], η, publicité
διαφωνώ (-είς) [δια-], -ησα, ne pas être d'accord
διεθνής [διè-], -ές, international
διευθυντής [διè-], -τρια, directeur
δικαστήριο [-rio], το, tribunal
δικαστής, ο, juge
δίκη, η, procès
δικηγόρος, ο, η, avocat
διπλάσιος [-sios], -α, -ο, double, deux fois plus
διπλός, -ή, -ό, double, en double, deux fois
δόντι, το, dent
δόρυ, το, lance
δορυφόρος, ο, satellite
δυνητική έγκλιση, η, conditionnel
δύσκολος, -η, -ο, difficile
δυστύχημα, το, accident
δυστυχισμένος, -η, -ο, malheureux

E

εβραϊκός, -ή, -ό, 1. hébraïque, 2. juif (pour les choses et les idées)
εβραίος, -α, 1. hébreu, 2. juif (pour les personnes)
ειδήσεις, οι, informations (infos), nouvelles
ειλικρινής, -ές, sincère
εισάγω, εισήγαγα, (να) εισαγάγω, introduire, importer
είσοδος, η, entrée
εκδρομή, η, excursion
έκθεση, η, exposition
εκκλησία, η, église
εκλογή, η, élection
έκπληξη, η, surprise
εκπομπή, η, émission
έκπτωση, η, rabais, solde
έλατο, το, sapin
ελάττωμα, το, défaut
ελάχιστος, -η, -ο, un tout petit peu de, le plus petit, minimal
ελευθερία, η, liberté
ελέφαντας, ο, éléphant
ελιά, η, 1. olive, 2. olivier
εμποδίζω, -σα, empêcher
εμπόριο [-rio], το, commerce
ενδιαφέρον [ènδια-], το, intérêt (que l'on porte)
ενεργητικός, -ή, -ό, actif
ενεστώτας, ο, présent *(temps grammatical)*
ενότητα, η, unité
ένοχος, -η, -ο, coupable
έντερα, τα, intestins
ένωση, η, union
εξάγω, εξήγαγα, (να) εξαγάγω, extraire, exporter
εξάδελφος, -έλφη, cousin / -ine
εξαρτώμαι, -ήθηκα, -ημένος, dépendre
εξετάζω, -σα, -στηκα, -σμένος, examiner
έξοδος, η, sortie
εξοχή, η, campagne
εξοχικό, το, maison de campagne
έξυπνος, -η, -ο, intelligent
εξωτερικό, το, l'étranger, l'extérieur
επάγγελμα, το, profession, métier
επανάσταση, η, révolution
επί, multiplié par
επιβάτης, ο, passager
επίθετο, το, adjectif
επίρρημα, το, adverbe
επιστήμονας, ο, scientifique
επιστέφω, επέστρεψα, επιστράφηκα, retourner, revenir
επιταγή, η, chèque
εποχή, η, saison, époque
εργαστήριο [-rio], το, laboratoire, atelier
εργάτης, -τρια, ouvrier / -ère
εργοστάσιο [-sio], το, usine
έρημος, η, désert
έρχομαι, ήρθα, (να) έρθω, venir, arriver
έρωτας, ο, amour
ερωτεύομαι, -εύτηκα, tomber amoureux
εσώρουχο, το, sous-vêtement, dessous
έτοιμος, -η, -ο, prêt
έτος, το, année
έτσι, ainsi, comme ça
ευαίσθητος, -η, -ο, sensible
ευγενής, -ές, noble, courtois
ευγενικός, -ή, -ό, gentil, poli
εύκολος, -η, -ο, facile

ευτυχισμένος, -η, -ο, heureux
εφοπλιστής, ο, armateur
εχθρός, ο, ennemi

Z

ζάχαρη, η, sucre
ζηλιάρης, -α, -ικο, jaloux
ζώδιο [-δio], το, signe du zodiaque
ζώνη, η, ceinture
ζώο, το, animal, bête

H

ηλεκτρολόγος, ο, électricien
ηλίθιος [-θios], -α, -ο, idiot
ηλικία, η, âge
ήλιος, ο, soleil
ήμερος, -η, -ο, non-sauvage, *(d'un animal)* domestique
ημίχρονο, το, mi-temps
ήπειρος, η, continent
ήρεμος, -η, -ο, calme
ήρωας, ηρωίδα, héros, héroïne
ήσυχος, -η, -ο, tranquille

Θ

θάμνος, ο, buisson
θάνατος, ο, mort
θέα, η, vue
θεατής, ο, spectateur
θείος, θεία, oncle, tante
θεός, ο, dieu
θερμοκήπιο [-pio], το, serre
θηλυκός, -ή, -ό, féminin
θρησκεία, η, religion
θυμώνω, -σα, se mettre en colère

I

ιδέα, η, idée
ιδρώνω, -σα, suer, transpirer
ιπποπόταμος, ο, hippopotame
ίσιος, -ια, -ιο, droit
ίσως, peut-être

K

καζανάκι, το, chasse d'eau
καθαρός, -ή, -ό, propre, pur
καθένας, -μία/-μιά, -να, chacun
καθεστώς, το, régime
καθήκον, το, devoir
καθολικός, -ή, -ό, 1. catholique, 2. universel
καθυστέρηση, η, retard
καινούργιος, -α, -ο, neuf
καίω, έκαψα, καίγομαι, κάηκα, καμένος, brûler
καμηλοπάρδαλη, η, girafe
καπνίζω, -σα, fumer
κάποτε, une fois, à un moment
κάπου, quelque part
κάπως, d'une (certaine) façon
καρδιά, η, cœur
καρπός, ο, 1. poignet, 2. fruit
καρφί, το, clou
καρχαρίας, ο, requin
καστανός, -ή, -ό, châtain
κατά, 1. pendant, 2. selon, 3. (+gén.) contre
καταλαβαίνω, κατάλαβα, se rendre compte
καταναλωτής, ο, consommateur
καταστρέφω, κατέστρεψα, καταστράφηκα, κατεστραμμένος, détruire, ruiner
καταψύκτης, ο, congélateur
κατάψυξη, η, freezer
κατσαρόλα, η, casserole
κατώτερος, -η, -ο, inférieur
καφές, ο, café
κήπος, ο, jardin
κίνδυνος, ο, danger
κίνημα, το, mouvement *(social, littéraire...)*
κίνηση, η, mouvement

κινώ, -ησα, κινούμαι, -ήθηκα, (se) mouvoir, bouger
κιόλας, 1. déjà, 2. en plus
κίτρινος, -η, -ο, jaune
κλαίω, έκλαψα, pleurer
κλητική, η, vocatif
κοινό, το, public
κοινός, -ή, -ό, commun
κόκαλο, το, os
κόκκινος, -η, -ο, rouge
κόκορας, ο, coq
κόλαση, η, enfer
κολοκύθι, το, courgette
κόλπος, ο, golfe
κόμμα, το, parti
κομοδίνο, το, table de nuit
κόμπος, ο, nœud
κορυφή, η, sommet
κόσμημα, το, bijou
κοστίζει, -σε, il coûte
κότα, η, poule
κοτόπουλο, το, poulet
κουζίνα, η, 1. cuisine, 2. cuisinière (électrique)
κούνημα, το, fait de bouger, secousse
κουνούπι, το, moustique
κουνώ, -ησα, κουνιέμαι, -ήθηκα, bouger
κουράζομαι, -στηκα, se fatiguer
κουταλιά, η, cuillerée
κουτός, -ή, -ό, bête, sot
κρασί, το, vin
κράτος, το, État
κρέας, το, viande
κρεβάτι, το, lit
κρύβω, -ψα, -φτηκα, -μμένος, cacher
κρυφτό, το, cache-cache
κυβέρνηση, η, gouvernement
κύκλος, ο, cercle
κύμα, το, vague, flot
κυνηγός, ο, chasseur
κυπαρίσσι, το, cyprès
κωδικός, ο, code

Λ

λάθος, το, faute, erreur
λαός, ο, peuple
λαχανικά, τα, légumes
λάχανο, το, chou
λεμόνι, το, citron
λερώνω, -σα, -θηκα, -μένος, salir
λεωφορείο, το, autobus
λεωφόρος, η, avenue
λιβάδι, το, pré
λίμνη, η, lac
λινό, το, lin
λογαριασμός, ο, addition (à payer), compte
λογικός, -ή, -ό, logique, normal
λόφος, ο, colline
λύκειο [-cio], το, lycée
λύκος, ο, loup
λυπάμαι, -ήθηκα, être triste, regretter
λυπημένος, -η, -ο, triste

M

μαγειρεύω, -εψα, faire la cuisine, cuisiner
μαθητής, -τρια, élève
μακαρόνια, τα, spaghetti
μακρύς, -ιά, -ύ, long
μαλακός, -ή, -ό, mou
μάλλινος, -η, -ο, de laine
μάλλον, plutôt
μαλώνω, -σα, 1. *(tr.)* gronder, 2. se disputer
μανάβης, ο, marchand de fruits et légumes
μαξιλάρι, το, oreiller, coussin
μαργαρίτα, η, marguerite
μαρμελάδα, η, confiture
μαστορεύω, -εψα, bricoler
μεγαλώνω, -σα, grandir, devenir grand
μέγιστος, -η, -ο, maximal, le plus grand, suprême
μελαχροινός, -ή, -ό, brun
μέλι, το, miel
μέλισσα, η, abeille
μέλλον, το, avenir
μέλλοντας, ο, futur
μεσαίωνας, ο, moyen âge
μεσάνυχτα, τα, minuit
μέση, η, milieu, taille
μεσημεριανός, -ή, -ό, de midi
μεσοπαθητικός, -ή, -ό, médio-passif
μετάξι, το, soie
μεταξωτός, -ή, -ό, de soie
μεταφέρω, μετέφερα, μεταφέρθηκα, transporter
μετοχή, η, participe
μέχρι, jusqu'à
μήλο, το, pomme
μήνας, ο, mois
μισθός, ο, salaire, traitement
μόδα, η, mode
μόλις, juste

μονοκατοικία, η, maison individuelle
μουσείο, το, musée
μουσουλμανικός, -ή, -ό, musulman (pour les choses et les idées)
μουσουλμάνος, -α, musulman (pour les personnes)
μπανιέρα, η, baignoire
μπακάλης, ο, épicier
μπουκάλι, το, bouteille
μπύρα, η, bière
μύγα, η, mouche
μυρμήγκι, το, fourmi
μωρό, το, bébé

N

ναρκωτικά, τα, stupéfiants, drogue
ναύτης, ο, matelot
ναυτία, η, mal de mer
νέος, -α, -ο, jeune, nouveau ; *(n.n.)* nouvelle
νερό, το, eau
νεροχύτης, ο, évier
νευρικός, -ή, -ό, nerveux
νεύρο, το, nerf
νεφρά, τα, reins
νηπιαγωγείο [-pia-], το, école maternelle
νησί, το, île
νιπτήρας, ο, lavabo
νομίζω, -σα, penser, croire
ντρέπομαι, ντράπηκα, avoir honte
ντύνω, -σα, -θηκα, -μένος, habiller
νύχι, το, ongle, griffe

Ξ

ξάδελφος, *ν.* εξάδελφος
ξανθός, -ή/-ιά, -ό, blond
ξεκουράζομαι, -στηκα, se reposer
ξενοδοχείο, το, hôtel
ξεσκονίζω, -σα, dépoussiérer
ξεχειλίζω, -σα, déborder
ξύλο, το, bois (matière)
ξύνω, -σα, -θηκα, gratter, tailler (un crayon)
ξυπνητήρι, το, réveille-matin
ξυρίζομαι, -στηκα, -σμένος, se raser
ξύστρα, η, taille-crayon

O

οδηγώ, -ησα, conduire
οδοντόβουρτσα, η, brosse à dents
οδοντόκρεμα, η, dentifrice
οικονομία, η, économie
όλο, tout le temps, toujours
ομάδα, η, équipe, groupe
ονειρεύομαι, -εύτηκα, rêver
όνειρο, το, rêve
ονομαστική, η, nominatif
οποίος, -α, -ο, *(avec l'art. défini)* lequel
όποιος, -α, -ο, qui que ce soit, celui qui
οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε, qui que ce soit, n'importe qui
όποτε, quand
όπου, où
όπως, comme
όρεξη, η, appétit
ορθογραφία, η, orthographe
ορθογώνιο [-nio], το, rectangle
ορθόδοξος, -η, -ο, orthodoxe
ορίζοντας, ο, horizon
ορχήστρα, η, orchestre
όσος, -η, -ο, autant que (όσοι=tous ceux qui)
ό,τι, tout ce que
ο,τιδήποτε, quoi que ce soit, n'importe quoi
ουδέτερος, -η, -ο, neutre
ουρανός, ο, ciel
ουσιαστικό [-sia-], το, substantif
όχθη, η, rive

Π

παγάκι, το, glaçon
παγωτό, το, glace
παθαίνω, έπαθα, subir (il m'arrive)
παίζω, -ξα, -χτηκα, jouer
παλάμη, η, creux de la main, paume
παλιός, -ά, -ό, vieux
πάντα, τα, tout
παντρεύομαι, -εύτηκα, se marier
παπαγάλος, ο, perroquet
παπαρούνα, η, coquelicot
παπάς, ο, prêtre
παππούς, ο, grand-père

παράγω, παρήγαγα, (να) παραγάγω, produire
παράδειγμα, το, exemple
παράδεισος, ο, paradis
παράδοση, η, 1. tradition, 2. livraison
παρακείμενος, ο, parfait *(temps grammatical)*
παρακολουθώ (-είς), -ησα, suivre
παράλογος, -η, -ο, absurde
παραμύθι, το, conte
παρατατικός, ο, imparfait *(temps grammatical)*
παρατήρηση, η, remarque
παρελθόν, το, passé
παρέχω, (να) παράσχω, fournir
παρόν, το, présent
πατάτα, η, pomme de terre
πατάω, -ησα, appuyer (sur), mettre le pied (sur), écraser
παχαίνω, -υνα, grossir, faire grossir
πεδιάδα, η, plaine
πεζοδρόμιο [-mio], το, trottoir
πεζόδρομος, ο, rue piétonne
πεζός, ο, piéton
πεθαίνω, -ανα, mourir
πεθερός, πεθερά, beau-père, belle-mère (parents du conjoint)
πειράζω, -ξα, -χτηκα, ennuyer, gêner, taquiner
πέλαγος, το, mer, haute mer
πεπόνι, το, melon
περαστικά!, bon rétablissement!
περιβάλλον, το, environnement
περιμένω, attendre
περιοδικό [-rio-], το, magazine, revue
περιστέρι, το, pigeon
πεταλούδα, η, papillon
πετσέτα, η, serviette
πεύκο, το, pin
πέφτω, έπεσα, tomber
πηδάω, -ηξα / -ησα, sauter
πια, 1. plus, 2. enfin, 3. désormais
πιατέλα, η, plat (grande assiette)
πιάτο, το, assiette
πιπέρι, το, poivre
πισίνα, η, piscine
πιστεύω, -εψα, croire
πλανήτης, ο, planète
πλατύς, -ιά, -ύ, large
πλένω, έπλυνα, πλύθηκα, πλυμένος, laver
πλήθος, το, foule
πληθωρισμός, ο, inflation
πλην, moins
πληρώνω, -σα, -θηκα, payer
πλοίο, το, bateau
πλούσιος [-sios], -α, -ο, riche
πλυντήριο [-rio], το, machine à laver
πνίγω, -ξα, -γηκα, noyer
ποδήλατο, το, bicyclette
ποδοσφαιριστής, ο, joueur de football
πόλεμος, ο, guerre
πολίτης, ο, citoyen
πολλαπλασιασμός [-sia-], ο, multiplication
πολυκατοικία, η, immeuble
πολυτέλεια [-lia], η, luxe
πονάω, -εσα, avoir mal
πονοκέφαλος, ο, mal de tête
ποντίκι, το, souris
πορτοκάλι, το, orange
ποταμός, ο, fleuve
ποτίζω, -σα, arroser
πουθενά, nulle part, où que ce soit
πουκάμισο, το, chemise
πουλάω, -ησα, -ήθηκα, vendre
πουλί, το, oiseau
πράξη, η, acte
πρόβλημα, το, problème
προηγουμένως, avant, précédemment, auparavant
πρόθεση, η, 1.préposition, 2.intention
προϊόν, το, produit
πρόοδος, η, progrès, progression
προς, vers
προσγείωση, η, atterrissage
προσέχω, -ξα, faire attention
πρόσθεση, η, addition
προσωπικότητα, η, personnalité
προτείνω, πρότεινα, προτάθηκα, proposer
προτιμώ, -ησα, préférer
προχωρώ, -ησα, avancer
πρωτεύουσα, η, capitale
πτηνά, τα, oiseaux
πτήση, η, vol
πυρετός, ο, fièvre

P

ραδιόφωνο, το, radio
ράμφος, το, bec
ρεβύθι, το, pois chiche
ρήμα, το, verbe
ρίζα, η, racine
ροδάκινο, το, pêche
ρόμβος, ο, losange
ρύζι, το, riz

Σ

σαλόνι, το, salon
σαπούνι, το, savon
σάρκα, η, chair
σγουρομάλλης, -α, -ικο, aux cheveux frisés
σεντόνι, το, drap
σημαντικός, -ή, -ό, important
σιγά, doucement
σιτάρι, το, blé
σκάλα, η, escalier
σκάφος, το, yacht
σκέφτομαι, penser, avoir l'intention
σκηνή, η, scène
σκόνη, η, poussière
σκοτώνω, -σα, -θηκα, tuer
σκουλαρίκι, το, boucle d'oreille
σκουπίζω, -σα, -στηκα, 1. essuyer, 2. balayer
σκούρος, -α, -ο, foncé
σκύλος, ο, chien
σοβαρός, -ή, -ό, sérieux, grave
σπουδαίος, -α, -ο, important, grand, sérieux
στάδιο [-δio], το, stade
σταθμός, ο, étape, gare
σταφύλι, το, raisin
στάχτη, η, cendre
στέκομαι, στάθηκα (*impér.* στάσου!), rester, s'arrêter
στέλνω, έστειλα, envoyer
στενός, -ή, -ό, étroit
στενοχωριέμαι, -έθηκα, être triste
στιγμή, η, moment
στόμα, το, bouche
στομάχι, το, estomac
στρατεύω, -ευσα, engager
στρατός, ο, armée
στρουθοκάμηλος, η, autruche
στρώμα, το, matelas
συγκινητικός, -ή, -ό, émouvant
συγκινούμαι, -ήθηκα, s'émouvoir
συγνώμη, η, pardon
συγχαρητήρια [-ria], τα, félicitations
συζήτηση, η, discussion, conversation
σύκο, το, figue
συλλογή, η, collection
συμβαίνει, συνέβη, (να) συμβεί, se passer, arriver *(événement)*
συμβάλλω, συνέβαλα, contribuer
συμμετέχω, -είχα, (να) συμμετάσχω, participer
συμπαθώ (-είς), -ησα, aimer, trouver sympathique
σύμπαν, το, univers
συμπεριφορά, η, comportement
συμφέρον, το, intérêt (ce qui est bon pour qqn)
συμφωνώ (-είς), -ησα, être d'accord
συν, plus
συναντώ, -ησα, -ήθηκα, rencontrer
συναυλία, η, concert
συνεννοούμαι, -ήθηκα, s'entendre, communiquer *(intr.)*
συνέπεια [-pia], η, conséquence
συνηρημένος, -η, -ο, contracté
συνθέτω, συνέθεσα, composer
συννεφιά, η, temps nuageux
σύννεφο, το, nuage
σύνταγμα, το, constitution
σφάλμα, το, faute (morale)
σχέδιο [-δio], το, plan, dessin
σχεδόν, presque
σχήμα, το, forme, schéma
σώμα, το, corps

Τ

ταχυδρόμος, ο, facteur, postier
τελικά, finalement
τεμπέλης, -α, -ικο, paresseux
τέρας, το, monstre
τερματοφύλακας, ο, gardien de but
τέτοιος, -α, -ο, tel
τετράγωνο, το, carré
τηγάνι, το, poêle
τηγανίζω, -σα, -στηκα, frire
τίγρη, η, tigre
τιμώ, -ησα, τιμώμαι, -ήθηκα, honorer
τόκος, ο, intérêt (d'un capital)
τόξο, το, arc
τραγικός, -ή, -ό, tragique
τραγούδι, το, chanson, chant
τράπεζα, η, banque
τραπεζομάντηλο, το, nappe
τρένο, το, train
τρέφω, έθρεψα, τράφηκα, nourrir
τρέχω, -ξα, courir, rouler (vite)
τριαντάφυλλο, το, rose
τρίβω, -ψα, -φτηκα, frotter
τρίγωνο, το, triangle
τρόπος, ο, façon, manière
τρόφιμα, τα, aliments
τρύπα, η, trou
τσιγάρο, το, cigarette
τυρί, το, fromage

Υ

υγεία, η, santé
υδραυλικός, ο, plombier
υπερβολικά, excessivement
υπερσυντέλικος, ο, plus-que-parfait
υπηρετώ (-είς), -ησα, servir
ύπνος, ο, sommeil
υποκρίνομαι, -θηκα, faire semblant
υπομονή, η, patience
υπόσχομαι, -έθηκα, promettre
υποτακτική, η, subjonctif
ύφασμα, το, tissu

Φ

φαγητό, το, repas, plat
φαίνομαι, φάνηκα, paraître
φάλαινα, η, baleine
φανάρι, το, lanterne, feu, phare
φαρδύς, -ιά, -ύ, large
φάρμακο, το, médicament
φασαρία, η, bruit et désordre
φασόλι, το, haricot
φεγγάρι, το, lune
φέρνω, έφερα, apporter
φέτος, cette année
φθινόπωρο, το, automne
φίδι, το, serpent
φιλάω, -ησα, embrasser (baiser)
φλιτζάνι, το, tasse
φόνος, ο, meurtre
φοράω, -εσα, porter, mettre (un vêtement)
φόρεμα, το, robe
φορτηγό, το, camion
φούρνος, ο, four
φράουλα, η, fraise
φρέσκος, -ια, -ο, frais
φρούτο, το, fruit
φτερνίζομαι, -στηκα, éternuer
φτηνός, -ή, -ό, pas cher, bon marché
φτωχός, -ή, -ό, pauvre
φυλακή, η, prison
φυσάει, il y a du vent
φυσάω, -σηξα, souffler
φυτό, το, plante
φωλιά, η, nid
φωνάζω, -ξα, appeler, crier
φωνή, η, voix

Χ

χαζός, -ή, -ό, bête, bébête
χαίρομαι, χάρηκα, être content
χαμογελάω, -ασα, sourire
χαρακτήρας, ο, caractère
χάρη, η, grâce
χαρούμενος, -η, -ο, joyeux, content
χασάπης, ο, boucher
χειμώνας, ο, hiver
χειρότερος, -η, -ο, plus mauvais, pire
χελώνα, η, tortue
χερσόνησος, η, péninsule
χιόνι, το, neige
χιονίζει, -σε, il neige
χορός, ο, danse
χορωδία, η, chorale, chœur
χρήμα, το, argent
χρήση, η, usage
χρήσιμος, -η, -ο, utile
χριστιανικός, -ή, -ό, chrétien (pour les choses et les idées)
χριστιανός, -ή, chrétien (pour les personnes)
χρονιά, η, année
χρόνος, ο, 1. temps, 2. année
χτένι, το, peigne
χτίζω, -σα, -στηκα, construire, bâtir
χτυπάω, -ησα, battre, sonner
χώμα, το, terre *(matière)*
χωράφι, το, champ
χωρίζω, -σα, séparer
χωριό, το, village
χώρος, ο, espace

Ψ

ψαράς, ο, pêcheur, poissonnier
ψάρι, το, poisson
ψέμα, το, mensonge
ψηλός, -ή, -ό, grand (de taille), haut
ψήνω, -σα, -θηκα, cuire, rôtir
ψηφίζω, -σα, voter
ψυγείο, το, frigidaire
ψυχή, η, âme
ψωμί, το, pain

Ω

ωκεανός, ο, océan
ωροσκόπιο [-pio], το, horoscope
ωτοασπίδες, οι, boules Quies

GLOSSAIRE FRANÇAIS-GREC

Ce glossaire complète celui du premier volume. Pour des informations complémentaires sur les mots grecs (genre des noms, aoriste des verbes, prononciation, etc.) vous pouvez vous référer au glossaire grec-français.

A

abeille, μέλισσα
abricot, βερύκοκο
absurde, παράλογος
accepter, δέχομαι
accident, δυστύχημα
accusatif, αιτιατική
acheter, αγοράζω
acte, πράξη
actif, ενεργητικός
addition, πρόσθεση, addition à payer, λογαριασμός
adjectif, επίθετο
adverbe, επίρρημα
aéroport, αεροδρόμιο
âge, ηλικία
aider, βοηθάω
aigle, αετός
ailleurs, αλλού
aimé, αγαπημένος
aimer, συμπαθώ
ainsi, έτσι
aliments, τρόφιμα
âme, ψυχή
amour, έρωτας, αγάπη
angle, γωνία
angoisse, άγχος, αγωνία
animal, ζώο
année, χρονιά, χρόνος, έτος, cette année, φέτος
anniversaire, γεννέθλια
antiquité, αρχαιότητα
aoriste, αόριστος
appartement, διαμέρισμα
appeler, φωνάζω
appétit, όρεξη
apporter, φέρνω
appuyer (sur), πατάω
après que, αφού
arc, τόξο
architecte, αρχιτέκτονας
argent, χρήμα
arithmétique, αριθμητική
armateur, εφοπλιστής
armée, στρατός
arôme, άρωμα
arriver, έρχομαι
arroser, ποτίζω
assiette, πιάτο
atelier, εργαστήριο
athlète, αθλητής
attendre, περιμένω
atterrissage, απογείωση
auparavant, προηγουμένως
autant que, όσος
autobus, λεωφορείο
automne, φθινόπωρο
autrefois, άλλοτε
autrement, αλλιώς
autruche, στρουθοκάμηλος
avancer, προχωράω
avenir, μέλλον
avenue, λεωφόρος
avocat, δικηγόρος
avoir honte, ντρέπομαι
avoir l'intention, σκέφτομαι
avoir mal, πονάω

B

bague, δαχτυλίδι
baignoire, μπανιέρα
balayer, σκουπίζω
baleine, φάλαινα
banque, τράπεζα
barbe, γένεια
bateau, πλοίο, καράβι, βαπόρι
bâtir, χτίζω
battre, χτυπάω
bec, ράμφος
beau-père, belle-mère *(parents du conjoint)*, πεθερός, πεθερά
bébé, μωρό
bébête, χαζός
besoin, ανάγκη

bête *(adj.)*, χαζός, κουτός
bête *(n.f.)*, ζώο
beurre, βούτυρο
bicyclette, ποδήλατο
bien *(n.m.)*, αγαθό
bière, μπύρα
bijou, κόσμημα
blé, σιτάρι
blond, ξανθός
bois *(matière)*, ξύλο
bon marché, φτηνός
bon rétablissement!, περαστικά!
bouche, στόμα
boucher, χασάπης
boucle d'oreille, σκουλαρίκι
bouger, κουνώ, κουνιέμαι, κινούμαι
bouillir, βράζω
boules Quies, ωτοασπίδες
bout, άκρη
bouteille, μπουκάλι
bracelet, βραχιόλι
bricoler, μαστορεύω
briquet, αναπτήρας
brosse à dents, οδοντόβουρτσα
brûler, καίω
brun, μελαχροινός
brut, άγριος
buisson, θάμνος
bureau, γραφείο

C

cache-cache, κρυφτό
cacher, κρύβω
café, καφές
calme, ήρεμος
camion, φορτηγό
campagne, εξοχή
capitale, πρωτεύουσα
caractère, χαρακτήρας
carré, τετράγωνο
casserole, κατσαρόλα
catholique, καθολικός
cause, αιτία
ceinture, ζώνη
celui qui, όποιος
cendre, στάχτη
cercle, κύκλος
certain, βέβαιος
chacun, καθένας
chair, σάρκα
champ, χωράφι
chanson, τραγούδι
chasse d'eau, καζανάκι
chasseur, κυνηγός
chat, γάτα
châtain, καστανός
chemise, πουκάμισο
chèque, επιταγή
cher, ακριβός
chercher, γυρεύω
cheval, άλογο
cheville, αστράγαλος
chien, σκύλος
choisir, διαλέγω
chômage, ανεργία
chorale, χορωδία
chou, λάχανο
chrétien, 1. χριστιανός *(pour les personnes)*, 2. χριστιανικός *(pour les choses et les idées)*
ciel, ουρανός
cigarette, τσιγάρο
citoyen, πολίτης
citron, λεμόνι
clair, ανοιχτός
clou, καρφί
code, κώδικας, κωδικός
cœur, καρδιά
coin, γωνία, γωνιά
collection, συλλογή
collège, γυμνάσιο
colline, λόφος
combat, αγώνας
comme, όπως
comme ça, έτσι
commerce, εμπόριο
commun, κοινός
communiquer *(intr.)*, συνεννοούμαι
comportement, συμπεριφορά
composer, συνθέτω
compte, λογαριασμός
concert, συναυλία
conditionnel, δυνητική έγκλιση
conduire, οδηγώ
congélateur, καταψύκτης
confiture, μαρμελάδα
conséquence, συνέπεια
consommateur, καταναλωτής
constituer, αποτελώ
constitution, σύνταγμα
construire, χτίζω
conte, παραμύθι
content, χαρούμενος
continent, ήπειρος
contracté, συνηρημένος
contribuer, συμβάλλω
contre, κατά
conversation, συζήτηση
convient (il), κάνει
copier, αντιγράφω
coq, κόκορας

coquelicot, παπαρούνα
corps, σώμα
correspondre, αλληλογραφώ
coton, βαμβάκι
couloir, διάδρομος
coupable, ένοχος
cour, αυλή
courgette, κολοκύθι
courir, τρέχω
cousin, εξάδελφος
coussin, μαξιλάρι
coûte (il), κοστίζει
cravate, γραβάτα
creux de la main, παλάμη
crier, φωνάζω
croire, πιστεύω, νομίζω
·uillerée, κουταλιά
cuir, δέρμα
cuire, ψήνω
cuisine, κουζίνα
cuisiner, μαγειρεύω
cuisinière (électrique), κουζίνα
cyprès, κυπαρίσσι

D

d'accord (être), συμφωνώ, ne pas être d'accord, διαφωνώ
danger, κίνδυνος
danse, χορός
déborder, ξεχειλίζω
décider, αποφασίζω
décision, απόφαση
décollage, απογείωση
défaut, ελάττωμα
degré, βαθμός
déjà, κιόλας
démocratie, δημοκρατία
dent, δόντι
dentifrice, οδοντόκρεμα
dépendre, εξαρτώμαι
dépoussiérer, ξεσκονίζω
désert, έρημος
désormais, πια
dessin, σχέδιο
dessous *(vêtements)*, εσώρουχα
détruire, καταστρέφω
développement, ανάπτυξη
devenir grand, μεγαλώνω
devoir, καθήκον
diamètre, διάμετρος
dieu, θεός
difficile, δύσκολος
directeur, διευθυντής
dire non, αρνούμαι
discussion, συζήτηση
disputer (se), μαλώνω
divisé par, διά
division, διαίρεση
dizaine, δεκάδα, une dizaine environ, καμιά δεκαριά
docteur, γιατρός
doigt, δάχτυλο
domestique *(animal)*, ήμερος
double, 1. *(deux fois)* διπλός, 2. *(deux fois plus)* διπλάσιος
doucement, σιγά
doux, γλυκός
drap, σεντόνι
drogue, ναρκωτικά
droit, ίσιος

E

eau, νερό
échanger, ανταλλάσσω
école maternelle, νηπιαγωγείο
école primaire, δημοτικό
économie, οικονομία
écraser, πατάω
église, εκκλησία
élection, εκλογή
électricien, ηλεκτρολόγος
éléphant, ελέφαντας
embrasser, 1. *(prendre dans ses bras)* αγκαλιάζω, 2. *(donner un baiser)* φιλάω
émission, εκπομπή
émouvant, συγκινητικός
émouvoir (s'), συγκινούμαι
empêcher, εμποδίζω
empereur, αυτοκράτορας
enfer, κόλαση
enfin, πια
engager, στρατεύω
ennemi, εχθρός
ennuyer (s'), βαριέμαι
entendre (s'), συνεννοούμαι
entracte, διάλειμμα
entrée, είσοδος
environnement, περιβάλλον
envoyer, στέλνω
épicier, μπακάλης
époque, εποχή
équipe, ομάδα
erreur, λάθος
escalier, σκάλα
espace, 1. χώρος, 2. διάστημα
essuyer, σκουπίζω

estomac, στομάχι
étape, σταθμός
État, κράτος
éternuer, φτερνίζομαι
étoile, αστέρι
étranger *(n.m.)*, εξωτερικό
étroit, στενός
événement, γεγονός
évier, νεροχύτης
exact, ακριβής
exactement, ακριβώς
examiner, εξετάζω
excellent, άριστος
excessivement, υπερβολικά
excursion, εκδρομή
exemple, παράδειγμα
exporter, εξάγω
exposition, έκθεση
extérieur *(n.m.)*, εξωτερικό

F

facile, εύκολος
façon, τρόπος
facteur, ταχυδρόμος
faire attention, προσέχω
faire semblant, υποκρίνομαι
farine, αλεύρι
fatiguer (se), κουράζομαι
faute, 1. λάθος, 2. faute morale, σφάλμα
félicitations, συγχαρητήρια
féminin, θηλυκός, *(de femme)* γυναικείος
fièvre, πυρετός
figue, σύκο
finalement, τελικά
flèche, βέλος
fleuve, ποταμός
flot, κύμα
foncé, σκούρος
forêt, δάσος
forme, σχήμα
foule, πλήθος
four, φούρνος
fourmi, μυρμήγκι
fournir, παρέχω
frais, φρέσκος
fraise, φράουλα
freezer, κατάψυξη
frigidaire, ψυγείο
frire, τηγανίζω
fromage, τυρί
frotter, τρίβω
fruit, 1. φρούτο, 2. *(abstrait)* καρπός
fumer, καπνίζω
futur, μέλλοντας

G

galaxie, γαλαξίας
gardien de but, τερματοφύλακας
gare, σταθμός
gâteau, γλυκό
gêner, πειράζω
génitif, γενική
genou, γόνατο
gentil, ευγενικός
géométrique, γεωμετρικός
géranium, γεράνι
girafe, καμηλοπάρδαλη
glace, παγωτό
glaçon, παγάκι
golfe, κόλπος
gomme, γόμα
goût *(sens)*, γεύση
gouvernement, κυβέρνηση
grâce, χάρη
grand (de taille), ψηλός
grandir, μεγαλώνω
grand-mère, γιαγιά
grand-père, παππούς
gratter, ξύνω
grave, σοβαρός
grenouille, βάτραχος
grève, απεργία
griffe, νύχι
grognon, γκρινιάρης
gronder, μαλώνω
grossir, παχαίνω
groupe, ομάδα
guerre, πόλεμος
gymnastique, γυμναστική

H

habiller, ντύνω
haricot, φασόλι
haut, ψηλός
haute mer, πέλαγος
hébraïque, εβραϊκός
hébreu, εβραίος
héros, héroïne, ήρωας, ηρωίδα
heureux, ευτυχισμένος

hippopotame, ιπποπόταμος
hiver, χειμώνας
honorer, τιμώ
horizon, ορίζοντας
horoscope, ωροσκόπιο
hôtel, ξενοδοχείο

I

idée, ιδέα
idiot, ηλίθιος
île, νησί
imbécile, βλάκας
immeuble, πολυκατοικία
imparfait *(temps grammatical)*, παρατατικός
imparisyllabique, ανισοσύλλαβος
important, σπουδαίος, σημαντικός
importer, εισάγω
inférieur, κατώτερος
inflation, πληθωρισμός
informations *(infos)*, ειδήσεις
innocent, αθώος
institutrice, δασκάλα
intelligent, έξυπνος
intention, πρόθεση
intérêt, 1. *(que l'on porte)* ενδιαφέρον, 2. *(ce qui est bon pour qqn)* συμφέρον, 3. *(d'un capital)* τόκος
international, διεθνής
interrupteur (électrique), διακόπτης
intestins, έντερα
inutile, άχρηστος
irrégulier, ανώμαλος
irremplaçable, αναντικατάστατος

J

jaloux, ζηλιάρης
jardin, κήπος
jaune, κίτρινος
jeune, νέος
jouer, παίζω
joueur de football, ποδοσφαιριστής
journaliste, δημοσιογράφος
joyeux, χαρούμενος
juge, δικαστής
juif, 1. *(pour les personnes)* εβραίος, 2. *(pour les choses et les idées)* εβραϊκός
jusqu'à, μέχρι
juste *(adv.)*, μόλις

L

laboratoire, εργαστήριο
lac, λίμνη
laine, μαλλί
lait, γάλα
lance, δόρυ
lanterne, φανάρι
large, πλατύς, φαρδύς
lavabo, νιπτήρας
laver, πλένω
légumes, λαχανικά
lentement, αργά
lequel, ο οποίος
liberté, ελευθερία
lin, λινό
lit, κρεβάτι
livraison, παράδοση
logique, λογικός
long, μακρύς
losange, ρόμβος
loup, λύκος
lourd, βαρύς
lune, φεγγάρι
lutte, αγώνας
luxe, πολυτέλεια
lycée, λύκειο

M

machine à laver, πλυντήριο
magazine, περιοδικό
maison de campagne, εξοχικό
maison individuelle, μονοκατοικία
malade, άρρωστος
mal de mer, ναυτία
mal de tête, πονοκέφαλος
malheureux, δυστυχισμένος
manière, τρόπος
marchand de fruits et légumes, μανάβης
marguerite, μαργαρίτα
mariage, γάμος
marier (se), παντρεύομαι

masculin, αρσενικός, ανδρικός
match, αγώνας
matelas, στρώμα
matelot, ναύτης
maximal, μέγιστος
médecin, γιατρός
médicament, φάρμακο
médiocre, ασήμαντος
médio-passif, μεσοπαθητικός
melon, πεπόνι
mensonge, ψέμα
mer, θάλασσα, πέλαγος
métier, επάγγελμα
mettre en colère (se), θυμώνω
mettre le pied sur, πατάω
mettre (un vêtement), φοράω
meurtre, φόνος
miel, μέλι
minimal, ελάχιστος
minuit, μεσάνυχτα
mi-temps, ημίχρονο
mode, μόδα
moins, πλην
mois, μήνας
moment, στιγμή
monstre, τέρας
montagne, βουνό
mort, θάνατος
mou, μαλακός
mouche, μύγα
mouiller, βρέχω
mourir, πεθαίνω
moustique, κουνούπι
mouvement, κίνηση, *(social, littéraire...)* κίνημα
mouvoir (se), κινούμαι
moyen âge, μεσαίωνας
multiplication, πολλαπλασιασμός
multiplié par, επί
musée, μουσείο
musulman, 1. *(pour les personnes)* μουσουλμάνος, 2. *(pour les choses et les idées)* μουσουλμανικός

N

nappe, τραπεζομάντηλο
neige, χιόνι
neiger, χιονίζει
nerf, νεύρο
nerveux, νευρικός
neuf, καινούργιος
neutre, ουδέτερος
neveu, nièce, ανηψιός, ανηψιά
nid, φωλιά
nier, αρνούμαι
noble, ευγενής
nœud, κόμπος, *(abstrait)* κόμβος
nominatif, ονομαστική
non-sauvage, ήμερος
normal, λογικός
note, βαθμός
nourrir, τρέφω
nouveau, νέος
nouvelles, ειδήσεις, νέα
noyer, πνίγω
nuage, σύννεφο
nulle part, πουθενά

O

océan, ωκεανός
œuf, αυγό
oiseau, πουλί, πτηνό
olive, ελιά
olivier, ελιά
oncle, θείος
ongle, νύχι
opposition (au gouvernement), αντιπολίτευση
optimiste, αισιόδοξος
orange, πορτοκάλι
orchestre, ορχήστρα
oreiller, μαξιλάρι
orthodoxe, ορθόδοξος
orthographe, ορθογραφία
os, κόκαλο
où, όπου
où que ce soit, πουθενά
ouvrier, εργάτης

P

pain, ψωμί
papillon, πεταλούδα
paradis, παράδεισος
paraître, φαίνομαι
pardon, συγνώμη
paresseux, τεμπέλης
parfait *(temps grammatical)*, παρακείμενος
parfum, άρωμα
parti, κόμμα

participe, μετοχή
participer, συμμετέχω
pas cher, φτηνός
passager, επιβάτης
passé, παρελθόν
passeport, διαβατήριο
passer (se), συμβαίνει
patience, υπομονή
paume, παλάμη
pauvre, φτωχός
payer, πληρώνω
peau, δέρμα
pêche, ροδάκινο
pêcheur, ψαράς
peigne, χτένι
peine (à), μόλις
pendant, κατά
péninsule, χερσόνησος
penser, σκέφτομαι, νομίζω
perroquet, παπαγάλος
personnalité, προσωπικότητα
pessimiste, απαισιόδοξος
peuple, λαός
peut-être, ίσως
piéton, πεζός
pigeon, περιστέρι
pin, πεύκο
pire, χειρότερος
piscine, πισίνα
plaine, πεδιάδα
plan, σχέδιο
planète, πλανήτης
plante, φυτό
plat, 1. *(grande assiette)* πιατέλα, 2. *(ce qu'on mange)* φαγητό
pleurer, κλαίω
pleuvoir, βρέχει
plombier, υδραυλικός
pluie, βροχή
plus, 1.συν, 2.πια
plus-que-parfait, υπερσυντέλικος
plutôt, μάλλον
poêle, τηγάνι
poignet, καρπός
poire, αχλάδι
pois chiche, ρεβύθι
poisson, ψάρι
poissonnier, ψαράς
poivre, πιπέρι
poli, ευγενικός
police, αστυνομία
pomme, μήλο
pomme de terre, πατάτα
porter (un vêtement), φοράω
postier, ταχυδρόμος
poule, κότα
poulet, κοτόπουλο
poussière, σκόνη
pré, λιβάδι
précédemment, προηγουμένως
précisément, ακριβώς
préféré, αγαπημένος
préférer, προτιμώ
préposition, πρόθεση
présent, παρόν, *(temps grammatical)* ενεστώτας
presque, σχεδόν
prêt, έτοιμος
prêtre, παπάς
printemps, άνοιξη
prison, φυλακή
procès, δίκη
produire, παράγω
produit, προϊόν
profession, επάγγελμα
profond, βαθύς
progrès, πρόοδος
promettre, υπόσχομαι
pronom, αντωνυμία
proposer, προτείνω
propre, καθαρός
protestant, διαμαρτυρόμενος
public *(n.n.)*, κοινό
publicité, διαφήμιση
puisque, αφού
pur, καθαρός

Q

quai, αποβάθρα
quand, όποτε
que *(particule de subjonctif)*, ας
quelque part, κάπου
qui que ce soit, όποιος, οποιοσδήποτε
quoi que ce soit, ο,τιδήποτε

R

rabais, έκπτωση
racine, ρίζα
radio, ραδιόφωνο
raisin, σταφύλι
raser (se), ξυρίζομαι
recevoir, δέχομαι
recopier, αντιγράφω
récréation, διάλειμμα
rectangle, ορθογώνιο
refuser, αρνούμαι

régime, καθεστώς
regretter, λυπάμαι
reine, βασίλισσα
reins, νεφρά
religion, θρησκεία
remarque, παρατήρηση
remettre à plus tard, αναβάλλω
remplacer, αντικαθιστώ
renaissance, αναγέννηση
renard, αλεπού
rencontrer, συναντώ
rendre compte (se), καταλαβαίνω
rentrer, γυρίζω πίσω
repas, φαγητό
reposer (se), ξεκουράζομαι
république, δημοκρατία
requin, καρχαρίας
rester, στέκομαι
retard, καθυστέρηση
retourner, επιστρέφω
rêve, όνειρο
réveille-matin, ξυπνητήρι
revenir, επιστρέφω
rêver, ονειρεύομαι
révolution, επανάσταση
revue, περιοδικό
riche, πλούσιος
rire, γελάω
rive, όχθη
riz, ρύζι
robe, φόρεμα
robinet, βρύση
roi, βασιλιάς
rose, τριαντάφυλλο
rossignol, αηδόνι
rôtir, ψήνω
rouge, κόκκινος
rouler (vite), τρέχω
rue piétonne, πεζόδρομος
ruiner, καταστρέφω

S

sable, άμμος
saint, άγιος
saison, εποχή
salaire, μισθός
sale, βρόμικος
salé, αλμυρός
salir, λερώνω
salon, σαλόνι
sang, αίμα
sans importance, ασήμαντος
santé, υγεία
sapin, έλατο
satellite, δορυφόρος
sauter, πηδάω
sauvage, άγριος
savon, σαπούνι
scène, σκηνή
schéma, σχήμα
scientifique *(n.m.)*, επιστήμονας
sculpture, 1.γλυπτό, 2.*(art)* γλυπτική
secousse, κούνημα
sel, αλάτι
selon, κατά
sensible, ευαίσθητος
séparer, χωρίζω
sérieux, σοβαρός
serpent, φίδι
serre, θερμοκήπιο
serviette, πετσέτα
servir, υπηρετώ
siècle, αιώνας
signe du zodiaque, ζώδιο
simple, απλός
simplement, απλώς, απλά
sincère, ειλικρινής
soie, μετάξι
solde, έκπτωση
soleil, ήλιος
sommeil, ύπνος
sommet, κορυφή
sonner, χτυπάω
sortie, έξοδος
sot, κουτός
souffler, φυσάω
sourire, χαμογελάω
souris, ποντίκι
soustraction, αφαίρεση
sous-vêtement, εσώρουχο
spaghetti, μακαρόνια
spectateur, θεατής
sport, άθλημα
sportif *(n.m.)*, αθλητής
stade, στάδιο
statue, άγαλμα
stress, άγχος
stupéfiants, ναρκωτικά
subir, παθαίνω
subjonctif, υποτακτική
substantif, ουσιαστικό
sucre, ζάχαρη
sucré, γλυκός
suer, ιδρώνω
suivre, παρακολουθώ
supérieur, ανώτερος
sûr, βέβαιος
surprise, έκπληξη

T

table de nuit, κομοδίνο
taille, μέση
taille-crayon, ξύστρα
tailler (un crayon), ξύνω
tante, θεία
taquiner, πειράζω
tarder, αργώ
tasse, φλιτζάνι
tel, τέτοιος
temps, χρόνος
temps nuageux, συννεφιά
terrain (de sport), γήπεδο
terre, 1.γη, 2.*(matière)* χώμα
tigre, τίγρη
timbre, γραμματόσημο
tissu, ύφασμα
tomber, πέφτω
tomber amoureux, ερωτεύομαι
tomber malade, αρρωσταίνω
tortue, χελώνα
toujours, όλο
tousser, βήχω
tout, τα πάντα
tout ce que, ό,τι
tout de suite, αμέσως
tout le temps, όλο
tradition, παράδοση
tragique, τραγικός
train, τρένο
tranquille, ήσυχος
transpirer, ιδρώνω
transporter, μεταφέρω
triangle, τρίγωνο
tribunal, δικαστήριο
triste, λυπημένος
tromper, απατώ
trottoir, πεζοδρόμιο
trou, τρύπα
trouver antipathique, αντιπαθώ
trouver sympathique, συμπαθώ
tuer, σκοτώνω

U

une fois, κάποτε
une fois que, αφού
union, ένωση
unité, ενότητα
univers, σύμπαν
universel, καθολικός
un peu, κάπως
un tout petit peu de, ελάχιστος
usage, χρήση
usine, εργοστάσιο
utile, χρήσιμος

V

vache, αγελάδα
vague, κύμα
velours, βελούδο
vendre, πουλάω
venir, έρχομαι
vent, αέρας, il y a du vent, φυσάει
verbe, ρήμα
vérité, αλήθεια
vers, προς
viande, κρέας
vieux, παλιός
vigne, αμπέλι
village, χωριό
vin, κρασί
vite, γρήγορα
vocatif, κλητική
voix, φωνή
vol, πτήση
voler, πετάω
voter, ψηφίζω
vue, θέα

QUELQUES RENSEIGNEMENTS PRATIQUES

Vous avez maintenant acquis l'essentiel de la grammaire et du vocabulaire du grec. Vous pouvez donc vous lancer dans des lectures et des situations de communication plus exigeantes. Vous pouvez, par exemple, lire un journal ou une revue grecs. Nous vous recommandons en particulier les parutions du dimanche des journaux Το Βήμα, Η Καθημερινή et Ελευθεροτυπία, que vous trouverez, si vous habitez Paris, le lundi dans le kiosque du boulevard Saint-Michel, près du croisement avec le boulevard Saint-Germain. Vous pouvez aussi, si vous possédez une antenne parabolique, suivre des émissions de télévision grecque, notamment de la chaîne publique ET-1.

Vous aurez peut-être besoin d'un dictionnaire de définitions en grec. Nous vous recommandons, pour une première approche, le Σύγχρονο λεξικό της Νεοελληνικής γλώσσας des éditions Πατάκη ; pour avoir un éventail d'expressions plus riche vous pouvez consulter le Νέο ελληνικό λεξικό du professeur Κριαράς paru chez Εκδοτική Αθηνών. Enfin, pour un plus grand nombre d'entrées et l'étymologie des mots, le dictionnaire Τεγόπουλου - Φυτράκη.

Nous vous signalons, enfin, la parution d'un dictionnaire français-grec complet, celui de Colette Lust et Δημήτρης Παντελοδήμος paru aux éditions de la librairie Kauffmann, ainsi que celle d'un dictionnaire complet grec-français, notre dictionnaire des Langues'O, publié en Grèce par les éditions Πατάκη et disponible en librairie en France.

TABLE DES MATIÈRES

Avertissement pour le volume 2.....p.7
Leçon d'introduction *(Révision des difficultés grammaticales du premier niveau)*.....p.11

Première unité (leçons 1 à 5)

Première leçon *(Le conditionnel de la voix active)*.....p.15
Deuxième leçon *(Le présent de la voix médio-passive des verbes contractés)*.....p.21
Troisième leçon *(Le parfait de la voix active)*.....p.27
Quatrième leçon *(Le plus-que-parfait de la voix active)*.....p.31
Cinquième leçon *(Le futur antérieur de la voix active)*.....p.37

Deuxième unité (leçons 6 à 10)

Sixième leçon *(L'imparfait de la voix médio-passive)*.....p.43
Septième leçon *(L'aoriste de la voix médio-passive)*.....p.49
Huitième leçon *(Les futurs et le subjonctif de la voix médio-passive)*.....p.55
Neuvième leçon *(Le parfait, le plus-que-parfait et le futur antérieur médio-passifs)*.....p.61
Dixième leçon *(Le conditionnel de la voix médio-passive)*.....p.67

Troisième unité (leçons 11 à 15)

Onzième leçon *(L'impératif)*.....p.73
Douzième leçon *(Les masculins et féminins imparisyllabiques, etc.)*.....p.79
Treizième leçon *(Usage des prépositions)*.....p.85
Quatorzième leçon *(Adjectifs avec masculin en -ύς, en -ης imparisyllabique, etc.)*.....p.91
Quinzième leçon *(Les degrés de comparaison des adjectifs)*.....p.97

Quatrième unité (leçons 16 à 20)

Seizième leçon *(Les pronoms relatifs)*.....p.103
Dix-septième leçon *(Les pronoms indéfinis)*.....p.109
Dix-huitième leçon *(Les participes)*.....p.113
Dix-neuvième leçon *(Les adverbes)*.....p.119
Vingtième leçon *(Verbes irréguliers)*.....p.125

Dernière leçon *(Révision générale)*.....p.133
Traduction des dialogues.....p.137
Corrigé des exercices et des thèmes.....p.175
Index grammatical.....p.181
Tableaux de morphologie.....p.183
Glossaire grec-français.....p.197
Glossaire français-grec.....p.207
Quelques renseignements pratiques.....p.217
Table des matières.....p.219